

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2020/689**(2019. gada 17. decembris),****ar ko attiecībā uz noteikumiem par noteiktu sarakstā norādītu un jaunradušos slimību uzraudzību, izskaušanas programmām un statusu “brīvs no slimības” papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/429****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta Regulu (ES) 2016/429 par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā (“Dzīvnieku veselības tiesību akts”) ⁽¹⁾, jo īpaši tās 29. pantu, 31. panta 5. punktu, 32. panta 2. punktu, 37. panta 5. punktu, 39. pantu, 41. panta 3. punktu, 42. panta 6. punktu un 280. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Dzīvnieku veselības tiesību akts nosaka profilakses un kontroles noteikumus attiecībā uz dzīvnieku slimībām, kas ir pārnēsājamas uz dzīvniekiem vai cilvēkiem. Šajā regulā noteiktie noteikumi ir vajadzīgi, lai papildinātu Dzīvnieku veselības tiesību akta II daļas 2., 3. un 4. nodaļas noteikumus par uzraudzību, izskaušanas programmām un statusu “brīvs no slimības”, kā arī IX daļas noteikumus par pārejas režīmu attiecībā uz esošām uzraudzības vai izskaušanas programmām un esošu statusu “brīvs no slimības”.
- (2) Šie noteikumi ir cieši saistīti, un daudzus no tiem ir paredzēts piemērot kopā. Vienkāršības un pārredzamības labad, kā arī nolūkā atvieglot noteikumu piemērošanu un izvairīties no noteikumu vairošanas, tie būtu jānosaka ar vienu tiesību aktu, nevis jāizdod vairāki atsevišķi tiesību akti ar daudzām savstarpējām atsaucēm un dublēšanās risku.
- (3) Uzraudzība ir jebkuras izskaušanas programmas neatņemama daļa, un statuss “brīvs no slimības” lielākajā daļā gadījumu ir sekmīgas uzraudzības un izskaušanas iznākums. Turklāt uzraudzība līdzās citiem pasākumiem ir svarīgs rīks statusa “brīvs no slimības” saglabāšanā pēc tā panākšanas. Noteikumiem par uzraudzību, izskaušanas programmām un statusu “brīvs no slimības”, arī pārejas noteikumiem, bieži vien ir kopīgs mērķis, un tie attiecas uz komplementārām operatoru, veterinārārstu un kompetento iestāžu darbībām. Tāpēc ir lietderīgi šos noteikumus apvienot vienā vienīgā deleģētajā regulā.
- (4) Uzraudzība ir viens no efektīvas un iedarbīgas slimību profilakses un kontroles rīcībpolitikas stūrakmeņiem. Tā operatoriem un kompetentajai iestādei būtu jāīsteno kopīgi. Tā turklāt būtu jāveido tā, lai sasniegtu mērķi agrīni konstatēt katras sarakstā norādītas vai jaunradušās slimības uzliesmojumu un pierādīt atbilstību statusa “brīvs no slimības” piešķiršanai, saglabāšanai, apturēšanai vai atsaukšanai.
- (5) Kompetentajai iestādei būtu jāievieš elementāra vispārīga uzraudzības sistēma sauszemes dzīvnieku sarakstā norādīto un jaunradušos slimību uzraudzībai, kam pamatā būtu paziņošana par slimības notikumiem dzīvnieku mērķpopulācijā un to izmeklēšana.
- (6) Sauszemes dzīvniekiem piemērojamās vispārīgās uzraudzības prasības atkarībā no iecerētā uzraudzības rezultāta būtu jāpapildina ar konkrētākām prasībām. Tām vajadzētu būt izstrādātām tā, lai tās noteiktu objektu un dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanas apstiprināšanas kontekstā derētu dažādiem konkrētiem mērķiem, piem., Savienības līmeņa uzraudzības programmām, obligātajām un fakultatīvajām izskaušanas programmām, statusa “brīvs no slimības” pierādīšanai, slimību kontroles pasākumiem.
- (7) Pieeja vispārīgo uzraudzības prasību izstrādei ūdensdzīvniekiem ir līdzīga kā sauszemes dzīvniekiem, lai gan ne identiska. Visiem akvakultūras objektiem jāīsteno elementāra uzraudzības sistēma, kuras pamatā būtu paziņošana par slimības notikumiem dzīvnieku mērķpopulācijā un to izmeklēšana. Turklāt, veicot uzraudzību attiecībā uz sarakstā norādītām ūdensdzīvnieku slimībām un slimībām, kas ir jaunradušās ūdensdzīvnieku slimības, jāveic arī noteikti slimību kontroles pasākumi, ja veikt šādus pasākumus akvakultūras objektos ir nepieciešams.

⁽¹⁾ OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp.

- (8) Līdzās vispārīgajām uzraudzības prasībām, kas piemērojamas visiem akvakultūras objektiem, noteiktiem apstiprinātiem akvakultūras objektiem piemērojamas īpašas uzraudzības prasības. Šie īpašie pasākumi ietver tādas riska izvērtēšanā balstītas uzraudzības shēmas ieviešanu, kurā novērtē, kāds ir risks, ka objektā tiks ievazāta un izplatīsies kāda ūdensdzīvnieku slimība (neatkarīgi no tā, vai tā ir sarakstā).
- (9) Īpašās uzraudzības prasības ir saistītas arī ar izskaušanas programmu īstenošanu attiecībā uz noteiktām sarakstā norādītām slimībām nolūkā saņemt statusu "brīvs no slimības" attiecībā uz konkrēto slimību un šo statusu pēc panākšanas saglabāt.
- (10) Turklāt dalībvalstīm vajadzētu dot iespēju ūdensdzīvnieku C kategorijas slimību uzraudzības programmu formā veikt uzraudzību objekta līmenī, nesākot slimības izskaušanas programmu. Uzraudzības programmas no izskaušanas programmām atšķiras ar to, ka to pamatā ir selektīvas uzraudzības sistēma, kas gan ir visaptveroša, bet tomēr neaptver visus izskaušanas programmas elementus. Atšķirībā no izskaušanas programmām uzraudzības programmas nedod iespēju saņemt oficiālu statusu "brīvs no slimības".
- (11) Šajā regulā norādītās konkrētās izskaušanas un uzraudzības programmas ir pamatojums, ka ir izpildītas veselības prasības noteiktai dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai Savienībā un dažos gadījumos dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanai Savienībā.
- (12) Dzīvnieku veselības tiesību akts nosaka, ka vajadzīgi noteikumi, kas attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām piemērojami sarakstā norādīto sugu dzīvniekiem. Uzraudzība var nebūt relevanta attiecībā uz visu sarakstā norādīto sugu kategoriju dzīvniekiem, it sevišķi savvaļas dzīvniekiem vai noteiktu kategoriju turētiem dzīvniekiem. Tāpēc šajā regulā būtu jāparedz noteikumi, kas precizētu relevanto dzīvnieku mērķpopulāciju uzraudzības vajadzībām. Turklāt, lai nodrošinātu jaunradušos slimību agrīnu konstatēšanu, vajadzētu būt iespējai dzīvnieku mērķpopulāciju paplašināt, tajā iekļaujot arī turētus sarakstā nenorādītu sugu dzīvniekus.
- (13) Ar atkāpēm turklāt vajadzētu būt iespējamam sauszemes dzīvnieku mērķpopulācijas vēl ierobežot konkrētiem uzraudzības mērķiem, proti, i) Savienības līmeņa uzraudzības programmām, ii) obligātajām un fakultatīvajām izskaušanas programmām un iii) uzraudzībā balstītām dzīvnieku veselības prasībām pārvietošanai Savienībā vai ieviešanai Savienībā.
- (14) Diagnostikas metodes, tāpat kā tālākā paraugu ievākšana to izpildei, paņēmieni, validācija un interpretēšana, ir ļoti tehniskas, tāpēc var bieži mainīties sakarā ar zinātnisko standartu attīstību. Tāpēc, lai nodrošinātu, ka tās ir aktuālas, noteikumos par diagnostikas metodēm tas, kādas metodes izmantot un kā, būtu jānosaka elastīgi. Dzīvnieku slimību jomā diagnostikas metodes var ņemt no dažādiem zinātniskajiem standartiem. Tāpēc ir svarīgi norādīt, kādā hierarhiskajā kārtībā metodes būtu jāizvēlas, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/625 ⁽²⁾ norādītos vispārīgos paraugšanas, analīžu, testu un diagnostikas principus.
- (15) Lai nodrošinātu, ka resursi tiek izmantoti optimāli, un izvairītos operatoriem un kompetentajām iestādēm radīt lieku administratīvo slogu un izmaksas, sarakstā norādīto un jaunradušos slimību atklāšanā būtu jāizmanto informācija, kas iegūta oficiālajās kontrolēs un citās oficiālajās darbībās, kuru pamatmērķis nav minēto slimību uzraudzība.
- (16) Slimību apstiprināt saskaņā ar tās gadījuma definīciju ir kompetentās iestādes pienākums; to darot, būtu jāveic attiecīgi izmeklējumi, lai apstiprinātu vai izslēgtu domājamās slimības klātbūtni. Šādi izmeklējumi ir relevanti tad, ja slimības apstiprinājums nozīmētu, ka jāveic slimību kontroles pasākumi, kā arī dažos citos gadījumos atkarībā no tā, kas izriet no slimības apstiprināšanas. Tāpēc ir svarīgi, lai šī regula noteiktu, kādos vēl gadījumos slimība ir jāapstiprina.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta Regula (ES) 2017/625 par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.).

- (17) Ļoti svarīgi ir definēt domājamus un apstiprinātus sarakstā norādītu slimību un attiecīgā gadījumā jaunradušos slimību gadījumus. Tas operatoriem, veterinārārstiem un citām uzraudzībā iesaistītām personām dos iespēju noteikt, kādos gadījumos ir jāinformē kompetentā iestāde un kompetentajai iestādei jāveic slimību kontroles pasākumi. Tāpēc ir svarīgi noteikt vispārīgus kritērijus domājama gadījuma un apstiprināta gadījuma definīcijām un vajadzības gadījumā noteikt slimībsspecifiskas definīcijas atkarībā no konkrēto slimību specifikas.
- (18) Savienības līmeņa uzraudzības programma ir visai Savienībai relevanta uzraudzības programma. Tāda ir vajadzīga, lai sakarā ar konkrētajām bažām par sabiedrības vai dzīvnieku veselību saskaņotu konkrētas slimības uzraudzību visā Savienībā. Tāpēc ir jānosaka kritēriji, uz kādām slimībām būtu attiecināma Savienības līmeņa uzraudzības programma.
- (19) Komisijas Lēmums 2010/367/ES ⁽³⁾ nosaka prasību minimumu putnu gripas uzraudzības programmām, ko piemēro mājputniem un savvaļas putniem, un tā pielikumos ir noteikti tehniskie norādījumi. Šīs regulas pielikumā būtu jāiekļauj līdzīgi tehniskie norādījumi. Tomēr šajā regulā detalizācijas līmenis ir zemāks, lai attiecībā uz putnu gripas uzraudzību būtu iespējams pienācīgi pielāgoties situācijai. Tāpēc putnu gripas Savienības līmeņa uzraudzības programmas tehnisko prasību fokusā ir tikai mērķi, tvērums un metodiskie principi, kas jāievēro.
- (20) Dzīvnieku veselības tiesību akts nosaka, ar kādiem noteikumiem B kategorijas un C kategorijas slimībām dalībvalstīs piemēro obligātās un fakultatīvās izskaušanas programmas. Šīm slimībām vai to grupām ir sava specifika. To izskaušanā vajadzētu balstīties uz konkrētajai slimībai specifisku slimību kontroles stratēģiju. Tajā būtu jāiekļauj vismaz šādi elementi: i) uzraudzība, kas jāveic, lai sasniegtu virsmērķi – slimībbrīvumu, ii) grafiks, iii) tās dzīvnieku populācijas definīcija, kam piemēro izskaušanas programmu, iv) teritorija, kurā izskaušanas programma piemērojama, un v) konkrētie slimību profilakses un kontroles pasākumi, kas slimībai piemērojami izskaušanas posmā.
- (21) Ja teritorija, kurā izskaušanas programmu īsteno, ietver dalībvalsts ārējo robežu, kompetentajai iestādei būtu jāpieliek pūles, lai mazinātu risku, ka slimība varētu ievazāties no ārvalstīm.
- (22) Izskaušanas programmas mērķis ir programmas aptvertajā teritorijā panākt statusu “brīvs no slimības”. Ideāli sauszemes dzīvnieku gadījumā tai vajadzētu aptvert visu tās dalībvalsts teritoriju, kurā slimība sastopama. Būtu jānosaka minimālā pieņemamā platība gadījumiem, kad tas nav iespējams. Nosakot minimālo platību, būtu jāņem vērā arī pieredze, kas iegūta citās izskaušanas programmās, un jāparedz elastība pielāgoties slimības specifikai.
- (23) Programmas kvalitatīvie vai kvantitatīvie mērķrādītāji būtu jānosaka kompetentajai iestādei. Galīgo mērķrādītāju pamatā vajadzētu būt statusa “brīvs no slimības” piešķiršanas kritērijiem, savukārt starpposma mērķrādītājos var ietvert arī citas darbības vai pasākumus, kas svarīgi statusa “brīvs no slimības” panākšanā un atspoguļo programmas virzību.
- (24) Kompetentajai iestādei būtu jānosaka izskaušanas programmu piemērošanas periods. Fakultatīvu C kategorijas slimību izskaušanas programmu gadījumā, lai nepieļautu nesamērīgus un ilgstošus pārvietošanas traucējumus Savienībā, nosaka maksimālo programmas piemērošanas periodu. Tomēr kompetentā iestāde izskaušanas programmu var sākt, pirms Komisija to apstiprinājusi, lai gan šajā posmā tai nevajadzētu ierobežot pārvietojumus Savienībā. Dalībvalstīm turklāt būtu jādod iespēja pienācīgi pamatotos gadījumos Komisiju lūgt šo periodu pagarināt.
- (25) Noteiktu slimību izskaušanas stratēģijas pamatā var būt statusa “brīvs no slimības” piešķiršana objektu līmenī. Šādām slimībām specifiskie pasākumi būtu jāgrupē, un būtu jānorāda, kādi ir operatoru un kompetento iestāžu pienākumi.
- (26) Slimību izskaušanas programmas dzīvnieku mērķpopulācija būtu jānosaka katrai slimībai atsevišķi. Par katru slimību atsevišķi būtu jānosaka arī tas, vai kompetentā iestāde programmā var iekļaut noteiktas dzīvnieku papildpopulācijas.

⁽³⁾ Komisijas 2010. gada 25. jūnija Lēmums 2010/367/ES par putnu gripas uzraudzības programmu mājputniem un savvaļas putniem īstenošanu dalībvalstīs (OV L 166, 1.7.2010., 22. lpp.).

- (27) Galvenā atbildība par statusa “brīvs no slimības” iegūšanu un saglabāšanu gulstas uz operatoru, jo labumu no statusa “brīvs no slimības” galvenokārt gūst tieši operators. Tāpēc operatoram, lai saņemtu un saglabātu statusu “brīvs no slimības”, būtu jāpilda noteikti pienākumi.
- (28) Kad operators ir panācis atbilstību gan vispārīgajiem, gan slimībspecifiskajiem statusa “brīvs no slimības” kritērijiem, šo statusu piešķir kompetentā iestāde. Kad šie specifiskie kritēriji vairs netiek ievēroti, kompetentās iestādes pienākums ir šo statusu vai nu apturēt, vai atsaukt.
- (29) Turklāt, ņemot vērā konkrētās slimības profilu, vajadzības gadījumā būtu sīki jāizklāsta operatoru un kompetento iestāžu pienākumi izskaušanas programmu kontekstā. Slimībspecifiskās prasības ir tehniskas un attiecībā uz katru slimību noteiktas šīs regulas pielikumos.
- (30) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1882 ⁽⁴⁾ norāda, ka obligātās izskaušanas programmas piemērojamas *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijai un *Mycobacterium tuberculosis* kompleksa infekcijai, bet fakultatīvās izskaušanas programmas – govju enzootiskajai leikozai, Aujeski slimības vīrusa infekcijai, govju infekciozajam rinotraheītam/infekciozajam pustulozajam vulvovaginītam un govju virusālajai diarejai. Šo slimību izskaušanas programmām vajadzētu būt balstītām uz statusa “brīvs no slimības” piešķiršanu objektam.
- (31) Izskaušanas programmām, kas ir balstītas uz statusa “brīvs no slimības” piešķiršanu objekta līmenī, būtu jāaptver visi objekti, kuros tiek turēti dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieki. Tomēr kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai gadījumos, kad ir veikti pienācīgi riska mazināšanas pasākumi, no izskaušanas programmas izslēgt konkrētu paveidu objektus un kautuves.
- (32) Ja izskaušanas programma ir balstīta uz statusa “brīvs no slimības” piešķiršanu objekta līmenī, kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai dažādām epidemioloģiskajām vienībām piešķirt dažādus veselības statusus.
- (33) Sauszemes dzīvnieku gadījumā prasības pierādīt statusu “brīvs no slimības” objekta līmenī balstās uz infekcijas neesību, ko apliecina testēšanas un uzraudzības režīms, nosacījumi dzīvnieku un reproduktīvo produktu ieviešanai objektos un vajadzības gadījumā vakcinācijas ierobežojumi. Ja statusa “brīvs no slimības” saglabāšanas nosacījumi vairs nav izpildīti, ir piemērojamas īpašas prasības šā statusa apturēšanai, atsaukšanai un atjaunošanai. Sava tehniskā rakstura dēļ slimībspecifiskās detalizētās prasības un to diagnostikas metožu saraksts, kas izmantojamas statusa piešķiršanai un saglabāšanai, ir noteiktas pielikumos.
- (34) Nosacījumi statusa “brīvs no slimības” piešķiršanai, saglabāšanai, apturēšanai un atsaukšanai objekta līmenī ir noteikti šādos Savienības noteikumos, kas ir spēkā pirms šīs regulas piemērošanas dienas: Padomes Direktīva 64/432/EEK ⁽⁵⁾ attiecībā uz liellopu brucelozi un govju tuberkulozi un Padomes Direktīva 91/68/EEK ⁽⁶⁾ attiecībā uz aitu un kazu brucelozi. Šie noteikumi ar Dzīvnieku veselības tiesību aktu ir atcelti. Turklāt ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2018/1629 ⁽⁷⁾ brucelozes un govju tuberkulozes izraisīšanā iesaistīto slimības ierosinātāju kopums ir pielāgots Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE) Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksam ⁽⁸⁾. Tagad tam atbilst *Brucella abortus*, *Brucella melitensis* un *Brucella suis* infekcija un *Mycobacterium tuberculosis* kompleksa infekcija. Tāpēc ir lietderīgi pārskatīt ar šo slimību statusu saistītās tehniskās prasības, tās tiecoties saskaņot ar Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksu un vienlaikus ņemot vērā pieredzi, kas gūta līdzšinējās šo slimību izskaušanas programmās.

⁽⁴⁾ Komisijas 2018. gada 3. decembra Īstenošanas regula (ES) 2018/1882 par dažu slimību profilakses un kontroles noteikumu piemērošanu attiecībā uz sarakstā norādīto slimību kategorijām un ar ko izveido sarakstu ar sugām un sugu grupām, kas rada sarakstā norādīto slimību ievērojamu izplatības risku (OV L 308, 4.12.2018., 21. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā (OV L 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas ietekmē aitu un kazu tirdzniecību Kopienā (OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.).

⁽⁷⁾ Komisijas 2018. gada 25. jūlija Deleģētā regula (ES) 2018/1629, ar ko groza slimību sarakstu, kas dots II pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/429 par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā (“Dzīvnieku veselības tiesību akts”) (OV L 272, 31.10.2018., 11. lpp.).

⁽⁸⁾ Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas Sauszemes dzīvnieku veselības kodekss, 2018.

- (35) Ja sauszemes dzīvnieku slimības izskaušanas programma balstās uz statusa “brīvs no slimības” piešķiršanu objekta līmenī, tad, ja rodas aizdomas par slimību vai tā tiek apstiprināta, kompetentajai iestādei būtu jāīsteno pasākumi, kas ierobežotu tās izplatīšanos. Šie pasākumi īstenojami galvenokārt objektā, kurā tiek turēts domājamā gadījuma dzīvnieks vai dzīvnieki, bet kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai tad, ja ir slimības izplatīšanās risks, pasākumu piemērošanu paplašināt, tos attiecinot arī uz citiem dzīvniekiem un objektiem.
- (36) Ja kompetentā iestāde, reaģējot uz domājamu vai apstiprinātu gadījumu, piemēro slimību kontroles pasākumus, tai būtu jānosaka noteikti dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumi. Tomēr kompetentajai iestādei vajadzētu būt arī iespējai atļaut noteiktu dzīvnieku izvešanu no objekta, kurā tiek turēts domājama vai apstiprināta gadījuma dzīvnieks vai dzīvnieki, lai ņemtu vērā dzīvnieku labturību un veicinātu slimību kontroles pasākumu ilgtspēju.
- (37) Pēc gadījuma apstiprināšanas vismaz tie dzīvnieki, kas atzīti par apstiprinātu gadījumu dzīvniekiem, būtu jāaizvāc. Ja šie dzīvnieki tiek nogalēti, kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai izlemt, vai to dara kaujot (šādā gadījumā paredzēts, ka gaļa nonāks pārtikas aprītē), vai nonāvējot (šādā gadījumā gaļu pārtikā neizmanto).
- (38) Attiecībā uz dažām slimībām, kuras var izplatīties ar inficētiem dzīvnieku izcelsmes produktiem vai fomītiem vai kuras potenciāli var ietekmēt sabiedrības veselību, kompetentajai iestādei būtu inficētajos objektos jāveic pasākumi, kas nepieļautu šo slimību izplatīšanos ar šiem produktiem vai fomītiem. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka šādu risku mazināšanas pasākumi.
- (39) Sauszemes dzīvnieku gadījumā, kad objektu līmenī ir panākts statuss “brīvs no slimības”, programmas efektivitātes labad vajadzētu būt iespējai pēc tam, kad objektam noteiktu laiku pastāvīgi bijis statuss “brīvs no slimības”, uzraudzības darbību līmeni pamazām samazināt.
- (40) Saskaņā ar Savienības noteikumiem, kas bija spēkā pirms šīs regulas piemērošanas dienas, uz govju enzootisko leikozi (EBL) attiecās obligāta izskaušana. Tagad šī slimība saskaņā ar īstenošanas regulu (ES) 2018/1882 ir kategorizēta kā izskaužama fakultatīvi.
- (41) Savienības noteikumi, kas bija spēkā pirms šīs regulas piemērošanas dienas, ietvēra vispārārstzītus un iedarbīgus principus un kritērijus attiecībā uz oficiāla statusa “brīvs no EBL” atzīšanu, saglabāšanu, apturēšanu un atjaunošanu. Daudzas dalībvalstis šos noteikumus veiksmīgi piemērojušas, īstenojot līdzšinējās EBL izskaušanas programmas. Ir pārbaudīta šo noteikumu atbilstība Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksam, un tie ir iekļauti šajā regulā.
- (42) Dalībvalstīm vai zonām, kas bijušas brīvas no EBL vairākus gadus, proti, ir noturīgi brīvas no EBL, būtu jāturpina pierādīt infekcijas neesību. Riska izvērtēšanā balstīta uzraudzība ir piemērots līdzeklis, kā agrīni konstatēt slimības atkalparādīšanos un pamatot brīvumu no EBL. Tāpēc dalībvalstīm no šīs regulas piemērošanas dienas būtu jāizveido piemērota uzraudzības sistēma.
- (43) Savienības noteikumi, kas bija spēkā pirms šīs regulas piemērošanas dienas, ietvēra papildu garantijas attiecībā uz Aujeski slimības vīrusa (ADV) infekciju Savienības iekšējai tirdzniecībai ar cūkām. Vairākas dalībvalstis šos noteikumus veiksmīgi piemērojušas un savā teritorijā turēto cūku populācijā ADV infekciju izskaudušas. Šajā regulā iekļautajā ADV infekcijas izskaušanas stratēģijā ņemts vērā Sauszemes dzīvnieku veselības kodekss un kritēriji, kas izrādījušies lietderīgi ADV infekcijas izskaušanā.
- (44) Šajā regulā iekļautajiem noteikumiem par govju infekciozo rinotraheītu/infekciozo pustulozo vulvovaginītu (IBR/IPV) pamatā ir Komisijas Lēmums 2004/558/EK ⁽⁹⁾ ar noteikumiem par papildu garantijām Kopienas iekšējai tirdzniecībai ar liellopiem. Tie ietver prasības objektu līmenī iegūt, uzturēt un atgūt statusu “brīvs no 1. tipa liellopu herpesvīrusa (BoHV-1)”. Noteikumi ir izstrādāti, ņemot vērā Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksa standartus un EFSA zinātnisko atzinumu ⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ Komisijas 2004. gada 15. jūlija Lēmums 2004/558/EK par Padomes Direktīvas 64/432/EEK ieviešanu attiecībā uz papildus garantijām Kopienas iekšējā liellopu tirdzniecībā sakarā ar liellopu infekciozo rinotraheītu un atsevišķu dalībvalstu iesniegto izskaušanas programmu apstiprināšanu (OV L 249, 23.7.2004., 20. lpp.).

⁽¹⁰⁾ The EFSA Journal (2006) 311, atzinums *Definition of a BoHV-1-free animal and a BoHV-1-free holding, and the procedures to verify and maintain this status*.

- (45) Savienības noteikumos, kas bija spēkā pirms šīs regulas piemērošanas dienas, nebija noteikumu par govju virusālo diareju (BVD), izņemot noteikumus, kas saistīti ar reprodūktīvo produktu tirdzniecību. Īstenošanas regulā (ES) 2018/1882 BVD tagad ir norādīta sarakstā pie C kategorijas slimībām, kas izskaužamas fakultatīvi. Tāpēc šajā regulā ir iekļauti noteikumi par izskaušanas programmām un statusa “brīvs no slimības” piešķiršanu un saglabāšanu attiecībā uz BVD.
- (46) Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā nav nodaļas par BVD un kritēriju brīvumam no BVD un saistītiem dzīvnieku pārvietojumiem. Tomēr nodaļa par BVD ir iekļauta OIE Sauszemes dzīvnieku diagnostisko testu un vakcīnu rokasgrāmatā. Šie diagnostiskie standarti ir ņemti vērā, izstrādājot šīs regulas noteikumus par BVD.
- (47) Īstenošanas regulā (ES) 2018/1882 trakumsērgas vīrusa infekcija ir norādīta sarakstā pie B kategorijas slimībām. Tāpēc šajā regulā ir iekļauti noteikumi par obligātajām izskaušanas programmām un statusa “brīvs no slimības” piešķiršanu un saglabāšanu attiecībā uz trakumsērgas vīrusa infekciju.
- (48) Galvenais trakumsērgas vīrusa infekcijas rezervuārs ES ir savvaļas lapsas. Tāpēc ir lietderīgi izskaušanas programmu pasākumus orientēt galvenokārt uz savvaļas lapsu populāciju. Tomēr pret šo slimību uzņēmīgi ir arī visu pārējo sugu zīdītāji un Īstenošanas regulā (ES) 2018/1882 attiecībā uz šo slimību sarakstā ir norādītas arī daudzas citas dzīvnieku sugas. Kompetentajām iestādēm izskaušanas programmās būtu jāietver arī citas dzīvnieku populācijas, ja ir risks cilvēka vai dzīvnieku veselībai.
- (49) Trakumsērgas infekcijas izskaušanas programmu gadījumā slimību kontroles stratēģijas pamatā galvenokārt ir relevanto mērķpopulāciju dzīvnieku vakcinēšana, ko papildina tādas citas svarīgas darbības kā uzraudzība, slimību kontroles pasākumu veikšana, loļojumdzīvnieku pārvietošanas kontrole un vakcinācijas rezultativitātes monitorings. Tā kā noteikumi par vakcināciju ir ļoti tehniski, tie ir noteikti pielikumā.
- (50) Īstenošanas regulā (ES) 2018/1882 infekciozā katarālā drudža vīrusa (1.–24. serotips) infekcija (BTV infekcija) ir norādīta sarakstā kā C kategorijas slimība, kam piemērojamas fakultatīvas izskaušanas programmas. Tas nozīmē, ka šīs slimības gadījumā rīcībpolitika ir mainījusies, jo Padomes Direktīva 2000/75/EK ⁽¹¹⁾, kas bija piemērojama pirms šīs regulas, paredzēja tās tūlītēju izskaušanu. Šajā regulā ir iekļauti jauni noteikumi atbilstoši šīs slimības jaunajam statusam.
- (51) BTV infekcijas gadījumā slimību kontroles stratēģijas pamatā galvenokārt ir relevanto mērķpopulāciju dzīvnieku vakcinēšana, ko papildina tādas citas darbības kā uzraudzība, slimību kontroles pasākumu veikšana, dzīvnieku un reprodūktīvo produktu pārvietošanas kontrole un minimalizēta eksponētība vektoriem.
- (52) Savā atzinumā ⁽¹²⁾ par kontroli, uzraudzību un dzīvnieku pārvietošanu BTV infekcijas gadījumā EFSA norāda, ka, lai izskaušana būtu sekmīga, vakcinētiem vismaz 5 gadus vajadzētu būt vismaz 95 % uzņēmīgo liellopu un aitu. Tāpēc ir paredzams, ka BTV infekcijas izskaušanas programmās tiktu iekļauta vakcinācijas kampaņa, tomēr šajā regulā būtu jāparedz elastība, lai varētu ņemt vērā katra gadījuma specifiku.
- (53) Dalībvalsts vai tās zona, kura ir brīva no BTV infekcijas vai kurā tiek īstenota BTV infekcijas izskaušanas programma, būtu jāaizsargā no jebkādu BTV serotipu ievazāšanās ar turētu dzīvnieku vai reprodūktīvo produktu pārvietošanu. Tāpēc izskaušanas programmu noteikumos būtu jāiekļauj prasības attiecībā uz turētu dzīvnieku vai to reprodūktīvo produktu ieviešanu dalībvalstīs vai to zonās, kuras ir brīvas no BTV infekcijas vai kurās tiek īstenota BTV infekcijas izskaušanas programma. Tas būtu jāatspoguļo arī statusa “brīvs no slimības” saglabāšanas kritērijos. Tie paši principi būtu jāattiecinā uz dzīvnieku pārvietošanu cauri dalībvalstīm vai to zonām, kuras ir brīvas no BTV infekcijas vai kurās tiek īstenota BTV infekcijas izskaušanas programma.
- (54) Līdztekus, tā kā svarīga ir atšķirīgo vietējo situāciju specifika, kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai atļaut dzīvniekus vai reprodūktīvos produktus ievest, ievērojot īpašus noteikumus, ja vien šāda ieviešana neapdraud galamērķa veselības statusu. Tāpēc ir lietderīgi šajā regulā paredzēt prasības un nosacījumus šādas ieviešanas atļaušanai. Šādu prasību pamatā neatkarīgi no izcelsmes dalībvalsts vai zonas statusa vajadzētu būt dzīvnieku vai reprodūktīvo produktu statusam.

⁽¹¹⁾ Padomes 2000. gada 20. novembra Direktīva 2000/75/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarālā drudža kontrolei un apkarošanai (OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.).

⁽¹²⁾ EFSA AHAW Panel (EFSA Panel on Animal Health and Welfare), 2017. *Scientific opinion on bluetongue: control, surveillance and safe movement of animals*. EFSA Journal 2017; 15(3):4698, 126.

- (55) Ūdensdzīvnieku B kategorijas vai C kategorijas slimības izskaušanas programmā būtu jāņem vērā statusa "brīvs no slimības" iegūšanai un saglabāšanai ievērojamo uzraudzības prasību veids, teritorijas specifika un programmas aptveramā dzīvnieku populācija, kā arī programmas starpposma mērķrādītāji un galīgie mērķrādītāji. Izskaušanas programmā būtu jāiekļauj kontroles pasākumi, kas īstenojami inficētos ūdensdzīvnieku objektos.
- (56) Ūdensdzīvnieku slimību izskaušanas programmā būtu jāiekļauj starpposma mērķrādītāji un galīgie mērķrādītāji, kas tiks izmantoti, lai novērtētu virzību uz statusa "brīvs no slimības" panākšanu. Attiecīgā gadījumā šajos mērķrādītājos būtu jāņem vērā tas, vai izskaušanas programmas sekmīgumu neapdraud savvaļas dzīvnieki. Izstrādājot programmas starpposma mērķrādītājus un galīgos mērķrādītājus, it sevišķi būtu jāņem iespēja novirzīties no ierosinātā piemērošanas perioda, kas ir 6 gadi.
- (57) Ūdensdzīvnieku gadījumā populācijā, kas ietverama izskaušanas programmā, iekļauj to sugu dzīvniekus, kas norādītas sarakstā Īstenošanas regulā (ES) 2018/1882. Tomēr kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai no programmas izslēgt to sugu dzīvniekus, kas Īstenošanas regulā (ES) 2018/1882 ir norādītas kā vektorsugas, ja tā ir veikusi riska novērtējumu, kurā konstatēts, ka šo dzīvnieku radītais risks ir niecīgs.
- (58) Kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai programmā iekļaut ūdensdzīvnieku papildpopulācijas, ja šie dzīvnieki būtiski apdraud veselības statusu. Tai turklāt vajadzētu būt iespējai no izskaušanas programmas izslēgt noteiktus zema riska objektus, ja to izslēgšana neapdraud sekmīgu programmas pabeigšanu.
- (59) Ja dalībvalsts ir nolēmusi piedalīties C kategorijas slimības izskaušanas programmā, operatoriem ir pienākums izpildīt nosacījumus attiecībā uz sarakstā norādīto sugu dzīvnieku ieviešanu, paziņot par aizdomām par sarakstā norādītām slimībām, tad, ja radušās aizdomas par slimību vai tā apstiprināta, veikt slimību kontroles pasākumus, kā arī veikt visus citus pasākumus, ko prasītu kompetentā iestāde, arī vakcināciju.
- (60) Ja slimībbrīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā vai dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, kurā tiek īstenota izskaušanas programma, radušās aizdomas par sarakstā norādītas ūdensdzīvnieku slimības klātbūtni vai tā apstiprināta, kompetentajai iestādei būtu jāveic pienācīgi slimības kontroles pasākumi. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka attiecīgi noteikumi. Tie ietver ierobežojumu zonas ieviešanu, ja objektā, kas iesaistīts izskaušanas programmā vai deklarēts par slimībbrīvu, ir apstiprināta sarakstā norādītas slimības klātbūtnē. Tas turklāt ietver prasību minimumu attiecībā uz ierobežojumu zonas ģeogrāfisko demarkāciju un faktoriem, kas to ietekmē.
- (61) Kad slimībbrīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā vai dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, kurā tiek īstenota izskaušanas programma, ir apstiprināta sarakstā norādīta ūdensdzīvnieku slimība, kompetentā iestāde inficētajos objektos un citos objektos, kas atrodas ierobežojumu zonā, veic stingras kontroles. Šajā regulā ir noteikts, kādas ir šīs kontroles un kāda elastība ir kompetentajai iestādei attiecībā uz pārvietošanu. Elastības iespēju var izmantot tikai gadījumos, kad netiek apdraudēts ūdensdzīvnieku veselības statuss galamērķa objektā vai ceļā uz to.
- (62) Ja objektā noticis ūdensdzīvnieku slimības uzliesmojums un šis objekts turpina vai sāk izskaušanas programmu, ir svarīgi periodā, ko nosaka kompetentā iestāde un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009 ⁽¹³⁾, aizvākt ūdensdzīvniekus, kas ir miruši, mirstoši vai uzrāda klīniskas pazīmes. Tā slimību var sekmīgi apkarot.
- (63) Dzīvnieku veselības tiesību akts nosaka, ka Komisijai jāizstrādā sīki noteikumi, ar kādiem dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem piešķirt statusu "brīvs no slimības". Šajos noteikumos būtu jāiekļauj slimībsspecifiski kritēriji, kas apliecina slimības neesību dzīvnieku mērķpopulācijā, un vispārīgi kritēriji sekmīgai šīs dzīvnieku mērķpopulācijas veselības statusa kontrolei.
- (64) Vispārīgie kritēriji ietver teritoriālo tvērumu, uzraudzību, biodrošību, slimību kontroles pasākumus un citu Dzīvnieku veselības tiesību aktā noteikto operacionālo noteikumu konsekvētu īstenošanu attiecībā uz objektu reģistrēšanu un apstiprināšanu, dzīvnieku izsekojamību un pārvietošanas prasībām.

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).

- (65) Šī regula nosaka slimībspecifiskus kritērijus, kuru pamatā ir sarakstā norādīto sugu neesība vai slimības ierosinātāja vai vektora izdzīvotnespēja. Šie kritēriji būtu jāizstrādā elastīgi, lai kompetentā iestāde varētu norādīt pamatu saņemt statusu "brīvs no slimības" atbilstoši konkrētajai situācijai. Tāpēc, lai norādītu, uz kāda pamata dalībvalstis var lūgt visai to teritorijai vai tās zonai, vai – akvakultūras dzīvnieku gadījumā – nodalījumiem piešķirt statusu "brīvs no slimības", šajā regulā ir noteiktas attiecīgas vispārīgās prasības.
- (66) Šī regula nosaka slimībspecifiskus kritērijus, kuru pamatā ir izskaušanas programmas iznākums un vēsturiskie un uzraudzības dati. Šo kritēriju pamatā ir uzraudzības rezultāti, slimības ievazāšanās novēršanas pasākumu īstenošana un vakcīnu izmantošanas nosacījumi.
- (67) Sava tehniskā rakstura dēļ šie kritēriji ir noteikti pielikumos un sagrupēti pa slimībām kopā ar kritērijiem statusa "brīvs no slimības" saglabāšanai.
- (68) Ir lietderīgi šajā regulā noteikt modernizētas statusa "brīvs no slimības" piešķiršanas un saglabāšanas prasības, ņemot vērā Savienības noteikumus, kas bija spēkā pirms šī regulas piemērošanas dienas, OIE Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksu, Ūdensdzīvnieku veselības kodeksu un – ja esošu noteikumu nav – labākos pieejamos zinātniskos pierādījumus.
- (69) Īstenošanas regulā (ES) 2018/1882 *Varroa* spp. invāzija tagad ir norādīta sarakstā pie C kategorijas slimībām, kas izskauzamas fakultatīvi. Regula nosaka noteikumus statusa "brīvs no *Varroa* spp. invāzijas" panākšanai un saglabāšanai.
- (70) Ļūķas slimības vīrusa infekcija Īstenošanas regulā (ES) 2018/1882 ir norādīta sarakstā pie A kategorijas slimībām, kurām piemērojami tūlītēji izskaušanas pasākumi. Tāpēc noteikumi par Ļūķas slimības vīrusa infekcijas izskaušanas programmu šajā regulā nav iekļauti. Tomēr kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai piešķirt statusu "brīvs no Ļūķas slimības vīrusa infekcijas bez vakcinācijas" sakarā ar noteiktiem vēsturiskajiem un uzraudzības datiem.
- (71) Ūdensdzīvnieku gadījumā ir iespējami divu dažādu veidu nodalījumi. Neatkarīgi nodalījumi darbojas ar stingri noteiktiem nosacījumiem, kas garantē, ka to darbība norit neatkarīgi no apkārtējo ūdeņu veselības statusa. Savukārt atkarīgus nodalījumus ietekmē apkārtējo ūdeņu veselības statuss, tāpēc to darbības nosacījumi ir elastīgāki. Tomēr atkarīgi nodalījumi tiek izveidoti tikai tad, kad kompetentā iestāde ir novērtējusi dažādos epidemioloģiskos faktorus un ieviesusi visus riska mazināšanas pasākumus, kas tai šķiet nepieciešami, lai nepieļautu slimības ievazāšanos nodalījumā.
- (72) Ūdensdzīvnieku gadījumā, ņemot vērā to, ka ar atsevišķiem objektiem, kas ir neatkarīgi no apkārtējiem ūdeņiem, ir saistīts mazāks risks, šajā regulā ir noteikti īpaši noteikumi, kas piemērojami neatkarīgiem nodalījumiem, kuri akvakultūras darbības sāk pirmoreiz vai tās atsāk pēc ražošanas pārtraukuma. Šādos gadījumos, ja vien ir izpildīti noteikti nosacījumi, statuss "brīvs no slimības" būtu jādeklarē nekavējoties. Ir noteikti arī noteikumi, kas neatkarīgu nodalījumu gadījumā jāievēro, ja noticis slimības uzliesmojums. Lai nodrošinātu, ka šādi uzliesmojumi ir veiksmīgi novērsti, pēc depopulācijas veicot tīrīšanu, dezinfekciju un nodalījumu atstājot neizmantotu, pirms statusa "brīvs no slimības" deklarēšanas izlases kārtībā jātestē dzīvnieki, ar ko nodalījumu atkalapdzīvina.
- (73) Ja tāpēc, ka ir aizdomas par slimību vai tā apstiprināta, statusa "brīvs no slimības" saglabāšanas nosacījumi vairs nav izpildīti, kompetentajai iestādei būtu jāpiemēro slimības kontroles pasākumi. Šie pasākumi būtu jāpiemēro dažādajos slimības kontroles posmos no brīža, kad rodas aizdomas par slimības uzliesmojumu, līdz brīdim, kad tas ir novērst un statuss "brīvs no slimības" tiek atjaunots.
- (74) Ja kompetentā iestāde konstatē, ka nosacījumi statusa "brīvs no slimības" saglabāšanai dalībvalstij, zonai vai nodalījumam ir pārkāpti, būtu jāveic pasākumi, lai situāciju labotu. Ja pārkāpumu ir iespējams apmierinoši novērst un līdz ar to panākt, ka Komisijai statuss "brīvs no slimības" nav jāatsauc, kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai statusu "brīvs no slimības" apturēt.
- (75) Ja dalībvalsts statusu "brīvs no slimības" attiecībā uz sarakstā norādīto ūdensdzīvnieku slimību vēlas saņemt visai savai teritorijai vai tās zonai, kas veido vairāk nekā 75 % tās teritorijas vai kas tai kopīga ar citu dalībvalsti vai trešo valsti, tā Komisijai lūdz apstiprinājumu. Visos citos gadījumos tiek ievērota pašdeklarācijas sistēma.

- (76) Brīvumu no ūdensdzīvnieku slimībām pašdeklarējot attiecībā uz zonām un nodalījumiem, kurus nav apstiprinājusi Komisija, ievēro sistēmu, kura veidota tā, lai process būtu pārredzams un dalībvalstīm deklarēt statusu "brīvs no slimības" būtu vieglāk un, iespējams, arī ātrāk. Ja vien cita dalībvalsts vai Komisija nepauž bažas, ko nevar apmierinoši kļiedēt, viss process norit elektroniski. Ja radušās bažas, ko nav izdevies apmierinoši kļiedēt, deklarācija tiek iesniegta Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgajai komitejai.
- (77) Šī regula ietver noteikumus par statusa "brīvs no slimības" apstiprināšanu attiecībā uz dalībvalstīm vai to zonām. Šie noteikumi var atšķirties no noteikumiem, kas bija spēkā pirms šīs regulas piemērošanas dienas. Lai pāreja no pašreizējās kārtības, kādā apstiprina statusu "brīvs no slimības", uz jaunajām prasībām noritētu gludi, ir vajadzīgi atbilstoši pārejas noteikumi.
- (78) Lai Savienības tiesību akti par uzraudzību, izskaušanas programmām un statusu "brīvs no slimības" tiktu piemēroti vienveidīgi un nodrošinātu, ka tie ir skaidri un caurredzami, Komisijas Lēmums 2000/428/EK ⁽¹⁴⁾, Komisijas Lēmums 2002/106/EK ⁽¹⁵⁾, Komisijas Lēmums 2003/422/EK ⁽¹⁶⁾, Komisijas Lēmums 2006/437/EK ⁽¹⁷⁾, Komisijas Regula (EK) Nr. 1266/2007 ⁽¹⁸⁾, Komisijas Lēmums 2008/896/EK ⁽¹⁹⁾ un Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2015/1554 ⁽²⁰⁾ ar šo regulu būtu jāatceļ.
- (79) Dzīvnieku veselības tiesību akts ir piemērojams no 2021. gada 21. aprīļa. Tāpēc no minētās dienas būtu jāpiemēro arī šīs regulas noteikumi,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I DAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula papildina Regulā (ES) 2016/429 paredzētos noteikumus par uzraudzību, izskaušanas programmām un statusu "brīvs no slimības" attiecībā uz konkrētām sarakstā norādītām un no jauna radušies sauszemes dzīvnieku, ūdensdzīvnieku un citu dzīvnieku slimībām.
2. Šīs regulas II daļas 1. nodaļā ir noteikti noteikumi par Regulas (ES) 2016/429 9. panta 1. punktā minēto slimību uzraudzību un par minētās regulas 6. panta 2. punktā definēto no jauna radušos slimību jeb jaunradušos slimību uzraudzību, konkrētāk,
- a) uzraudzības plānu, arī dzīvnieku mērķpopulāciju un diagnostikas metodēm;
 - b) slimību apstiprināšanu un gadījumu definīcijām;
 - c) Savienības līmeņa uzraudzības programmām.

⁽¹⁴⁾ Komisijas 2000. gada 4. jūlija Lēmums 2000/428/EK, ar ko nosaka diagnostikas kārtību, paraugu atlases metodes un kritērijus laboratorisko pārbaužu rezultātu vērtējumam attiecībā uz cūku vezikulārās slimības un tās diferenciāldiagnozes apstiprinājumu (OV L 167, 7.7.2000., 22. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Komisijas 2002. gada 1. februāra Lēmums 2002/106/EK, ar ko apstiprina Diagnostikas rokasgrāmatu, ar kuru ievieš diagnostikas procedūras, paraugu ņemšanas metodes un laboratorisko testu kritērijus klasiskā cūku mēra apstiprināšanai (OV L 39, 9.2.2002., 71. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Komisijas 2003. gada 26. maija Lēmums 2003/422/EK, ar ko apstiprina Āfrikas cūku mēra diagnostikas rokasgrāmatu (OV L 143, 11.6.2003., 35. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Komisijas 2006. gada 4. augusta Lēmums 2006/437/EK, ar ko apstiprina Padomes Direktīvā 2005/94/EK paredzēto putnu gripas diagnostikas rokasgrāmatu (OV L 237, 31.8.2006., 1. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Komisijas 2007. gada 26. oktobra Regula (EK) Nr. 1266/2007 par Padomes Direktīvas 2000/75/EK īstenošanas noteikumiem dažu uzņēmīgu sugu dzīvnieku kontrolei, monitoringam, uzraudzībai un pārvietošanās ierobežojumiem saistībā ar infekciozo katarālo drudzi (OV L 238, 27.10.2007., 37. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Komisijas 2008. gada 20. novembra Lēmums 2008/896/EK par pamatnostādņēm ar risku pamatotajai dzīvnieku veselības uzraudzības shēmai, kā paredzēts Padomes Direktīvā 2006/88/EK (OV L 322, 2.12.2008., 30. lpp.).

⁽²⁰⁾ Komisijas 2015. gada 11. septembra Īstenošanas lēmums (ES) 2015/1554, ar ko nosaka noteikumus Direktīvas 2006/88/EK piemērošanai attiecībā uz uzraudzību un diagnostikas metodēm izvirzītajām prasībām (OV L 247, 23.9.2015., 1. lpp.).

3. Šīs regulas II daļas 2. nodaļā ir noteikti noteikumi par Regulas (ES) 2016/429 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto sauszemes dzīvnieku slimību izskaušanas programmām, konkrētāk,
- a) slimību kontroles stratēģiju, teritoriju, dzīvnieku populācijām, mērķrādītājiem un piemērošanas periodu;
 - b) operatoru un kompetento iestāžu pienākumiem;
 - c) slimību kontroles pasākumiem aizdomu un apstiprinājuma gadījumā.
4. Šīs regulas II daļas 3. nodaļā ir noteikti noteikumi par Regulas (ES) 2016/429 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto ūdensdzīvnieku slimību izskaušanas programmām, konkrētāk,
- a) slimību kontroles stratēģiju, teritoriju, dzīvnieku populācijām, mērķrādītājiem un piemērošanas periodu;
 - b) operatoru un kompetento iestāžu pienākumiem;
 - c) slimību kontroles pasākumiem aizdomu un apstiprinājuma gadījumā.
5. Šīs regulas II daļas 4. nodaļā ir noteikti noteikumi par statusu “brīvs no slimības” attiecībā uz noteiktām Regulas (ES) 2016/429 9. panta 1. punktā minētajām sauszemes dzīvnieku un ūdensdzīvnieku slimībām, konkrētāk,
- a) dalībvalstīm un zonām piešķiramā statusa “brīvs no slimības” apstiprināšanas kritērijiem;
 - b) tādiem nodalījumiem piešķiramā statusa “brīvs no slimības” apstiprināšanas kritērijiem, kuros tur akvakultūras dzīvniekus;
 - c) statusa “brīvs no slimības” saglabāšanas kritērijiem;
 - d) statusa “brīvs no slimības” apturēšanu, atsaukšanu un atjaunošanu.
6. Šīs regulas III daļā ir noteikti pārejas un nobeiguma noteikumi attiecībā uz
- a) statusa “brīvs no slimības” apstiprināšanu dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, kas atzīti par slimībbrīviem saskaņā ar tiesību aktiem, kuri ir spēkā pirms šīs regulas piemērošanas dienas;
 - b) izskaušanas programmu apstiprināšanu dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, kam ir apstiprināta izskaušanas vai uzraudzības programma saskaņā ar tiesību aktiem, kuri ir spēkā pirms šīs regulas piemērošanas dienas.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “E kategorijas slimība” ir sarakstā norādīta slimība, attiecībā uz kuru Savienībā ir jāveic uzraudzība, kā minēts Regulas (ES) 2016/429 9. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
- 2) “dzīvnieku mērķpopulācija” ir ar sugām un attiecīgā gadījumā ar kategorijām definēta sarakstā norādīto sugu dzīvnieku populācija, kura ir relevanta uzraudzības darbībām, izskaušanas programmām vai statusam “brīvs no slimības” attiecībā uz konkrētu slimību;
- 3) “dzīvnieku papildpopulācija” ir pie sarakstā norādītajām sugām piederošu turēto dzīvnieku vai savvaļas dzīvnieku populācija, uz kuru attiecas fakultatīvi profilakses, uzraudzības un slimību kontroles pasākumi, kas vajadzīgi, lai dzīvnieku mērķpopulācijai panāktu vai saglabātu statusu “brīva no slimības”;
- 4) “A kategorijas slimība” ir sarakstā norādīta slimība, kas Savienībā parasti netiek konstatēta un pēc kuras konstatēšanas ir nekavējoties jāveic tūlītēji izskaušanas pasākumi, kā minēts Regulas (ES) 2016/429 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- 5) “B kategorijas slimība” ir sarakstā norādīta slimība, kas ir jākontrolē visās dalībvalstīs, lai visā Savienībā šo slimību izskaustu, kā minēts Regulas (ES) 2016/429 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

- 6) "C kategorijas slimība" ir sarakstā norādīta slimība, kura ir relevanta dažām dalībvalstīm un attiecībā uz kuru ir nepieciešami pasākumi, lai novērstu šīs slimības izplatīšanos tajās Savienības daļās, kas ir oficiāli slimībbrīvas vai kam ir attiecīgās sarakstā norādītās slimības izskaušanas programmas, kā minēts Regulas (ES) 2016/429 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- 7) "liellops" jeb "liellopu sugas dzīvnieks" ir nagainis, kas pieder pie kādas *Bison* ģints, *Bos* ģints (arī *Bos*, *Bibos*, *Novibos*, *Poephagus* apakšģints) vai *Bubalus* ģints (arī *Anoa* apakšģints) sugas, un šādu sugu dzīvnieku krustošanās pēcnācējs;
- 8) "aita" jeb "aitu sugas dzīvnieks" ir nagainis, kas pieder pie kādas *Ovis* ģints sugas, un šādu sugu dzīvnieku krustošanās pēcnācējs;
- 9) "kaza" jeb "kazu sugas dzīvnieks" ir nagainis, kas pieder pie kādas *Capra* ģints sugas, un šādu sugu dzīvnieku krustošanās pēcnācējs;
- 10) "ceļojošais cirks" ir izstāde vai gadatirgus, kurā iesaistīti dzīvnieki vai notiek dzīvnieku priekšnesumi un kuram paredzēts pārvietoties starp dalībvalstīm;
- 11) "dzīvnieku priekšnesums" ir jebkura uzstāšanās, kurā izstādes vai gadatirgus vajadzībām iesaistīti dzīvnieki un kura var būt cirka priekšnesuma daļa;
- 12) "cūka" jeb "cūku sugas dzīvnieks" ir nagainis, kas pieder pie kādas *Suidae* dzimtas sugas, kura norādīta sarakstā Regulas (ES) 2016/429 III pielikumā;
- 13) "transportlīdzeklis" ir autotransporta līdzeklis, dzelzceļa transportlīdzeklis, kuģis vai gaisa kuģis;
- 14) "suns" ir turēts dzīvnieks, kas pieder pie sugas *Canis lupus*;
- 15) "kaķis" ir turēts dzīvnieks, kas pieder pie sugas *Felis silvestris*;
- 16) "mājas sesks" ir turēts dzīvnieks, kas pieder pie sugas *Mustela putorius furo*;
- 17) "sezonāli no BTV brīvs apgabals" ir visa dalībvalsts teritorija vai tās zona, kurai kompetentā iestāde saskaņā ar 40. panta 3. punktu, pamatojoties uz vektorbrīvu periodu un pierādījumu, ka sarakstā norādīto sugu dzīvnieki ar šo slimību neslimo, noteikusi pagaidu statusu, kas apliecina, ka tā ir brīva no infekciozā katarālā drudža vīrusa (1.–24. serotips) infekcijas ("BTV infekcijas");
- 18) "pret vektoriem aizsargāts objekts" ir tāda objekta daļa vai viss tā komplekss, kas ar piemērotiem fiziskiem un pārvaldības līdzekļiem aizsargāts pret *Culicoides* uzbrukumiem un kam ir pret vektoriem aizsargāta objekta statuss, ko saskaņā ar 44. pantu piešķir kompetentā iestāde;
- 19) "dzīvu zivju pārvadāšanas kuģis" ir akvakultūrā izmantots kuģis, kam ir baseins vai tvertne dzīvu zivju turēšanai un pārvadāšanai ūdenī;
- 20) "neizmantošana" slimību pārvaldībā ir operācija, kurā objektu atbrīvo no sarakstā norādīto sugu akvakultūras dzīvniekiem un, ja iespējams, arī no ūdens;
- 21) "attiecināmības periods" ir laika periods līdz tam, kad kompetentā iestāde iesniedz pieteikumu uz statusu "brīvs no slimības", vai (attiecinīgā gadījumā) līdz tam, kad tiek elektroniski publicēta 83. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā provizoriskā deklarācija;
- 22) "sarakstā nenorādīta suga" ir dzīvnieku suga vai dzīvnieku sugu grupa, kas attiecībā uz konkrētu slimību nav norādīta Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2018/1882 pielikumā;
- 23) "saime" ir visi mājputni vai nebrīvē turēti putni ar vienādu veselības statusu, kas tiek turēti vienā telpā vai vienā aplokā un veido vienu epidemioloģisko vienību; telpās turētu putnu gadījumā saime ir visi putni, kam ir kopīga gaisa telpa;
- 24) "DIVA (inficēto un vakcinēto dzīvnieku nošķiršanas) vakcinācija" ir vakcinācija ar vakcīnām, kas dod iespēju kombinācijā ar piemērotām seroloģiskām diagnostikas metodēm atklāt inficētus dzīvniekus vakcinētu dzīvnieku populācijā;
- 25) "DIVA satvarā vakcinēti dzīvnieki" ir dzīvnieki, kas vakcinēti DIVA vakcinācijas satvarā;
- 26) "apstiprināts reproduktīvo produktu objekts" ir saskaņā ar Regulas (ES) 2016/429 97. panta 1. punktu apstiprināts spermas vākšanas centrs, embriju vākšanas brigāde, embriju ieguves brigāde, reproduktīvo produktu apstrādes objekts vai reproduktīvo produktu glabāšanas centrs;

1. Kompetentā iestāde uzraudzību attiecībā uz sarakstā norādītajām sauszemes dzīvnieku un citu dzīvnieku slimībām un slimībām, kas ir jaunradušās sauszemes dzīvnieku un citu dzīvnieku slimības, plāno, ņemot vērā šādus aspektus:
- a) vispārīgas uzraudzības prasības, kuru pamatā ir:
- i) Regulas (ES) 2016/429 18. panta 1. punktā paredzētā paziņošana;
 - ii) pienācīga veterinārā izmeklēšana, ja tiek konstatēta paaugstināta mirstība un citas smagu slimību pazīmes vai nopietns ražošanas rādītāju samazinājums bez skaidra cēloņa;
 - iii) kompetentās iestādes veikta izmeklēšana gadījumos, kad ir aizdomas par E kategorijas slimību vai attiecīgā gadījumā jaunradušos slimību;
 - iv) 4. pantā paredzētā uzraugāmā dzīvnieku mērķpopulācija;
 - v) 7. pantā paredzētā oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību loma;
- b) konkrētas uzraudzības prasības
- i) Savienības līmeņa uzraudzības programmā;
 - ii) obligāto vai fakultatīvo izskaušanas programmu ietvaros;
 - iii) statusa “brīvs no slimības” pierādīšanai un saglabāšanai;
 - iv) slimību kontroles pasākumu ietvaros;
 - v) noteiktu objektu apstiprināšanas kontekstā;
 - vi) sauszemes dzīvnieku pārvietošanai Savienībā vai to ieviešanai Savienībā.

2. Kompetentā iestāde uzraudzību attiecībā uz sarakstā norādītajām ūdensdzīvnieku slimībām un slimībām, kas ir jaunradušās ūdensdzīvnieku slimības, plāno, ņemot vērā šādus aspektus:

- a) vispārīgas uzraudzības prasības, kuru pamatā ir:
 - i) Regulas (ES) 2016/429 18. panta 1. punktā paredzētā paziņošana;
 - ii) pienācīga veterinārā izmeklēšana, ja tiek konstatēta paaugstināta mirstība un citas smagu slimību pazīmes vai nopietns ražošanas rādītāju samazinājums bez skaidra cēloņa;
 - iii) kompetentās iestādes veikta izmeklēšana gadījumos, kad ir aizdomas par E kategorijas slimību vai attiecīgā gadījumā jaunradušos slimību;
 - iv) 4. pantā paredzētā uzraugamā dzīvnieku mērķpopulācija;
 - v) 7. pantā paredzētā oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību loma;
 - vi) slimību kontroles pasākumi;
- b) konkrētas uzraudzības prasības:
 - i) riska izvērtēšanā balstītajā uzraudzības shēmā, kura izklāstīta VI pielikuma I daļas 1. nodaļā un kura ietver riska novērtēšanu un regulārus dzīvniekveselības apmeklējumus, kas paredzēti VI pielikuma I daļas 2. un 3. nodaļā;
 - ii) izskaušanas programmās, kas paredzētas VI pielikuma II daļas 1. līdz 6. nodaļā;
 - iii) statusa "brīvs no slimības" pierādīšanai un saglabāšanai;
 - iv) pierādīšanai (saskaņā ar VI pielikuma III daļas 1. līdz 6. nodaļā paredzētajām uzraudzības programmām), ka objekti, kas ii) punktā minētajās izskaušanas programmās nepiedalās vai nav ieguvuši iii) punktā minēto statusu "brīvs no slimības", nav inficēti;
 - v) ūdensdzīvnieku pārvietošanai Savienībā vai to ieviešanai Savienībā.

4. pants

Dzīvnieku mērķpopulācija

1. Kompetentā iestāde precizē, kāda attiecībā uz katru sarakstā norādīto slimību un attiecīgā gadījumā jaunradušos slimību ir 3. pantā minētajai uzraudzībai relevantā dzīvnieku mērķpopulācija, un ietver

- a) turētus sarakstā norādīto sugu dzīvniekus;
- b) sarakstā norādīto sugu savvaļas dzīvniekus, ja:
 - i) uz tiem attiecas Savienības mēroga uzraudzības programma vai obligāta vai fakultatīva izskaušanas programma, vai uzraudzība, kas jāveic, lai piešķirtu vai saglabātu statusu "brīvs no slimības";
 - ii) kompetentā iestāde uzskata, ka tie rada risku, kas var apdraudēt citu dalībvalsts, zonas vai nodaļuma sugu dzīvnieku veselības statusu; vai
 - iii) uzraudzība ir vajadzīga, lai izpildītu dzīvnieku veselības prasības, kas noteiktas ieviešanai Savienībā vai pārvietošanai Savienībā.

2. Lai panāktu, ka tiek agrīni konstatētas jaunradušās slimības tādu sugu dzīvniekiem, kuras nav minētas 1. punkta a) apakšpunktā, kompetentā iestāde dzīvnieku mērķpopulācijā ietver turētus tādu sugu dzīvniekus, kas nav norādītas sarakstā relevantās sarakstā norādītās slimības konstatēšanai, ja ir spēkā šādi kritēriji:

- a) tie ir pārvietoti uz objektiem citā dalībvalstī, zonā vai nodaļumā; un
- b) sakarā ar dzīvnieku skaitu vai pārvietošanas biežumu kompetentā iestāde uzskata, ka šie dzīvnieki rada risku, kas, ja šīs sugas dzīvnieku vidū izplatītos slimība, varētu apdraudēt citu turētu dzīvnieku veselības statusu citā dalībvalstī, zonā vai nodaļumā.

5. pants

Noteiktu turētu sauszemes dzīvnieku izslēgšana no dzīvnieku mērķpopulācijas

1. Atkāpjoties no 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta, kompetentā iestāde, veidojot dzīvnieku mērķpopulāciju tādas slimības uzraudzībai, kas nav A kategorijas slimība, var ņemt tikai tādu kategoriju turētus sarakstā norādīto sugu dzīvniekus, uz kurām attiecīgās slimības sakarā attiecas:

- a) Savienības līmeņa uzraudzības programmas;
- b) obligātas vai fakultatīvas izskaušanas programmas vai uzraudzība, kas jāveic, lai saņemtu vai saglabātu statusu "brīvs no slimības"; vai
- c) uzraudzībā balstītas dzīvnieku veselības prasības pārvietošanai Savienībā vai ieviešanai Savienībā.

2. Šā panta 1. punktā minēto turēto dzīvnieku kategoriju pamatā var būt dzīvnieku vecums, dzimums, atrašanās vieta un ražošanas veids.

6. pants

Diagnostikas metodes

1. Kompetentā iestāde gādā, lai paraugu ievākšana, paņēmieni, validācija un diagnostikas metožu rezultātu interpretēšana uzraudzības vajadzībām atbilstu:

- a) konkrētajiem tiesību aktiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) 2016/429, un relevantajai informācijai un norādījumiem, kas darīti pieejami Eiropas Savienības references laboratoriju (ESRL) un Komisijas vietnēs;
- b) gadījumos, kad uz tiem neattiecas a) apakšpunktā minētie tiesību akti, informācija un norādījumi, tam, kā paraugu vākšana, paņēmieni, validācija un diagnostikas metožu rezultātu interpretēšana aprakstīta Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE) Sauszemes dzīvnieku diagnostisko testu un vakcīnu rokasgrāmatā ("Sauszemes dzīvnieku rokasgrāmatā") ⁽²¹⁾ ar grozījumiem vai OIE Ūdensdzīvnieku diagnostisko testu rokasgrāmatā ("Ūdensdzīvnieku rokasgrāmatā") ⁽²²⁾ ar grozījumiem;
- c) gadījumos, uz kuriem neattiecas šā punkta a) un b) apakšpunkts, metodēm, kas minētas Regulas (ES) 2017/625 34. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 34. panta 3. punktā.

2. Statusa "brīvs no slimības" piešķiršanai un saglabāšanai izmantojamās diagnostikas metodes ir noteiktas:

- a) attiecībā uz *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju – III pielikuma 1. iedaļā;
- b) attiecībā uz *Mycobacterium tuberculosis* kompleksa infekciju (*Mycobacterium bovis*, *M. caprae* un *M. tuberculosis*) (MTBC) – III pielikuma 2. iedaļā;
- c) attiecībā uz govju enzootisko leikozi (EBL) – III pielikuma 3. iedaļā;
- d) attiecībā uz govju infekciozo rinotraheītu/infekciozo pustulozo vulvovaginītu (IBR/IPV) – III pielikuma 4. iedaļā;
- e) attiecībā uz Aujeski slimības vīrusa (ADV) infekciju – III pielikuma 5. iedaļā;
- f) attiecībā uz govju virusālo diareju (BVD) – III pielikuma 6. iedaļā;
- g) attiecībā uz virusālo hemorāģisko septicēmiju (VHS) – VI pielikuma II daļas 1. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā;
- h) attiecībā uz infekciozo hematopoētisko nekrozi (IHN) – VI pielikuma II daļas 1. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā;
- i) attiecībā uz infekciju ar lašu infekciozās anēmijas vīrusu ar delēciju izteikti polimorfiskajā reģionā (ISAV ar delēciju HPR) – VI pielikuma II daļas 2. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā;
- j) attiecībā uz *Marteilia refringens* infekciju – VI pielikuma II daļas 3. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā;

⁽²¹⁾ <http://www.oie.int/en/standard-setting/terrestrial-manual/access-online/>

⁽²²⁾ <http://www.oie.int/en/standard-setting/aquatic-manual/access-online/>

- k) attiecībā uz *Bonamia exitiosa* infekciju – VI pielikuma II daļas 4. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā;
- l) attiecībā uz *Bonamia ostreae* infekciju – VI pielikuma II daļas 5. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā;
- m) attiecībā uz balto plankumu sindroma vīrusa (WSSV) infekciju – VI pielikuma II daļas 6. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā.

7. pants

Oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību loma dzīvnieku veselības uzraudzībā

1. Kompetentā iestāde attiecīgā gadījumā šīs regulas 3. pantā minētās uzraudzības plānā ietver Regulas (ES) 2017/625 2. pantā definēto oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību iznākumu. Šīs oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības ietver
 - a) pirmskaušanas apskates un pēckaušanas veterināro ekspertīzi;
 - b) inspekcijas robežkontroles punktos;
 - c) oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības tirgos un savākšanas operācijās;
 - d) oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības dzīvū dzīvnieku transportēšanas laikā;
 - e) ar sabiedrības veselību saistītas inspekcijas un paraugošanu objektos;
 - f) jebkādas citas oficiālās kontroles, kuru laikā inspicē vai apskata objektus, dzīvniekus vai paraugus.
2. Ja kompetentajai iestādei 1. punktā minēto oficiālo kontroļu vai citu oficiālo darbību kontekstā radušās aizdomas par sarakstā norādītu slimību vai jaunradušos slimību, tā nodrošina, ka tiek informētas visas relevantās iestādes. To dara:
 - a) ja slimība ir A kategorijas slimība vai jaunradusies slimība – nekavējoties;
 - b) citu slimību gadījumā – bez kavēšanās.

2. iedaļa

Slimību apstiprināšana un gadījumu definīcijas

8. pants

Kritēriji sarakstā norādīto slimību (izņemot A kategorijas slimības) un noteiktu jaunradušos slimību oficiālai apstiprināšanai un vēlākai uzliesmojumu apstiprināšanai

1. Ja kompetentajai iestādei radušās aizdomas par kādu sarakstā norādītu slimību (izņemot A kategorijas slimības) vai jaunradušos slimību, izmeklēšanu, kas ļauj apstiprināt vai izslēgt slimības klātbūtni, veic šādos gadījumos:
 - a) ir jānosaka dalībvalsts, tās zonas vai nodalījuma veselības statuss; vai
 - b) ir jāsavāc vajadzīgā informācija par slimības sastopamību kādā no šiem nolūkiem:
 - i) lai īstenotu pasākumus dzīvnieku vai cilvēka veselības aizsardzībai;
 - ii) lai izpildītu dzīvnieku vai produktu pārvietošanai piemērojamās dzīvnieku veselības prasības; vai
 - iii) lai izpildītu prasības, kas noteiktas Savienības līmeņa uzraudzības programmā.
2. Kompetentā iestāde apstiprina, ka radies kādas 1. punktā minētās slimības uzliesmojums, ja tā kādu dzīvnieku vai dzīvnieku grupu ir klasificējusi par apstiprinātu šīs slimības gadījumu saskaņā ar 9. panta 2. punktu.

9. pants

Gadījumu definīcijas

1. Kompetentā iestāde kādu dzīvnieku vai dzīvnieku grupu klasificē par domājamu sarakstā norādītas vai jaunradušās slimības gadījumu, ja:
 - a) klīniskajā izmeklējumā, pēcnāves apskatē vai laboratoriskā izmeklējumā tiek konstatēts, ka klīniskās pazīmes, pēcnāves apskatē konstatēti bojājumi vai histoloģiskie konstatējumi liecina par attiecīgo slimību;
 - b) kādas diagnostikas metodes rezultāti liecina par ticamu slimības klātbūtni paraugā, kas ņemts no dzīvnieka vai dzīvnieku grupas; vai
 - c) ir konstatēta epidemioloģiska saikne ar apstiprinātu gadījumu.
2. Kompetentā iestāde dzīvnieku vai dzīvnieku grupu klasificē par apstiprinātu sarakstā norādītas vai jaunradušās slimības gadījumu, ja:
 - a) paraugā, kas ņemts no dzīvnieka vai dzīvnieku grupas, ir izolēts slimības ierosinātājs, izņemot vakcīnas celmus;
 - b) paraugā, kas ņemts no tāda dzīvnieka vai tādu dzīvnieku grupas, kuriem novērojamas slimībai raksturīgās klīniskās pazīmes vai kuri epidemioloģiski saistīti ar domājamu vai apstiprinātu gadījumu, identificēts slimības ierosinātājam raksturīgs antigēns vai nukleīnskābe, kas nav vakcinācijas sekas, vai
 - c) paraugā, kas ņemts no tāda dzīvnieka vai tādu dzīvnieku grupas, kuriem novērojamas slimībai raksturīgās klīniskās pazīmes vai kuri epidemioloģiski saistīti ar domājamu vai apstiprinātu gadījumu, ar netiešu diagnostikas metodi iegūts pozitīvs rezultāts, kas nav vakcinācijas sekas.
3. Slimībsspecifiskas domājamu un apstiprinātu sarakstā norādīto slimību gadījumu definīcijas attiecībā uz sauszemes dzīvniekiem ir noteiktas I pielikumā un attiecībā uz ūdensdzīvniekiem VI pielikuma II daļas 1. līdz 6. nodaļas 5. iedaļas 3. punktā.
4. Ja 3. punktā paredzēto slimībsspecifisko definīciju nav, domājamu un apstiprinātu sarakstā norādīto slimību un attiecīgā gadījumā jaunradušos slimību gadījumu definīcijām piemēro 1. un 2. punktā norādītos kritērijus.

3. iedaļa

Savienības līmeņa uzraudzības programma

10. pants

Savienības līmeņa uzraudzības programmu kritēriji un saturs

1. Attiecībā uz E kategorijas slimību īsteno Savienības līmeņa uzraudzības programmu saskaņā ar Regulas (ES) 2016/429 28. pantu, ja šī slimība atbilst visiem šiem kritērijiem:
 - a) tā rada sevišķu risku dzīvnieku un, iespējams, cilvēka veselībai visā Savienības teritorijā, turklāt tam varētu būt nopietnas ekonomiskas sekas lauksaimnieku vidū un tautsaimniecībā kopumā;
 - b) slimības profils varētu attīstīties, īpaši attiecībā uz risku cilvēka veselībai un dzīvnieku veselībai;
 - c) inficēti savvaļas dzīvnieki rada sevišķu risku, ka slimība varētu tikt ievazāta kādā Savienības teritorijas daļā vai visā tās teritorijā;
 - d) lai minētos riskus novērtētu un pienācīgi pielāgotu riska mazināšanas pasākumus, ir svarīgi ar uzraudzību iegūt regulāri atjauninātu informāciju par slimības dinamiku un slimības ierosinātāja raksturojumu.
2. Kompetentā iestāde attiecībā uz relevanto slimību īsteno Savienības līmeņa uzraudzības programmu ar II pielikumā norādīto saturu.

11. pants

Informācija, kas norādāma, iesniedzot iesniegumu par Savienības līmeņa uzraudzības programmu un ziņojot par to

1. Iesniedzot iesniegumu par Savienības līmeņa uzraudzības programmu, kompetentā iestāde iesniegumā norāda vismaz šo informāciju:
 - a) apraksts par slimības epidemioloģisko situāciju pirms programmas īstenošanas sākšanas datuma un dati par slimības epidemioloģisko attīstību;
 - b) dzīvnieku mērķpopulācija, epidemioloģiskās vienības un programmas zonas;
 - c) kompetentās iestādes struktūra, programmas īstenošanas uzraudzība, oficiālās kontroles, kas piemērojamas programmas īstenošanas laikā, un visu relevanto operatoru, dzīvnieku veselības speciālistu, veterinārārstu, dzīvnieku veselības laboratoriju un citu iesaistīto fizisko un juridisko personu loma;
 - d) to ģeogrāfisko un administratīvo apgabalu apraksts un demarkācija, kuros programmu paredzēts īstenot;
 - e) programmas īstenošanas progresu indikatori;
 - f) izmantotās diagnostikas metodes, testējamo paraugu skaits, testēšanas biežums un paraugošanas modeļi;
 - g) riska faktori, kas jāņem vērā, plānojot riska izvērtēšanā balstītu selektīvu uzraudzību.
2. Ziņojot par Savienības līmeņa uzraudzības programmu, kompetentā iestāde ziņojumā norāda vismaz šo informāciju:
 - a) apraksts par pasākumiem, kas īstenoti, un rezultātiem, kas iegūti, balstoties uz informāciju, kura minēta 1. punkta b) apakšpunktā un d) līdz f) apakšpunktā, un
 - b) sakarā ar domājamu vai apstiprinātu gadījumu veiktu slimības epidemioloģiskās attīstības sekojumbasākumu rezultāti.

2. NODAĻA

Sauszemes dzīvnieku B un C kategorijas slimību izskaušanas programmas

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

12. pants

Slimību kontroles stratēģija sauszemes dzīvnieku B un C kategorijas slimību izskaušanai

1. Veidojot obligātu sauszemes dzīvnieku B kategorijas slimības izskaušanas programmu vai fakultatīvu sauszemes dzīvnieku C kategorijas slimības izskaušanas programmu, kompetentā iestāde šīs programmas balsta uz slimību kontroles stratēģiju, kurā attiecībā uz katru slimību norādīti šādi elementi:
 - a) izskaušanas programmas aptvertā teritorija un dzīvnieku populācija saskaņā ar 13. panta 1. punktu;
 - b) izskaušanas programmas ilgums saskaņā ar 15. pantu, arī galīgie mērķrādītāji un starpposma mērķrādītāji saskaņā ar 14. pantu; un
 - c) slimīb-specifiskās prasības, kas:
 - i) attiecībā uz *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju, MTBC, EBL, IBR/IPV infekciju, ADV un BVD infekciju noteiktas 16. līdz 31. pantā;
 - ii) attiecībā uz trakumsērgas vīrusa (RABV) infekciju norādītas 32. līdz 36. pantā;
 - iii) attiecībā uz BTV infekciju norādītas 37. līdz 45. pantā.

2. Lai nodrošinātu, ka tiek ilgtspējīgi sasniegti programmas mērķi, kompetentā iestāde var izskaušanas programmā iekļaut koordinētus pasākumus pie kopīgās sauszemes vai jūras robežas ar citām dalībvalstīm vai trešām valstīm.

Ja šādi pasākumi nav koordinēti, kompetentā iestāde, ja iespējams, izskaušanas programmā iekļauj rezultatīvus risku mazināšanas pasākumus, arī pastiprinātu uzraudzību.

13. pants

Teritoriālais tvērums un dzīvnieku populācijas

1. Kompetentā iestāde nosaka izskaušanas programmas tvērumu, arī:
 - a) aptverto teritoriju; un
 - b) dzīvnieku mērķpopulāciju un vajadzības gadījumā dzīvnieku papildpopulācijas.
2. Izskaušanas programmas aptvertā teritorija, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, ir:
 - a) visa dalībvalsts teritorija; vai
 - b) viena vai vairākas zonas, ja katra zona atbilst administratīvajai vienībai vai vienībām ar platību vismaz 2000 km² un ietver vismaz vienu no reģioniem, kas izveidoti saskaņā ar Regulas (ES) 2016/429 21. pantu.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, kompetentā iestāde var noteikt zonas, kas ir mazākas par 2 000 km², ievērojot šādus apsvērumus:
 - a) minimālā platība nav būtiski mazāka par 2 000 km²; vai
 - b) pastāv slimības profilam relevanti dabiski šķēršļi.

14. pants

Galīgie mērķrādītāji un starpposma mērķrādītāji

1. Kompetentā iestāde izskaušanas programmā iekļauj kvalitatīvus un kvantitatīvus galīgos mērķrādītājus, kas aptver visas 72. pantā noteiktās slimībspecifiskās prasības statusa "brīvs no slimības" piešķiršanai.
2. Kompetentā iestāde izskaušanas programmā iekļauj kvalitatīvus un kvantitatīvus ikgadējus vai daudzgadējus starpposma mērķrādītājus, kas atspoguļo virzību uz galīgajiem mērķrādītājiem. Šajos starpposma mērķrādītājos ietver:
 - a) visas 1. punktā minētās slimībspecifiskās prasības; un
 - b) ja nepieciešams, papildu prasības, kas nav iekļautas kritērijos, pēc kuriem piešķir statusu "brīvs no slimības", bet kas dod iespēju novērtēt virzību uz izskaušanu.

15. pants

Piemērošanas periods

1. Kompetentā iestāde, ņemot vērā sākotnējo situāciju un starpposma mērķrādītājus, kas minēti 14. panta 2. punktā, izskaušanas programmā iekļauj piemērošanas periodu.
2. Attiecībā uz C kategorijas slimībām izskaušanas programmas piemērošanas periods nepārsniedz 6 gadus no dienas, kad Komisija tai devusi sākotnējo apstiprinājumu saskaņā ar Regulas (ES) 2016/429 31. panta 3. punktu. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija pēc dalībvalstu lūguma var izskaušanas programmas piemērošanas periodu pagarināt uz vēl 6 gadiem.

2. iedaļa

**Prasības izskaušanas programmām, kas balstītas uz statusa “brīvs no slimības”
piešķiršanu objektu līmenī**

16. pants

Slimību kontroles stratēģija, kas balstīta uz statusu “brīvs no slimības” objektu līmenī

1. Kompetentā iestāde attiecībā uz objektos turēto dzīvnieku mērķpopulāciju sagatavo izskaušanas programmas slimību kontroles stratēģiju šādām sauszemes dzīvnieku slimībām:
 - a) *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcija;
 - b) MTBC infekcija;
 - c) EBL;
 - d) IBR/IPV;
 - e) ADV infekcija;
 - f) BVD.
2. Šā panta 1. punktā minēto izskaušanas programmu slimību kontroles stratēģiju pamatā ir:
 - a) 18. līdz 31. pantā noteikto slimīb-specifisko pasākumu īstenošana līdz brīdim, kad visi relevantie objekti sasniedz statusu “brīvs no slimības”;
 - b) statusa “brīvs no slimības” piešķiršana, apturēšana un atsaukšana visiem relevantajiem objektiem, kuru veic kompetentā iestāde;
 - c) biodrošības un citu risku mazināšanas pasākumu īstenošana;
 - d) vakcinācijas programmu fakultatīva īstenošana.

17. pants

**Dzīvnieku mērķpopulācijas un dzīvnieku papildpopulācijas, kam piemēro noteiktu slimību izskaušanas
programmas**

1. Kompetentā iestāde obligātu izskaušanas programmu piemēro šādām dzīvnieku mērķpopulācijām:
 - a) attiecībā uz *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju – turētiem liellopiem, turētām aitām un turētām kazām;
 - b) attiecībā uz MTBC infekciju – turētiem liellopiem.
2. Kompetentā iestāde fakultatīvo izskaušanas programmu piemēro šādām dzīvnieku mērķpopulācijām:
 - a) attiecībā uz EBL – turētiem liellopiem;
 - b) attiecībā uz IBR/IPV – turētiem liellopiem;
 - c) attiecībā uz ADV infekciju – turētām cūkām;
 - d) attiecībā uz BVD – turētiem liellopiem.
3. Kompetentā iestāde programmā iekļauj arī dzīvnieku papildpopulācijas, ja tā uzskata, ka šādi dzīvnieki rada būtisku risku 1. vai 2. punktā minēto dzīvnieku veselības statusam.

18. pants

Operatoru pienākumi attiecībā uz noteiktu slimību izskaušanas programmām

1. Lai objektiem saņemtu un saglabātu statusu “brīvs no slimības”, tādu objektu operatori, kuros tiek turēti dzīvnieki no 17. pantā minētajām mērķpopulācijām (izņemot kautuves), izpilda šādas vispārīgās un slimīb-specifiskās prasības:

a) vispārīgās prasības:

- i) tāda dzīvnieku mērķpopulāciju un papildpopulāciju uzraudzība attiecībā uz relevanto slimību, ko saskaņā ar 3. panta 1. punktu uzdevusi veikt kompetentā iestāde;
- ii) ja mērķpopulāciju dzīvnieki tiek pārvietoti, gādāšana, lai sakarā ar mērķpopulāciju vai papildpopulāciju dzīvnieku vai to izcelsmes produktu pārvadāšanu vai ieviešanu objektos netiktu apdraudēts objektu veselības statuss;
- iii) turēto mērķpopulāciju dzīvnieku vakcinēšana pret relevanto slimību;
- iv) slimību kontroles pasākumi, ja radušās aizdomas par slimību vai tā apstiprināta;
- v) jebkādi papildu pasākumi, ko kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgiem un kas attiecīgā gadījumā var ietvert dzīvnieku nošķiršanu pēc to veselības statusa, izmantojot fiziskas aizsardzības pasākumus un pārvaldības pasākumus;

b) slimīb-specifiskās prasības, kas:

- i) attiecībā uz *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju noteiktas IV pielikuma I daļas 1. un 2. nodaļā;
- ii) attiecībā uz MTBC infekciju noteiktas IV pielikuma II daļas 1. nodaļā;
- iii) attiecībā uz EBL noteiktas IV pielikuma III daļas 1. nodaļā;
- iv) attiecībā uz IBR/IPV noteiktas IV pielikuma IV daļas 1. nodaļā;
- v) attiecībā uz ADV infekciju noteiktas IV pielikuma V daļas 1. nodaļā;
- vi) attiecībā uz BVD noteiktas IV pielikuma VI daļas 1. nodaļā.

2. Tādu kautuvju operatori, kuros tiek turēti un kauti 17. pantā minēto mērķpopulāciju dzīvnieki, izpilda 1. punkta a) apakšpunkta i), iv) un v) punktā norādītās vispārīgās prasības.

19. pants

Atkāpe attiecībā uz statusa “brīvs no slimības” piešķiršanu objektiem

Atkāpjoties no 18. panta un ar nosacījumu, ka relevantās dzīvnieku mērķpopulācijas atbilst 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajām vispārīgajām prasībām, kompetentā iestāde var nolemt, ka 18. panta 1. punktā noteiktie operatoru pienākumi, kas ir priekšnoteikums statusa “brīvs no slimības” saņemšanai un saglabāšanai, neattiecas uz šādu objektu operatoriem:

- a) norobežoti objekti;
- b) objekti, kuros dzīvniekus tur tikai savākšanas operācijām;
- c) objekti, kuros dzīvniekus tur tikai dzīvnieku priekšnesumiem;
- d) ceļojoši cirki.

20. pants

Kompetentās iestādes pienākums piešķirt, apturēt un atsaukt statusu “brīvs no slimības”

1. Kompetentā iestāde atkarībā no tā, kā objektu operatori izpilda 18. pantā noteiktās prasības, piešķir statusu “brīvs no slimības” objekta līmenī.

2. Kompetentā iestāde statusu “brīvs no slimības” objekta līmenī aptur vai atsauc, ja ir izpildīti apturēšanas vai atsaukšanas nosacījumi. Šie nosacījumi:

- a) attiecībā uz *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju noteikti IV pielikuma I daļas 1. un 2. nodaļas 3. un 4. iedaļā;
- b) attiecībā uz MTBC infekciju noteikti IV pielikuma II daļas 1. nodaļas 3. un 4. iedaļā;
- c) attiecībā uz EBL noteikti IV pielikuma III daļas 1. nodaļas 3. un 4. iedaļā;
- d) attiecībā uz IBR/IPV noteikti IV pielikuma IV daļas 1. nodaļas 3. un 4. iedaļā;
- e) attiecībā uz ADV infekciju noteikti IV pielikuma V daļas 1. nodaļas 3. un 4. iedaļā;
- f) attiecībā uz BVD noteikti IV pielikuma VI daļas 1. nodaļas 3. un 4. iedaļā.

3. Kompetentā iestāde nosaka:

- a) testēšanas režīma detaļas, pēc vajadzības arī 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās slimībsspecifiskās prasības, ja statuss “brīvs no slimības” tiek apturēts vai atsaukts; un
- b) maksimālo laikposmu, uz kuru statusu “brīvs no slimības” var apturēt, ja ir pārkāpti 2. punktā minētie nosacījumi.

4. Kompetentā iestāde var dažādām viena un tā paša objekta epidemioloģiskajām vienībām noteikt atšķirīgu veselības statusu, ja operators:

- a) informāciju par dažādajām objektā izveidotajām epidemioloģiskām vienībām, kam nosakāms atšķirīgs veselības statuss, kompetentajai iestādei apsvēršanai ir iesniedzis, pirms radušās aizdomas par slimību vai tā apstiprināta saskaņā ar 21. un 24. pantu;
- b) ir izveidojis sistēmu, kurā var izsekot dzīvnieku un reproduktīvo produktu pārvietošanai uz epidemioloģiskajām vienībām, no tām un no vienas epidemioloģiskās vienības uz citu un kurai pēc pieprasījuma var piekļūt arī kompetentā iestāde; un
- c) epidemioloģiskās vienības ir ar fiziskiem un pārvaldības paņēmieniem nošķīris un izpilda visus riska mazināšanas pasākumus, ko šajā nolūkā prasījusi ievērot kompetentā iestāde.

21. pants

Slimību kontroles pasākumi gadījumos, kad ir aizdomas par noteiktām slimībām

1. Ja kompetentajai iestādei radušās aizdomas par relevantās slimības gadījumu, tā veic izmeklējumus, sāk epidemioloģisko izmeklēšanu un līdz izmeklējumu un epidemioloģiskās izmeklēšanas beigām objektam, kurā konstatēts domājamais gadījums, statusu “brīvs no slimības” aptur.

2. Līdz 1. punktā minēto izmeklējumu un epidemioloģiskās izmeklēšanas iznākamam kompetentā iestāde rīkojas šādi:

- a) aizliedz relevantās dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku izvešanu no objekta, ja vien nav atļāvusi to tūlītēju nokaušanu nozīmētā kautuvē;
- b) ja tā to uzskata par vajadzīgu slimības izplatīšanās riska kontrolei, rīkojas šādi:
 - i) ja tas tehniski iespējams, uzdod domājamo gadījumu dzīvniekus objektā izolēt;
 - ii) ierobežo relevantās dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku ieviešanu objektā;
 - iii) ierobežo relevantās dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku produktu ieviešanu objektā vai izvešanu no tā.

3. Kompetentā iestāde 1. un 2. punktā minētos pasākumus tur spēkā līdz brīdim, kad slimības klātbūtne ir izslēgta vai apstiprināta.

22. pants

Slimību kontroles pasākumu izvēšana gadījumos, kad ir aizdomas par noteiktām slimībām

1. Ja kompetentajai iestādei tas šķiet nepieciešams, tā 21. pantā paredzētos pasākumus var izvērst tā, lai tie aptvertu:
 - a) relevantas objektā turētās dzīvnieku papildpopulācijas;
 - b) jebkādu tādu objektu, kuram ir epidemioloģiska saikne ar objektu, kurā konstatēts domājamais gadījums.
2. Ja radušās aizdomas par slimības klātbūtni savvaļas dzīvniekiem, kompetentā iestāde, ja to uzskata par vajadzīgu, 21. pantā noteiktos pasākumus izvērs tā, lai tie aptvertu objektus, kas ir pakļauti infekcijas riskam.

23. pants

Atkāpes no slimību kontroles pasākumiem gadījumos, kad ir aizdomas par noteiktām slimībām

1. Atkāpjoties no 21. panta 1. punkta, kompetentā iestāde ar pienācīgu pamatojumu var nolemt statusu "brīvs no slimības" neapturēt visam objektam, ja tajā ir dažādas epidemioloģiskās vienības, kā minēts 20. panta 4. punktā.
2. Atkāpjoties no 21. panta 2. punkta a) apakšpunkta, kompetentā iestāde var atļaut relevantās dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku pārvietošanu uz tās oficiālā uzraudzībā esošu objektu ar nosacījumu, ka ir izpildītas šādas prasības:
 - a) dzīvnieki tiek pārvietoti ar tiešo pārvadājumu;
 - b) galamērķa objektā dzīvnieki tiek turēti slēgtās telpās un nenonāk saskarē ar turētiem dzīvniekiem, kam ir augstāks veselības statuss, vai ar relevantajai slimībai sarakstā norādīto sugu savvaļas dzīvniekiem.
3. Atkāpjoties no 21. panta 2. punkta a) apakšpunkta, kompetentā iestāde C kategorijas slimības gadījumā var atļaut relevantās dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku pārvietošanu, ja tie tiek pārvietoti (vajadzības gadījumā ar tiešo pārvadājumu) uz objektu, kurš atrodas apgabalā, kas nav brīvs no slimības un ko neaptver fakultatīva izskaušanas programma.
4. Izmantojot 2. punktā noteikto atkāpi, kompetentā iestāde:
 - a) līdz 21. panta 1. punktā minēto izmeklējumu beigām objektam, kas ir atkāpes aptverto dzīvnieku galamērķa objekts, statusu "brīvs no slimības" aptur;
 - b) līdz 21. panta 1. punktā minēto izmeklējumu beigām aizliedz dzīvniekus no minētā objekta pārvietot, ja vien nav atļāvusi to tiešu pārvešanu uz nozīmētu kautuvi tūlītējai nokaušanai;
 - c) ja ir aizdomas par *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju vai par MTBC infekciju, pēc izmeklēšanas beigām b) apakšpunktā noteikto aizliegumu tur spēkā līdz brīdim, kad visi dzīvnieki, kas uz objektu pārvietoti saskaņā ar 2. punktā noteikto atkāpi, ir nokauti.
5. Kompetentā iestāde 1. līdz 3. punktā paredzētās atkāpes var izmantot tikai tad, ja to dzīvnieku izcelsmes un galamērķa objektu operatori un pārvadātāji, uz kuriem attiecas atkāpes:
 - a) piemēro pienācīgus biodrošības pasākumus un citus riska mazināšanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu slimības izplatīšanos; un
 - b) kompetentajai iestādei dod garantijas, ka visi vajadzīgie biodrošības pasākumi un citi riska mazināšanas pasākumi ir veikti.

24. pants

Noteiktu slimību oficiāla apstiprināšana un slimību kontroles pasākumi

1. Ja kāds gadījums tiek apstiprināts, kompetentā iestāde:
 - a) attiecībā uz inficētajiem objektiem statusu "brīvs no slimības" atsauc;

- b) attiecībā uz inficētajiem objektiem pieņem 25. līdz 31. pantā noteiktos pasākumus.
2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, kompetentā iestāde statusa "brīvs no slimības" atsaukšanu var attiecināt tikai uz tām epidemioloģiskajām vienībām, kurās apstiprināts kāds gadījums.
3. Ja slimība tiek apstiprināta savvaļas dzīvniekiem, kompetentā iestāde vajadzības gadījumā veic epidemioloģisku izmeklēšanu un izmeklējumus, kas paredzēti 25. pantā. Ja tā uzskata, ka tas vajadzīgs, lai novērstu slimības izplatīšanos, tā:
- a) uzdod objektos, kuros tiek turēti mērķpopulācijas dzīvnieki un papildpopulāciju dzīvnieki, veikt relevantos 21. līdz 25. pantā un 30. pantā paredzētos slimību kontroles pasākumus;
- b) attiecībā uz relevanto savvaļas dzīvnieku populāciju vai tās dzīvotnē veic vai uzdod veikt citus samērīgus un nepieciešamus profilakses, uzraudzības un slimību kontroles pasākumus.

25. pants

Epidemioloģiskā izmeklēšana un izmeklējumi noteiktu slimību apstiprināšanas gadījumos

1. Ja kāda slimība tiek apstiprināta, kompetentā iestāde:
- a) veic epidemioloģisku izmeklēšanu;
- b) veic izmeklējumus un piemēro 21. pantā noteiktos pasākumus visos epidemioloģiski saistītajos objektos; un
- c) uzraudzību pielāgo apzinātajiem riska faktoriem, ņemot vērā epidemioloģiskās izmeklēšanas secinājumus.
2. Ja epidemioloģiskajā izmeklēšanā atklājas epidemioloģiska saikne starp turētiem dzīvniekiem un savvaļas dzīvniekiem, kompetentā iestāde izsver vajadzību veikt izmeklēšanu attiecībā uz savvaļas dzīvniekiem no dzīvnieku papildpopulācijām.
3. Kompetentā iestāde par situāciju iespējami drīz informē:
- a) operatorus un relevantās iestādes dalībvalstīs, uz ko attiecas epidemioloģiskās saiknes ar apstiprināto gadījumu; un
- b) kompetentās iestādes citās dalībvalstīs vai trešās valstīs, uz ko varētu attiekties epidemioloģiskās saiknes ar inficētajiem objektiem.

26. pants

Dzīvnieku ievēšana inficētos objektos un izvešana no tiem

1. Kompetentā iestāde aizliedz dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku izvešanu no inficētā objekta, ja vien nav atļāvusi to tūlītēju nokaušanu nozīmētā kautuvē.
2. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka tas vajadzīgs, lai novērstu slimības izplatīšanos, tā:
- a) uzdod domājamo vai apstiprināto gadījumu dzīvniekus objektā, ja tas tehniski iespējams, izolēt;
- b) ierobežo dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku pārvietošanu objektā;
- c) ierobežo dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku ievēšanu objektā;
- d) ierobežo dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku produktu izvešanu no inficētā objekta vai ievēšanu tajā.
3. Kompetentā iestāde, ja tai tas šķiet nepieciešams, 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus var izvērst, tos attiecinot arī uz dzīvnieku papildpopulāciju dzīvniekiem un produktiem.

27. pants

Inficēto objektu dzīvnieku testēšana un aizvākšana

1. Pēc slimības apstiprināšanas kompetentā iestāde uzdod maksimālajā laikposmā, ko tā pati nosaka, inficētajos objektos veikt šādu testēšanu:
 - a) to dzīvnieku testēšana, kuri jātestē epidemioloģiskās izmeklēšanas pabeigšanai;
 - b) testēšana nolūkā statusu "brīvs no slimības" atjaunot, kā:
 - i) attiecībā uz *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju noteikts IV pielikuma I daļas 1. un 2. nodaļas 4. iedaļā;
 - ii) attiecībā uz MTBC infekciju noteikts IV pielikuma II daļas 1. nodaļas 4. iedaļā;
 - iii) attiecībā uz EBL noteikts IV pielikuma III daļas 1. nodaļas 4. iedaļā;
 - iv) attiecībā uz IBR/IPV noteikts IV pielikuma IV daļas 1. nodaļas 4. iedaļā;
 - v) attiecībā uz ADV infekciju noteikts IV pielikuma V daļas 1. nodaļas 4. iedaļā;
 - vi) attiecībā uz BVD noteikts IV pielikuma VI daļas 1. nodaļas 4. iedaļā; un
 - c) jebkāda papildu testēšana, kas tai šķiet nepieciešama, lai varētu ātri atklāt inficētus dzīvniekus, kuri varētu veicināt slimības izplatīšanos.
2. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, testēšanu veikt neuzdod, ja statuss "brīvs no slimības" ir atjaunots:
 - i) attiecībā uz *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju – saskaņā ar IV pielikuma I daļas 1. un 2. nodaļas 1. iedaļas 2. punktu;
 - ii) attiecībā uz MTBC infekciju – saskaņā ar IV pielikuma II daļas 1. nodaļas 1. iedaļas 2. punktu;
 - iii) attiecībā uz EBL – saskaņā ar IV pielikuma III daļas 1. nodaļas 1. iedaļas 2. punktu;
 - iv) attiecībā uz IBR/IPV – saskaņā ar IV pielikuma IV daļas 1. nodaļas 1. iedaļas 2. punktu;
 - v) attiecībā uz ADV infekciju – saskaņā ar IV pielikuma V daļas 1. nodaļas 1. iedaļas 2. punktu;
 - vi) attiecībā uz BVD – saskaņā ar IV pielikuma VI daļas 1. nodaļas 1. iedaļas 2. punktu.
3. Kompetentā iestāde uzdod inficētos objektos visus dzīvniekus, kas atzīti par apstiprinātiem gadījumiem, un vajadzības gadījumā arī tos, kas atzīti par domājamiem gadījumiem, nokaut maksimālajā laikposmā, ko nosaka pati iestāde.
4. Šā panta 3. punktā minēto dzīvnieku nokaušanu veic nozīmētā kautuvē oficiālā uzraudzībā.
5. Kompetentā iestāde var prasīt, lai daļa no 3. punktā minētajiem dzīvniekiem vai tie visi tiktu nevis nokauti, bet gan nonāvēti un iznīcināti.
6. Visus šajā pantā noteiktos pasākumus kompetentā iestāde var izvērst, tos attiecinot arī uz dzīvnieku papildpopulāciju dzīvniekiem, ja tas nepieciešams, lai slimību inficētajos objektos izskaustu.

28. pants

Inficētu objektu produktu pārvaldība

1. Kompetentā iestāde uzdod visos objektos, kas inficēti ar *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* vai ar MTBC,
 - a) apstiprinātu gadījumu dzīvnieku pienu izēdināt vienīgi tā paša objekta dzīvniekiem pēc tam, kad šis piens pārstrādāts, tā nodrošinot slimības ierosinātāja inaktivāciju, vai likvidēt;

- b) kūtsmēslus, salmus, dzīvnieku barību vai jebkādu citu materiālu vai vielu, kas bijusi saskarē ar apstiprināto gadījuma dzīvnieku vai ar kontaminētu materiālu, vai nu savākt un iespējami drīz likvidēt, vai pēc pienācīgas riska novērtēšanas glabāt un pārstrādāt tā, lai slimības izplatīšanās risku samazinātu līdz pieņemamam līmenim.
2. *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas gadījumos kompetentā iestāde uzdod visos inficētajos objektos savākt un likvidēt dzīvniekus augļa stadijā, dzīvniekus, kas dzimuši nedzīvi, dzīvniekus, kas no slimības miruši pēc piedzimšanas, un placentas.
3. C kategorijas slimības infekcijas gadījumos kompetentā iestāde, ja to uzskata par vajadzīgu, uzdod veikt kādus pienācīgus 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus.
4. Kompetentā iestāde, ja to uzskata par vajadzīgu, uzdod veikt tādu inficēto objektu produktu pirmavota izsekošanu, šo produktu pārstrādi vai likvidēšanu, kuri rada slimības izplatīšanās risku vai var ietekmēt cilvēka veselību.

29. pants

Atkāpes no aizlieguma no inficētiem objektiem izvest dzīvniekus

1. Atkāpjoties no 26. panta 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut klīniski veselu dzīvnieku (izņemot apstiprināto gadījumu dzīvniekus) pārvietošanu uz tās oficiālā uzraudzībā esošu objektu ar nosacījumu, ka ir izpildītas šādas prasības:
- a) pārvietošana neapdraud to dzīvnieku veselības statusu, kas ir galamērķa objektā vai ceļā uz šo galamērķi;
 - b) dzīvnieki tiek pārvietoti ar tiešo pārvadājumu; un
 - c) galamērķa objektā dzīvnieki tiek turēti slēgtās telpās un nenonāk saskarē ar turētiem dzīvniekiem, kam ir augstāks veselības statuss, vai ar to sugu savvaļas dzīvniekiem, kas attiecībā uz relevanto slimību norādītas sarakstā.
2. C kategorijas slimības gadījumos, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut pārvietot klīniski veselus dzīvniekus no relevantajām dzīvnieku mērķpopulācijām (izņemot apstiprināto gadījumu dzīvniekus), ar šādiem nosacījumiem:
- a) tie (vajadzības gadījumā ar tiešo pārvadājumu) tiek pārvietoti uz objektu, kurš atrodas apgabalā, kas nav brīvs no slimības un ko neaptver fakultatīva izskaušanas programma; un
 - b) pārvietošana neapdraud to mērķpopulāciju vai papildpopulāciju dzīvnieku veselības statusu, kas ir galamērķa objektā vai ceļā uz šo galamērķi.
3. Izmantojot 1. punktā noteikto atkāpi, kompetentā iestāde atsauc statusu "brīvs no slimības" to dzīvnieku galamērķa objektam, uz kuriem attiecas atkāpe, un:
- a) uzdod dzīvniekus maksimālajā laikposmā, ko nosaka pati iestāde, ar tiešo pārvadājumu no galamērķa objekta pārvietot uz nozīmētu kautuvi tūlītējai nokaušanai; vai
 - b) C kategorijas slimības gadījumā uzdod veikt 26. līdz 30. pantā noteiktos slimību kontroles pasākumus, līdz objekts atguvis statusu "brīvs no slimības".
4. Kompetentā iestāde 1. un 2. punktā paredzētās atkāpes var izmantot tikai tad, ja to dzīvnieku izcelsmes un galamērķa objektu operatori un pārvadātāji, uz kuriem attiecas atkāpes:
- a) piemēro pienācīgus biodrošības pasākumus un citus riska mazināšanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu slimības izplatīšanos; un
 - b) kompetentajai iestādei dod garantijas, ka visi vajadzīgie biodrošības pasākumi un citi riska mazināšanas pasākumi ir veikti.

30. pants

Tīrīšana un dezinfekcija un citi infekcijas izplatīšanās ierobežošanas pasākumi

1. Kompetentā iestāde visu inficēto objektu operatoriem un to objektu operatoriem, kuri saņem dzīvniekus no inficētiem objektiem, uzdod iztīrīt un dezinficēt vai attiecīgā gadījumā drošā veidā likvidēt:
 - a) visas objektu daļas, kas varētu būt kontaminētas, pēc apstiprināto un domājamo gadījumu dzīvnieku aizvākšanas un pirms atkalapdzīvīšanas;
 - b) jebkādu barību, materiālus, vielas, ar zootehniku, ārstēšanu un ražošanu saistītu aprīkojumu, kas varētu būt kontaminēts;
 - c) jebkādas aizsargtērpus vai drošības aprīkojumu, ko izmanto operatori un apmeklētāji;
 - d) pēc dzīvnieku vai produktu transportēšanas no inficētiem objektiem – visus transportlīdzekļus, konteinerus un aprīkojumu;
 - e) pēc katras izmantošanas reizes – dzīvnieku iekraušanas zonas.
2. Tīrīšanas un dezinfekcijas protokolu apstiprina kompetentā iestāde.
3. Kompetentā iestāde tīrīšanu un dezinficēšanu vai attiecīgā gadījumā drošo likvidēšanu uzrauga un objektam statusu “brīvs no slimības” neatjauno un atkārtoti nepiešķir līdz brīdim, kad tā uzskata, ka tīrīšana un dezinficēšana vai attiecīgā gadījumā drošā likvidēšana ir pabeigta.
4. Kompetentā iestāde, balstoties uz riska novērtējumu, var par kontaminētām uzskatīt ganības un tās aizliegt izmantot turētiem dzīvniekiem, kuru veselības statuss ir augstāks nekā dzīvnieku mērķpopulācijai vai, ja tas ir epidemioloģiski relevanti, dzīvnieku papildpopulācijām, uz tādu laikposmu, pēc kura slimības ierosinātāja persistences risku var uzskatīt par niecīgu.

31. pants

Riska mazināšanas pasākumi atkārtotas inficēšanās novēršanai

Pirms slimību kontroles pasākumu atcelšanas vai tās laikā kompetentā iestāde uzdod veikt samērīgus riska mazināšanas pasākumus, kas ir tādi, lai novērstu objekta atkārtotu inficēšanos, ņemot vērā relevantos riska faktorus, kuri atklājušies epidemioloģiskajā izmeklēšanā. Nosakot pasākumus, ņem vērā vismaz šādus aspektus:

- a) slimības ierosinātāja persistence vidē vai savvaļas dzīvniekos; un
- b) biodrošības pasākumi, kas pielāgoti objekta specifikai.

3. iedaļa

RABV infekcijas izskaušanas programmām piemērojamie noteikumi

32. pants

RABV infekcijas izskaušanas programmu slimību kontroles stratēģija

1. Veidojot RABV infekcijas izskaušanas programmu, kompetentā iestāde to balsta uz slimību kontroles stratēģiju, kas cita starpā paredz:
 - a) vakcinēt dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvniekus, ko tā uzskata par relevantiem;
 - b) īstenot pasākumus, kas mazina risku saskarties ar inficētiem dzīvniekiem;
 - c) kontrolēt risku, ka slimība varētu izplatīties un ievazāties tās dalībvalsts teritorijā.
2. Kompetentā iestāde izskaušanas programmu īsteno, ņemot vērā šādas prasības:
 - a) programma ir balstīta uz riska novērtējumu, kurš pēc vajadzības atjaunināts atbilstoši epidemioloģiskās situācijas attīstībai;
 - b) programma ir atbalstīta ar sabiedrības informēšanas kampaņām, kurās iesaistītas visas relevantās ieinteresētās personas;

- c) programma vajadzības gadījumā ir koordinēta ar relevantajām iestādēm, kas atbild par sabiedrības veselību, savvaļas dzīvnieku populācijām vai medībām;
- d) programma ir mērogota saskaņā ar teritoriālā riska izvērtēšanā balstītu pieeju.

3. Lai novērstu risku, ka RABV varētu izplatīties un ievazāties attiecīgās dalībvalsts teritorijā, kompetentā iestāde var iesaistīties RABV infekcijas izskaušanas programmu īstenošanā trešā valstī vai teritorijā.

33. pants

RABV infekcijas izskaušanas programmu dzīvnieku mērķpopulācija

1. Kompetentā iestāde RABV infekcijas izskaušanas programmu piemēro šādai dzīvnieku mērķpopulācijai: turēti dzīvnieki un savvaļas dzīvnieki, kas pieder pie *Carnivora*, *Bovidae*, *Suidae*, *Equidae*, *Cervidae* un *Camelidae* dzimtu sugām.
2. Kompetentā iestāde izskaušanas programmas pasākumus vērš galvenokārt uz savvaļas lapsām, kas ir galvenais RABV rezervuārs.
3. Kompetentā iestāde izskaušanas programmas pasākumus piemēro arī dzīvnieku mērķpopulācijām, kas nav savvaļas lapsu populācijas, ja tā uzskata, ka šie dzīvnieki rada būtisku risku.
4. Kompetentā iestāde 4. pantā minētajā uzraudzībai relevantajā dzīvnieku mērķpopulācijā var iekļaut savvaļas dzīvniekus, kas pieder *Chiroptera* kārtas sugām.

34. pants

Kompetentās iestādes pienākumi RABV infekcijas izskaušanas programmu kontekstā

1. Kompetentā iestāde
 - a) veic uzraudzību attiecībā uz RABV infekciju nolūkā:
 - i) infekciju agrīni konstatēt; un
 - ii) sekot līdzi inficēto dzīvnieku skaita tendencei, tā ietvaros pēc riska izvērtēšanā balstītas pieejas savācot un testējot savvaļas lapsas un citus savvaļas gaļēdājus, kas atrasti miruši;
 - b) veic slimību kontroles pasākumus, ja radušās aizdomas par RABV infekciju vai tā apstiprināta, kā noteikts 35. un 36. pantā;
 - c) vajadzības gadījumā piemēro riska mazināšanas pasākumus, kas ir tādi, lai novērstu RABV izplatīšanos ar suņu, kaķu un mājas sesku pārvietošanu.
2. Kompetentā iestāde, ja to uzskata par vajadzīgu, uzdod:
 - a) vakcinēt savvaļas lapsas un attiecīgā gadījumā citus 33. panta 3. punktā minētos dzīvniekus, kā arī monitorēt vakcinācijas efektivitāti saskaņā ar V pielikuma I daļas 1. nodaļas 2. iedaļu;
 - b) apzināt un reģistrēt suņus, kaķus un mājas seskus;
 - c) ierobežot tādu relevantu 33. panta 3. punktā minēto sugu turēto dzīvnieku pārvietošanu, kuri nav vakcinēti pret inficēšanos ar RABV saskaņā ar V pielikuma I daļas 1. nodaļas 1. iedaļu;
 - d) veikt 35. pantā paredzētos pasākumus, ja sarakstā norādītās sugas dzīvnieks bez saprotama iemesla un pretrunā savai parastajai uzvedībai ir ievainojis kādu cilvēku vai dzīvnieku vai tā uzvedība ir neizprotami mainījusies, kam 10 dienu laikā sekojusi nāve.

35. pants

Slimību kontroles pasākumi gadījumos, kad ir aizdomas par RABV infekciju

Ja ir aizdomas par RABV infekciju, kompetentā iestāde:

- a) veic sīkākus izmeklējumus, lai apstiprinātu vai izslēgtu slimības klātbūtni;
- b) uzdod ierobežot domājamu gadījumu dzīvnieku relevantu pārvietošanu vai tos nonāvēt, lai cilvēkus un dzīvniekus pasargātu no inficēšanās riska līdz izmeklējumu rezultātu noskaidrošanai;
- c) uzdod veikt jebkādus pamatotus riska mazināšanas pasākumus, kas mazinātu risku, ka RABV tiks tālāk pārnēsāts uz cilvēkiem vai dzīvniekiem.

36. pants

Slimību kontroles pasākumi gadījumos, kad RABV infekcija ir apstiprināta

Ja RABV infekcija ir apstiprināta, kompetentā iestāde veic pasākumus, kas novērstu slimības tālāku pārnēsāšanu uz dzīvniekiem un cilvēkiem, proti:

- a) veic epidemioloģisku izmeklēšanu, kurā noskaidro infekcijas avotu un epidemioloģiskās saiknes, kā arī attiecīgo RABV celmu;
- b) ja vien tā neuzskata, ka vajadzīgi tālāki izmeklējumi, izslēdz RABV infekciju epidemioloģiski saistītajiem dzīvniekiem; kad:
 - i) apritējuši vismaz trīs mēneši no brīža, kad bijusi epidemioloģiskā saikne ar apstiprināto gadījumu; un
 - ii) attiecīgajiem dzīvniekiem nav novērotas nekādas klīniskās pazīmes;
- c) ja to uzskata par vajadzīgu, veic vienu vai vairākus no 34. un 35. pantā noteiktajiem pasākumiem;
- d) nodrošina, ka apstiprināto gadījumu inficēto savvaļas dzīvnieku liemeņi tiek likvidēti vai pārstrādāti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. panta noteikumiem.

4. iedaļa

BTV infekcijas izskaušanas programmām piemērojamie noteikumi

37. pants

BTV infekcijas izskaušanas programmu slimību kontroles stratēģija

1. Veidojot fakultatīvu BTV infekcijas izskaušanas programmu, kompetentā iestāde šo programmu balsta uz slimību kontroles stratēģiju, kas cita starpā paredz

- a) veikt BTV infekcijas uzraudzību saskaņā ar V pielikuma II daļas 1. nodaļas prasībām;
- b) relevantās mērķpopulācijas dzīvniekus vakcinēt nolūkā slimību izskaust ar regulārām vakcinācijas kampaņām, ko attiecīgā gadījumā īsteno saskaņā ar ilgtermiņa stratēģiju;
- c) ierobežot dzīvnieku mērķpopulāciju pārvietošanu saskaņā ar 43. un 45. pantā noteiktajām prasībām;
- d) veikt riska mazināšanas pasākumus, kas minimalizētu BTV infekcijas pārnēsāšanu ar vektoriem.

2. Kompetentā iestāde izskaušanas programmu īsteno, ņemot vērā šādas prasības:

- a) tā atklāj un izskauž visus serotipus (1.–24.), kas sastopami izskaušanas programmas aptvertajā teritorijā;
- b) izskaušanas programma aptver šādu teritoriju:
 - i) visa dalībvalsts teritorija; vai
 - ii) zona vai zonas, kurās ietilpst teritorija vismaz 150 km rādiusā ap katru inficēto objektu.

3. Atkāpjoties no 2. punkta b) apakšpunkta ii) punkta, kompetentā iestāde to, kādu zonu vai zonas aptver izskaušanas programma, var pielāgot atkarībā no:

- a) inficēto objektu ģeogrāfiskā novietojuma un atbilstošo administratīvo vienību robežām;
- b) ekoloģiskajiem un meteoroloģiskajiem apstākļiem;
- c) zonā vai zonās sastopamo vektoru skaitliskuma, aktivitātes un sadalījuma;
- d) tā, kāds ir BTV serotips;
- e) 42. pantā paredzētās epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultātiem;
- f) uzraudzības darbību rezultātiem.

38. pants

Dzīvnieku mērķpopulācijas un dzīvnieku papildpopulācijas, kam piemēro BTV infekcijas izskaušanas programmas

1. Kompetentā iestāde BTV infekcijas izskaušanas programmu piemēro šādai dzīvnieku mērķpopulācijai: turēti dzīvnieki, kas pieder pie *Antilocapridae*, *Bovidae*, *Camelidae*, *Cervidae*, *Giraffidae*, *Moschidae* un *Tragulidae* dzimtu sugām.
2. Kompetentā iestāde, ja tā to uzskata par vajadzīgu, izskaušanas programmu piemēro šādām dzīvnieku papildpopulācijām: savvaļas dzīvnieki, kas pieder pie *Antilocapridae*, *Bovidae*, *Camelidae*, *Cervidae*, *Giraffidae*, *Moschidae* un *Tragulidae* dzimtu sugām.

39. pants

Operatoru pienākumi BTV infekcijas izskaušanas programmu kontekstā

1. Tādu objektu (izņemot kautuves) operatori, kuros tiek turēti 38. panta 1. punktā minētās dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieki:
 - a) izpilda prasības, ko attiecībā uz dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku uzraudzību izvirzījusi kompetentā iestāde;
 - b) izpilda prasības, ko kompetentā iestāde izvirzījusi attiecībā uz entomoloģisko uzraudzību;
 - c) dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvniekus kompetentās iestādes uzdevumā vakcinē;
 - d) domājamas vai apstiprinātas slimības gadījumā kompetentās iestādes uzdevumā veic slimību kontroles pasākumus;
 - e) izpilda kompetentās iestādes izvirzītās pārvietošanas prasības;
 - f) veic jebkādu papildu pasākumus, ko kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgiem un kas attiecīgā gadījumā var ietvert turēto dzīvnieku aizsargāšanu pret vektoru uzbrukumiem atbilstoši dzīvnieku veselības statusam.
2. Tādu kautuvju operatori, kuros tiek turēti un kauti 38. panta 1. punktā minētās dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieki:
 - a) izpilda prasības, ko attiecībā uz dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku uzraudzību izvirzījusi kompetentā iestāde;
 - b) domājamas vai apstiprinātas slimības gadījumā kompetentās iestādes uzdevumā veic slimību kontroles pasākumus;
 - c) veic jebkādu papildu pasākumus, ko kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgiem un kas attiecīgā gadījumā var ietvert turēto dzīvnieku aizsargāšanu pret vektoru uzbrukumiem atbilstoši dzīvnieku veselības statusam.

40. pants

Kompetentās iestādes pienākumi BTV infekcijas izskaušanas programmu kontekstā

1. Kompetentā iestāde attiecībā uz teritoriju, kuru aptver 37. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā BTV infekcijas izskaušanas programma, veic šādus pasākumus:
 - a) aptverto teritoriju kartē, izmantojot ģeogrāfisko vienību kopumu saskaņā ar V pielikuma II daļas 1. nodaļas 4. iedaļas 1. punktu;
 - b) veic BTV infekcijas uzraudzību katrā ģeogrāfiskajā vienībā atkarībā no epidemioloģiskās situācijas, ievērojot V pielikuma II daļas 1. nodaļas prasības;
 - c) ja ir aizdomas par slimību vai tā apstiprināta, piemēro 41. un 42. pantā noteiktos slimību kontroles pasākumus;
 - d) liellopu, aitu, kazu un, ja vajadzīgs, citu mērķpopulāciju dzīvnieku turēšanas objektu operatoriem uzdod dzīvniekus vakcinēt; un
 - e) dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku pārvietošanai piemēro 43. un 45. pantā noteiktās prasības.
2. Atkāpjoties no 1. punkta d) apakšpunkta, kompetentā iestāde var nolemt operatoriem neuzdot dzīvniekus vakcinēt, ja tā, veikusi riska novērtējumu, pienācīgi pamato, ka slimības izskaušanai pietiek ar citu pasākumu veikšanu.
3. Kompetentā iestāde, ja tā to uzskata par vajadzīgu un tas ir iespējams, izveidot sezonāli no BTV brīvu apgabalu, kā paredz V pielikuma II daļas 5. nodaļa. Tādā gadījumā kompetentā iestāde Komisijai un pārējām dalībvalstīm dara pieejamu
 - a) informāciju, kas apliecina, ka izpildīti īpašie kritēriji, pēc kuriem nosaka sezonāli no BTV brīvo periodu;
 - b) perioda sākuma un beigu datumu;
 - c) informāciju, kas apliecina, ka BTV pārnēsāšanās apgabalā beigusies; un
 - d) apgabala robežas, kas atbilst 13. pantā noteiktajam prasību minimumam.

41. pants

Slimību kontroles pasākumi gadījumos, kad ir aizdomas par BTV infekciju

1. Ja ir aizdomas par BTV infekciju, kompetentā iestāde veic izmeklēšanu, lai slimību apstiprinātu vai izslēgtu.
2. Līdz 1. punktā minētās izmeklēšanas iznākumam kompetentā iestāde rīkojas šādi:
 - a) ierobežo mērķpopulācijas dzīvnieku un mērķpopulācijas dzīvnieku reproduktīvo produktu izvešanu no objekta, kurā tie tiek turēti, ja vien tas nav atļauts tūlītējai nokaušanai;
 - b) ja tas vajadzīgs un tehniski iespējams, uzdod veikt relevantus riska mazināšanas pasākumus nolūkā novērst dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku eksponētību vektoru uzbrukumiem vai to mazināt.
3. Kompetentā iestāde, ja tā to uzskata par vajadzīgu, 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus izvērs, tos attiecinot arī uz objektiem, kuros dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieki bijuši eksponēti infekcioziem vektoriem līdzīgi kā domājamo gadījumu dzīvnieki.
4. Šajā pantā paredzētos pasākumus var atsaukt, ja kompetentā iestāde uzskata, ka slimības izplatīšanās riska mazināšanai tie vairs nav vajadzīgi.

42. pants

Slimību kontroles pasākumi gadījumos, kad BTV infekcija ir apstiprināta

1. Ja BTV infekcija tiek apstiprināta, kompetentā iestāde:
 - a) uzliesmojumu apstiprina un vajadzības gadījumā nosaka vai paplašina izskaušanas programmas aptverto zonu;
 - b) vajadzības gadījumā veic epidemioloģisku izmeklēšanu;
 - c) ierobežo dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku izvešanu no objekta, kurā tie tiek turēti, ja vien tas nav atļauts tūlītējai nokaušanai;
 - d) ierobežo dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku reproduktīvo produktu izvešanu no objekta, kurā tie tiek turēti;
 - e) ja tā to uzskata par vajadzīgu un tehniski iespējamu, uzdod veikt relevantus riska mazināšanas pasākumus nolūkā novērst dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku eksponētību vektoru uzbrukumiem vai to mazināt;
 - f) visiem objektiem, kam ir epidemioloģiska saikne ar apstiprināto gadījumu, arī objektiem, kuros tiek turēti dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieki, kas infekcioziem vektoriem eksponēti līdzīgi kā apstiprinātais gadījums, piemēro 41. pantā paredzētos slimību kontroles pasākumus.
2. Līdztekus 1. punktā paredzētajiem pasākumiem kompetentā iestāde nolūkā novērstu slimības izplatīšanos vajadzības gadījumā veic šādus pasākumus:
 - a) liellopu, aitū, kazu un, ja vajadzīgs, citu mērķpopulāciju dzīvnieku turēšanas objektu operatoriem uzdod dzīvniekus vakcinēt pret inficēšanos ar relevanto BTV serotipu, kā paredz 40. panta 1. punkta d) apakšpunkts;
 - b) izmeklē un monitorē tās dzīvnieku mērķpopulācijas veselības statusu, kas atrodas tuvumā objektam, kurā tiek turēti apstiprinātā gadījuma dzīvnieks vai dzīvnieki.
3. Šajā pantā paredzētos pasākumus var atsaukt, ja kompetentā iestāde uzskata, ka slimības izplatīšanās riska mazināšanai tie vairs nav vajadzīgi.

43. pants

Pie dzīvnieku mērķpopulācijas piederību turētu dzīvnieku un mērķpopulācijas dzīvnieku reproduktīvo produktu pārvietošana uz dalībvalstīm vai zonām, kuras aptver BTV infekcijas izskaušanas programmas

1. Kompetentā iestāde atļauj dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvniekus ievest teritorijā, kuru aptver 37. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā BTV infekcijas izskaušanas programma, tikai tad, ja tie atbilst vismaz vienai no prasībām, kas noteiktas V pielikuma II daļas 2. nodaļas 1. iedaļas 1. līdz 4. punktā.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvniekus ievest arī teritorijā, kuru aptver BTV infekcijas izskaušanas programma, ja:
 - a) tā ir novērtējusi risku, ko ieviešana rada galamērķa vietas veselības statusam attiecībā uz BTV infekciju, ņemot vērā iespējamās riska mazināšanas pasākumus, ko tā var pieņemt galamērķa vietā;
 - b) tā aizliedz šos dzīvniekus pārvietot uz citu dalībvalsti:
 - i) 60 dienas pēc to ieviešanas; vai
 - ii) līdz brīdim, kad paraugiem, kas ievākti ne agrāk kā 14 dienas pēc ieviešanas, veikts polimerāzes ķēdes reakcijas (PCR) tests 1.–24. serotipa BTV konstatēšanai un šis tests bijis negatīvs;
 - c) tā uzraudzību vajadzības gadījumā pielāgo saskaņā ar V pielikuma II daļas 1. nodaļas 4. iedaļas 6. punktu; un
 - d) dzīvnieki atbilst kādai no prasībām, kas noteiktas V pielikuma II daļas 2. nodaļas 1. iedaļas 5. līdz 8. punktā.

3. Kompetentā iestāde atļauj mērķpopulācijas dzīvnieku reproduktīvos produktus ievest teritorijā, kuru aptver 37. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā BTV infekcijas izskaušanas programma, tikai tad, ja tie atbilst vismaz vienai no prasībām, kas noteiktas V pielikuma II daļas 2. nodaļas 2. iedaļas 1. līdz 3. punktā.
4. Atkāpjoties no 3. punkta, kompetentā iestāde var atļaut mērķpopulācijas dzīvnieku reproduktīvos produktus ievest teritorijā, kuru aptver BTV infekcijas izskaušanas programma, ja:
- a) tā ir novērtējusi risku, ko ieviešana rada galamērķa vietas veselības statusam attiecībā uz BTV infekciju, ņemot vērā iespējamās riska mazināšanas pasākumus, ko tā var pieņemt galamērķa vietā;
 - b) tā aizliedz šos reproduktīvos produktus pārvietot uz citu dalībvalsti; un
 - c) reproduktīvie produkti atbilst prasībām, kas noteiktas V pielikuma II daļas 2. nodaļas 2. iedaļas 4. punktā.
5. Ja kompetentā iestāde, kas saņem dzīvniekus vai reproduktīvos produktus, izmanto 2. vai 4. punktā paredzētās atkāpes, tā:
- a) par to iespējami drīz informē Komisiju;
 - b) neatkarīgi no dzīvnieka vai reproduktīvo produktu izcelsmes dalībvalsts vai zonas pieņem mērķpopulācijas dzīvniekus un mērķpopulācijas dzīvnieku reproduktīvos produktus, kas atbilst relevantās atkāpes prasībām.
6. Ja kompetentā iestāde, kas saņem dzīvniekus vai reproduktīvos produktus, 2. vai 4. punktā paredzētās atkāpes vairs neizmanto, tā iespējami drīz par to paziņo Komisijai.

44. pants

Pret vektoriem aizsargāts objekts

1. Kompetentā iestāde pēc operatora lūguma var objektiem vai kompleksiem, kas atbilst V pielikuma II daļas 3. nodaļas kritērijiem, piešķirt statusu "pret vektoriem aizsargāts objekts".
2. Kompetentā iestāde pienācīgi bieži, bet vismaz prasītā aizsardzības perioda sākumā, tā laikā un tā beigās pārlicinās, ka veiktie pasākumi ir rezultatīvi, objektā ievietojot vektoru slazdu.
3. Ja 1. punktā minētie nosacījumi vairs netiek izpildīti, kompetentā iestāde pret vektoriem aizsargātā objekta statusu nekavējoties atsauc.

45. pants

Dzīvnieku pārvietošana caur dalībvalstīm vai zonām, kuras aptver BTV infekcijas izskaušanas programmas

1. Kompetentā iestāde atļauj dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvniekus pārvietot caur teritoriju, kuru aptver 37. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā BTV infekcijas izskaušanas programma, tikai tad, ja:
- a) dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieki atbilst vismaz vienai no prasībām, kas noteiktas V pielikuma II daļas 2. nodaļas 1. iedaļas 1. līdz 3. punktā; vai
 - b) transportlīdzekļi, kurā dzīvnieki iekrauti, ir aizsargāti pret vektoru uzbrukumiem un brauciena laikā dzīvnieki netiek izkrauti uz laiku, kas pārsniedz 1 diennakti, vai dzīvnieki uz laiku, kas pārsniedz 1 diennakti, tiek izkrauti pret vektoriem aizsargātā objektā vai vektorbrīvajā periodā.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut mērķpopulācijas dzīvniekus pārvietot caur teritoriju, kuru aptver BTV infekcijas izskaušanas programma, arī tad, ja ir izpildītas prasības, kas noteiktas 43. panta 2. punkta a), c) un d) apakšpunktā.

3. NODAĻA

Ūdensdzīvnieku B un C kategorijas slimību izskaušanas programmas

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

46. pants

Slimību kontroles stratēģija ūdensdzīvnieku B un C kategorijas slimību izskaušanai

1. Veidojot obligātu ūdensdzīvnieku B kategorijas slimības izskaušanas programmu vai fakultatīvu ūdensdzīvnieku C kategorijas slimības izskaušanas programmu, kompetentā iestāde šīs programmas balsta uz slimību kontroles stratēģiju, kurā attiecībā uz katru slimību norādīti šādi elementi:

- a) tas, kāda veida uzraudzības prasības ir vajadzīgas, lai izpildītu nosacījumus statusa "brīvs no slimības" iegūšanai un saglabāšanai, ņemot vērā 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktu;
- b) izskaušanas programmas aptvertā teritorija un dzīvnieku populācija saskaņā ar 47. un 51. pantu;
- c) izskaušanas programmas ilgums saskaņā ar 49. pantu, arī galīgie mērķrādītāji un starpposma mērķrādītāji saskaņā ar 48. pantu;
- d) slimīb-specifiskie profilakses un kontroles pasākumi, kas noteikti 55. līdz 65. pantā.

2. Lai nodrošinātu, ka tiek ilgtspējīgi sasniegti programmas mērķi, kompetentā iestāde var izskaušanas programmā iekļaut koordinētus pasākumus pie kopīgās sauszemes vai jūras robežas ar citām dalībvalstīm vai trešām valstīm.

Ja šādi pasākumi nav koordinēti, kompetentā iestāde, ja iespējams, izskaušanas programmā iekļauj rezultātīvus risku mazināšanas pasākumus, arī pastiprinātu uzraudzību.

47. pants

Teritoriālais tvērums un dzīvnieku populācija

1. Kompetentā iestāde nosaka izskaušanas programmas tvērumu, arī:

- a) aptverto teritoriju; un
- b) dzīvnieku mērķpopulāciju un vajadzības gadījumā dzīvnieku papildpopulāciju.

2. Izskaušanas programmas aptvertā teritorija, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, var būt:

- a) visa dalībvalsts teritorija;
- b) viena vai vairākas zonas; vai
- c) to objektu ģeogrāfiskā atrašanās vieta, kas veido attiecīgo nodalījumu vai nodalījumus.

3. Izskaušanas programmā ietver visus objektus, kas atrodas izskaušanas programmas aptvertajā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, kompetentā iestāde no izskaušanas programmas var izslēgt akvakultūras objektus, kas būtiski neapdraud šīs programmas sekmīgu īstenošanu un ir atbrīvoti no pienākuma pieteikties uz apstiprinājumu.

48. pants

Galīgie mērķrādītāji un starpposma mērķrādītāji

1. Kompetentā iestāde izskaušanas programmā iekļauj kvalitatīvus un kvantitatīvus galīgos mērķrādītājus, kas aptver visas 72. pantā noteiktās slimīb-specifiskās prasības statusa "brīvs no slimības" piešķiršanai.

2. Ja tas ir tehniski iespējams, kompetentā iestāde, kas īsteno izskaušanas programmu, šajā programmā ietver arī kvalitatīvus un kvantitatīvus galīgos mērķrādītājus, kuru pamatā ir tādu savvaļas dzīvnieku populāciju veselības statuss, kuras apdraud statusa “brīvs no slimības” panākšanu.

3. Kompetentā iestāde izskaušanas programmā iekļauj kvalitatīvus un kvantitatīvus ikgadējus vai daudzgadējus starpposma mērķrādītājus, kas atspoguļo virzību uz galīgajiem mērķrādītājiem. Šajos starpposma mērķrādītājos ietver:

- a) visas 1. punktā minētās slimībsspecifiskās prasības un 2. punktā paredzētos mērķrādītājus; un
- b) ja nepieciešams, papildu prasības, kas nav iekļautas prasībās, pēc kurām piešķir statusu “brīvs no slimības”, bet kas dod iespēju novērtēt virzību uz izskaušanu.

49. pants

Piemērošanas periods

1. Sarakstā norādīto ūdensdzīvnieku slimību izskaušanas programmu piemērošanas periods ir noteikts VI pielikuma II daļā, konkrētāk, šādu nodaļu 2. un 3. iedaļā:

- a) attiecībā uz *VHS* un *IHN* – 1. nodaļas;
- b) attiecībā uz infekciju ar *ISAV* ar delēciju *HPR* – 2. nodaļas;
- c) attiecībā uz *Marteilia refringens* infekciju – 3. nodaļas;
- d) attiecībā uz *Bonamia exitiosa* infekciju – 4. nodaļas;
- e) attiecībā uz *Bonamia ostreae* infekciju – 5. nodaļas;
- f) attiecībā uz *WSSV* infekciju – 6. nodaļas.

2. Attiecībā uz C kategorijas slimībām izskaušanas programmas piemērošanas periods nepārsniedz 6 gadus no dienas, kad Komisija tai devusi sākotnējo apstiprinājumu saskaņā ar Regulas (ES) 2016/429 31. panta 3. punktu. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija pēc dalībvalstu lūguma var izskaušanas programmas piemērošanas periodu pagarināt uz vēl 6 gadiem.

2. iedaļa

Izskaušanas programmām piemērojamās prasības

50. pants

Izskaušanas programmām piemērojamo prasību minimums

Kompetentā iestāde, izstrādājot izskaušanas programmu konkrētas B vai C kategorijas slimības izskaušanai kādā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, par pamatu ņem šādus elementus:

- a) dalībvalsts, zonas vai nodalījuma veselības statusa noteikšana, nosakot visu to objektu veselības statusu, kurā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki;
- b) slimību kontroles pasākumu īstenošana visos objektos, kuros atklāti domājami un apstiprināti gadījumi;
- c) biodrošības pasākumu un citu riska mazināšanas pasākumu īstenošana nolūkā mazināt risku, ka sarakstā norādīto sugu dzīvnieki objektā varētu inficēties;
- d) dažos gadījumos – vakcinācija izskaušanas programmas ietvaros.

51. pants

Dzīvnieku populācija, kas iekļaujama B un C kategorijas slimību izskaušanas programmās

1. Kompetentā iestāde izskaušanas programmu piemēro sarakstā norādīto sugu dzīvniekiem, kas tiek turēti dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var, balstoties uz riska novērtējumu, nolemt no izskaušanas programmas izslēgt objektus, kuros tiek turēti tikai to vektorsugu ["pārnēsātājsugu"] dzīvnieki, kas minēti Īstenošanas regulas (ES) 2018/1882 pielikuma tabulā.

3. Ja tas ir tehniski iespējams, kompetentā iestāde izskaušanas programmā iekļauj arī dzīvnieku papildpopulācijas, ja šie dzīvnieki:

- a) būtiski apdraud 1. punktā minēto dzīvnieku veselības statusu;
- b) ir iekļaujami sakarā ar mazo akvakultūras objektu skaitu izskaušanas programmā, ja to iekļaušana ir nepieciešama, lai panāktu apmierinošu dalībvalsts, zonas vai nodaļuma epidemioloģisko aptvērumu.

52. pants

Izskaušanas programmu aptvertajās dalībvalstīs, zonās vai nodaļumos veicamie pasākumi

1. Lai sekotu līdzi izskaušanas programmu progresam, kompetentā iestāde klasificē visu to objektu veselības statusu, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, pēc šādiem kritērijiem:

- a) katra objekta veselības statuss, kāds tas zināms laikā, kad izskaušanas programma sākas;
- b) tas, kā tiek izpildīti nosacījumi, kas attiecas uz sarakstā norādīto sugu dzīvnieku ieviešanu objektā;
- c) tas, kā operators pilda pienākumu kompetentajai iestādei paziņot par jebkādam aizdomām par slimību vai tās atklāšanu;
- d) tas, kā tiek veikti piemērojamie slimību kontroles pasākumi, ja radušās aizdomas par slimību vai tā apstiprināta;
- e) vakcinācijas režīms, kas var būt piemērojams objektā turēto sarakstā norādīto sugu dzīvniekiem;
- f) jebkādi papildu pasākumi, ko kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgiem.

2. Kompetentā iestāde:

- a) atkarībā no tā, vai objekti izpilda vai neizpilda 1. punktā noteiktās prasības, izskaušanas programmu sāk, turpina vai atsauc;
- b) relevanto objektu operatorus informē par veselības statusa izmaiņām un pasākumiem, kas jāizpilda, lai būtu iespējams piešķirt statusu "brīvs no slimības".

3. Operatori izpilda 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā norādītās prasības, lai izskaušanas programmu varētu īstenot līdz tās sekmīgai pabeigšanai vai atsaukšanai.

53. pants

Atkāpe no veselības statusa klasificēšanas norobežotu objektu gadījumā

Atkāpjoties no 52. panta 1. punkta, kompetentā iestāde var nolemt norobežotu objektu veselības statusu neklasificēt, ja šajos norobežotajos objektos turētajai dzīvnieku populācijai tiek piemēroti pienācīgi riska mazināšanas pasākumi un slimību kontroles pasākumi, lai nodrošinātu, ka tā nerada slimības izplatīšanās risku.

54. pants

Vakcinācija

Kompetentā iestāde var tās oficiālā uzraudzībā esošās izskaušanas programmās ietvert:

- a) sarakstā norādīto sugu dzīvnieku vakcināciju;
- b) turētu dzīvnieku papildpopulāciju vakcināciju;
- c) savvaļas dzīvnieku papildpopulāciju vakcināciju.

*55. pants***Slimību kontroles pasākumi gadījumos, kad ir aizdomas par noteiktām slimībām**

1. Ja kompetentajai iestādes ir aizdomas par relevantās slimības gadījumu kādā objektā, tā veic vajadzīgo izmeklēšanu.
2. Līdz 1. punktā minētās izmeklēšanas iznākumam kompetentā iestāde rīkojas šādi:
 - a) aizliedz objektā ievest dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus;
 - b) ja tas ir tehniski iespējams, uzdod izolēt vienības objektā, kurā tiek turēti domājami slimie dzīvnieki;
 - c) aizliedz no objekta izvest dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, ja vien kompetentā iestāde to nav atļāvusi tūlītējai nokaušanai vai pārstrādei slimību kontrolei pakļautā no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektā vai tiešai lietošanai pārtikā gadījumos, kad tie ir gliemji vai vēžveidīgie, ko tādām mērķim pārdod dzīvus;
 - d) aizliedz no objekta izvest aprīkojumu, dzīvnieku barību un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, ja vien to nav atļāvusi kompetentā iestāde.
3. Kompetentā iestāde 1. un 2. punktā minētos pasākumus tur spēkā līdz brīdim, kad slimības klātbūtne ir izslēgta vai apstiprināta.

*56. pants***Slimību kontroles pasākumu izvēršana gadījumos, kad ir aizdomas par noteiktām slimībām**

1. Ja kompetentajai iestādei tas šķiet nepieciešams, tā 55. pantā paredzētos pasākumus var izvērst tā, lai tie aptvertu:
 - a) jebkuru objektu, kurā hidrodinamisko apstākļu dēļ ir lielāks risks saslimt ar slimību, kas sastopama aizdomas izraisījušajā objektā;
 - b) jebkuru objektu, kuram ir tieša epidemioloģiska saikne ar aizdomas izraisījušo objektu.
2. Ja radušās aizdomas par slimības klātbūtni savvaļas ūdensdzīvniekiem, kompetentā iestāde, ja to uzskata par vajadzīgu, 55. pantā noteiktos pasākumus izvērš tā, lai tie aptvertu attiecīgos objektus.

*57. pants***Atkāpe no slimību kontroles pasākumiem gadījumos, kad ir aizdomas par slimību**

1. Atkāpjoties no 55. panta 2. punkta c) apakšpunkta, kompetentā iestāde var atļaut akvakultūras dzīvniekus pārvietot uz tās oficiālā uzraudzībā esošu objektu ar nosacījumu, ka ir izpildītas šādas prasības:
 - a) tiek pārvietoti tikai dzīvnieki, kuriem nav nekādu slimības simptomu;
 - b) pārvietošana neapdraud akvakultūras dzīvnieku veselības statusu galamērķa objektā vai ūdensdzīvnieku veselības statusu ceļā uz šo objektu;
 - c) galamērķa objektā tie nenonāk saskarē ar akvakultūras dzīvniekiem, kam attiecībā uz relevanto slimību ir augstāks veselības statuss; un
 - d) dzīvnieki galamērķa objektā tiek turēti ne ilgāk kā maksimālo laikposmu, ko nosaka kompetentā iestāde.
2. Izmantojot 1. punktā noteikto atkāpi, kompetentā iestāde:
 - a) līdz 55. panta 1. punktā minētās izmeklēšanas beigām attiecīgā gadījumā maina galamērķa objekta veselības statusu saskaņā ar 52. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem;
 - b) līdz izmeklēšanas beigām aizliedz dzīvniekus no galamērķa objekta izvest, ja vien tos nav atļāvusi transportēt uz slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu tūlītējai nokaušanai vai pārstrādei vai tiešai lietošanai pārtikā gadījumos, kad tie ir gliemji vai vēžveidīgie, ko tādām mērķim pārdod dzīvus.

3. Kompetentā iestāde 1. punktā paredzēto atkāpi var izmantot tikai tad, ja to dzīvnieku izcelsmes un galamērķa objektu operatori un pārvadātāji, uz kuriem atkāpe attiecas:
- a) piemēro pienācīgus biodrošības pasākumus un citus riska mazināšanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu slimības izplatīšanos;
 - b) kompetentajai iestādei dod garantijas, ka visi vajadzīgie biodrošības pasākumi un citi riska mazināšanas pasākumi ir veikti; un
 - c) kompetentajai iestādei dod garantijas, ka Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 1. punktā definētie dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti no šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem ūdensdzīvniekiem tiek pārstrādāti vai likvidēti kā pirmās kategorijas vai otrās kategorijas materiāls saskaņā ar minētās regulas 12. vai 13. pantu.

58. pants

Noteiktu slimību oficiāla apstiprināšana un slimību kontroles pasākumi

1. Ja kāds gadījums tiek apstiprināts, kompetentā iestāde:
 - a) objektus pasludina par inficētiem;
 - b) maina inficēto objektu veselības statusu;
 - c) izveido piemērota lieluma ierobežojumu zonu;
 - d) attiecībā uz inficētajiem objektiem pieņem 59. līdz 65. pantā noteiktos pasākumus.
2. Ierobežojumu zonas objektiem piemērojamo prasību minimums ir izklāstīts VI pielikuma II daļā, konkrētāk:
 - a) attiecībā uz VHS un IHN – 1. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta a) apakšpunktā;
 - b) attiecībā uz infekciju ar ISAV ar delēciju HPR – 2. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta a) apakšpunktā;
 - c) attiecībā uz *Marteilia refringens* infekciju – 3. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta a) apakšpunktā;
 - d) attiecībā uz *Bonamia exitiosa* infekciju – 4. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta a) apakšpunktā;
 - e) attiecībā uz *Bonamia ostreae* infekciju – 5. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta a) apakšpunktā;
 - f) attiecībā uz WSSV infekciju – 6. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta a) apakšpunktā.
3. Atkāpjoties no 1. punkta c) apakšpunkta, kompetentā iestāde var nolemt ierobežojumu zonu neizveidot:
 - a) ja inficētais objekts apkārtējos ūdeņos nenovada neapstrādātu efluentu; un
 - b) ja objekta biodrošības pasākumi atbilst tādam standartam, kas nodrošina infekcijas pilnīgu lokalizēšanu objektā.
4. Kompetentā iestāde var veikt riska mazināšanas pasākumus, kas saistīti ar šādām darbībām ierobežojumu zonā:
 - a) dzīvu zivju pārvadāšanas kuģu kustība caur ierobežojumu zonu;
 - b) zvejas darbības;
 - c) citas darbības, kas var radīt slimības izplatīšanās risku.
5. Ja slimība tiek apstiprināta savvaļas ūdensdzīvnieku vidū, kompetentā iestāde var:
 - a) izstrādāt un īstenot profilakses, uzraudzības un slimību kontroles pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu slimības izplatīšanos uz turētiem sarakstā norādīto sugu dzīvniekiem vai dzīvnieku papildpopulācijām;
 - b) pastiprināti uzraudzīt savvaļas ūdensdzīvnieku populācijas un objektus, kuriem ir tieša epidemioloģiska saikne ar apstiprināto gadījumu;
 - c) veikt pasākumus slimības izskaušanai relevantajā savvaļas ūdensdzīvnieku populācijā, ja tas iespējams.

59. pants

Epidemioloģiskā izmeklēšana un izmeklējumi noteiktu slimību apstiprināšanas gadījumos

1. Ja kāda slimība tiek apstiprināta, kompetentā iestāde:
 - a) veic epidemioloģisku izmeklēšanu;
 - b) veic izmeklējumus un piemēro 55. panta 2. punktā noteiktos pasākumus visos epidemioloģiski saistītajos objektos;
 - c) uzraudzību pielāgo apzinātajiem riska faktoriem, ņemot vērā epidemioloģiskās izmeklēšanas secinājumus.
2. Ja epidemioloģiskajā izmeklēšanā atklājas epidemioloģiska saikne starp turētiem dzīvniekiem un savvaļas dzīvniekiem, kompetentā iestāde izsver vajadzību veikt izmeklēšanu attiecībā uz savvaļas dzīvniekiem.
3. Kompetentā iestāde iespējami drīz informē:
 - a) operatorus un relevantās iestādes dalībvalstī, uz ko attiecas epidemioloģiskās saiknes ar apstiprināto gadījumu; un
 - b) kompetentās iestādes citās dalībvalstīs vai trešās valstīs, uz ko varētu attiekties epidemioloģiskās saiknes ar inficētajiem objektiem.

60. pants

Pārvietojumi no inficētiem objektiem un jebkādiem citiem objektiem ierobežojumu zonā vai uz tiem

1. Attiecībā uz inficētiem objektiem un jebkādiem citiem objektiem ierobežojumu zonā kompetentā iestāde rīkojas šādi:
 - a) ja tas tehniski iespējams, uzdod domājamo un apstiprināto gadījumu dzīvniekus izolēt;
 - b) aizliedz no objektiem izvest attiecībā uz relevanto slimību sarakstā norādīto sugu dzīvniekus vai šo sugu dzīvnieku izcelsmes produktus, ja vien kompetentā iestāde to nav atļāvusi tūlītējai nokaušanai vai pārstrādei slimību kontrolei pakļautā no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektā vai tiešai lietošanai pārtikā gadījumos, kad tie ir gliemji vai vēžveidīgie, ko tādām mērķim pārdod dzīvus;
 - c) aizliedz objektos ievest attiecībā uz relevanto slimību sarakstā norādīto sugu dzīvniekus, ja vien to ar pienācīgu pamatojumu nav atļāvusi kompetentā iestāde;
 - d) aizliedz no objektiem izvest aprīkojumu, dzīvnieku barību un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, ja vien to nav atļāvusi kompetentā iestāde.
2. Ja slimības izplatīšanās risku rada turēti papildpopulāciju dzīvnieki, kompetentā iestāde 1. punkta a) līdz c) punkta pasākumus izvērs tā, lai tie aptvertu arī šos dzīvniekus.

61. pants

Atkāpes no aizlieguma no inficētiem objektiem izvest dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus

1. Atkāpjoties no 60. panta 1. punkta b) apakšpunkta, kompetentā iestāde var atļaut akvakultūras dzīvniekus pārvietot uz tās oficiālā uzraudzībā esošu objektu, kas atrodas tajā pašā ierobežojumu zonā, ar šādiem nosacījumiem:
 - a) tiek pārvietoti tikai dzīvnieki, kuriem nav nekādu slimības simptomu;
 - b) pārvietošana neapdraud akvakultūras dzīvnieku veselības statusu galamērķa objektā vai ūdensdzīvnieku veselības statusu ceļā uz šo objektu;
 - c) galamērķa objektā tie nenonāk saskarē ar akvakultūras dzīvniekiem, kam attiecībā uz relevanto slimību ir augstāks veselības statuss;
 - d) dzīvnieki galamērķa objektā tiek turēti ne ilgāk kā maksimālo laikposmu, ko nosaka kompetentā iestāde.

2. Izmantojot 1. punktā noteikto atkāpi, kompetentā iestāde:
 - a) attiecīgā gadījumā maina galamērķa objekta veselības statusu saskaņā ar 52. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem;
 - b) aizliedz dzīvniekus no galamērķa objekta izvest, ja vien tos nav atļāvusi transportēt uz slimību kontrolei pakļautu no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektu tūlītējai nokaušanai vai pārstrādei vai tiešai lietošanai pārtikā gadījumos, kad tie ir gliemji vai vēžveidīgie, ko tādām mērķim pārdod dzīvus. Katrā ziņā Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 1. punktā definētos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus pārstrādā vai likvidē kā pirmās kategorijas vai otrās kategorijas materiālu saskaņā ar minētās regulas 12. vai 13. pantu;
 - c) līdz tīrīšanas, dezinficēšanas un pienācīgas neizmantošanas beigām galamērķa objektu tur oficiālā uzraudzībā.
3. Atkāpjoties no 60. panta 1. punkta b) apakšpunkta, kompetentā iestāde var atļaut akvakultūras dzīvniekus pārvietot uz citiem inficētiem objektiem, kuros netiek īstenota konkrētās slimības izskaušanas programma, ar šādiem nosacījumiem:
 - a) tiek pārvietoti tikai dzīvnieki, kuriem nav nekādu slimības simptomu;
 - b) pārvietošana neapdraud akvakultūras dzīvnieku veselības statusu galamērķa objektā vai ūdensdzīvnieku veselības statusu ceļā uz šo objektu un
 - c) pārvietošana atbilst Regulas (ES) 2016/429 208. panta 2. punktā noteiktajām sertifikācijas prasībām.
4. Atkāpjoties no 60. panta 1. punkta b) apakšpunkta, kompetentā iestāde var atļaut akvakultūras dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus pārvietot uz kaušanas un pārstrādes kompleksi, kas nav slimību kontrolei pakļauti no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objekti, ar šādiem nosacījumiem:
 - a) tiek pārvietoti tikai dzīvnieki, kuriem nav nekādu slimības simptomu;
 - b) kaušanas un pārstrādes komplekss neatrodas dalībvalstī, zonā vai nodaļā, kurā tiek īstenota konkrētās slimības izskaušanas programma vai kura ir pasludināta par slimībbrīvu;
 - c) pārvietošana neapdraud ūdensdzīvnieku veselības statusu ceļā uz kaušanas un pārstrādes kompleksu vai tā tuvumā;
 - d) pārvietošana atbilst Regulas (ES) 2016/429 208. panta 2. punktā noteiktajām sertifikācijas prasībām.
5. Atkāpjoties no 60. panta 1. punkta b) apakšpunkta, kompetentā iestāde var atļaut dzīvnieku papildpopulāciju dzīvniekus un šādu dzīvnieku izcelsmes produktus no inficētajiem objektiem bez papildu ierobežojumiem pārvietot uz citiem objektiem ar šādiem nosacījumiem:
 - a) ir veikts riska novērtējums;
 - b) vajadzības gadījumā tiek īstenoti riska mazināšanas pasākumi, lai nodrošinātu, ka netiek apdraudēts ūdensdzīvnieku veselības statuss galamērķa objektā vai ceļā uz to; un
 - c) pārvietošana atbilst Regulas (ES) 2016/429 208. panta 2. punktā noteiktajām sertifikācijas prasībām.

62. pants

Inficēto dzīvnieku aizvākšana

1. Pēc slimības apstiprināšanas kompetentā iestāde uzdod maksimālajā laikposmā, ko tā pati nosaka, visos inficētajos objektos attiecībā uz ūdensdzīvniekiem, kas pieder pie attiecībā uz relevanto slimību sarakstā norādītajām sugām, veikt šādus pasākumus:
 - a) aizvākt visus mirušos dzīvniekus;
 - b) aizvākt un nonāvēt visus mirstošos dzīvniekus;
 - c) aizvākt un nonāvēt visus dzīvniekus, kam ir slimības simptomi;
 - d) visus dzīvniekus, kas objektos palikuši pēc a) līdz c) apakšpunktā norādīto pasākumu izpildes, nokaut lietošanai pārtikā vai – ja tie ir gliemji vai vēžveidīgie, ko pārdod dzīvus, – aizvākt no ūdens.

2. Kompetentā iestāde ar pienācīgu pamatojumu var uzdot nokaut lietošanai pārtikā vai – ja tie ir gliemji vai vēžveidīgie, ko pārdod dzīvus, – aizvākt no ūdens:
 - a) visos inficētajos objektos esošos attiecībā uz relevanto slimību sarakstā norādīto sugu dzīvniekus, tos netestējot;
 - b) domājami slimos dzīvniekus, kam ir epidemioloģiska saikne ar apstiprinātu gadījumu.
3. Šā panta 1. punktā minēto dzīvnieku nokaušanu lietošanai pārtikā vai aizvākšanu no ūdens veic oficiālā uzraudzībā vai nu inficētajā objektā (ar tālāku pārstrādi slimību kontrolei pakļautā no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektā), vai attiecīgi slimību kontrolei pakļautā no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas objektā.
4. Ja tas nepieciešams slimības kontrolei, kompetentā iestāde šajā pantā noteiktos pasākumus izvērs, tos attiecinot arī uz dzīvnieku papildpopulāciju akvakultūras dzīvniekiem.
5. Kompetentā iestāde var prasīt, lai daļa no inficētajos objektos esošajiem 1. punktā minētajiem dzīvniekiem vai tie visi vai daļa no sarakstā nenorādīto sugu dzīvniekiem vai tie visi tiktu nevis nokauti lietošanai pārtikā, bet gan nonāvēti un iznīcināti.
6. Visus dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus no dzīvniekiem, kas nokauti vai nonāvēti, izpildot šo pantu, pārstrādā vai likvidē kā pirmās kategorijas vai otrās kategorijas materiālu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. vai 13. pantu.

63. pants

Tīrīšana un dezinfekcija

1. Kompetentā iestāde uzdod visos inficētajos objektos pirms atkalapdzīvinašanas iztīrīt un dezinficēt šādas konstrukcijas un priekšmetus:
 - a) pēc visu 62. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un visas iespējami kontaminētās dzīvnieku barības aizvākšanas – objektus (ciktāl tas ir tehniski iespējams);
 - b) jebkādu ar zootehniku saistītu aprīkojumu, arī (bet ne tikai) aprīkojumu barošanai, šķirošanai pēc lieluma, apstrādei un vakcinācijai, kā arī darba kuterus;
 - c) jebkādu ar ražošanu saistītu aprīkojumu, arī (bet ne tikai) akvakultūras sprostus, aizsargtīklus, steķus, tīkla maisus un virvju jedas;
 - d) jebkādas aizsargtērpas vai drošības aprīkojumu, ko izmanto operatori un apmeklētāji;
 - e) jebkādas transportlīdzekļus, arī tvertnes un citu aprīkojumu, ko izmanto, lai pārvietotu inficētos dzīvniekus vai darbiniekus, kuri bijuši saskarē ar inficētiem dzīvniekiem.
2. Tīrīšanas un dezinfekcijas protokolu apstiprina kompetentā iestāde.
3. Kompetentā iestāde tīrīšanu un dezinficēšanu uzrauga un objektiem statusu “brīvs no slimības” neatjauno un atkārtoti nepiešķir līdz brīdim, kad tā uzskata, ka tīrīšana un dezinficēšana ir pabeigta.

64. pants

Neizmantošana

1. Kompetentā iestāde uzdod visiem inficētajiem objektiem piemērot neizmantošanu. Neizmantošanu piemēro tad, kad ir pabeigts 63. pantā noteiktais tīrīšanas un dezinfekcijas process.
2. Neizmantošanas ilgums ir atkarīgs no relevantā patogēna un tā, kāda ražošanas sistēma izmantota inficētajos objektos. Daži konkrēti neizmantošanas periodi ir noteikti VI pielikuma II daļā, konkrētāk:
 - a) attiecībā uz VHS un IHN – 1. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta c) apakšpunktā;
 - b) attiecībā uz infekciju ar ISAV ar delēciju HPR – 2. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta c) apakšpunktā;
 - c) attiecībā uz *Marteilia refringens* infekciju – 3. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta c) apakšpunktā;

- d) attiecībā uz *Bonamia exitiosa* infekciju – 4. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta c) apakšpunktā;
- e) attiecībā uz *Bonamia ostreae* infekciju – 5. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta c) apakšpunktā;
- f) attiecībā uz WSSV infekciju – 6. nodaļas 3. iedaļas 1. punkta c) apakšpunktā.

3. Kompetentā iestāde uzdod inficētajiem objektiem aizsardzības zonā vai, ja aizsardzības zona nav izveidota, ierobežojumu zonā, neizmantošanu piemērot sinhroni. Balstoties uz riska novērtējumu, sinhrono neizmantošanu var arī izvērst, to attiecinot uz vēl citiem objektiem. Sinhronās neizmantošanas ilgums un tā apgabala apmērs, kuram šādu neizmantošanu piemēro, ir noteikts VI pielikuma II daļā, konkrētāk:

- a) attiecībā uz VHS un IHN – 1. nodaļas 3. iedaļas 1. punktā;
- b) attiecībā uz infekciju ar ISAV ar delēciju HPR – 2. nodaļas 3. iedaļas 1. punktā;
- c) attiecībā uz *Marteilia refringens* infekciju – 3. nodaļas 3. iedaļas 1. punktā;
- d) attiecībā uz *Bonamia exitiosa* infekciju – 4. nodaļas 3. iedaļas 1. punktā;
- e) attiecībā uz *Bonamia ostreae* infekciju – 5. nodaļas 3. iedaļas 1. punktā;
- f) attiecībā uz WSSV infekciju – 6. nodaļas 3. iedaļas 1. punktā.

65. pants

Riska mazināšanas pasākumi atkārtotas inficēšanās novēršanai

Pirms slimību kontroles pasākumu atcelšanas vai tās laikā kompetentā iestāde uzdod veikt samērīgus riska mazināšanas pasākumus, kas ir tādi, lai novērstu objekta atkārtotu inficēšanos, ņemot vērā relevantos riska faktorus, kuri atklājušies epidemioloģiskajā izmeklēšanā. Nosakot pasākumus, ņem vērā vismaz šādus aspektus:

- a) slimības ierosinātāja persistence vidē vai savvaļas dzīvniekos;
- b) biodrošības pasākumi, kas pielāgoti objekta specifikai.

4. NODAĻA

Statuss “brīvs no slimības”

1. iedaļa

Statusa “brīvs no slimības” apstiprināšana attiecībā uz dalībvalstīm un zonām

66. pants

Statusa “brīvs no slimības” piešķiršanas kritēriji

Statusu “brīvs no slimības” dalībvalstīm vai to zonām var piešķirt tikai tad, ja ir izpildīti šādi vispārīgie un īpašie kritēriji:

- a) vispārīgie kritēriji:
 - i) teritoriālais aptvērums atbilst attiecīgi 13. vai 47. pantā noteiktajām prasībām;
 - ii) slimības uzraudzība atbilst attiecīgi 3. panta 1. vai 2. punktā noteiktajām prasībām;
 - iii) operatori ievēro pienākumus veikt biodrošības pasākumus saskaņā ar Regulas (ES) 2016/429 10. pantu;
 - iv) slimībai relevantie slimību kontroles pasākumi, kas īstenojami, ja radušās aizdomas par slimību vai tā apstiprināta, atbilst prasībām, kas:
 - attiecībā uz *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju, MTBC, EBL, IBR/IPV infekciju, ADV un BVD infekciju noteiktas 21. līdz 31. pantā,

- attiecībā uz RABV infekciju noteiktas 35. un 36. pantā,
 - attiecībā uz BTV infekciju noteiktas 41. un 42. pantā,
 - attiecībā uz VHS, IHN, infekciju ar ISAV ar delēciju HPR, *Marteilia refringens* infekciju, *Bonamia exitiosa* infekciju, *Bonamia ostreae* infekciju un WSSV infekciju noteiktas 55. līdz 65. pantā;
- v) objekti ir reģistrēti vai apstiprināti (atkarībā no to veida);
- vi) ir nodrošināta dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku identificēšana un reprodutīvo produktu izsekojamība (atkarībā no dzīvnieka veida);
- vii) pārvietošanas laikā dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieki vai to izcelsmes produkti atbilda dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas šo dzīvnieku un to izcelsmes produktu pārvietošanai Savienībā un ieviešanai Savienībā;
- b) īpašie kritēriji statusa “brīvs no slimības” piešķiršanai, kuru pamatā ir 67. līdz 71. pants.

67. pants

Statuss “brīvs no slimības” sakarā ar sarakstā norādīto sugu dzīvnieku neesību

1. Kritēriji, pēc kuriem atzīst, ka dalībvalstij vai zonai ir statuss “brīva no slimības” sakarā ar to, ka tajā nav attiecībā uz konkrēto slimību sarakstā norādīto sugu dzīvnieku, ir šādi:
- a) vismaz piecu gadu attiecināmības perioda laikā ir izpildīti vispārīgie kritēriji, kas noteikti 66. panta a) punkta i) un ii) apakšpunktā, un slimība nav konstatēta; un
 - b) attiecīgajai slimībai relevanto sarakstā norādīto sugu dzīvnieku nav ne turētu, ne savvaļas dzīvnieku populācijās.
2. Lai apliecinātu 1. punkta kritēriju izpildi, dalībvalsts iesniedz dokumentārus pierādījumus. Dokumentārie pierādījumi pierāda statusa “brīvs no slimības” ilgtspēju, un tajos ir ņemti vērā šādi apsvērumi:
- a) ir novērtēts, cik varbūtīga ir sarakstā norādīto sugu dzīvnieku klātbūtne dalībvalsts teritorijā vai tās zonā, un šī varbūtība ir niecīga; un
 - b) ir konstatēts, ka varbūtība, ka sarakstā norādīto sugu dzīvnieki varētu dalībvalsts teritorijā vai tās zonā nokļūt, ir niecīga.

68. pants

Statuss “brīvs no slimības” sakarā ar slimības ierosinātāja izdzīvotnespēju

1. Kritēriji, pēc kuriem atzīst, ka dalībvalstij vai zonai ir statuss “brīva no slimības” sakarā ar to, ka slimības ierosinātājs tajā nespēj izdzīvot, ir šādi:
- a) vismaz piecu gadu attiecināmības perioda laikā ir izpildīti vispārīgie kritēriji, kas noteikti 66. panta a) punkta i) un ii) apakšpunktā, un slimība nav konstatēta;
 - b) par slimību nekad nav ziņots vai, ja par to ir ziņots, ir pierādīts, ka slimības ierosinātājs nav izdzīvojis;
 - c) ir sasniegts vismaz viens kritisks vides parametrs, kas nav savienojams ar slimības ierosinātāja izdzīvošanu;
 - d) slimības ierosinātājs šim kritiskajam vides parametram tiek eksponēts pietiekami ilgi, lai tiktu iznīcināts.
2. Lai apliecinātu 1. punkta kritēriju izpildi, dalībvalsts iesniedz šādus pierādījumus:
- a) attiecībā uz 1. punkta a) un b) apakšpunkta kritēriju izpildi – dokumentārus pierādījumus;
 - b) attiecībā uz 1. punkta c) un d) apakšpunkta kritēriju izpildi – zinātniskus pierādījumus.

69. pants

Statuss “brīvs no slimības” sauszemes dzīvniekiem sakarā ar sarakstā norādīto sauszemes dzīvnieku slimību sarakstā norādīto vektoru izdzīvotnespēju

1. Kritēriji, pēc kuriem atzīst, ka dalībvalstij vai zonai ir statuss “brīva no slimības” sakarā ar to, ka sarakstā norādītās slimības sarakstā norādītie vektori tajā nespēj izdzīvot, ir šādi:
 - a) vismaz piecu gadu attiecināmības perioda laikā ir izpildīti vispārīgie kritēriji, kas noteikti 66. panta a) punkta i) un ii) apakšpunktā, un slimība nav konstatēta;
 - b) par slimību nekad nav ziņots vai, ja par to ir ziņots, ir pierādīts, ka slimības ierosinātājs nav pārnēsāts;
 - c) slimības ierosinātāja pārnēsāšana ir pilnīgi atkarīga no sarakstā norādīto vektoru klātbūtnes un nav zināms, ka pārnēsāšana kādreiz dabiski būtu notikusi kādā citā veidā;
 - d) sarakstā norādītie vektori dalībvalstī vai tās zonās nav dabiski sastopami;
 - e) diez vai ir notikusi vai varētu notikt sarakstā norādīto vektoru tīša vai netīša introdukcija;
 - f) ir sasniegts vismaz viens kritisks vides parametrs, kas nav savienojams ar sarakstā norādīto vektoru izdzīvošanu;
 - g) sarakstā norādītie vektori šim kritiskajam vides parametram tiek eksponēti pietiekami ilgi, lai tiktu iznīcināti.
2. Lai apliecinātu 1. punkta kritēriju izpildi, dalībvalsts iesniedz šādus pierādījumus:
 - a) attiecībā uz 1. punkta a) un b) apakšpunkta kritēriju izpildi – dokumentārus pierādījumus;
 - b) attiecībā uz 1. punkta c) līdz g) apakšpunkta kritēriju izpildi – zinātniskus pierādījumus.

Ja slimība ir konstatēta, dalībvalstis iesniedz dokumentārus pierādījumus, ka uzraudzībā ar 95 % ticamību pierādīties, ka slimības prevalences rādītājs ir mazāks par 1 %.

70. pants

Statuss “brīvs no slimības” sakarā ar noteiktiem vēsturiskajiem un uzraudzības datiem

1. Kritēriji, pēc kuriem atzīst, ka dalībvalstij vai tās zonai ir statuss “brīva no slimības” sakarā ar noteiktiem vēsturiskajiem un uzraudzības datiem, ir šādi:
 - a) par slimību dalībvalstī vai tās zonā nekad nav ziņots vai tā dalībvalstī vai tās zonā ir izskausta un par to nav ziņots vismaz 25 gadus;
 - b) par slimību pēdējo 25 gadu laikā ir ziņots, tā dalībvalstī vai tās zonā ir izskausta, un ir izpildītas 72. pantā minētās slimībsspecifiskās prasības.
2. Dalībvalsts, kas attiecībā uz visu teritoriju vai tās zonu vēlas saņemt statusa “brīva no slimības” apstiprinājumu, balstoties uz 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem, vismaz 10 gadu attiecināmības perioda laikā ir īstenojusi šādus pasākumus:
 - a) turētajiem sarakstā norādīto sugu dzīvniekiem veic slimībuzraudzību;
 - b) profilakses pasākumi slimības ierosinātāja ievazāšanās kontrolei;
 - c) aizliegums veikt vakcināciju pret slimību, ja vien tā neatbilst 72. pantā minētajām slimībsspecifiskajām prasībām;
 - d) slimībuzraudzība, kas apliecina, ka slimība dalībvalstī vai zonā nav ieviesusies sarakstā norādīto sugu savvaļas dzīvnieku vidū.

3. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, Komisija uz divu gadu periodu no dienas, kad šī regula kļūst piemērojama, var dalībvalstīm vai zonām piešķirt statusu "brīva no slimības" attiecībā uz:

- a) RABV infekciju, ja par to bijis jāpaziņo saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 8. pantu un īstenota vajadzīgā uzraudzība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/99/EK ⁽²³⁾ 4. pantu, un pēdējo divu gadu laikā nav ziņots ne par vienu gadījumu sarakstā norādīto sugu dzīvniekiem;
- b) BTV infekciju, ja visas aizliegtās zonas ir saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1266/2007 6. pantu atceltas pirms šīs regulas piemērošanas dienas.

4. Šā panta 1. punktā paredzētie kritēriji statusa "brīvs no slimības" saņemšanai ir piemērojami tikai:

- a) jaunā dalībvalstī ne ilgāk kā uz divu gadu periodu pēc tās pievienošanās Savienībai; vai
- b) ne ilgāk kā uz divu gadu periodu no dienas, kad sāk piemērot īstenošanas aktus, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2016/429 9. panta 2. punktu un kuri relevanto slimību pirmoreiz kategorizē kā B vai C kategorijas slimību.

5. Atkāpjoties no 4. punkta, uz statusa "brīvs no slimības" piešķiršanu sakarā ar noteiktiem vēsturiskajiem un uzraudzības datiem maksimālo divu gadu periodu neattiecinā šādu statusu gadījumā:

- a) statuss "brīvs no *Varroa* spp. invāzijas";
- b) statuss "brīvs no Ņūkāsas slimības vīrusa infekcijas bez vakcinācijas".

6. Atkāpjoties no 4. punkta b) apakšpunkta, statusu "brīvs no slimības" sakarā ar noteiktiem vēsturiskajiem un uzraudzības datiem nepiešķir šādu slimību gadījumā:

- a) *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcija;
- b) MTBC infekcija;
- c) EBL;
- d) IBR/IPV;
- e) ADV infekcija;
- f) VHS;
- g) IHN;
- h) infekcija ar ISAV ar delēciju HPR;
- i) *Bonamia ostreae* infekcija;
- j) *Marteilia refringens* infekcija.

71. pants.

Statuss "brīvs no slimības" sakarā ar izskaušanas programmām

1. Kritēriji, pēc kuriem atzīst, ka dalībvalstij vai zonai ir statuss "brīva no slimības" sakarā ar izskaušanas programmām, ir šādi:

- a) kompetentā iestāde ir īstenojusi apstiprinātu izskaušanas programmu, kāda minēta 12. vai 46. pantā; un
- b) kompetentā iestāde izskaušanas programmu ir pabeigusi un Komisijai ir nosūtījusi tādu pieteikumu uz statusa "brīvs no slimības" atzīšanu, kas apliecina, ka ir izpildītas 72. pantā noteiktās slimībspecifiskās prasības.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ūdensdzīvnieku gadījumā, ja zona aptver mazāk nekā 75 % dalībvalsts teritorijas un nav kopīga ar citu dalībvalsti vai trešo valsti, statusu "brīvs no slimības" var iegūt saskaņā ar 83. pantu.

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīva 2003/99/EK par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību, ar kuru groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK (OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.).

72. pants

Slimībsspecifiskās prasības statusa “brīvs no slimības” piešķiršanai

Slimībsspecifiskās prasības statusa “brīva no slimības” piešķiršanai dalībvalstij vai zonai

- a) attiecībā uz statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas” turētiem liellopiem noteiktas IV pielikuma I daļas 3. nodaļas 1. iedaļā un attiecībā uz statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas” turētām aītām un kazām noteiktas IV pielikuma I daļas 4. nodaļas 1. iedaļā;
- b) attiecībā uz statusu “brīvs no MTBC infekcijas” noteiktas IV pielikuma II daļas 2. nodaļas 1. iedaļā;
- c) attiecībā uz statusu “brīvs no EBL” noteiktas IV pielikuma III daļas 2. nodaļas 1. iedaļā;
- d) attiecībā uz statusu “brīvs no IBR/IPV” noteiktas IV pielikuma IV daļas 2. nodaļas 1. iedaļā;
- e) attiecībā uz statusu “brīvs no ADV infekcijas” noteiktas IV pielikuma V daļas 2. nodaļas 1. iedaļā;
- f) attiecībā uz statusu “brīvs no BVD” noteiktas IV pielikuma VI daļas 2. nodaļas 1. iedaļā;
- g) attiecībā uz statusu “brīvs no RABV infekcijas” noteiktas V pielikuma I daļas 2. nodaļas 1. iedaļā;
- h) attiecībā uz statusu “brīvs no BTV infekcijas” noteiktas V pielikuma II daļas 4. nodaļas 1. iedaļā;
- i) attiecībā uz statusu “brīvs no *Varroa* spp. invāzijas” noteiktas V pielikuma III daļas 1. iedaļā;
- j) attiecībā uz statusu “brīvs no Ņūkāsas slimības vīrusa infekcijas bez vakcinācijas” noteiktas V pielikuma IV daļas 1. iedaļā;
- k) attiecībā uz statusu “brīvs no VHS” noteiktas VI pielikuma II daļas 1. nodaļas 2. iedaļā;
- l) attiecībā uz statusu “brīvs no IHN” noteiktas VI pielikuma II daļas 1. nodaļas 2. iedaļā;
- m) attiecībā uz statusu “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR” noteiktas VI pielikuma II daļas 2. nodaļas 2. iedaļā;
- n) attiecībā uz statusu “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas” noteiktas VI pielikuma II daļas 3. nodaļas 2. iedaļā;
- o) attiecībā uz statusu “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas” noteiktas VI pielikuma II daļas 4. nodaļas 2. iedaļā;
- p) attiecībā uz statusu “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas” noteiktas VI pielikuma II daļas 5. nodaļas 2. iedaļā;
- q) attiecībā uz statusu “brīvs no WSSV infekcijas” noteiktas VI pielikuma II daļas 6. nodaļas 2. iedaļā.

2. iedaļa

Statusa “brīvs no slimības” apstiprināšana nodalījumiem, kuros tur akvakultūras dzīvniekus

73. pants

Kritēriji, pēc kuriem nodalījumiem, kuros tur akvakultūras dzīvniekus, piešķir statusu “brīvs no slimības”

1. Statusu “brīvs no slimības” nodalījumam, kurā tur akvakultūras dzīvniekus, var piešķirt tikai tad, ja ir izpildīti šādi vispārīgie un īpašie kritēriji:

- a) vispārīgie kritēriji:
 - i) teritoriālais tvērums atbilst 47. panta 2. punkta c) apakšpunktam;
 - ii) slimības uzraudzība atbilst 3. panta 2. punktā, 4. pantā un 6. līdz 9. pantā noteiktajām prasībām;
 - iii) operatori ievēro pienākumus veikt biodrošības pasākumus saskaņā ar Regulas (ES) 2016/429 10. pantu;
 - iv) ja radušās aizdomas par slimību vai tā apstiprināta, ir izpildīti attiecībā uz slimību relevantie slimību kontroles pasākumi;
 - v) objekti, kas veido nodalījumu, ir apstiprināti;

- vi) ir nodrošināta dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku izsekojamība;
 - vii) pārvietošanas laikā dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieki vai to izcelsmes produkti atbilda dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas šo dzīvnieku un to izcelsmes produktu pārvietošanai Savienībā vai ieviešanai Savienībā;
- b) ģipšie kritēriji statusa “brīvs no slimības” piešķiršanai, kuru pamatā ir 74. līdz 77. panta noteikumi.
2. Šā panta 1. punktā minēto statusu “brīvs no slimības” var piešķirt:
- a) nodalījumiem, kas ir neatkarīgi no apkārtējo dabisko ūdeņu veselības statusa; un
 - b) nodalījumiem, kas ir atkarīgi no apkārtējo dabisko ūdeņu veselības statusa, bet kuros ir tādi apstākļi, ka nodalījums ir sekmīgi slimībsspecifiski nošķirts no citām ūdensdzīvnieku populācijām, kas varētu būt inficētas.
3. Šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto atkarīgo nodalījumu gadījumā kompetentā iestāde:
- a) novērtē vismaz šādus epidemioloģiskos faktorus:
 - i) katra objekta ģeogrāfiskā atrašanās vieta nodalījumā un ūdensapgādes veids;
 - ii) citu ūdeņu sistēmas akvakultūras objektu veselības statuss;
 - iii) šā apakšpunkta ii) punktā minēto objektu atrašanās vieta un to attālums no atkarīgā nodalījuma;
 - iv) šā apakšpunkta ii) punktā minēto objektu ražošanas apjoms, kā arī ražošanas metode un dzīvnieku izcelsme;
 - v) relevanto sarakstā norādīto sugu savvaļas ūdensdzīvnieku klātbūtne un skaitliskums ūdeņu sistēmā un to veselības statuss;
 - vi) ziņas par to, vai v) punktā norādītās sugas ir nometnieku sugas vai migrējošas sugas;
 - vii) šā apakšpunkta v) punktā minēto savvaļas ūdensdzīvnieku iespējas iekļūt nodalījumā;
 - viii) nodalījuma vispārīgie biodrošības pasākumi;
 - ix) ūdeņu sistēmas vispārīgie hidroloģiskie apstākļi;
 - b) visus objektus nodalījumā klasificē par augsta riska objektiem saskaņā ar VI pielikuma I daļas 1. nodaļu;
 - c) nosaka visus pasākumus, kādus uzskata par nepieciešamiem, lai nepieļautu slimības ievazāšanos.
4. Ja Komisijai saskaņā 83. pantu tiek iesniegta deklarācija par atkarīga nodalījuma slimībbrīvumu, kompetentā iestāde sniedz 3. punkta a) apakšpunktā minēto novērtējumu un ziņas par jebkuriem pasākumiem, kas ieviesti, lai novērstu slimības ievazāšanos nodalījumā.

Kompetentā iestāde Komisijai bez kavēšanās paziņo par jebkādam vēlākām izmaiņām 3. punkta a) apakšpunktā izklāstītajos epidemioloģiskajos faktoros un pasākumos, kas veikti to ietekmes mazināšanai.

74. pants

Statuss “brīvs no slimības” sakarā ar sarakstā norādīto sugu dzīvnieku neesību

1. Kritēriji, pēc kuriem atzīst, ka nodalījumam, kurā tur akvakultūras dzīvniekus, ir statuss “brīvs no slimības” sakarā ar to, ka tajā nav attiecībā uz konkrēto slimību sarakstā norādīto sugu dzīvnieku, ir šādi:
- a) vismaz piecu gadu attiecināmības perioda laikā ir izpildīti vispārīgie kritēriji, kas noteikti 73. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktā, un slimība nav konstatēta; un
 - b) attiecīgajai slimībai relevanto sarakstā norādīto sugu dzīvnieku nav ne turētu, ne savvaļas dzīvnieku populācijās.

2. Lai apliecinātu 1. punkta kritēriju izpildi, dalībvalsts iesniedz dokumentārus pierādījumus. Dokumentārie pierādījumi pierāda statusa “brīvs no slimības” ilgtspēju, un tajos ir ņemti vērā šādi apsvērumi:

- a) ir novērtēts, cik varbūtīga ir sarakstā norādīto sugu dzīvnieku klātbūtne nodalījumā, un šī varbūtība ir niecīga; un
- b) ir konstatēts, ka varbūtība, ka sarakstā norādīto sugu dzīvnieki varētu nodalījumā nokļūt, ir niecīga.

75. pants

Statuss “brīvs no slimības” sakarā ar slimības ierosinātāja izdzīvotnespēju

1. Kritēriji, pēc kuriem atzīst, ka nodalījumam, kurā tur akvakultūras dzīvniekus, ir statuss “brīvs no slimības” sakarā ar to, ka slimības ierosinātājs tajā nespēj izdzīvot, ir šādi:

- a) vismaz piecu gadu attiecināmības perioda laikā ir izpildīti vispārīgie kritēriji, kas noteikti 73. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktā, un slimība nav konstatēta;
- b) par slimību nekad nav ziņots vai, ja par to ir ziņots, ir pierādīts, ka slimības ierosinātājs nav izdzīvojis;
- c) ir sasniegts vismaz viens kritisks vides parametrs, kas nav savienojams ar slimības ierosinātāja izdzīvošanu;
- d) slimības ierosinātājs šim kritiskajam parametram tiek eksponēts pietiekami ilgi, lai tiktu iznīcināts.

2. Lai apliecinātu 1. punkta kritēriju izpildi, dalībvalsts iesniedz šādus pierādījumus:

- a) attiecībā uz 1. punkta a) un b) apakšpunkta kritēriju izpildi – dokumentārus pierādījumus;
- b) attiecībā uz 1. punkta c) un d) apakšpunkta kritēriju izpildi – zinātniskus pierādījumus.

76. pants

Statuss “brīvs no slimības” sakarā ar noteiktiem vēsturiskajiem un uzraudzības datiem

1. Kritēriji, pēc kuriem atzīst, ka nodalījumam, kurā tur akvakultūras dzīvniekus, ir statuss “brīvs no slimības” sakarā ar noteiktiem vēsturiskajiem un uzraudzības datiem, ir šādi:

- a) par slimību nodalījumā nekad nav ziņots vai tā nodalījumā ir izskausta un par to nav ziņots vismaz 25 gadus;
- b) par slimību pēdējo 25 gadu laikā ir ziņots, tā nodalījumā ir izskausta un ir izpildītas 78. pantā minētās slimībspecifiskās prasības.

2. Dalībvalsts, kas attiecībā uz nodalījumu vēlas saņemt statusa “brīvs no slimības” apstiprinājumu, balstoties uz 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem, vismaz 10 gadu attiecināmības perioda laikā ir īstenojusi šādus pasākumus:

- a) turēto sarakstā norādīto sugu dzīvnieku slimībuzraudzība;
- b) profilakses pasākumi slimības ierosinātāja ievazāšanās kontrolei;
- c) aizliegums veikt vakcināciju pret slimību, ja vien tā neatbilst 78. pantā minētajām slimībspecifiskajām prasībām;
- d) slimībuzraudzība, kas apliecina, ka slimība nodalījumā nav izplatījusies sarakstā norādīto sugu savvaļas dzīvnieku vidū.

3. Šā panta 1. punktā paredzētie kritēriji ir piemērojami tikai:

- a) jaunā dalībvalstī ne ilgāk kā uz divu gadu periodu pēc tās pievienošanās Savienībai; vai
- b) ne ilgāk kā uz divu gadu periodu no dienas, kad sāk piemērot īstenošanas aktus, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2016/429 9. panta 2. punktu un kuri relevanto slimību pirmoreiz kategorizē kā B vai C kategorijas slimību.

4. Atkāpjoties no 3. punkta b) apakšpunkta, statusu "brīvs no slimības" sakarā ar noteiktiem vēsturiskajiem un uzraudzības datiem nepiešķir šādu slimību gadījumā:

- a) VHS;
- b) IHN;
- c) infekcija ar ISAV ar delēciju HPR;
- d) *Bonamia ostreae* infekcija;
- e) *Marteilia refringens* infekcija.

77. pants

Statuss "brīvs no slimības" sakarā ar izskaušanas programmām

1. Kritēriji, pēc kuriem atzīst, ka nodalījumam, kurā tur akvakultūras dzīvniekus, ir statuss "brīvs no slimības" sakarā ar izskaušanas programmām, ir šādi:

- a) kompetentā iestāde ir īstenojusi apstiprinātu izskaušanas programmu, kāda minēta 46. pantā; un
- b) kompetentā iestāde izskaušanas programmu ir pabeigusi un Komisijai nosūtījusi galīgo ziņojumu, kas apliecina, ka ir izpildītas 78. pantā noteiktās slimībspecifiskās prasības.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja nodalījums aptver mazāk nekā 75 % dalībvalsts teritorijas un ūdensguves baseins, no kura nodalījums saņem ūdeni, tam nav kopīgs ar citu dalībvalsti vai trešo valsti, statusu "brīvs no slimības" var iegūt saskaņā ar 83. pantu.

78. pants

Slimībspecifiskās prasības statusa "brīvs no slimības" piešķiršanai

Slimībspecifiskās prasības statusa "brīvs no slimības" piešķiršanai nodalījumam, kurā tur akvakultūras dzīvniekus:

- a) attiecībā uz statusu "brīvs no VHS" noteiktas VI pielikuma II daļas 1. nodaļas 2. iedaļā;
- b) attiecībā uz statusu "brīvs no IHN" noteiktas VI pielikuma II daļas 1. nodaļas 2. iedaļā;
- c) attiecībā uz statusu "brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR" noteiktas VI pielikuma II daļas 2. nodaļas 2. iedaļā;
- d) attiecībā uz statusu "brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas" noteiktas VI pielikuma II daļas 3. nodaļas 2. iedaļā;
- e) attiecībā uz statusu "brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas" noteiktas VI pielikuma II daļas 4. nodaļas 2. iedaļā;
- f) attiecībā uz statusu "brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas" noteiktas VI pielikuma II daļas 5. nodaļas 2. iedaļā;
- g) attiecībā uz statusu "brīvs no WSSV infekcijas" noteiktas VI pielikuma II daļas 6. nodaļas 2. iedaļā.

79. pants

Īpašas prasības nodalījumiem, kas ir neatkarīgi no apkārtējo dabisko ūdeņu veselības statusa

1. Papildus 73. panta 1. punktā izklāstītajiem vispārīgajiem kritērijiem statusa "brīvs no slimības" piešķiršanai nodalījumiem, kuros tur akvakultūras dzīvniekus, nodalījums, kurš sastāv no viena vai vairākiem atsevišķiem objektiem un kura veselības statuss attiecībā uz konkrētu slimību ir neatkarīgs no apkārtējo dabisko ūdeņu veselības statusa, statusu "brīvs no slimības" var iegūt, ja tas atbilst 2. līdz 6. punkta noteikumiem.

2. Neatkarīgs nodalījums var sastāvēt no:

- a) atsevišķa objekta, ko uzskata par vienu epidemioloģisko vienību, jo to neietekmē apkārtējo dabisko ūdeņu dzīvniekveselības statuss; vai

- b) vairāk nekā viena objekta, ja katrs nodalījuma objekts atbilst šā punkta a) apakšpunktā un 3. līdz 6. punktā noteiktajiem kritērijiem, bet tie tiek uzskatīti par vienu epidemioloģisko vienību sakarā ar plašu dzīvnieku pārvietošanu starp objektiem, ar nosacījumu, ka visiem objektiem ir kopīga biodrošības sistēma.

3. Neatkarīgu nodalījumu ar ūdeni apgādā:

- a) caur tādu ūdens attīrīšanas staciju, kas inaktivē relevanto slimības ierosinātāju; vai
- b) tieši no akas, dziļurbuma vai avota.

Ja šāds piegādātais ūdens nāk no vietas ārpus objekta, ūdeni uz objektu padod tieši un uz to novirza ar tādiem paņēmieniem, ka ir iespējama pienācīga aizsardzība pret infekciju.

- 4. Ir dabiskas vai mākslīgas barjeras, kas neļauj nevienā nodalījuma objektā iekļūt apkārtējo dabisko ūdeņu ūdensdzīvniekiem.
- 5. Nodalījumu attiecīgā gadījumā aizsargā pret applūšanu un ūdens infiltrāciju no apkārtējiem dabiskajiem ūdeņiem.
- 6. Nodalījums atbilst 78. pantā minētajām slimībspecifiskajām prasībām.

80. pants

Īpaši noteikumi nodalījumiem, kas sastāv no atsevišķiem objektiem, kuri sāk vai atsāk akvakultūras darbības, ja to veselības statuss attiecībā uz konkrētu slimību nav atkarīgs no apkārtējo dabisko ūdeņu veselības statusa

- 1. Jaunu objektu, kurš gatavojas sākt akvakultūras darbības, uzskata par slimībbrīvu, ja:
 - a) tas atbilst 79. panta 2. punkta a) apakšpunktam un 3. līdz 5. punktam; un
 - b) tas akvakultūras darbības sāk ar akvakultūras dzīvniekiem no slimībbrīvas dalībvalsts, zonas vai nodalījuma.
- 2. Objektu, kurš akvakultūras darbības atsāk pēc pārtraukuma un atbilst 1. punktam, uzskata par slimībbrīvu bez 73. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā minētās uzraudzības, ja
 - a) kompetentajai iestādei ir zināma objekta veselības vēsture un objektā nav apstiprināta B kategorijas vai C kategorijas slimība;
 - b) objekts pirms atkalapdzīvināšanas ir iztīrīts, dezinficēts un vajadzības gadījumā atstāts neizmantots.
- 3. Objektu, kurš darbības atsāk pēc tam, kad tajā apstiprināta B kategorijas vai C kategorijas slimība, uzskata par brīvu no apstiprinātās slimības ar šādiem nosacījumiem:
 - a) ne ātrāk kā 3 mēnešus un ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad tie eksponēti apstākļiem (arī ūdens temperatūrai), kas ir labvēlīgi slimības klīniskajai izpausmei, attiecībā uz relevanto slimību testē to dzīvnieku reprezentatīvu izlasi, kas objektā pēc tā iztīrīšanas, dezinficēšanas un neizmantošanas objekta atkalapdzīvināšanas ietvaros ievesti no slimībbrīvas dalībvalsts, zonas vai nodalījuma;
 - b) izmanto tādu relevantajā VI pielikuma II daļas nodaļā norādīto paraugošanu un diagnostiskos testus un paraugus ņem no tāda skaita dzīvnieku, kas nodrošinās, ka relevantā slimība tiks atklāta ar 95 % ticamību, ievērojot prevalences mērķrādītāju 2 %;
 - c) šā punkta b) apakšpunktā aprakstītās testēšanas rezultāti ir negatīvi.

3. iedaļa

Statusa “brīvs no slimības” saglabāšana, apturēšana un atsaukšana

81. pants

Īpaši uzraudzības un biodrošības pasākumu kritēriji statusa “brīvs no slimības” saglabāšanai

1. Dalībvalstis un to zonas vai nodaļumi statusu “brīvs no slimības” var saglabāt tikai tad, ja līdzās kritērijiem, kas noteikti Regulas (ES) 2016/429 41. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā, tās atbilst šādiem kritērijiem:

- a) veic pietiekamas uzraudzības darbības, lai slimību varētu agrīni konstatēt un pierādīt statusu “brīvs no slimības”;
- b) veic biodrošības pasākumus, ko, balstoties uz apzinātajiem riskiem, uzdevusi veikt kompetentā iestāde, lai novērstu slimības ievazāšanos;
- c) pilda operacionālos noteikumus, kas minēti 66. panta a) punkta v), vi) un vii) apakšpunktā vai 73. panta 1. punkta a) apakšpunkta v), vi) un vii) punktā.

2. Ūdensdzīvnieku gadījumā, ja dalībvalsts ir deklarēta brīva no vienas vai vairākām sarakstā norādītajām slimībām, tā var neturpināt 3. punkta k) līdz q) apakšpunktā minēto selektīvo uzraudzību un saglabāt statusu “brīva no slimības”, ja vien ir novērtēts relevantās slimības ievazāšanās risks un apstākļi ir labvēlīgi konkrētās slimības klīniskajai izpaušmei.

Slimībrīvās zonās vai nodaļumos dalībvalstīs, kas nav deklarētas slimībrīvas, vai visos gadījumos, kad apstākļi nav labvēlīgi konkrētās slimības klīniskajai izpaušmei, 3. punkta k) līdz q) apakšpunktā minēto selektīvo uzraudzību turpina.

3. Slimībspecifiskās uzraudzības un biodrošības prasības:

- a) attiecībā uz statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas” turētiem liellopiem noteiktas IV pielikuma I daļas 3. nodaļas 2. iedaļā vai attiecībā uz statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas” turētām aitām un kazām noteiktas IV pielikuma I daļas 4. nodaļas 2. iedaļā;
- b) attiecībā uz statusu “brīvs no MTBC infekcijas” noteiktas IV pielikuma II daļas 2. nodaļas 2. iedaļā;
- c) attiecībā uz statusu “brīvs no EBL” noteiktas IV pielikuma III daļas 2. nodaļas 2. iedaļā;
- d) attiecībā uz statusu “brīvs no IBR/IPV” noteiktas IV pielikuma IV daļas 2. nodaļas 2. iedaļā;
- e) attiecībā uz statusu “brīvs no ADV infekcijas” noteiktas IV pielikuma V daļas 2. nodaļas 2. iedaļā;
- f) attiecībā uz statusu “brīvs no BVD” noteiktas IV pielikuma VI daļas 2. nodaļas 2. iedaļā;
- g) attiecībā uz statusu “brīvs no RABV infekcijas” noteiktas V pielikuma I daļas 2. nodaļas 2. iedaļā;
- h) attiecībā uz statusu “brīvs no BTV infekcijas” noteiktas V pielikuma II daļas 4. nodaļas 2. iedaļā;
- i) attiecībā uz statusu “brīvs no *Varroa* spp. invāzijas” noteiktas V pielikuma III daļas 2. iedaļā;
- j) attiecībā uz statusu “brīvs no Ņūkāsas slimības vīrusa infekcijas bez vakcinācijas” noteiktas V pielikuma IV daļas 2. iedaļā;
- k) attiecībā uz statusu “brīvs no VHS” noteiktas VI pielikuma II daļas 1. nodaļas 4. iedaļā;
- l) attiecībā uz statusu “brīvs no IHN” noteiktas VI pielikuma II daļas 1. nodaļas 4. iedaļā;
- m) attiecībā uz statusu “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR” noteiktas VI pielikuma II daļas 2. nodaļas 4. iedaļā;
- n) attiecībā uz statusu “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas” noteiktas VI pielikuma II daļas 3. nodaļas 4. iedaļā;

- o) attiecībā uz statusu “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas” noteiktas VI pielikuma II daļas 4. nodaļas 4. iedaļā;
- p) attiecībā uz statusu “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas” noteiktas VI pielikuma II daļas 5. nodaļas 4. iedaļā;
- q) attiecībā uz statusu “brīvs no WSSV infekcijas” noteiktas VI pielikuma II daļas 6. nodaļas 4. iedaļā.

82. pants

Statusa “brīvs no slimības” apturēšana, atsaukšana un atjaunošana

1. Ja slimība ir apstiprināta un nosacījumi, ar kādiem dalībvalsts, tās zona vai nodaļums var saglabāt statusu “brīvs no slimības”, līdz ar to nav izpildīti, kompetentā iestāde:
 - a) bez kavēšanās piemēro relevantos slimību kontroles pasākumus;
 - b) veic īpašu uzraudzību, kurā novērtē uzliesmojuma apmēru;
 - c) uzdod veikt jebkādus vajadzīgus riska mazināšanas pasākumus.
2. Ja slimība nav apstiprināta, bet ir pārkāpts kāds no nosacījumiem, ar kuriem dalībvalsts, tās zona vai nodaļums var saglabāt statusu “brīvs no slimības”, kompetentā iestāde veic piemērotus korektīvos pasākumus un novērtē risku, ka veselības situācija varētu būt mainījusies.
3. Kompetentā iestāde vajadzības gadījumā kā pārejas pasākumu var dalībvalsts, tās zonas vai nodaļuma statusu “brīvs no slimības” apturēt tā vietā, lai Komisija to atsauktu. Laikā, kad statuss ir apturēts, kompetentā iestāde:
 - a) veic visus vajadzīgos profilakses, uzraudzības un kontroles pasākumus situācijas pārvaldībai;
 - b) par pieņemtajiem pasākumiem bez kavēšanās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis; un
 - c) Komisiju un pārējās dalībvalstis regulāri informē par situācijas attīstību, par savu nostāju attiecībā uz statusa “brīvs no slimības” atjaunošanu, par apturēšanas pagarināšanu vai atsaukšanu, ko veikusi Komisija.
4. Ja ir ievēroti 3. punkta noteikumi, kompetentā iestāde var dalībvalsts, tās zonas vai nodaļuma statusu “brīvs no slimības” atjaunot, apturējumu atceļot.

4. iedaļa

Atkāpes no Komisijas veiktas apstiprināšanas

83. pants

Atkāpes no Komisijas veiktas apstiprināšanas attiecībā uz noteiktiem statusiem “brīvs no slimības” ūdensdzīvnieku slimību gadījumā

1. Atkāpjoties no prasībām, kuras jāizpilda, lai no Komisijas saņemtu statusa “brīvs no slimības” apstiprinājumu attiecībā uz ūdensdzīvnieku slimībām zonās vai nodaļumos, un kuras noteiktas Regulas (ES) 2016/429 36. panta 4. punktā un 37. panta 4. punktā, šādu apstiprinājumu attiecībā uz zonām vai nodaļumiem, kas aptver mazāk par 75 % dalībvalsts teritorijas, ja ūdensguves baseins, no kura zona vai nodaļums saņem ūdeni, nav kopīgs ar citu dalībvalsti vai trešo valsti, saņem saskaņā ar šādu procedūru:
 - a) dalībvalsts provizoriski deklarē, ka zona vai nodaļums, kas atbilst šajā regulā noteiktajam statusa “brīvs no slimības” prasībām, ir slimībbīvs;
 - b) šo provizorisko deklarāciju dalībvalsts publicē elektroniski un Komisijai un dalībvalstīm par publikāciju tiek darīts zināms;
 - c) 60 dienas pēc publicēšanas provizoriskā deklarācija stājas spēkā un šajā punktā minētā zona vai nodaļums iegūst statusu “brīvs no slimības”.

2. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajā 60 dienu periodā Komisija vai dalībvalstis var attiecībā uz provizoriskās deklarācijas sniedzējas dalībvalsts nodrošinātajiem pierādījumiem lūgt precizējumus vai papildu informāciju.

3. Ja vismaz viena dalībvalsts vai Komisija 1. punkta c) apakšpunktā minētajā periodā iesniedz rakstiskus komentārus, kuros pauž bažas par pierādījumiem, ar ko deklarācija pamatota, Komisija, deklarētāja dalībvalsts un attiecīgā gadījumā dalībvalsts, kas lūgusi precizējumus vai papildu informāciju, iesniegtos pierādījumus kopīgi izskata, lai bažas kļedētu.

Šādos gadījumos 1. punkta c) apakšpunktā minētais periods tiek automātiski pagarināts uz 60 dienām no dienas, kad paustas pirmās bažas. Tālāk šo periodu vairs nepagarina.

4. Ja 3. punktā minētais process bažas nekļedē, piemēro Regulas (ES) 2016/429 36. panta 4. punkta un 37. panta 4. punkta noteikumus.

III DAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

84. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz esošu statusu “brīvs no slimības”

1. Uzskata, ka dalībvalstīm un to zonām, kam statuss “brīva no slimības” ir apstiprināts pirms šīs regulas piemērošanas dienas, ir saskaņā ar šo regulu apstiprināts statuss “brīva no slimības”, šādu statusu gadījumā:

- a) “brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas”:
 - i) liellopu populācijām, kam saskaņā ar Direktīvu 64/432/EEK piešķirts statuss “brīva no brucelozes”;
 - ii) aitū un kazu populācijām, kam saskaņā ar Direktīvu 91/68/EEK piešķirts statuss “brīva no brucelozes” (“brīva no *B. melitensis*”);
- b) “brīva no MTBC infekcijas”, ja saskaņā ar Direktīvu 64/432/EEK piešķirts statuss “brīva no tuberkulozes”;
- c) “brīva no EBL”, ja saskaņā ar Direktīvu 64/432/EEK piešķirts statuss “brīva no EBL”;
- d) “brīva no IBR/IPV”, ja saskaņā ar Direktīvu 64/432/EEK piešķirts statuss “brīva no IBR”;
- e) “brīva no ADV infekcijas”, ja saskaņā ar Direktīvu 64/432/EEK piešķirts statuss “brīva no Aujeski slimības”;
- f) “brīva no *Varroa* spp. invāzijas”, ja saskaņā ar Padomes Direktīvu 92/65/EEK ⁽²⁴⁾ piešķirts statuss “brīva no varrozes”;
- g) “brīva no Ņūkāsas slimības vīrusa infekcijas bez vakcinācijas”, ja saskaņā ar Direktīvu 2009/158/EK piešķirts statuss “bez vakcinācijas pret Ņūkāsas slimību”;
- h) “brīva no VHS”, ja saskaņā ar Padomes Direktīvu 2006/88/EK ⁽²⁵⁾ piešķirts statuss “brīva no VHS”;
- i) “brīva no IHN”, ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss “brīva no IHN”;
- j) “brīva no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR”, ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss “brīva no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR”;

⁽²⁴⁾ Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīva 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(l) pielikumā (OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.).

⁽²⁵⁾ Padomes 2006. gada 24. oktobra Direktīva 2006/88/EK par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli (OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.).

- k) "brīva no *Bonamia ostreae* infekcijas", ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss "brīva no *Bonamia ostreae* infekcijas";
- l) "brīva no *Marteilia refringens* infekcijas", ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss "brīva no *Marteilia refringens* infekcijas";
- m) "brīva no WSSV infekcijas", ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss "brīva no balto plankumu slimības".

2. Uzskata, ka dalībvalstu nodalījumiem, kam statuss "brīvs no slimības" ir apstiprināts pirms šīs regulas piemērošanas dienas, ir saskaņā ar šo regulu apstiprināts statuss "brīvs no slimības", šādu statusu gadījumā:

- a) "brīvs no augstas patogenitātes putnu gripas", ja nodalījuma statuss attiecībā uz putnu gripu ir apstiprināts saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 616/2009 ⁽²⁶⁾;
- b) "brīvs no VHS", ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss "brīvs no VHS";
- c) "brīvs no IHN", ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss "brīvs no IHN";
- d) "brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR", ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss "brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR";
- e) "brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas", ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss "brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas";
- f) "brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas", ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss "brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas";
- g) "brīvs no WSSV infekcijas", ja saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK piešķirts statuss "brīvs no balto plankumu slimības".

3. Dalībvalstis, kuru gadījumā uzskata, ka tām ir apstiprināts statuss "brīvs no slimības" saskaņā ar 1. vai 2. punktu, nodrošina, ka nosacījumi šā statusa saglabāšanai atbilst tiem, kas noteikti šajā regulā.

85. pants

Esošām izskaušanas vai uzraudzības programmām piemērojamie pārejas noteikumi

1. Uzskata, ka dalībvalstīm un to zonām, kam ir pirms šīs regulas piemērošanas dienas apstiprināta izskaušanas programma vai apstiprināta uzraudzības programma, sešus gadus no šīs regulas piemērošanas dienas ir saskaņā ar šo regulu apstiprināta izskaušanas programma attiecībā uz šādām slimībām:

- a) IBR/IPV, ja tām ir saskaņā ar Direktīvu 64/432/EEK apstiprināta IBR/IPV izskaušanas programma;
- b) ADV infekcija, ja tām ir saskaņā ar Direktīvu 64/432/EEK apstiprināta Aujeski slimības izskaušanas programma;
- c) VHS, ja tām ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta VHS uzraudzības vai izskaušanas programma;
- d) IHN, ja tām ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta IHN uzraudzības vai izskaušanas programma;
- e) infekcija ar ISAV ar delēciju HPR, ja tām ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR uzraudzības vai izskaušanas programma;
- f) *Bonamia ostreae* infekcija, ja tām ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta *Bonamia ostreae* infekcijas uzraudzības vai izskaušanas programma;
- g) *Marteilia refringens* infekcija, ja tām ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta *Marteilia refringens* infekcijas uzraudzības vai izskaušanas programma;

⁽²⁶⁾ Komisijas 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 616/2009, ar kuru īsteno Padomes Direktīvu 2005/94/EK attiecībā uz mājputnu nodalījumu un citu nebrīvē turētu putnu nodalījumu apstiprināšanu, kas attiecas uz putnu gripu un preventīviem bioloģiskās drošības papildu pasākumiem šādos nodalījumos (OV L 181, 14.7.2009., 16. lpp.).

h) WSSV infekcija, ja tām ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta balto plankumu slimības izskaušanas programma.

2. Uzskata, ka dalībvalstu nodalījumiem, kam ir pirms šīs regulas piemērošanas dienas apstiprināta izskaušanas programma vai apstiprināta uzraudzības programma, sešus gadus no šīs regulas piemērošanas dienas ir saskaņā ar šo regulu apstiprināta izskaušanas programma attiecībā uz šādām slimībām:

- a) VHS, ja tiem ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta VHS uzraudzības vai izskaušanas programma;
- b) IHN, ja tiem ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta IHN uzraudzības vai izskaušanas programma;
- c) infekcija ar ISAV ar delēciju HPR, ja tiem ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR uzraudzības vai izskaušanas programma;
- d) *Bonamia ostreae* infekcija, ja tiem ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta *Bonamia ostreae* infekcijas uzraudzības vai izskaušanas programma;
- e) *Marteilia refringens* infekcija, ja tiem ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta *Marteilia refringens* infekcijas uzraudzības vai izskaušanas programma;
- f) WSSV infekcija, ja tiem ir saskaņā ar Direktīvu 2006/88/EK apstiprināta balto plankumu slimības uzraudzības vai izskaušanas programma.

3. Dalībvalstis, kuru gadījumā uzskata, ka tām ir apstiprināta izskaušanas programma saskaņā ar 1. vai 2. punktu, nodrošina, ka programmas pasākumi atbilst tiem, kas attiecībā uz izskaušanas programmām noteikti šajā regulā.

86. pants

Atcelšana

No 2021. gada 21. aprīļa ir atcelti šādi tiesību akti:

- Lēmums 2000/428/EK,
- Lēmums 2002/106/EK,
- Lēmums 2003/422/EK,
- Lēmums 2006/437/EK,
- Regula (EK) Nr. 1266/2007,
- Lēmums 2008/896/EK,
- Īstenošanas lēmums (ES) 2015/1554.

Atsauces uz atceltajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

87. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2021. gada 21. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 17. decembrī

Komisijas vārdā –

priekšsēdētāja

Ursula VON DER LEYEN

I PIELIKUMS

KONKRĒTA SAUSZEMES DZĪVNIEKU SLIMĪBAS GADĪJUMA DEFINĪCIJA

1. iedaļa

Augstas patogenitātes putnu gripa (HPAI)

1. Kompetentajai iestādei dzīvnieks vai dzīvnieku grupa jāuzskata par domājamu HPAI gadījumu, ja tas atbilst 9. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem.
2. Kompetentajai iestādei dzīvnieks vai dzīvnieku grupa jāuzskata par apstiprinātu HPAI gadījumu, ja:
 - a) no dzīvnieka vai dzīvnieku grupas ņemtajā paraugā ir izolēts par HPAI atbildīgais slimības ierosinātājs, izņemot vakcīnas celmus;
 - b) no dzīvnieka vai dzīvnieku grupas ņemtajā paraugā ir konstatēta HPAI slimības ierosinātājam specifiska nukleīnskābe, kas nav vakcinācijas sekas; vai
 - c) paraugā, kas ņemts no tāda turēta dzīvnieka vai tādu turētu dzīvnieku grupas, kuriem vērojamas slimībai raksturīgās klīniskās pazīmes vai kuri epidemioloģiski saistīti ar domājamu vai apstiprinātu gadījumu, ar netiešu diagnostikas metodi iegūts pozitīvs rezultāts, kas nav vakcinācijas sekas.
3. Šīs gadījuma definīcijas piemērošanas vajadzībām slimības ierosinātājam, kas atbildīgs par HPAI, jābūt vai nu:
 - a) A gripas H5 un H7 apakštipu vīrusam vai jebkuram A gripas vīrusam, kura intravenozās patogenitātes indekss (IVPI) ir lielāks par 1,2; vai
 - b) A gripas H5 un H7 apakštipu vīrusam, kam vairāku pamatamīnskābju sekvenču, kas atrodama hemaglutinīna molekulas (HA0) šķelšanās vietā, ir līdzīga tai, kāda novērojama citiem HPAI izolātiem.

2. iedaļa

Zemas patogenitātes putnu gripas vīrusa (LPAIV) infekcija

1. Kompetentajai iestādei dzīvnieks vai dzīvnieku grupa jāuzskata par domājamu LPAIV infekcijas gadījumu, ja dzīvnieks vai dzīvnieku grupa atbilst 9. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem.
2. Kompetentajai iestādei dzīvnieks vai dzīvnieku grupa jāuzskata par apstiprinātu LPAIV infekcijas gadījumu, ja:
 - a) no dzīvnieka vai dzīvnieku grupas ņemtajā paraugā ir izolēts par LPAIV infekciju atbildīgais slimības ierosinātājs, izņemot vakcīnas celmus;
 - b) no dzīvnieka vai dzīvnieku grupas ņemtajā paraugā ir konstatēta LPAIV infekcijas slimības ierosinātājam specifiska nukleīnskābe, kas nav vakcinācijas sekas; vai
 - c) paraugā, kas ņemts no tāda turēta dzīvnieka vai tādu turētu dzīvnieku grupas, kuriem vērojamas slimībai raksturīgās klīniskās pazīmes vai kuri epidemioloģiski saistīti ar domājamu vai apstiprinātu gadījumu, ar netiešu diagnostikas metodi iegūts pozitīvs rezultāts, kas nav vakcinācijas sekas.
3. Šīs gadījuma definīcijas piemērošanas vajadzībām LPAIV infekcijas slimības ierosinātājam jābūt jebkuram A gripas H5 un H7 apakštipa vīrusam, kas nav HPAI vīruss.

3. iedaļa

Nūkās slimības vīrusa (NDV) infekcija

1. Kompetentajai iestādei dzīvnieks vai dzīvnieku grupa jāuzskata par domājamu NDV infekcijas gadījumu, ja dzīvnieks vai dzīvnieku grupa atbilst 9. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem.

2. Kompetentajai iestādei dzīvnieks vai dzīvnieku grupa jāuzskata par apstiprinātu NDV infekcijas gadījumu, ja:
 - a) no dzīvnieka vai dzīvnieku grupas ņemtajā paraugā ir izolēts par NDV infekciju atbildīgais slimības ierosinātājs, izņemot vakcīnas celmus;
 - b) no dzīvnieka vai dzīvnieku grupas ņemtajā paraugā ir konstatēta NDV infekcijas slimības ierosinātājam specifiska nukleīnskābe, kas nav vakcinācijas sekas; vai
 - c) paraugā, kas ņemts no tāda turēta dzīvnieka vai tādu turētu dzīvnieku grupas, kuriem vērojamas slimībai raksturīgās klīniskās pazīmes vai kuri epidemioloģiski saistīti ar domājamo vai apstiprinātu gadījumu, ar netiešu diagnostikas metodi iegūts pozitīvs rezultāts, kas nav vakcinācijas sekas.
 3. Šis gadījuma definīcijas piemērošanas vajadzībām slimības ierosinātājam, kas atbildīgs par NDV infekciju, jābūt putnu 1. tipa paramiksovīrusam (APMV-1) (putnu *Avulavirus*, 1. tips), kam vai nu:
 - a) intracerebrālās patogenitātes indekss (ICPI) ir 0,7 vai lielāks; vai
 - b) ir vairākas pamataminoskābes F2 proteīna C galā un fenilalanīns 117. atlikumā, kas ir F1 proteīna N gals. Jēdziens “vairākas pamataminoskābes” attiecas uz vismaz trim arginīna vai lizīna atlikumiem starp 113. un 116. atlikumu. Ja aminoskābju atlikumu raksturīgo modeli, kas aprakstīts šajā punktā, nav iespējams konstatēt, izolētais vīruss ir jāraksturo, izmantojot ICPI testu. Šajā definīcijā aminoskābju atlikumi tiek numurēti no tās aminoskābju sekvences N gala, kas deducēta no F0 gēna nukleotīdu sekvences (113.–116. atlikums atbilst atlikumiem –4 līdz –1 no šķelšanās vietas).
-

II PIELIKUMS

SAVIENĪBAS LĪMEŅA UZRAUDZĪBAS PROGRAMMA

I DAĻA

PUTNU GRIPAS UZRAUDZĪBA MĀJPUTNIEM UN SAVVAĻAS PUTNIEM

1. iedaļa

Vispārīgā pieeja un prasības

1. TERITORIĀLAIS TVĒRUMS

Mājputnu un savvaļas putnu uzraudzība jāiesteno visās dalībvalstīs.

2. PIEMĒROŠANAS PERIODS

Līdz programmas atsaukšanai.

3. VISPĀRĪGĀ PIEEJA

Uzraudzības sistēmai jābūt vērstai uz 2. iedaļā noteiktajiem mērķiem, un tās pamatā jābūt visaptverošai pieejai, kas ietver dažādus uzraudzības darbību elementus, kuri mājputnu un savvaļas putnu populācijās viens otru papildina:

- agrīnās konstatēšanas sistēmas, kas paredzētas 3. un 4. iedaļā,
- riska izvērtēšanā balstīta uzraudzība, kas paredzēta 5. un 6. iedaļā.

2. iedaļa

Mājputnu un savvaļas putnu uzraudzības mērķi

1. Augstas patogenitātes putnu gripas (HPAI) agrīna konstatēšana mājputniem.

2. HPAI agrīna konstatēšana savvaļas putniem, tādējādi nodrošinot:

- a) agrīnu brīdināšanu par iespējamu HPAI ievazāšanu mājputnu populācijā, jo īpaši tad, ja vīrusi Savienībā nonāk ar savvaļas putnu migrācijas plūsmām;
- b) informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu vīrusa izplatīšanās risku pēc HPAI konstatēšanas savvaļas putniem.

3. HPAI konstatēšana to sugu mājputniem, kam parasti nav vērojamas būtiskas klīniskas pazīmes.

4. Tādu cirkulējošu zemas patogenitātes putnu gripas vīrusu (LPAIV) konstatēšana, ņemot vērā to iespēju mutācijas ceļā pārveidoties par HPAI, kuri var viegli izplatīties mājputnu saimēs, jo īpaši apgabalos, kur ir liels mājputnu turēšanas objektu blīvums. Šādas konstatēšanas mērķis ir:

- a) identificēt LPAIV infekcijas klasterus; un
- b) pārraudzīt LPAIV izplatīšanās risku, ko rada mājputnu pārvietošana un fomīti dažās riskam pakļautās ražošanas sistēmās.

5. Zināšanu uzlabošana par HPAI un LPAIV, kas var radīt zoonotisku risku.

3. iedaļa

HPAI agrīna konstatēšana mājputniem

1. Agrīnās konstatēšanas sistēmām attiecībā uz HPAI mājputniem ir jābūt daļai no 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajām vispārīgajām uzraudzības prasībām, un minētās sistēmas jāiesteno visā mājputnu nozarē.

2. Uzraudzībai, kas minēta 1. punktā, jāietver vismaz zemāk minēto notikumu agrīna konstatēšana un izmeklēšana objektos, kuri atrodas apgabalā, kas noteikts par tādu, kurā ir paaugstināts HPAI ievazāšanās un izplatīšanās risks:
 - a) jebkādas izmaiņas parastos ražošanas un veselības parametros, tādos kā mirstība, barības un ūdens patēriņš un olu ražošana; un
 - b) jebkādas klīniskas pazīmes vai pēcnāves apskatē konstatēti bojājumi, kas liecina par HPAI.
3. Ja valsts, ES vai reģionālā līmenī konstatēts paaugstināts risks sakarā ar HPAI uzliesmojumiem mājputnu un/vai savvaļas putnu populācijās, relevanta var būt arī tādu paraugu regulāra testēšana, kas ievākti no mirušiem un slimiem mājputniem objektos, kuri atrodas apgabalā, kas noteikts par tādu, kurā ir paaugstināts HPAI ievazāšanās un izplatīšanās risks.

4. iedaļa

HPAI agrīna konstatēšana savvaļas putniem

1. HPAI agrīnai konstatēšanai savvaļas putnu populācijās jābalstās uz tādu putnu paraugošanu un testēšanu, kuri:
 - a) atrasti miruši;
 - b) atrasti ievainoti vai slim;
 - c) nometīti, un tiem vērojamas klīniskas pazīmes.

Ja savvaļas putniem konstatēta HPAI, minēto uzraudzību var būt nepieciešams pastiprināt ar monitoringa sistēmu, kurā izmanto organizētas patruļas mirušo vai slimu putnu atrašanai un savākšanai.

2. Šīs uzraudzības plānam jābūt balstītam riska izvērtēšanā, ņemot vērā vismaz relevanto informāciju par ornitoloģiju, virusoloģiju, epidemioloģiju un vides jautājumiem.
3. Uzraudzība jāattiecinā uz putniem, kas pieder pie 8. iedaļā minētajām savvaļas putnu mērķsugām. Tomēr visi aizdomīgie savvaļas putnu mirstības gadījumi jāizmeklē, lai izslēgtu HPAI.

Papildus savvaļas putnu mērķsugām var iekļaut arī citas savvaļas putnu sugas, ja ir novērtēta to īpašā epidemioloģiskā relevance attiecībā uz dalībvalsts teritoriju.

4. Turklāt prioritārajās vietās un galvenajās vietās, jo īpaši tajās, kur pie savvaļas putnu mērķsugām piederoši putni migrācijas laikā vismaz pa ziemeļaustrumu un austrumu migrācijas ceļiem nonāk Savienībā, uzraudzība var ietvert šādu putnu paraugošanu un testēšanu:
 - a) slazdā noķerti putni;
 - b) nometīti veseli putni;
 - c) kontrolputni.

5. Savvaļas putnu populācijā veiktās HPAI uzraudzības rezultātos jāiekļauj papildu informācijas avoti, kas iegūti izmeklējumos, kuri savvaļas putniem veikti sakarā ar HPAI uzliesmojumiem turētu putnu populācijā.

5. iedaļa

Riska izvērtēšanā balstīta HPAI papildu uzraudzība to sugu mājputniem, kam parasti nav vērojamas būtiskas klīniskas pazīmes

1. Riska izvērtēšanā balstītajā HPAI infekcijas uzraudzībā, ko veic mājputnu turēšanas objektos, kuros tiek turētas pīles, zosis, *Anseriformes* kārtas sugu medījамie mājputni vai paipalas, ko paredzēts palaist savvaļā, jāņem vērā vismaz šādi riska faktori:
 - a) slimības vēsturiskā un pašreizējā epidemioloģiskā situācija un tās attīstība laika gaitā mājputnu un savvaļas putnu populācijās;
 - b) objektu tuvums ūdensobjektiem un citām vietām, kur migrējošie putni, jo īpaši ūdensputni, var pulcēties lielā skaitā vai kur ir to migrācijas pieturvietas laikā, kad tie pārvietojas uz Savienību un caur to;

- c) periods, kurā palielinās pie mērķsugām piederošo migrējošo savvaļas putnu pārvietošanās uz Savienību un caur to;
 - d) tas, kāda struktūra ir mājputnu audzēšanas nozarei, arī plašākajai nozarei, kas iesaistīta dažādajās ražošanas sistēmās;
 - e) objektu ģeogrāfiskā atrašanās vieta apgabalā, kur ir liels mājputnu blīvums;
 - f) biodrošības prakse objektos;
 - g) mājputnu un produktu pārvietošanas un mājputnus pārvadājošo transportlīdzekļu pārvietošanās veids un biežums un tirdzniecības modeļi; un
 - h) riska novērtējumi un zinātniskie ieteikumi attiecībā uz to, cik relevanta ir HPAI izplatīšanās ar savvaļas putnu starpniecību.
2. Pamatojoties uz zinātniskiem pamatojumiem, var iekļaut papildu riska faktorus, kas nav minēti 1. punkta a) līdz h) apakšpunktā, un var ņemt vērā faktorus, kas neattiecas uz dalībvalsts konkrēto situāciju.

6. iedaļa

Riska izvērtēšanā balstīta uzraudzība, ko veic, lai identificētu tādu objektu klasterus, kuri inficēti ar LPAIV un kuros pastāvīgi izplatās LPAIV

1. Riska izvērtēšanā balstītā uzraudzība, kuru veic, lai konstatētu cirkulējošus zemas patogenitātes putnu gripas vīrusus (LPAIV), kas var viegli izplatīties starp mājputnu saimēm, īpaši apgabalos, kur ir liels mājputnu turēšanas objektu blīvums, kā minēts 2. iedaļas 4. punktā, jāattiecinā uz mājputnu turēšanas objektiem, attiecībā uz kuriem kompetentā iestāde ir veikusi novērtējumu, kurā secināts, ka minētajos objektos iepriekš vairākkārt radušies LPAIV infekcijas klasteri vai ka tajos šādu klasteru rašanās varbūtīgums ir lielāks.
2. Šos klasterus raksturo laikā un ģeogrāfiskā tuvuma ziņā saistītu objektu grupu inficēšanās ar LPAIV.
3. Novērtēšanā, ko veic, lai atlasītu objektus selektīvai uzraudzībai, jāņem vērā vīrusa horizontālās pārneses risks, ko rada ražošanas sistēmas struktūra un sarežģītība un funkcionālā saikne starp objektiem, jo īpaši tad, ja tie darbojas apgabalos, kur ir liels objektu blīvums.
4. Papildus 3. punktā minētajiem kritērijiem, pēc kuriem atlasa objektus, kuros veic selektīvu uzraudzību, objekta līmenī jāņem vērā šādi riska faktori:
 - a) turēto dzīvnieku sugas;
 - b) ražošanas cikls un ilgums;
 - c) vairāku mājputnu sugu klātbūtne;
 - d) dažāda vecuma mājputnu saimju klātbūtne;
 - e) ilgdzīvojošu mājputnu klātbūtne;
 - f) principa “visi iekšā / visi ārā” īstenošana;
 - g) gaidīšanas perioda ilgums starp partijām; un
 - h) biodrošības prakse un izmitināšanas apstākļi.

7. iedaļa

Mājputnu mērķpopulācijas

1. HPAI infekcijas agrīnās konstatēšanas sistēmas, kas minētas 3. iedaļā, jāattiecinā uz visām mājputnu populācijām.
2. Šīs daļas 5. iedaļā minētā papildu uzraudzība attiecībā uz HPAI infekciju to sugu mājputniem, kam parasti nav vērojamas būtiskas HPAI infekcijas pazīmes, jāattiecinā uz:
 - a) vaislas pīlēm;
 - b) vaislas zosīm;
 - c) gaļas pīlēm;
 - d) gaļas zosīm;

- e) paipalām;
 - f) *Anseriformes* kārtas sugu medījamiem mājputniem, ko paredzēts palaist savvaļā.
3. Papildus 2. punktā minētajām sugām un kategorijām 6. iedaļā minēto selektīvo paraugošanu un testēšanu uz *LPAIV* infekciju var attiecināt uz šādu sugu un ražošanas kategoriju mājputniem:
- a) dējējvistas, arī brīvās turēšanas apstākļos turētas dējējvistas;
 - b) vaislas tītari;
 - c) gaļas tītari;
 - d) *Galliformes* kārtas sugu medijamie mājputni, ko paredzēts palaist savvaļā.

8. iedaļa

Savvaļas putnu mērķpopulācijas

Savvaļas putnu mērķsugām, jo īpaši migrējošiem ūdensputniem, ir lielāks risks inficēties ar *HPAI* un to pārnēsāt.

Savvaļas putnu mērķsugu saraksts, kas sastādīts un atjaunināts, ņemot vērā jaunākās zināšanas, ir pieejams ESRL tīmekļvietnē.

9. iedaļa

Paraugošanas un laboratoriskās testēšanas metodes

1. To mājputnu turēšanas objektu skaits, kuros jāņem paraugi, un katrā objektā un – attiecīgā gadījumā – attiecīgajā objektā esošā epidemioloģiskā vienībā (piem., mājputnu saimē, novietnē u. c.) testējamo mājputnu skaits jānosaka, pamatojoties uz statistiski derīgu paraugošanas metodi. Šī metode var būt tā pati, ko izmanto reprezentatīvas izlases veidošanā, t. i., aplēstā prevalence, kas konstatējama ar kompetentās iestādes iepriekš noteiktu ticamības līmeni.
2. Testēšanas biežums un periods:
 - a) tas, cik bieži mājputnu turēšanas objektos veicama paraugošana un testēšana, jānosaka, pamatojoties uz kompetentās iestādes veikta riska novērtējuma rezultātiem;
 - b) paraugošanas periodam jāsakrīt ar katras ražošanas kategorijas ražošanas sezonu, taču tas nedrīkst ietekmēt riska izvērtēšanā balstītās uzraudzības pieeju;
 - c) attiecīgā gadījumā, nosakot paraugošanas periodu, jāņem vērā 3. iedaļas 3. punktā minētā paaugstinātā riska periods. Paraugi laboratoriski jātestē ar virusoloģiskām metodēm, ja tie ņemti šādiem mērķiem:
 - i) šīs daļas 3. iedaļā minētajai *HPAI* agrīnajai konstatēšanai mājputniem;
 - ii) šīs daļas 4. iedaļā minētajai *HPAI* agrīnajai konstatēšanai savvaļas putniem;
 - iii) šīs daļas 5. iedaļā minētajai papildu uzraudzībai attiecībā uz *HPAI* to sugu mājputniem, kam parasti nav vērojamas būtiskas *HPAI* klīniskās pazīmes;
 - iv) šīs iedaļas 4. punkta b) apakšpunktā minēto seropozitīvo konstatējumu pēcpārbaudei.
3. Paraugi laboratoriski jātestē ar seroloģiskām metodēm, ja tie ņemti šādiem mērķiem:
 - a) šīs daļas 5. iedaļā minētajai *HPAI* papildu uzraudzībai, kuru veic to sugu mājputniem, kam parasti nav vērojamas būtiskas *HPAI* klīniskās pazīmes, un kura attiecīgā gadījumā papildina virusoloģisko testēšanu;
 - b) šīs daļas 6. iedaļā minēto ar *LPAIV* inficēto objektu klasteru noteikšanai. Ja tehnisku vai citu pienācīgi pamatotu iemeslu dēļ paraugu ņemšana seroloģijai nav piemērojama, jāveic virusoloģiskā testēšana.

III PIELIKUMS

DIAGNOSTIKAS METODES, KAS IZMANTOJAMAS, LAI PIEŠKIRTU UN SAGLABĀTU STATUSU "BRĪVS NO SLIMĪBAS" ATTIECĪBĀ UZ NOTEIKTĀM SAUSZEMES DZĪVNIEKU SLIMĪBĀM

1. iedaļa

Brucella Abortus, B. Melitensis un B. Suis infekcija

1. Seroloģiskie testi:

a) asins paraugu testi:

- i) buferēts brucellu antigēna tests;
- ii) komplementa saistīšanas reakcija (CFT);
- iii) netiešā imūnfermentatīvā analīze (I-ELISA);
- iv) fluorescences polarizācijas mērījums (FPA);
- v) konkurējošā imūnfermentatīvā analīze (C-ELISA);

b) piena paraugu testi:

- i) gredzena raudze (MRT);
- ii) I-ELISA.

2. Brucelīna ādas tests (BST)

IV pielikuma I daļas 1. nodaļas 1. un 2. iedaļā minētajā testēšanā brucelīna ādas testu (BST) izmanto tikai aitām un kazām.

2. iedaļa

Mycobacterium Tuberculosis kompleksa infekcija

1. Intradermālie turbekulīna testi:

- a) vienkāršais intradermālais turbekulīna tests (SITT);
- b) salīdzinošais intradermālais turbekulīna tests (CITT).

2. Gamma-interferona tests

3. iedaļa

Govju enzootiskā leikoze

1. Seroloģiskie testi:

a) asins paraugu testi:

- i) imūndifūzijas reakcija agara gelā (AGID);
- ii) bloķējošā imūnfermentatīvā analīze (B-ELISA);
- iii) I-ELISA;

b) piena paraugu testi:

- i) I-ELISA.

4. iedaļa

Govju infekciozais rinotraheīts / infekciozais pustulozais vulvovaginīts (IBR/IPV)

	Metodes	Matrica
nevakcinēti liellopi	BoHV-1 I-ELISA ^(a)	individuāli seruma paraugi ^(d)
		piena paraugi
	gB B-ELISA ^(b)	individuāli seruma paraugi ^(d)
		individuāli gaļas sulas paraugi
DIVA satvarā ar gE deletētu vakcīnu vakcinēti liellopi	gB B-ELISA ^(c)	individuāli seruma paraugi
		individuāli gaļas sulas paraugi

^(a) I-ELISA, ar ko nosaka antivielas pret veselu BoHV-1 gE vīrusu. Testos, ko veic, lai piešķirtu statusu "brīvs no IBR/IPV", var izmantot ne vairāk kā 50 kopotu piena (individuālus vai koppiena) paraugu, bet testos, ko veic, lai minēto statusu saglabātu, – ne vairāk kā 100 piena (individuālus vai koppiena) paraugu.

^(b) B-ELISA, ar ko nosaka antivielas pret BoHV-1 gB proteīnu. Šo metodi drīkst izmantot arī IV pielikuma IV daļā minētajos testos, ar ko nosaka antivielas pret veselu BoHV-1.

^(c) B-ELISA, ar ko nosaka antivielas pret BoHV-1 gE proteīnu. Testēšanā, ko veic, lai pamatotu statusa "brīvs no IBR/IPV" saglabāšanu, drīkst izmantot individuālus piena paraugus. Paraugus drīkst kopot, paraugu skaitu katrā kopā izvēloties, pamatojoties uz dokumentētiem pierādījumiem par to, ka tests visos laboratorijas ikdienas darba apstākļos ir pietiekami jutīgs, lai attiecīgajā kopā varētu noteikt pat tikai vienu pozitīvu paraugu.

^(d) Testēšanā, ko veic, lai pamatotu statusa "brīvs no IBR/IPV" saglabāšanu, individuāli ievāktus paraugus drīkst kopot. Paraugu skaitu katrā kopā var mainīt, pamatojoties uz dokumentētiem pierādījumiem par to, ka tests visos laboratorijas ikdienas darba apstākļos ir pietiekami jutīgs, lai mainītā lieluma kopā noteiktu pat tikai vienu vāju pozitīvu paraugu.

5. iedaļa

Aujeski slimības vīrusa (ADV) infekcija

	Metodes	Matrica
nevakcinētas cūkas	ADV ELISA ^(a)	individuāli vai ne vairāk kā 5 kopoti seruma (vai plazmas) paraugi
		individuāli vai ne vairāk kā 5 kopoti filtrpapīra paraugi
		individuāli gaļas sulas paraugi
DIVA satvarā ar gE deletētu vakcīnu vakcinētas cūkas	gE ELISA ^(b)	individuāli seruma paraugi

^(a) ELISA tests, ar ko nosaka antivielas pret veselu ADV, ADV gB proteīnu vai ADV gD proteīnu. ADV gB un ADV gD komplektu vai vesela ADV komplektu partijas kontroles vajadzībām Kopienas standartserumam ADV 1 vai apakšstandartiem atšķaidījumā 1:2 jābūt pozitīviem. Ja IV pielikuma V daļā ir atsauce uz testiem, ar ko nosaka antivielas pret veselu ADV, drīkst izmantot jebkuru no šiem testiem.

^(b) ELISA tests, ar ko nosaka antivielas pret ADV gE proteīnu. Partijas kontroles vajadzībām Kopienas standartserumam ADV 1 vai apakšstandartiem atšķaidījumā 1:8 jābūt pozitīviem.

6. iedaļa

Govju virusālā diareja (BVD)

1. Tiešās metodes:

- reāllaika apgrieztās transkriptāzes PCR;
- BVDV antigēna noteikšanas ELISA.

2. Seroloģiskie testi:

- I-ELISA;
- B-ELISA.

IV PIELIKUMS

SLIMĪBSPECIFISKAS PRASĪBAS STATUSA “BRĪVS NO SLIMĪBAS” PIEŠĶIRŠANAI, SAGLABĀŠANAI, APTURĒŠANAI UN ATSAUKŠANAI OBJEKTIEM UN SLIMĪBSPECIFISKAS PRASĪBAS STATUSA “BRĪVS NO SLIMĪBAS” PIEŠĶIRŠANAI UN SAGLABĀŠANAI DALĪBVALSTĪM VAI ZONĀM

I DAĻA

BRUCELLA ABORTUS, B. MELITENSIS UN B. SUIIS INFEKCIJA

1. NODAĻA

Bez vakcinācijas no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas brīvs objekts

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

1. Liellopu, aitū vai kazu turēšanas objektam statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas” var piešķirt tikai tad, ja:
 - a) pēdējo 12 mēnešu laikā nav bijis neviena gadījuma, kad objektā turētiem liellopiem, aitām vai kazām būtu apstiprināta *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcija;
 - b) pēdējo 3 gadu laikā neviens no objektā turētajiem liellopiem, aitām vai kazām nav vakcinēts pret *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju;
 - c) nesterilizētiem vairāk nekā 12 mēnešus veciem liellopiem un nesterilizētām vairāk nekā 6 mēnešus vecām kazām vai aitām, kas paraugošanas laikā atrodas objektā, ar negatīviem rezultātiem ir veikti divi seroloģiskie testi:
 - i) pirmais tests jāveic ar paraugiem, kas ņemti ne agrāk kā 3 mēnešus pēc pēdējā apstiprinātā gadījuma un pēdējā dzīvnieka, kam imunoloģiskā testā konstatēts pozitīvs rezultāts, aizvākšanas;
 - ii) otrais tests jāveic ar paraugiem, kas ņemti ne agrāk kā 6 mēnešus un ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc dienas, kad veikta i) punktā minētā paraugošana;
 - d) dzīvniekiem, kam vērojamas *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijai raksturīgās klīniskās pazīmes (piem., aborti), ir veikti izmeklējumi, kuros iegūti negatīvi rezultāti;
 - e) kopš c) apakšpunkta i) punktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie liellopi, aitas vai kazas ir no objektiem, kuri brīvi no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas vai kuri brīvi ar vakcināciju un kuros pēdējo 3 gadu laikā nav veikta vakcinācija pret *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju; un:
 - i) minētie dzīvnieki ir no dalībvalsts vai zonas, kas brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas attiecīgajā dzīvnieku populācijā;
 - ii) minētie dzīvnieki ir nesterilizēti vairāk nekā 12 mēnešus veci liellopi un nesterilizētas vairāk nekā 6 mēnešus vecas kazas vai aitas, un tiem jābūt uzrādījušiem negatīvu rezultātu seroloģiskajā testā, kas veikts ar paraugu, kurš ņemts:
 - 30 dienu laikā pirms to ieviešanas objektā vai
 - 30 dienu laikā pēc to ieviešanas, ja vien minētajā laikā tie turēti izolēti; vai
 - iii) minētie dzīvnieki ir atnesušās mātītes, kas no to ieviešanas objektā līdz brīdim, kad tām seroloģiskajā testā, kas veikts ar paraugu, kurš ņemts ne agrāk kā 30 dienas pēc atnešanās, konstatēts negatīvs rezultāts, ir turētas izolācijā; un
 - f) kopš c) apakšpunkta i) punktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie vai izmantotie liellopu, aitū vai kazu izcelsmes reproduktīvie produkti ir no:
 - i) objektiem, kas brīvi no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas; vai
 - ii) apstiprinātiem reproduktīvo produktu objektiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas” objektam var piešķirt, ja visi liellopi, aitas vai kazas ir no objektiem, kuri bez vakcinācijas brīvi no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas vai kuri brīvi ar vakcināciju un kuros pēdējo 3 gadu laikā vakcinācija nav veikta, un:
 - a) minētie dzīvnieki ir no dalībvalsts vai zonas, kas brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas attiecīgajā dzīvnieku populācijā;
 - b) minētie dzīvnieki ir nesterilizēti vairāk nekā 12 mēnešus veci liellopi un nesterilizētas vairāk nekā 6 mēnešus vecas kazas vai aitas, un tiem konstatēts negatīvs rezultāts seroloģiskajā testā, kas veikts ar paraugu, kurš ņemts:
 - 30 dienu laikā pirms to ieviešanas objektā vai
 - 30 dienu laikā pēc to ieviešanas objektā ar noteikumu, ka minētajā laikā tie ir turēti izolēti; vai
 - c) minētie dzīvnieki ir atnesušās mātītes, kas no to ieviešanas objektā līdz brīdim, kad tām konstatēts negatīvs rezultāts seroloģiskajā testā, kas veikts ar paraugu, kurš ņemts ne agrāk kā 30 dienas pēc atnešanās, ir turētas izolācijā.
3. Atkāpjoties no 1. punkta, objektam, kam ir statuss “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju” statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas” var piešķirt, ja:
 - a) ir izpildītas 1. punkta a), b), d), e) un f) apakšpunkta prasības; un
 - b) ir izpildītas 2. iedaļas b) punkta i) apakšpunkta prasības.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

Liellopu, aitu vai kazu turēšanas objektam statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas” var saglabāt tikai tad, ja:

- a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas 1. punkta a), b), d), e) un f) apakšpunkta prasības; un
- b) ar negatīviem rezultātiem tiek veikta tādu paraugu seroloģiskā testēšana, kas:
 - i) ar atbilstošiem ne vairāk kā 12 mēnešus ilgiem starplaikiem, ko kompetentā iestāde nosaka, ņemot vērā ražošanas veidu, slimības situāciju un konstatētos riska faktorus, ņemti no visiem nesterilizētiem vairāk nekā 12 mēnešus veciem liellopiem un visām nesterilizētām vairāk nekā 6 mēnešus vecām kazām vai aitām; vai
 - ii) saskaņā ar testēšanas režīmu, ko kompetentā iestāde izveidojusi, ņemot vērā ražošanas veidu un konstatētos riska faktorus, ņemti no nesterilizētiem vairāk nekā 12 mēnešus veciem liellopiem un nesterilizētām vairāk nekā 6 mēnešus vecām kazām vai aitām, kas turēti objektos, kuri atrodas no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas brīvā dalībvalstī vai zonā.

3. iedaļa

Statusa apturēšana un atjaunošana

1. Liellopu, aitu vai kazu turēšanas objekta statuss “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas” ir jāaptur, ja:
 - a) nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām; vai
 - b) ir aizdomas par *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas gadījumu objektā turētiem liellopiem, aitām vai kazām.
2. Statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas” var atjaunot tikai tad, ja:
 - a) ir izpildītas 1. iedaļas 1. punkta b), d), e) un f) apakšpunkta un 2. iedaļas b) punkta prasības;
 - b) turpmāko izmeklējumu rezultāti apliecina *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas neesību un ir noteikts visu domājamo gadījumu statuss.

4. iedaļa

Statusa atsaukšana un atgūšana

1. Liellopu, aitū vai kazu turēšanas objekta statuss "brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas" ir jāatsauc, ja:
 - a) pēc tam, kad ir beidzies 20. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais maksimālais statusa apturēšanas laikposms, nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām;
 - b) inficēšanos ar *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* nevar izslēgt saskaņā ar 3. iedaļas 2. punkta b) apakšpunktu;
 - c) ir apstiprināts *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas gadījums objektā turētiem liellopiem, aitām vai kazām; vai
 - d) to pamato citas ar *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas kontroli saistītas vajadzības.
2. Ja statuss "brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas" ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja ir izpildītas 2. iedaļā noteiktās prasības.
3. Ja statuss "brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas" ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja visi apstiprināto gadījumu dzīvnieki un visi dzīvnieki, kam konstatēts nenegatīvs testa rezultāts, ir aizvākti un atlikušie liellopi, aitas vai kazas atbilst 1. iedaļas 1. punkta c) apakšpunkta prasībām.
4. Atkāpjoties no 3. punkta, gadījumā, kad ir apstiprināta kāda objektā turēta liellopa, aitas vai kazas inficēšanās ar *B. suis* 2. biovārā, minēto statusu var atgūt pēc tam, kad ir testēti paraugi, kuri ņemti saskaņā ar 1. iedaļas 1. punkta c) apakšpunkta i) punkta prasībām, un minētās testēšanas rezultāts ir negatīvs.

2. NODAĻA

Ar vakcināciju no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas brīvs objekts

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

1. Liellopu, aitū vai kazu turēšanas objektam statusu "brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju" var piešķirt tikai tad, ja:
 - a) ir izpildītas 1. nodaļas 1. iedaļas 1. punkta a), c) un d) apakšpunkta prasības;
 - b) kopš 1. nodaļas 1. iedaļas 1. punkta c) apakšpunkta i) punktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie liellopi, aitas vai kazas ir no objektiem, kuri brīvi no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas vai brīvi no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju; un
 - i) minētie dzīvnieki ir no dalībvalsts vai zonas, kas brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas attiecīgajā dzīvnieku populācijā;
 - ii) minētie dzīvnieki ir nesterilizēti vairāk nekā 12 mēnešus veci liellopi un nesterilizētas vairāk nekā 6 mēnešus vecas kazas vai aitas, un tiem konstatēts negatīvs rezultāts seroloģiskajā testā, kas veikts ar paraugu, kurš ņemts:
 - 30 dienu laikā pirms to ieviešanas objektā vai
 - 30 dienu laikā pēc to ieviešanas objektā ar noteikumu, ka minētajā laikā tie ir turēti izolēti; vai
 - iii) minētie dzīvnieki ir atnesušās mātiņas, kas no to ieviešanas objektā līdz brīdim, kad tām seroloģiskajā testā, kas veikts ar paraugu, kurš ņemts ne agrāk kā 30 dienas pēc atnešanās, konstatēts negatīvs rezultāts, ir turētas izolācijā, un

- c) kopš 1. nodaļas 1. iedaļas 1. punkta c) apakšpunkta i) punktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie vai izmantotie liellopu, aitu vai kazu izcelsmes reproduktīvie produkti ir no:
- i) objektiem, kas brīvi no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas vai brīvi no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju; vai
 - ii) apstiprinātiem reproduktīvo produktu objektiem.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju” var objektam piešķirt, ja visi liellopi, aitas vai kazas ir no objektiem, kuri brīvi no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas vai ar vakcināciju, un:
- a) minētie dzīvnieki ir no dalībvalsts vai zonas, kas brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas attiecīgajā dzīvnieku populācijā;
 - b) minētie dzīvnieki ir nesterilizēti vairāk nekā 12 mēnešus veci liellopi un nesterilizētas vairāk nekā 6 mēnešus vecas kazas vai aitas, un tiem konstatēts negatīvs rezultāts seroloģiskajā testā, kas veikts ar paraugu, kurš ņemts:
 - i) 30 dienu laikā pirms to ieviešanas objektā; vai
 - ii) 30 dienu laikā pēc to ieviešanas objektā ar noteikumu, ka minētajā laikā tie ir turēti izolēti; vai
 - c) minētie dzīvnieki ir atnesušās mātītes, kas kopš to ieviešanas objektā līdz brīdim, kad tām seroloģiskajā testā, kas veikts ar paraugu, kurš ņemts ne agrāk kā 30 dienas pēc atnešanās, konstatēts negatīvs rezultāts, ir turētas izolācijā.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

Liellopu, aitu vai kazu turēšanas objektam statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju” var saglabāt tikai tad, ja:

- a) joprojām tiek izpildītas šīs nodaļas 1. iedaļas 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 1. nodaļas 1. iedaļas 1. punkta a) un d) apakšpunkta prasības; un
- b) tiek veikta tādu paraugu seroloģiskā testēšana, kuri ar atbilstošiem ne vairāk kā 12 mēnešus ilgiem starplaikiem, ko kompetentā iestāde nosaka, ņemot vērā ražošanas veidu, slimības situāciju un konstatētos riska faktorus, ņemti no visiem nesterilizētiem vairāk nekā 12 mēnešus veciem liellopiem un visām nesterilizētām vairāk nekā 6 mēnešus vecām kazām vai aitām, un minētās testēšanas rezultāti ir negatīvi.

3. iedaļa

Statusa apturēšana un atjaunošana

1. Liellopu, aitu vai kazu turēšanas objekta statuss “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju” ir jāaptur, ja:
- a) nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām; vai
 - b) ir aizdomas par *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas gadījumu objektā turētiem liellopiem, aitām vai kazām.
2. Statusu “brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju” var atjaunot tikai tad, ja:
- a) ir izpildītas 1. nodaļas 1. iedaļas 1. punkta d) apakšpunkta, 1. iedaļas 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. iedaļas b) punkta prasības;
 - b) turpmāko izmeklējumu rezultāti apliecina *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas neesību un ir noteikts visu domājamo gadījumu statuss.

4. iedaļa

Statusa atsaukšana un atgūšana

1. Liellopu, aitū vai kazu turēšanas objekta statuss "brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju" ir jāatsauc, ja:
 - a) pēc tam, kad ir beidzies 20. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais maksimālais statusa apturēšanas laikposms, nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām;
 - b) inficēšanos ar *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* nevar izslēgt saskaņā ar 3. iedaļas 2. punkta b) apakšpunktu;
 - c) ir apstiprināts *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas gadījums objektā turētiem liellopiem, aitām vai kazām; vai
 - d) to pamato citas ar *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas kontroli saistītas vajadzības.
2. Ja statuss "brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju" ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja ir izpildītas 2. iedaļā noteiktās prasības.
3. Ja statuss "brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas ar vakcināciju" ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja visi apstiprinātie gadījumi un visi dzīvnieki, kam konstatēts nenegatīvs testa rezultāts, ir aizvēkti un atlikušie liellopi, aitas vai kazas atbilst 1. nodaļas 1. iedaļas 1. punkta c) apakšpunkta prasībām.
4. Atkāpjoties no 3. punkta, gadījumā, kad ir apstiprināta kāda objektā turēta liellopa, aitas vai kazas inficēšanās ar *Brucella suis* 2. biovārs, minēto statusu var atgūt pēc tam, kad ir testēti paraugi, kuri ņemti saskaņā ar 1. nodaļas 1. iedaļas 1. punkta c) apakšpunkta i) punkta prasībām, un minētās testēšanas rezultāts ir negatīvs.

3. NODAĻA

Dalībvalsts vai zona, kas brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas attiecībā uz turētiem liellopiem

1. iedaļa

Statusa piešķiršana attiecībā uz turētiem liellopiem

Dalībvalstij vai zonai statusu "brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas" attiecībā uz turētiem liellopiem var piešķirt tikai tad, ja:

- a) vismaz pēdējos 3 gadus nav bijis neviena gadījuma, kad turētiem liellopiem būtu apstiprināta *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcija;
- b) pēdējos 3 gadus saskaņā ar 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir izpildītas vispārīgās uzraudzības prasības *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas agrīnai konstatēšanai turētiem liellopiem un tā ietvērusi vismaz:
 - i) no aborta gadījumiem ņemtu paraugu regulāru iesniegšanu laboratoriskai testēšanai;
 - ii) tādu aborta gadījumu savlaicīgu izmeklēšanu, kurus var būt izraisījuši *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcija;
- c) pēdējo 3 gadu laikā vismaz 99,8 % liellopu turēšanas objektu, kur pārstāvēti vismaz 99,9 % liellopu populācijas, ir saglabājuši tiem piešķirto statusu "brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas";
- d) vismaz pēdējos 3 gadus nav veikta liellopu vakcinācija pret *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju un dalībvalstī vai zonā ievestie liellopi pēdējo 3 gadu laikā pirms to ieviešanas nav tikuši vakcināti.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana attiecībā uz turētiem liellopiem

1. Dalībvalstij vai zonai statusu "brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas" attiecībā uz turētiem liellopiem var saglabāt tikai tad, ja:
 - a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas a), b) un d) punkta prasības; un
 - b) pirmos 2 secīgos gadus pēc statusa piešķiršanas ir veikta ikgadēja uzraudzība, kuras pamatā ir visu liellopu turēšanas objektu reprezentatīva izlase un kurai jāļauj vismaz ar 95 % ticamību konstatēt *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju, izmantojot prevalences mērķrādītāju "0,2 % liellopu turēšanas objektu" vai prevalences mērķrādītāju "0,1 % liellopu populācijas";
 - c) ja 2 secīgos gadus pēc statusa piešķiršanas nav apstiprināts neviens *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas gadījums turētiem liellopiem, uzraudzības pamatā ir jābūt:
 - i) nejausinātai ikgadējai uzraudzībai, kurai jānodrošina iespēja vismaz ar 95 % ticamību konstatēt *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju, izmantojot prevalences mērķrādītāju "0,2 % liellopu turēšanas objektu" vai prevalences mērķrādītāju "0,1 % liellopu populācijas"; vai
 - ii) riska izvērtēšanā balstītai ikgadējai uzraudzībai, kuru veic, lai konstatētu *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju, un kurā ņemtas vērā ražošanas sistēmas un konstatētie riska faktori, arī infekcijas izplatīšanās no citiem dzīvniekiem, kas nav turēti liellopi.
2. *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas apstiprināšana dzīvnieku populācijā, kas nav turēti liellopi, dalībvalstij vai zonai piešķirto statusu "brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas" attiecībā uz turētiem liellopiem neietekmē, ja ir īstenoti un tiek periodiski novērtēti efektīvi pasākumi, kuru mērķis ir novērst *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas pārnesanu uz turētiem liellopiem.
3. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, gadījumā, kad ir apstiprināts *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas gadījums, statusu "brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas" attiecībā uz turētiem liellopiem dalībvalstij vai zonai var saglabāt, ja:
 - a) objektā, kurā turētiem liellopiem konstatēta *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcija, ir nekavējoties veikti attiecīgie slimību kontroles pasākumi, kas noteikti 24. pantā;
 - b) 60 dienu laikā pēc infekcijas pirmreizējās apstiprināšanas kompetentā iestāde ir veikusi 25. pantā noteikto epidemioloģisko izmeklēšanu un izmeklējumus, lai noteiktu iespējamo infekcijas avotu un infekcijas gadījumu sadalījumu, un ir izdarījusi secinājumus par iespējamo infekcijas avotu, un inficēts ir tikai ierobežots skaits objektu un minētie objekti ir epidemioloģiski saistīti ar pirmo konstatēto infekcijas uzliesmojumu;
 - c) katrā objektā, kurā pēc b) apakšpunktā paredzēto pasākumu īstenošanas konstatēti domājami vai apstiprināti gadījumi, ir nekavējoties īstenoti 21. pantā vai 24. pantā noteiktie attiecīgie slimību kontroles pasākumi, līdz objektiem ir atjaunots vai atgūts statuss "brīvs no slimības";
 - d) šīs iedaļas 1. punktā minētā uzraudzība ir pielāgota un ir pierādījusi, ka incidents ir atrisināts.

4. NODAĻA

Dalībvalsts vai zona, kas brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas attiecībā uz turētām aitām un kazām

1. iedaļa

Statusa piešķiršana attiecībā uz turētām aitām un kazām

Dalībvalstij vai zonai statusu "brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas" attiecībā uz turētām aitām un kazām var piešķirt tikai tad, ja:

- a) vismaz pēdējos 3 gadus nav bijis neviena gadījuma, kad turētām aitām un kazām būtu apstiprināta *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcija;

- b) pēdējos 3 gadus saskaņā ar 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir izpildītas vispārīgās uzraudzības prasības *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas agrīnai konstatēšanai turētām aitām un kazām un tā ietvērusi vismaz:
- i) no aborta gadījumu dzīvniekiem ņemtu paraugu regulāru iesniegšanu laboratoriskai testēšanai;
 - ii) tādu aborta gadījumu savlaicīgu izmeklēšanu, kurus var būt izraisījuši *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcija;
- c) pēdējo 3 gadu laikā ir veikta aitū un kazu populācijas uzraudzība un vismaz 99,8 % aitū vai kazu turēšanas objektu, kur pārstāvēti vismaz 99,9 % aitū un kazu populācijas, ir saglabājuši tiem piešķirto statusu "brīvs no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas bez vakcinācijas"; un
- d) vismaz pēdējos 3 gadus nav veikta aitū un kazu vakcinācija pret *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju un dalībvalstī vai zonā ievestās aitas vai kazas pēdējo 3 gadu laikā pirms ieviešanas nav tikušas vakcinētas.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana attiecībā uz turētām aitām un kazām

1. Dalībvalstij vai zonai statusu "brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas" attiecībā uz turētām aitām un kazām var saglabāt tikai tad, ja:
 - a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas a), b) un d) punkta prasības; un
 - b) pirmos 2 secīgos gadus pēc statusa piešķiršanas tiek veikta ikgadēja uzraudzība, kuras pamatā ir visu tādu objektu reprezentatīva izlase, kur tiek turētas aitas vai kazas, un kura ļauj vismaz ar 95 % ticamību konstatēt *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju, izmantojot prevalences mērķrādītāju "0,2 % aitū vai kazu turēšanas objektu" vai prevalences mērķrādītāju "0,1 % aitū un kazu populācijas";
 - c) ja 2 secīgos gadus pēc statusa piešķiršanas nav apstiprināts neviens *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas gadījums turētām aitām un kazām, uzraudzības pamatā ir jābūt:
 - i) nejaušinātai ikgadējai uzraudzībai, kas nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju, izmantojot prevalences mērķrādītāju "0,2 % aitū vai kazu turēšanas objektu" vai prevalences mērķrādītāju "0,1 % aitū un kazu populācijas"; vai
 - ii) riska izvērtēšanā balstītai ikgadējai uzraudzībai, kuru veic, lai konstatētu *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekciju, un kurā ņemtas vērā ražošanas sistēmas un konstatētie riska faktori, arī infekcijas izplatīšanās no citiem dzīvniekiem, kas nav turētas aitas un kazas.
2. *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas apstiprināšana dzīvnieku populācijā, kas nav turētas aitas un kazas, dalībvalstij vai zonai piešķirto statusu "brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas" attiecībā uz turētām aitām un kazām neietekmē, ja ir īstenoti un tiek periodiski novērtēti efektīvi pasākumi, kuru mērķis ir novērst *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas pārvešanu uz turētām aitām un kazām.
3. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, gadījumā, kad ir apstiprināts *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas gadījums, statusu "brīva no *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcijas" attiecībā uz turētām aitām un kazām dalībvalstij vai zonai var saglabāt, ja:
 - a) objektā, kurā turētām aitām un kazām konstatēta *Brucella abortus*, *B. melitensis* un *B. suis* infekcija, ir nekavējoties veikti attiecīgie slimību kontroles pasākumi, kas noteikti 24. pantā;
 - b) 60 dienu laikā pēc infekcijas pirmreizējās apstiprināšanas kompetentā iestāde ir veikusi 25. pantā noteikto epidemioloģisko izmeklēšanu un izmeklējumus, lai noteiktu iespējamo infekcijas avotu un infekcijas gadījumu sadalījumu, un ir izdarījuši secinājumus par iespējamo infekcijas avotu, un inficēts ir tikai ierobežots skaits objektu un minētie objekti ir epidemioloģiski saistīti ar pirmo konstatēto infekcijas uzliesmojumu;

- c) katrā objektā, kurā pēc b) apakšpunktā paredzēto pasākumu īstenošanas konstatēti domājami vai apstiprināti gadījumi, ir nekavējoties īstenoti 21. pantā vai 24. pantā noteiktie attiecīgie slimību kontroles pasākumi, līdz objektiem ir atjaunots vai atgūts statuss "brīvs no slimības"; un
- d) šīs iedaļas 1. punktā minētā uzraudzība ir pielāgota un ir pierādījusi, ka incidents ir atrisināts.

II DAĻA

MYCOBACTERIUM TUBERCULOSIS KOMPLEKSA INFEKCIJA

1. NODAĻA

No *Mycobacterium tuberculosis* kompleksa infekcijas brīvs objekts

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

1. Liellopu turēšanas objektam statusu "brīvs no *Mycobacterium tuberculosis* kompleksa (*Mycobacterium bovis*, *Mycobacterium tuberculosis*, *Mycobacterium caprae*) (MTBC) infekcijas" var piešķirt tikai tad, ja:
 - a) pēdējo 12 mēnešu laikā nav bijis neviena gadījuma, kad objektā turētiem liellopiem būtu apstiprināta MTBC infekcija;
 - b) vairāk nekā 6 nedēļas veciem liellopiem, kas testēšanas vai paraugošanas laikā atrodas objektā, ar negatīviem rezultātiem ir veikti divi imunoloģiskie testi:
 - i) pirmais tests jāveic ar liellopiem vai paraugiem, kas no liellopiem ņemti ne agrāk kā 6 mēnešus pēc pēdējā apstiprinātā gadījuma dzīvnieka un pēdējā dzīvnieka, kam imunoloģiskā testā konstatēts pozitīvs rezultāts, aizvākšanas;
 - ii) otrais tests jāveic ar liellopiem vai paraugiem, kas no liellopiem ņemti ne agrāk kā 6 mēnešus un ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc dienas, kad veikta i) punktā minētā liellopu testēšana vai paraugu ņemšana;
 - c) kopš b) apakšpunkta i) punktā minētās testēšanas vai paraugošanas sākuma visi objektā ievestie liellopi ir no objektiem, kas brīvi no MTBC infekcijas, un:
 - i) tie ir no dalībvalsts vai zonas, kas brīva no MTBC infekcijas;
 - ii) tie ir vairāk nekā 6 nedēļas veci un tiem konstatēts negatīvs rezultāts imunoloģiskajā testā, kurš veikts:
 - 30 dienu laikā pirms to ieviešanas objektā vai
 - 30 dienu laikā pēc to ieviešanas, ja vien minētajā laikā tie turēti izolēti; un
 - d) kopš b) apakšpunkta i) punktā minētās testēšanas vai paraugošanas sākuma visi objektā ievestie vai izmantotie liellopu izcelsmes reproduktīvie produkti ir no:
 - i) objektiem, kas brīvi no MTBC infekcijas; vai
 - ii) apstiprinātiem reproduktīvo produktu objektiem.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, statusu "brīvs no MTBC infekcijas" objektam var piešķirt, ja visi liellopi ir no objektiem, kas brīvi no MTBC infekcijas, un:
 - a) tie ir no dalībvalsts vai zonas, kas brīva no MTBC infekcijas;
 - b) ja tie ir vairāk nekā 6 nedēļas veci liellopi, tiem konstatēts negatīvs rezultāts imunoloģiskajā testā, kurš veikts:
 - i) 30 dienu laikā pirms to ieviešanas objektā; vai
 - ii) 30 dienu laikā pēc to ieviešanas, ja vien minētajā laikā tie turēti izolēti.

3. Atkāpjoties no 1. punkta c) apakšpunkta un 2. punkta b) apakšpunkta, kompetentā iestāde testu drīkst nepieprasīt, ja:
- a) objektā ievestajiem liellopiem:
 - i) pēdējo 6 mēnešu laikā veikts imunoloģiskais tests un tā rezultāts ir negatīvs; un
 - ii) tie ir no objektiem, kur liellopiem pēdējo 6 mēnešu laikā ir veikti testi saskaņā ar 2. iedaļas 1. punkta c) apakšpunktā vai 2. punktā paredzēto testēšanas režīmu, un minēto testu rezultāti ir negatīvi; vai
 - b) objektā ievestajiem liellopiem:
 - i) pēdējo 12 mēnešu laikā veikts imunoloģiskais tests un tā rezultāts ir negatīvs; un
 - ii) tie ir no objektiem, kur liellopiem pēdējo 12 mēnešu laikā ir veikti testi saskaņā ar 2. iedaļas 2. punkta b) vai c) apakšpunktā paredzēto testēšanas režīmu, un minēto testu rezultāti ir negatīvi.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

1. Liellopu turēšanas objektam statusu "brīvs no MTBC infekcijas" var saglabāt tikai tad, ja:
- a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas 1. punkta a), c) un d) apakšpunkta prasības;
 - b) kompetentajai iestādei tiek paziņots par visiem gadījumiem, kur ir aizdomas par MTBC infekciju kādam liellopam, kas turēts minētajā objektā vai no minētā objekta ievests kautuvē, un šie gadījumi tiek izmeklēti; un
 - c) ar ne vairāk kā 12 mēnešus ilgiem starplaikiem visiem vairāk nekā 6 nedēļas veciem liellopiem ir veikts imunoloģiskais tests, kura rezultāts ir negatīvs.
2. Atkāpjoties no 1. punkta c) apakšpunkta, kompetentā iestāde var testēšanas režīmu mainīt šādi:
- a) dalībvalstī vai zonā, kur ar MTBC inficēto objektu īpatsvars, ko aprēķina katru gadu 31. decembrī, pēdējos 24 mēnešus nav pārsniedzis 1 % gadā, testu starplaiku var pagarināt līdz 24 mēnešiem;
 - b) dalībvalstī vai zonā, kur ar MTBC inficēto objektu īpatsvars, ko aprēķina katru gadu 31. decembrī, pēdējos 48 mēnešus nav pārsniedzis 0,2 % gadā, testu starplaiku var pagarināt līdz 36 mēnešiem;
 - c) dalībvalstī vai zonā, kur ar MTBC inficēto objektu īpatsvars, ko aprēķina katru gadu 31. decembrī, pēdējos 72 mēnešus nav pārsniedzis 0,1 % gadā, testu starplaiku var pagarināt līdz 48 mēnešiem;
 - d) ja risks, ka MTBC varētu tikt pārnesti no savvaļas dzīvniekiem uz liellopiem, ir novērtēts, veicot atbilstošu uzraudzību, testu starplaiku no MTBC infekcijas brīvā dalībvalstī vai zonā var noteikt, pamatojoties uz ražošanas veidu un konstatētajiem riska faktoriem un ņemot vērā vismaz šādus riskus:
 - i) vieta, kas saistīta ar aizdomām par MTBC infekciju vai ar apstiprinātu MTBC infekciju savvaļas dzīvniekiem;
 - ii) MTBC infekcijas vēsture pēdējo 5 gadu laikā;
 - iii) epidemioloģiskā saikne starp objektiem i) vai ii) apakšpunktā.

3. iedaļa

Statusa apturēšana un atjaunošana

1. Liellopu turēšanas objektam statuss "brīvs no MTBC infekcijas" ir jāaptur, ja:
- a) nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām; vai
 - b) ir aizdomas par MTBC infekcijas gadījumu kādam objektā turētam liellopam.

2. Statusu "brīvs no MTBC infekcijas" var atjaunot tikai tad, ja:

- a) ir izpildītas 1. iedaļas 1. punkta c) un d) apakšpunkta, 2. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta un attiecīgi 2. iedaļas 1. punkta c) apakšpunkta vai 2. punkta prasības;
- b) turpmāko izmeklējumu rezultāti apliecina MTBC infekcijas neesību un ir noteikts visu domājamo gadījumu statuss. Ja domājami slimi liellopi šajā sakarā tiek nokauti, izmeklējumos jāiekļauj paraugu pārbaude, ko veic ar tiešām diagnostikas metodēm.

4. iedaļa

Statusa atsaukšana un atgūšana

1. Liellopu turēšanas objekta statuss "brīvs no MTBC infekcijas" ir jāatsauc, ja:

- a) pēc tam, kad ir beidzies 20. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais maksimālais statusa apturēšanas laikposms, nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām;
- b) MTBC infekciju nevar izslēgt saskaņā ar 3. iedaļas 2. punkta b) apakšpunktu;
- c) kādam objektā turētam liellopam ir apstiprināts MTBC infekcijas gadījums; vai
- d) to pamato citas ar MTBC infekcijas kontroli saistītas vajadzības.

2. Ja statuss "brīvs no MTBC infekcijas" ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja ir izpildītas 2. iedaļā noteiktās prasības.

3. Ja statuss "brīvs no MTBC infekcijas" ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja:

- a) visi apstiprināto gadījumu dzīvnieki un visi dzīvnieki, kam imunoloģiskā testā konstatēts nenegatīvs rezultāts, ir aizvēkti; un
- b) atlikušie liellopi atbilst 1. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta prasībām.

4. Atkāpjoties no 3. punkta b) apakšpunkta, statusu var atgūt, ja:

- a) visiem vairāk nekā 6 nedēļas veciem liellopiem, kas testēšanas laikā atrodas objektā, ir veikti divi tālāk minētie imunoloģiskie testi un to rezultāti ir negatīvi:
 - i) pirmais tests jāveic ar liellopiem vai paraugiem, kas no liellopiem ņemti ne agrāk kā 2 mēnešus pēc pēdējā apstiprinātā gadījuma dzīvnieka un pēdējā dzīvnieka, kam imunoloģiskā testā konstatēts pozitīvs rezultāts, aizvākšanas;
 - ii) otrais tests jāveic ar liellopiem vai paraugiem, kas no liellopiem ņemti ne agrāk kā 2 mēnešus un ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc dienas, kad veikta i) punktā minētā liellopu testēšana vai paraugošana; un
- b) ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:
 - i) epidemioloģiskās izmeklēšanas slēdziens liecina, ka inficēšanās cēlonis ir viena vai vairāku inficētu dzīvnieku ieviešana objektā pēdējo 12 mēnešu laikā pirms MTBC infekcijas konstatēšanas; vai
 - ii) kopš MTBC infekcijas konstatēšanas ir apstiprināts tikai viens gadījums vai tikai vienam liellopam MTBC imunoloģiskā testā konstatēts pozitīvs rezultāts, un objekta statuss pēdējo 3 gadu laikā nav atsaukts; vai
 - iii) objektā turētiem liellopiem imunoloģiskā testā, kas veikts mazāk nekā 12 mēnešus pirms MTBC infekcijas konstatēšanas saskaņā ar 2. iedaļas 1. punkta c) apakšpunktu vai 2. punktu, konstatēts negatīvs rezultāts.

2. NODAĻA

No MTBC infekcijas brīva dalībvalsts vai zona

1. iedaļa

Statusa piešķiršana attiecībā uz turētiem liellopiem

Dalībvalstij vai zonai statusu “brīva no MTBC infekcijas” attiecībā uz turētiem liellopiem var piešķirt tikai tad, ja:

- a) pēdējo 3 gadu laikā vismaz 99,8 % liellopu turēšanas objektu, kur pārstāvēti vismaz 99,9 % liellopu populācijas, ir saglabājuši tiem piešķirto statusu “brīvs no MTBC infekcijas”, un tādu objektu incidence, kas apstiprināti par inficētiem, gada laikā nav pārsniegusi 0,1 %; un
- b) pēdējos 3 gadus saskaņā ar 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir izpildītas vispārīgās uzraudzības prasības MTBC infekcijas konstatēšanai turētiem liellopiem un minētās prasības ietvērušas vismaz:
 - i) MTBC infekcijas izraisītu bojājumu sistemātisku izpēti visiem nokautajiem liellopiem, kuru veic, izmantojot pirmskaušanas un pēckaušanas uzraudzību;
 - ii) tādu bojājumu izmeklēšanu, kurus varētu būt izraisījusi MTBC infekcija.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

1. Dalībvalstij vai zonai statusu “brīva no MTBC infekcijas” attiecībā uz turētiem liellopiem var saglabāt tikai tad, ja:

- a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas b) punkta prasības; un
- b) pirmos 2 secīgos gadus pēc statusa piešķiršanas ir veikta nejaušināta ikgadējā uzraudzība, kuras pamatā ir visu liellopu turēšanas objektu reprezentatīva izlase un kura ar 95 % ticamību pierāda, ka:
 - i) vismaz 99,8 % objektu, kur pārstāvēti vismaz 99,9 % liellopu populācijas, ir brīvi no MTBC infekcijas;
 - ii) to objektu incidence, kas apstiprināti par inficētiem, gada laikā nepārsniedz 0,1 %;
- c) ja 2 gadus pēc kārtas ir izpildīti b) apakšpunkta nosacījumi, uzraudzības pamatā ir:
 - i) nejaušināta ikgadējā uzraudzība, kas ar vismaz 95 % ticamību parāda, ka to objektu incidence, kas apstiprināti par inficētiem, gada laikā nepārsniedz 0,1 %; vai
 - ii) riska izvērtēšanā balstīta ikgadējā uzraudzība, ko veic, lai konstatētu MTBC infekciju, un kurā ņemtas vērā ražošanas sistēmas un konstatētie riska faktori, arī infekcijas izplatīšanās no citiem dzīvniekiem, kas nav turēti liellopi, un pastiprināta uzraudzība objektos, kas saistīti ar vismaz vienu no 1. nodaļas 2. iedaļas 2. punkta d) apakšpunktā minētajiem konkrētajiem riskiem.

2. MTBC infekcijas apstiprināšana dzīvnieku populācijā, kas nav turēti liellopi, dalībvalstij vai zonai piešķirto statusu “brīva no MTBC infekcijas” neietekmē, ja ir īstenoti un tiek periodiski novērtēti efektīvi pasākumi, kuru mērķis ir novērst MTBC infekcijas pārvešanu uz turētiem liellopiem.

III DAĻA

GOVJU ENZOOTISKĀ LEIKOZE

1. NODAĻA

No govju enzootiskās leikozes brīvs objekts

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

1. Liellopu turēšanas objektam statusu “brīvs no govju enzootiskās leikozes (EBL)” var piešķirt tikai tad, ja:
 - a) pēdējo 24 mēnešu laikā nav bijis neviena gadījuma, kad objektā turētiem liellopiem būtu apstiprināta EBL;
 - b) objektā turētiem vairāk nekā 24 mēnešus veciem liellopiem pēdējo 12 mēnešu laikā vismaz divas reizes ar ne mazāk kā 4 mēnešu starplaiku ir veikts seroloģiskais tests, kura rezultāts ir negatīvs;
 - c) kopš b) apakšpunktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie liellopi:
 - i) ir no objektiem, kas brīvi no EBL; vai
 - ii) ir no objektiem, kur klīniskajā apskatē, pēcnāves apskatē vai EBL diagnostiskajā testā 24 mēnešu laikā pirms minēto dzīvnieku nosūtīšanas nav iegūti nekādi pierādījumi par EBL, un:
 - ja minētie liellopi ir vairāk nekā 24 mēnešus veci,

tie turēti izolēti no citiem objektā turētiem liellopiem un šajā laikā tiem divas reizes ar ne mazāk kā 4 mēnešu starplaiku veikti seroloģiskie testi, kuru rezultāti ir negatīvi vai

tiem ir izdarīts seroloģiskais tests, kura rezultāts ir negatīvs un kurš veikts 30 dienu laikā pirms to ieviešanas, ar noteikumu, ka visi liellopi ir testēti saskaņā ar b) apakšpunktu,
 - ja minētie liellopi ir mazāk nekā 24 mēnešus veci,

tie ir dzimuši mātēm, kurām veikts seroloģiskais tests uz EBL, izmantojot paraugus, kas ņemti pēdējo 12 mēnešu laikā divos piegājienos ar ne mazāk kā 4 mēnešu starplaiku, un testa rezultāts ir negatīvs; un
 - d) kopš b) apakšpunktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie liellopu izcelsmes reproduktīvie produkti ir no:
 - i) objektiem, kas brīvi no EBL; vai
 - ii) apstiprinātiem reproduktīvo produktu objektiem.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, statusu “brīvs no EBL” objektam var piešķirt, ja visi liellopi ir no objektiem, kas brīvi no EBL un kas atrodas vai nu no EBL brīvā dalībvalstī vai zonā, vai dalībvalstī vai zonā, uz ko attiecas apstiprināta izskaušanas programma.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

Liellopu turēšanas objektam statusu “brīvs no EBL” var saglabāt tikai tad, ja:

- a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas 1. punkta a), c) un d) apakšpunkta prasības; un
- b) ar negatīviem rezultātiem tiek veikta tādu paraugu seroloģiskā testēšana uz EBL, kuri
 - i) ar ne vairāk kā 36 mēnešu starplaikiem ņemti no visiem vairāk nekā 24 mēnešus veciem liellopiem; vai
 - ii) ja objekts atrodas no EBL brīvā dalībvalstī vai zonā, ņemti saskaņā ar attiecīgi 2. nodaļas 2. iedaļas b) vai c) punktu.

3. iedaļa

Statusa apturēšana un atjaunošana

1. Lielopu turēšanas objekta statuss “brīvs no EBL” ir jāaptur, ja:
 - a) nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām;
 - b) ir aizdomas par EBL gadījumu kādam objektā turētam liellopam.
2. Statusu “brīvs no EBL” var atjaunot tikai tad, ja:
 - a) ir izpildītas 1. iedaļas 1. punkta c) un d) apakšpunkta un 2. iedaļas b) punkta prasības;
 - b) turpmāko izmeklējumu rezultāti apliecina EBL neesību un ir noteikts visu domājamo gadījumu statuss.

4. iedaļa

Statusa atsaukšana un atgūšana

1. Lielopu turēšanas objekta statuss “brīvs no EBL” ir jāatsauc, ja:
 - a) pēc tam, kad ir beidzies 20. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais maksimālais statusa apturēšanas laikposms, nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām; vai
 - b) ir apstiprināts EBL gadījums kādam objektā turētam liellopam.
2. Ja statuss “brīvs no EBL” ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja ir izpildītas 1. iedaļas 1. punkta c) un d) apakšpunktā un 2. iedaļas b) punktā noteiktās prasības.
3. Ja statuss “brīvs no EBL” ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja:
 - a) visi liellopi, kam konstatēts pozitīvs testa rezultāts attiecībā uz EBL, un visi to pēcnācēji, kas jaunāki par 24 mēnešiem, ir aizvākti;
 - b) visiem vairāk nekā 12 mēnešus veciem liellopiem divas reizes ar ne mazāk kā 4 mēnešu starplaiku ir izdarīts seroloģiskais tests, kura rezultāti ir negatīvi; pirmais tests jāveic ar paraugiem, kas ņemti ne agrāk kā 4 mēnešus pēc pēdējā apstiprinātā gadījuma aizvākšanas.
4. Atkāpjoties no 3. punkta a) apakšpunkta, pēcnācējus, kas piedzimuši mātēm, kam EBL seroloģiskā testa rezultāts bijis pozitīvs vai kam konstatēti EBL izraisīti bojājumi, drīkst turēt objektā, ja:
 - a) tie uzreiz pēc atnešanās ir nošķirti no mātes un tiem konstatēts negatīvs rezultāts PCR testā, kuru izdara divas reizes un kurā pirmais paraugs jāņem 3–5 nedēļas pēc atnešanās un otrais paraugs jāņem 8–10 nedēļas pēc atnešanās; un
 - b) tie paliek objektā līdz 24 mēnešu vecumam un to seroloģiskā testa rezultāts ir negatīvs vai tos pirms minētā testa saskaņā ar 27. panta 4. punkta prasībām nosūta tieši uz kautuvi.

2. NODAĻA

No EBL brīva dalībvalsts vai zona

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

Dalībvalstij vai zonai statusu “brīva no EBL” attiecībā uz turētiem liellopiem var piešķirt tikai tad, ja:

- a) vismaz 99,8 % liellopu turēšanas objektu ir brīvi no EBL; un

- b) visiem vairāk nekā 24 mēnešus veciem liellopiem, kas nokauti šajā dalībvalstī vai zonā, tiek veikta oficiāla pēcnāves apskate un, lai apstiprinātu vai izslēgtu EBL klātbūtni, tiek laboratoriski izmeklēti paraugi, kas ņemti no visiem dzīvniekiem, kam ir audzēji, kurus varētu būt izraisījusi EBL.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

Dalībvalstij vai zonai statusu “brīva no EBL” attiecībā uz turētiem liellopiem var saglabāt tikai tad, ja:

- a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas prasības; un
- b) pirmos 5 gadus pēc statusa “brīva no EBL” piešķiršanas tiek veikta uzraudzība, kas balstīta uz:
- i) ikgadēju nejausinātu paraugošanu, kura nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt ar EBL inficētus objektus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 0,2 %; vai
 - ii) visu vairāk nekā 24 mēnešus vecu liellopu seroloģisku testēšanu, ko veic vismaz vienu reizi;
- c) pēc pirmajiem 5 gadiem pēc statusa “brīva no EBL” piešķiršanas tiek veikta uzraudzība, ar kuru pierāda infekcijas neesību un kurā ņemtas vērā ražošanas sistēmas un konstatētie riska faktori.

IV DAĻA

GOVJU INFEKCIOZAIS RINOTRAHEĪTS / INFEKCIOZAIS PUSTULOZAIS VULVOVAGINĪTS

1. NODAĻA

No govju infekciozā rinotraheīta / infekciozā pustulozā vulvovaginīta brīvs objekts

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

1. Liellopu turēšanas objektam statusu “brīvs no govju infekciozā rinotraheīta/infekciozā pustulozā vulvovaginīta (IBR/IPV)” var piešķirt tikai tad, ja:
- a) pēdējo 12 mēnešu laikā nav bijis neviena gadījuma, kad objektā turētiem liellopiem būtu apstiprināts IBR/IPV;
- b) pēdējo 2 gadu laikā neviens no objektā turētajiem liellopiem nav vakcinēts pret IBR/IPV;
- c) objektā turētajiem liellopiem, ņemot vērā iepriekšēju DIVA vakcināciju, ir bijis piemērots vismaz viens no tālāk minētajiem testēšanas režīmiem, kur veikti seroloģiskie testi, ar ko nosaka antivielas pret veselu BoHV-1 vai – ja vajadzīgs – antivielas pret BoHV-1-gE, izmantojot:
- i) asins, piena vai gaļas sulas paraugu, kas ņemts no katra liellopa ne vairāk kā 12 mēnešus ilgā laikposmā; vai
 - ii) asins, piena vai gaļas sulas paraugus, kas vismaz divos piegājienos ar starplaiku, kas nav mazāks par 2 mēnešiem un nepārsniedz 12 mēnešus, ņemti no:
 - visām vairāk nekā 12 mēnešus vecām liellopu mātītēm un
 - visiem vairāk nekā 12 mēnešus veciem liellopu tēviņiem, kas izmantoti vai paredzēti vaislai, un
 - nejausināti izvēlētiem vairāk nekā 12 mēnešus veciem tēviņiem, kas nav paredzēti vaislai. Testējamo dzīvnieku skaitam jābūt tādām, kas nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt seropozitīvus dzīvniekus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 10 %; vai
 - iii) ja objektā vismaz 30 % liellopu ir laktācijas periodā:
 - koppiena paraugus, kas vismaz trīs piegājienos ar starplaiku, kurš nav mazāks par 3 mēnešiem, ņemti no laktācijas periodā esošām liellopu mātītēm, kas pārstāv visas objekta epidemioloģiskās vienības, un

- asins paraugus, kas ņemti no visām vairāk nekā 12 mēnešus vecām liellopu mātītēm, kas nav laktācijas periodā, un no visiem vairāk nekā 12 mēnešus veciem liellopu tēviņiem, kas izmantoti vai paredzēti vaislai, un
 - asins vai gaļas sulas paraugu, kas nejaušināti ņemts no vairāk nekā 12 mēnešus veciem liellopu tēviņiem, kuri nav paredzēti vaislai. Testējamo dzīvnieku skaitam jābūt tādām, kas nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt seropozitīvos dzīvniekus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 10 %; vai
- iv) ja objektā mazāk nekā 5 % turēto liellopu ir tēviņi un vismaz 95 % vairāk nekā 24 mēnešus vecu mātīšu ir paredzētas vai tiek izmantotas piena ražošanai, koppiena paraugus, kas vismaz sešos piegājienu ar starplaiku, ne mazāku par 2 mēnešiem, ņemti no laktācijas periodā esošām liellopu mātītēm, kas pārstāv visas objekta epidemioloģiskās vienības;
- d) kopš c) apakšpunktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie liellopi:
- i) ir no objektiem, kas brīvi no *IBR/IPV*, un, ja izcelsmes objekti atrodas dalībvalstī vai zonā, kas nav brīva no *IBR/IPV* un uz ko neattiecas apstiprināta izskaušanas programma, ir uzrādījuši negatīvu rezultātu seroloģiskajā testā, ar ko nosaka antivielas pret veselu *BoHV-1* vai – ja vajadzīgs – antivielas pret *BoHV-1-gE* un ko veic ar paraugu, kurš ņemts pēc minēto liellopu ieviešanas un pirms statusa “brīvs no *IBR/IPV*” piešķiršanas; vai
 - ii) pirms to ieviešanas ir turēti karantīnā, un tiem konstatēts negatīvs rezultāts seroloģiskajā testā, ar ko nosaka antivielas pret veselu *BoHV-1* un ko veic ar paraugu, kurš ņemts ne agrāk kā 21 dienu pēc karantīnas sākuma; un
- e) kopš c) apakšpunktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie liellopu izcelsmes reproduktīvie produkti ir no:
- i) objektiem, kas brīvi no *IBR/IPV*; vai
 - ii) apstiprinātiem reproduktīvo produktu objektiem.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, statusu “brīvs no *IBR/IPV*” objektam var piešķirt, ja visi liellopi ir no objektiem, kas brīvi no *IBR/IPV* un kas atrodas vai nu no *IBR/IPV* brīvā dalībvalstī vai zonā, vai dalībvalstī vai zonā, uz ko attiecas apstiprināta izskaušanas programma, ar noteikumu, ka minētie liellopi atbilst attiecīgajām 2. iedaļas c) un d) punkta prasībām.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

Liellopu turēšanas objektam statusu “brīvs no *IBR/IPV*” var saglabāt tikai tad, ja:

- a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas 1. punkta a), b) un e) apakšpunkta prasības;
- b) ar negatīviem rezultātiem, ņemot vērā iepriekšējas vakcinācijas ar *DIVA* vakcīnu, tiek veikta seroloģiskā testēšana, ar ko nosaka antivielas pret veselu *BoHV-1* vai – ja vajadzīgs – antivielas pret *BoHV-1-gE*. Minēto testēšanu veic:
 - i) ar asins, piena vai gaļas sulas paraugiem, ko katru gadu ņem no visiem vairāk nekā 24 mēnešus veciem liellopiem; vai
 - ii) ja objektā vismaz 30 % liellopu ir laktācijas periodā, vismaz reizi gadā ar:
 - koppiena paraugiem, kas vismaz trīs piegājienu ar starplaiku, kurš nav mazāks par 3 mēnešiem, ņemti no laktācijas periodā esošām liellopu mātītēm, kas pārstāv visas objekta epidemioloģiskās vienības, un
 - asins paraugiem, kas ņemti no visiem vairāk nekā 24 mēnešus veciem vaislas liellopu tēviņiem; vai
 - iii) ja objektā mazāk nekā 5 % turēto liellopu ir tēviņi un vismaz 95 % vairāk nekā 24 mēnešus vecu mātīšu ir paredzētas vai tiek izmantotas piena ražošanai, vismaz reizi gadā ar koppiena paraugiem, kas vismaz sešos piegājienu ar starplaiku, ne mazāku par 2 mēnešiem, ņemti no laktācijas periodā esošām liellopu mātītēm, kas pārstāv visas objekta epidemioloģiskās vienības; vai
- iv) ja statuss “brīvs no *IBR/IPV*” saglabāts pēdējos 3 gadus pēc kārtas, reizi gadā ar asins vai piena paraugiem, kas ņemti no tik daudz liellopu, cik nepieciešams, lai varētu vismaz ar 95 % ticamību konstatēt seropozitīvos dzīvniekus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 10 %; vai

- v) ja objekts atrodas no *IBR/IPV* brīvā dalībvalstī vai zonā, ar paraugiem, kas ņemti saskaņā ar 2. nodaļas 2. iedaļas 1. punkta b) apakšpunktu vai attiecīgā gadījumā 2. nodaļas 2. iedaļas 3. punktu;
- c) ja objekts atrodas tālāk minētā dalībvalstī vai zonā, minētajā objektā tiek ievesti tikai tādi liellopi, kas nav vakcinēti pret *IBR/IPV* infekciju:
 - i) no *IBR/IPV* brīva dalībvalsts vai zona; vai
 - ii) dalībvalsts vai zona, kur noteikts vakcinācijas aizliegums, kas ir daļa no apstiprinātā izskaušanas programmā paredzētās izskaušanas stratēģijas;
- d) visi ievestie liellopi atbilst 1. iedaļas 1. punkta d) apakšpunkta ii) punkta prasībām vai ir no objektiem, kas brīvi no *IBR/IPV*, un tiem konstatēts negatīvs rezultāts seroloģiskajā testā, ar ko nosaka antivielas pret veselu *BoHV-1* vai – ja vajadzīgs – antivielas pret *BoHV-1-gE* un ko veic ar paraugu, kurš 15 dienu laikā pirms minēto liellopu nosūtīšanas ņemts izcelsmes objekts, ja:
 - i) objekts atrodas no *IBR/IPV* brīvā dalībvalstī vai zonā un izcelsmes objekti neatrodas no *IBR/IPV* brīvā dalībvalstī vai zonā; vai
 - ii) objekts atrodas dalībvalstī vai zonā, uz ko attiecas apstiprināta izskaušanas programma, un izcelsmes objekti atrodas dalībvalstī vai zonā, kas nav brīva no *IBR/IPV* un uz ko apstiprināta izskaušanas programma neattiecas.

3. iedaļa

Statusa apturēšana un atjaunošana

1. Liellopu turēšanas objekta statuss “brīvs no *IBR/IPV*” ir jāaptur, ja:
 - a) nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām;
 - b) ir aizdomas par *IBR/IPV* infekcijas gadījumu kādam objektā turētam liellopam.
2. Statusu “brīvs no *IBR/IPV*” var atjaunot tikai tad, ja:
 - a) ir izpildītas 1. iedaļas 1. punkta b) un e) apakšpunkta un 2. iedaļas b), c) un d) punkta prasības;
 - b) turpmāko izmeklējumu rezultāti apliecina *IBR/IPV* neesību un ir noteikts visu domājamo gadījumu statuss.

4. iedaļa

Statusa atsaukšana un atgūšana

1. Liellopu turēšanas objekta statuss “brīvs no *IBR/IPV*” ir jāatsauc, ja:
 - a) pēc tam, kad ir beidzies 20. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais maksimālais statusa apturēšanas laikposms, nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām;
 - b) kādam objektā turētam liellopam ir apstiprināts *IBR/IPV* gadījums.
2. Ja statuss “brīvs no *IBR/IPV*” ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja ir izpildītas 1. iedaļas 1. punkta b) un e) apakšpunkta un 2. iedaļas b), c) un d) punktā noteiktās prasības.
3. Ja statuss “brīvs no *IBR/IPV*” ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja:
 - a) visi apstiprināto gadījumu dzīvnieki ir aizvākti;
 - b) ar paraugiem, kas ņemti ne agrāk kā 30 dienas pēc pēdējā apstiprinātā gadījuma dzīvnieka aizvākšanas, ir īstenots vismaz viens no 1. iedaļas 1. punkta c) apakšpunktā noteiktajiem testēšanas režīmiem un iegūtais rezultāts ir negatīvs.

2. NODAĻA

No IBR/IPV brīva dalībvalsts vai zona

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

Dalībvalstij vai zonai statusu “brīva no IBR/IPV” attiecībā uz turētiem liellopiem var piešķirt tikai tad, ja:

- a) ir aizliegta turētu liellopu vakcinācija pret IBR/IPV; un
- b) vismaz 99,8 % objektu, kur pārstāvēti vismaz 99,9 % attiecīgās liellopu populācijas, ir brīvi no IBR/IPV.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

1. Dalībvalstij vai zonai statusu “brīva no IBR/IPV” attiecībā uz turētiem liellopiem var saglabāt tikai tad, ja:
 - a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas prasības; un
 - b) katru gadu tiek veikta uzraudzība, kuras pamatā ir nejaušināta paraugošana un kurai jānodrošina iespēja vismaz ar 95 % ticamību konstatēt ar *BoHV-1* inficētus objektus, izmantojot prevalences mērķrādītāju “0,2 % objektu”, vai ar *BoHV-1* inficētus liellopus, izmantojot prevalences mērķrādītāju “0,1 % liellopu populācijas”.
2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, kompetentā iestāde var atļaut slimības uzliesmojuma gadījumā izmantot *DIVA* vakcināciju, ja:
 - a) saskaņā ar 25. pantu veiktās epidemioloģiskās izmeklēšanas un izmeklējumu rezultāti liecina, ka uzliesmojums skāris tikai nelielu skaitu objektu;
 - b) to izmanto tikai, lai šo uzliesmojumu kontrolētu, ja kompetentā iestāde to uzskata par nepieciešamu;
 - c) liellopi tiek *DIVA* vakcināti kompetentās iestādes uzraudzībā un tiek dokumentēta *DIVA* vakcīnu izmantošana katram dzīvniekam;
 - d) *DIVA* satvarā vakcinētie liellopi tiek pārvietoti tieši uz kautuvi vai uz objektu citā zonā vai dalībvalstī, kur nav noteikts vakcinācijas aizliegums.
3. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, ja 5 secīgus gadus pēc statusa “brīva no IBR/IPV” piešķiršanas attiecīgajā dalībvalstī vai zonā nav konstatēts neviens uzliesmojums, var veikt uzraudzību, ar ko katru gadu, ņemot vērā ražošanas sistēmas un konstatētos riska faktorus, pierāda *BoHV-1* infekcijas neesību.

V DAĻA

AUJESKI SLIMĪBAS VĪRUSA INFEKCIJA

1. NODAĻA

No Aujeski slimības vīrusa infekcijas brīvs objekts

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

1. Cūku turēšanas objektam statusu “brīvs no Aujeski slimības vīrusa (ADV) infekcijas” var piešķirt tikai tad, ja:
 - a) pēdējo 12 mēnešu laikā nav bijis neviena gadījuma, kad objektā turētām cūkām būtu apstiprināta ADV infekcija;

- b) pēdējo 12 mēnešu laikā neviena no objektā turētajām cūkām nav vakcinēta pret Aujeski slimību;
 - c) objektā turētām cūkām, ņemot vērā iepriekšēju *DIVA* vakcināciju, pēdējo 12 mēnešu laikā ir bijis piemērots vismaz viens no tālāk minētajiem testēšanas režīmiem, kura satvarā ar negatīviem rezultātiem ir izdarīti seroloģiskie testi, ar kuriem nosaka antivielas pret ADV vai – ja vajadzīgs – antivielas pret ADV-gE un kurus veic ar:
 - i) asins vai gaļas sulas paraugu, kas ņemts no katras cūkas; vai
 - ii) asins vai gaļas sugas paraugiem, kas divos piegājienos ar 2–3 mēnešu starplaiku ņemti no tik daudz dzīvnieku, cik nepieciešams, lai varētu vismaz ar 95 % ticamību konstatēt seropozitīvos dzīvniekus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 10 %;
 - d) kopš c) apakšpunktā minētās paraugošanas sākuma visas objektā turētās cūkas:
 - i) ir no objektiem, kas brīvi no ADV infekcijas, un, ja izcelsmes objekti atrodas dalībvalstī vai zonā, kas nav brīva no ADV un uz ko neattiecas apstiprināta izskaušanas programma, minētajiem dzīvniekiem pēc to ieviešanas un pirms statusa “brīvs no ADV infekcijas” piešķiršanas ir veikts seroloģiskais tests, ar ko nosaka antivielas pret veselu ADV vai – ja vajadzīgs – antivielas pret ADV-gE, un tā rezultāts ir negatīvs; vai
 - ii) vismaz 30 dienas pirms to ieviešanas ir turētas karantīnā, un tām konstatēts negatīvs rezultāts seroloģiskajā testā, ar ko nosaka antivielas pret veselu ADV un ko veic divas reizes ar ne mazāk kā 30 dienu ilgu starplaiku starp katra parauga ievākšanas reizi. Pēdējā testā izmantojamais paraugs ir jāņem 15 dienu laikā pirms nosūtīšanas;
 - e) kopš c) apakšpunktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie cūku izcelsmes reproduktīvie produkti ir no:
 - i) objektiem, kas brīvi no ADV infekcijas; vai
 - ii) apstiprinātiem reproduktīvo produktu objektiem.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, statusu “brīvs no ADV infekcijas” objektam var piešķirt, ja visas cūkas ir no objektiem, kas brīvi no ADV infekcijas un kas atrodas vai nu no ADV infekcijas brīvā dalībvalstī vai zonā, vai dalībvalstī vai zonā, uz ko attiecas apstiprināta izskaušanas programma, ar noteikumu, ka minētās cūkas atbilst 2. iedaļas d) punkta prasībām.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

Cūku turēšanas objektam statusu “brīvs no ADV infekcijas” var saglabāt tikai tad, ja:

- a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas 1. punkta a), b) un e) apakšpunkta prasības;
- b) ar negatīviem rezultātiem tiek veikta seroloģiskā testēšana, kurā izmanto reprezentatīvu skaitu asins vai gaļas sulas paraugu, kas ņemti no objektā turētām cūkām, un kuras mērķis ir, pamatojoties uz testēšanas režīmu, kurā ņemts vērā ražošanas cikls un ADV ievazāšanas risks, pārliecināties par ADV infekcijas neesību. Minēto testēšanu veic šādi:
 - i) ja neviena turētā cūka nav vakcinēta pret Aujeski slimību, vismaz reizi gadā ar testiem, ar ko nosaka antivielas pret veselu ADV; vai
 - ii) vismaz divas reizes gadā ar testiem, ar ko nosaka antivielas pret veselu ADV, un vajadzības gadījumā ar testiem, ar ko nosaka antivielas pret ADV-gE;
- c) ja objekts atrodas no ADV infekcijas brīvā dalībvalstī vai zonā, saskaņā ar uzraudzību, kas paredzēta 2. nodaļas 2. iedaļas 1. punkta b) apakšpunktā vai 2. nodaļas 2. iedaļas 4. punktā (attiecīgā gadījumā), tiek veikta attiecīgā seroloģiskā testēšana, kas minēta b) punktā;
- d) visas ievestās cūkas:
 - i) atbilst 1. iedaļas 1. punkta d) apakšpunkta ii) punkta prasībām; vai

- ii) ir no objektiem, kas brīvi no ADV infekcijas, un tām ar negatīviem rezultātiem izdarīts seroloģiskais tests, ar kuru nosaka antivielas pret veselu ADV un kurš veikts ar paraugu, kas 15 dienu periodā pirms nosūtīšanas ievākts izcelsmes objektos, ja:
- objekts atrodas no ADV infekcijas brīvā dalībvalstī vai zonā un izcelsmes objekti neatrodas no ADV infekcijas brīvā dalībvalstī vai zonā vai
 - objekts atrodas dalībvalstī vai zonā, uz ko attiecas apstiprināta izskaušanas programma, un izcelsmes objekti atrodas dalībvalstī vai zonā, kas nav brīva no ADV infekcijas un uz ko apstiprināta izskaušanas programma neattiecas.

Testējamo cūku skaitam jābūt tādām, kas nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt seropozitīvos dzīvniekus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 10 %.

Atkāpjoties no pirmās daļas, attiecībā uz mazāk nekā 4 mēnešus vecām cūkām, kas dzimušas DIVA satvarā vakcinētām mātēm, var izmantot seroloģisko testu, ar ko nosaka antivielas pret ADV-gE.

3. iedaļa

Statusa apturēšana un atjaunošana

1. Cūku turēšanas objektam statuss "brīvs no ADV infekcijas" ir jāaptur, ja:
 - a) vairs netiek izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām;
 - b) ir aizdomas par ADV infekcijas gadījumu kādai objektā turētai cūkai.
2. Statusu "brīvs no ADV infekcijas" var atjaunot tikai tad, ja:
 - a) ir izpildītas 1. iedaļas 1. punkta b) un e) apakšpunkta un 2. iedaļas b) vai c) punkta (attiecīgā gadījumā) un d) punkta prasības;
 - b) turpmāko izmeklējumu rezultāti apliecina ADV infekcijas neesību un ir noteikts visu domājamo gadījumu statuss.

4. iedaļa

Statusa atsaukšana un atgūšana

1. Cūku turēšanas objekta statuss "brīvs no ADV infekcijas" ir jāatsauc, ja:
 - a) pēc tam, kad ir beidzies 20. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais maksimālais statusa apturēšanas laikposms, nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām;
 - b) kādai objektā turētai cūkai ir apstiprināts ADV infekcijas gadījums.
2. Ja statuss "brīvs no ADV infekcijas" ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja ir izpildītas 1. iedaļas 1. punkta b) un e) apakšpunkta un 2. iedaļas b) vai c) punkta (attiecīgā gadījumā) un d) punkta prasības.
3. Ja statuss "brīvs no ADV infekcijas" ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja ir aizvāktas visas objektā turētās cūkas.

2. NODAĻA

No Aujeski slimības vīrusa infekcijas brīva dalībvalsts vai zona

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

Dalībvalstij vai zonai statusu "brīva no ADV" infekcijas attiecībā uz turētām cūkām var piešķirt tikai tad, ja:

- a) iepriekšējos 12 mēnešus ir bijusi aizliegta cūku vakcinācija pret Aujeski slimību;

- b) ir veikta uzraudzība, kas parāda, ka attiecīgajā dalībvalstī vai zonā esošos objektos vismaz iepriekšējos 24 mēnešus nav konstatēti klīniski, virusoloģiski vai seroloģiski ADV infekcijas pierādījumi; un
- c) gadījumos, kad ir zināms, ka ADV infekcija ir ieviesusies savvaļas cūku populācijā, ir veikti pasākumi, lai novērstu ADV pārnesanu no savvaļas cūkām uz turētām cūkām.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

1. Dalībvalstij vai zonai statusu "brīva no ADV infekcijas" attiecībā uz turētām cūkām var saglabāt tikai tad, ja:
 - a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas a) un c) punkta prasības; un
 - b) katru gadu tiek veikta uzraudzība, kas balstīta uz nejaušinātu paraugošānu, kura nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt ar ADV inficētus objektus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 0,2 %. No objektā turētām cūkām ņemamo asins vai gaļas sulas paraugu skaitam jābūt tādām, kas nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt seropozitīvos dzīvniekus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 20 %.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, slimības uzliesmojuma gadījumā statusu "brīva no ADV infekcijas cūku populācijā" dalībvalstij vai zonai var saglabāt, ja:
 - a) visas skartajos objektos turētās cūkas ir aizvāktas;
 - b) kompetentā iestāde ir veikusi epidemioloģisko izmeklēšanu un izmeklējumus, arī izdarījusi klīnisko izmeklējumu un seroloģisko un virusoloģisko testēšanu:
 - i) visos cūku turēšanas objektos, kas tieši vai netieši bijuši saskarē ar inficēto objektu, ar mērķi izslēgt infekciju; un
 - ii) visos cūku turēšanas objektos, kas atrodas vismaz 2 kilometru rādiusā ap inficēto objektu, ar mērķi pierādīt, ka šie objekti nav inficēti. No šajos objektos turētām cūkām ņemamo asins vai gaļas sulas paraugu skaitam jābūt tādām, kas nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt seropozitīvos dzīvniekus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 10 %; vai
 - iii) ja izmantota DIVA vakcinācija, cūku turēšanas objektos, kas atrodas vakcinācijas rajonā ap inficēto objektu, divas reizes ar 2 mēnešu starplaiku ir veikta seroloģiskā testēšana uz ADV-gE antivielām, lai pierādītu infekcijas neesību;
 - c) rezultāti, kas iegūti saskaņā ar b) apakšpunktu veiktajā izmeklēšanā, liecina, ka uzliesmojums skāris tikai nelielu skaitu objektu;
 - d) katrā ar ADV inficētā objektā nekavējoties īstenoti attiecīgie kontroles pasākumi, kas minēti 24. pantā, t. sk. vajadzības gadījumā veikta vakcinācija ar DIVA vakcīnām.
3. Atkāpjoties no 1. iedaļas a) punkta, kompetentā iestāde var atļaut 2. punktā minētā slimības uzliesmojuma gadījumā izmantot DIVA vakcināciju, ja:
 - a) to izmanto tikai, lai šo uzliesmojumu kontrolētu, ja kompetentā iestāde to uzskata par nepieciešamu;
 - b) cūkas tiek DIVA vakcinētas kompetentās iestādes uzraudzībā un tiek dokumentēta DIVA vakcīnu izmantošana katram dzīvniekam;
 - c) DIVA satvarā vakcinētās cūkas tiek pārvietotas tieši uz kautuvi vai uz objektu citā zonā vai dalībvalstī, kur nav noteikts vakcinācijas aizliegums.
4. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, ja 2 secīgus gadus pēc statusa "brīva no ADV infekcijas" piešķiršanas attiecīgajā dalībvalstī vai zonā nav konstatēts neviens uzliesmojums, var veikt uzraudzību, ar ko katru gadu, ņemot vērā ražošanas sistēmas un konstatētos riska faktorus, pierāda ADV infekcijas neesību.

VIDAĻA

GOVJU VIRUSĀLĀ DIAREJA

1. NODAĻA

No govju virusālās diarejas brīvs objekts

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

1. Lielopu turēšanas objektam statusu "brīvs no govju virusālās diarejas (BVD)" var piešķirt tikai tad, ja:

- a) pēdējo 18 mēnešu laikā nav bijis neviena gadījuma, kad kādam objektā turētam lielopam būtu apstiprināta BVD;
- b) objektā turētiem liellopiem, ņemot vērā iespējamās iepriekšējās vakcinācijas, ir piemērots vismaz viens no šādiem testēšanas režīmiem:

- i) ar paraugiem, kas ņemti no visiem liellopiem, ir veikti testi, ar kuriem nosaka BVD vīrusa (BVDV) antigēnu vai genomu, un šo testu rezultāti ir negatīvi.

Vismaz no visiem pēdējos 12 mēnešos dzimušiem teļiem paraugiem jābūt ņemtiem pēc oficiālās identificēšanas vai vienlaikus ar to, bet ne vēlāk kā 20 dienas pēc atnešanās. To teļu mātes, kuru testu rezultāti ir negatīvi, nav jātestē;

- ii) ar paraugiem, kas ne mazāk kā 12 mēnešus ilgā laikposmā vismaz trīs piegājienos ar ne mazāk kā 4 mēnešu starplaikiem ņemti no liellopiem, kuri vismaz 3 mēnešus pirms testēšanas turēti objektā, ir veikti seroloģiskie testi, ar kuriem nosaka antivielas pret BVDV, un šo testu rezultāti ir negatīvi.

Testējamo dzīvnieku skaitam jābūt tādām, kas nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt seropozitīvos dzīvniekus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 50 %; jātestē ir vismaz pieci dzīvnieki vai visi turētie dzīvnieki, ja to skaits ir mazāks nekā pieci.

Ja liellopi objektā tiek turēti atsevišķās grupās, kam nav tiešas savstarpējas saskares, jātestē attiecīgs skaits dzīvnieku katrā grupā;

- iii) ne mazāk kā 12 mēnešu laikposmā ir piemērota i) un ii) punktā noteikto testēšanas režīmu kombinācija.

Kombinētajam testēšanas režīmam jābūt tādam pašai spējai atklāt slimību kā i) un ii) punktā minētajiem testēšanas režīmiem;

- c) kopš 1. punkta b) apakšpunktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie liellopi:

- i) ir no objektiem, kas ir brīvi no BVD un atrodas no BVD brīvā dalībvalstī vai zonā; vai

- ii) ir no objektiem, kas brīvi no BVD un kur:

- pēdējo 4 mēnešu laikā ar negatīviem rezultātiem ir veikti 1. nodaļas 2. iedaļas 1. punkta c) apakšpunkta ii) vai iii) punktā minētie seroloģiskie testi vai
- pirms to nosūtīšanas minētie liellopi ir testēti atsevišķi, lai izslēgtu BVDV pārnesi uz galamērķa objektu, ņemot vērā testēšanas vēsturi un attiecīgā gadījumā dzīvnieka grūsnības posmu; vai

- iii) tie uzrādījuši negatīvu rezultātu BVDV antigēna vai genoma testā un

- vismaz 21 dienu pirms nosūtīšanas ir turēti karantīnā, un, ja tās ir grūsnas mātītes, uzrādījuši negatīvu rezultātu BVDV antivielu testā, kas veikts ar paraugiem, kuri ņemti pēc ne mazāk kā 21 dienu ilgas karantīnas, vai
- pirms to nosūtīšanas vai – ja tās ir grūsnas mātītes – pirms apsēklošanas, kas notikusi pirms pašreizējās grūsnības, uzrādījuši pozitīvu rezultātu BVDV antivielu testā;

- d) kopš 1. punkta b) apakšpunktā minētās paraugošanas sākuma visi objektā ievestie liellopu izcelsmes reproduktīvie produkti ir no:
 - i) objektiem, kas brīvi no BVD; vai
 - ii) apstiprinātiem reproduktīvo produktu objektiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, statusu "brīvs no BVD" objektam var piešķirt, ja:

- a) visi liellopi ir no objektiem, kas brīvi no BVD un atrodas no BVD brīvā dalībvalstī vai zonā vai dalībvalstī vai zonā, uz ko attiecas apstiprināta izskaušanas programma, un attiecīgā gadījumā atbilst 1. punkta c) apakšpunkta prasībām; vai
- b) visi liellopi ir no objektiem, kas brīvi no BVD, tie nav paredzēti vaislai un objekta statuss "brīvs no BVD" ir saglabāts saskaņā ar 2. iedaļas 2. punktu.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

1. Liellopu turēšanas objektam statusu "brīvs no BVD" var saglabāt tikai tad, ja:

- a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas 1. punkta a), c) un d) apakšpunkta prasības;
- b) kopš statusa "brīvs no BVD" piešķiršanas objektam neviens liellops nav vakcinēts pret BVD;
- c) ar negatīviem rezultātiem tiek veikts vismaz viens no šādiem testēšanas režīmiem:
 - i) katram jaundzimušajam teļam konstatēts negatīvs rezultāts BVDV antigēna vai genoma testā, ko veic ar paraugu, kurš ņemts tajā pašā laikā, kad notikusi oficiālā identifikācija, bet ne vēlāk kā 20 dienas pēc atnešanās;
 - ii) vismaz reizi gadā, izmantojot paraugus, kas ņemti no liellopiem, kuri vismaz 3 mēnešus pirms testēšanas turēti objektā, tiek veikti seroloģiskie testi, ar kuriem nosaka antivielas pret BVDV.

Testējamo dzīvnieku skaitam jābūt tādām, kas nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt seropozitīvus dzīvniekus, izmantojot prevalences mērķrādītāju 50 %; jātestē ir vismaz pieci dzīvnieki vai visi turētie dzīvnieki, ja to skaits ir mazāks nekā pieci.

Ja liellopi objektā tiek turēti atsevišķās grupās, kam nav tiešas savstarpējas saskares, jātestē attiecīgs skaits dzīvnieku katrā grupā;

- iii) tiek piemērota i) un ii) punktā minēto testēšanas režīmu kombinācija.

Kombinētajam testēšanas režīmam jābūt tādai pašai spējai atklāt slimību kā i) un ii) punktā minētajiem testēšanas režīmiem;

- iv) ja objekts atrodas no BVD brīvā dalībvalstī vai zonā, testus veic ar paraugiem, kas ņemti saskaņā ar 2. nodaļas 2. iedaļas 1. punkta b) apakšpunktu vai attiecīgā gadījumā 2. nodaļas 2. iedaļas 3. punktu;
- d) ja objekts atrodas no BVD brīvā dalībvalstī vai zonā, minētajā objektā tiek ievesti tikai tādi liellopi, kas nav vakcinēti pret BVD.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, objektam, kurā tiek turēti 1. iedaļas 2. punkta b) apakšpunktā minētie liellopi, statusu "brīvs no BVD" drīkst saglabāt, neveicot liellopu testēšanu saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, ja:

- a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas 2. punkta b) apakšpunkta prasības;
- b) tie netiek izmantoti vaislai;
- c) tie nav saskarē ar dzīvniekiem, kas paredzēti vai tiek izmantoti vaislai, un no šī objekta tiek pārvietoti uz kautuvi:
 - i) tieši vai
 - ii) ar tādas savākšanas operācijas starpniecību, kuru veic tajā pašā dalībvalstī vai zonā un kurā tiek savākti tikai tādi dzīvnieki, kas atbilst b) un c) apakšpunkta prasībām un ir no objektiem, kuri izpilda a) apakšpunktā noteiktās prasības.

3. iedaļa

Statusa apturēšana un atjaunošana

1. Liellopu turēšanas objekta statuss "brīvs no BVD" ir jāaptur, ja:
 - a) nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām;
 - b) ir aizdomas par BVD gadījumu kādam objektā turētam liellopam.
2. Statusu "brīvs no BVD" var atjaunot tikai tad, ja:
 - a) ir izpildītas 1. iedaļas 1. punkta c) un e) apakšpunkta un 2. iedaļas 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta un attiecīgā gadījumā 2. punkta prasības;
 - b) turpmāko izmeklējumu rezultāti apliecina BVD neesību un ir noteikts visu domājamo gadījumu statuss.

4. iedaļa

Statusa atsaukšana un atgūšana

1. Liellopu turēšanas objekta statuss "brīvs no BVD" ir jāatsauc, ja:
 - a) pēc tam, kad ir beidzies 20. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais maksimālais statusa apturēšanas laikposms, nav izpildīta viena vai vairākas no 2. iedaļā noteiktajām prasībām;
 - b) kādam objektā turētam liellopam ir apstiprināts BVD gadījums.
2. Ja statuss "brīvs no BVD" ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja ir izpildītas 1. iedaļas 1. punkta c) un e) apakšpunkta un 2. iedaļas 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta un attiecīgā gadījumā 2. punkta prasības.
3. Ja statuss "brīvs no BVD" ir atsaukts saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, minēto statusu var atgūt tikai tad, ja:
 - a) visi dzīvnieki, kam konstatēts pozitīvs testa rezultāts attiecībā uz BVDV, ir aizvēkti;
 - b) ir noteikts katra objektā turētā liellopa statuss attiecībā uz BVDV infekciju;
 - c) visi teļi, kas varētu būt inficēti ar BVDV *in utero*, ir dzimuši un turēti izolācijā līdz brīdim, kad tiem konstatēts negatīvs testa rezultāts attiecībā uz BVDV antigēnu vai genomu.

2. NODAĻA

No govju virusālās diarejas brīva dalībvalsts vai zona

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

Dalībvalstij vai zonai statusu "brīva no BVD" attiecībā uz turētiem liellopiem var piešķirt tikai tad, ja:

- a) ir aizliegta turētu liellopu vakcinācija pret BVD;
- b) vismaz iepriekšējo 18 mēnešu laikā nav apstiprināts neviens BVD gadījums turētiem liellopiem; un
- c) vismaz 99,8 % objektu, kur pārstāvēti vismaz 99,9 % liellopu populācijas, ir brīvi no BVD.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

1. Dalībvalstij vai zonai statusu "brīva no BVD" attiecībā uz turētiem liellopiem var saglabāt tikai tad, ja:
 - a) joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas a) un c) punkta prasības; un

- b) katru gadu tiek veikta uzraudzība, kas nodrošina iespēju vismaz ar 95 % ticamību konstatēt ar *BVDV* inficētos objektus, izmantojot prevalences mērķrādītāju "0,2 % objektu", vai ar *BVDV* inficētos liellopus, izmantojot prevalences mērķrādītāju "0,1 % liellopu populācijas".
2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, kompetentā iestāde var atļaut slimības uzliesmojuma gadījumā izmantot vakcināciju, ja:
- a) saskaņā ar 25. pantu veiktās epidemioloģiskās izmeklēšanas un izmeklējumu rezultāti liecina, ka uzliesmojums skāris tikai nelielu skaitu objektu;
 - b) kompetentās iestādes uzraudzībā tiek vakcinēts tikai ierobežots skaits liellopu, ko kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgu, lai kontrolētu šo uzliesmojumu, un vakcinācijas izmantošana katram dzīvniekam tiek dokumentēta.
3. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, ja 5 secīgus gadus pēc statusa "brīva no *ADV*" piešķiršanas attiecīgajā dalībvalstī vai zonā nav konstatēts neviens uzliesmojums, var veikt uzraudzību, ar ko katru gadu, ņemot vērā ražošanas sistēmas un konstatētos riska faktorus, pierāda *BVD* neesību.
-

V PIELIKUMS

SLIMĪBSPECIFISKAS PRASĪBAS STATUSA "BRĪVS NO SLIMĪBAS" PIEŠĶIRŠANAI UN SAGLABĀŠANAI
DALĪBVALSTU VAI ZONU LĪMENĪ

I DAĻA

TRAKUMSĒRGAS VĪRUSA INFEKCIJA

1. NODAĻA

Tehniskās prasības vakcinācijai pret trakumsērgu

1. iedaļa

Turētu dzīvnieku vakcinācija

1. Trakumsērgas vīrusa infekcijas (RABV) izskaušanas programmu īstenošanas nolūkā vakcinācija pret trakumsērgu veicama tikai identificētiem loļojumdzīvniekiem un tai jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 576/2013 ⁽¹⁾ III pielikumā noteiktajām prasībām.
2. RABV infekcijas izskaušanas programmu īstenošanas nolūkā to turēto dzīvnieku vakcinācija pret trakumsērgu, kas nav 1. punktā minētie dzīvnieki, ir jābalsta riska izvērtēšanā un jāveic, lai pasargātu cilvēkus no eksponētības trakumsērgas vīrusam, izmantojot vakcīnas, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 576/2013 III pielikuma 1. punkta a) un b) apakšpunkta prasībām.

2. iedaļa

Savvaļas dzīvnieku vakcinācija

1. RABV infekcijas izskaušanas programmu īstenošanas nolūkā savvaļas dzīvnieku perorālā vakcinēšanā pret RABV infekciju jāievēro šādi noteikumi:
 - a) vakcinēšana jāorganizē un jāīsteno regulāru plānotu vai ārkārtas kampaņu veidā, ņemot vērā 32. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto riska novērtējumu;
 - b) ņemot vērā dzīvnieku mērķpopulācijas bioloģiju, epidemioloģisko situāciju un apgabala topogrāfiju, jānodrošina pienācīga vakcīnu sadale laika un vakcinācijas apgabala tvēruma ziņā;
 - c) ar ģeogrāfiskās informācijas sistēmu palīdzību tik bieži, lai vajadzības gadījumā varētu veikt korektīvus pasākumus, jānovērtē pareizais vakcinācijas ēsmu ģeogrāfiskais sadalījums; un
 - d) jāveic vakcinācijas iedarbīguma monitorings, kas var ietvert biomarkiera klātbūtnes konstatēšanu un seroloģisko testu veikšanu mirušiem pie vakcinācijas mērķpopulācijas piederošiem dzīvniekiem.
2. RABV infekcijas izskaušanas programmu īstenošanas nolūkā klaiņojošu suņu populāciju vakcinēšanā pret RABV infekciju jāievēro šādi noteikumi:
 - a) ja nepieciešams, vakcinēšana jāorganizē un jāīsteno kā daļa no klaiņojošu suņu populāciju kontroles un pārvaldības pasākumiem, ņemot vērā 32. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto riska novērtējumu;
 - b) vakcinēšanai jāatbilst 1. iedaļas prasībām.

2. NODAĻA

No trakumsērgas vīrusa infekcijas brīva dalībvalsts vai zona

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

1. Dalībvalstij vai zonai statusu "brīva no RABV infekcijas" var piešķirt tikai tad, ja:
 - a) vismaz pēdējos 24 mēnešus ir īstenota uzraudzība saskaņā ar 3. panta 1. punkta prasībām; un

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Regula (ES) Nr. 576/2013 par loļojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu un par Regulas (EK) Nr. 998/2003 atcelšanu (OV L 178, 28.6.2013., 1. lpp.).

- b) pēdējo 24 mēnešu laikā dzīvnieku mērķpopulācijā nav apstiprināts neviens RABV infekcijas gadījums.
2. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, gadījumos, kad RABV infekcijas gadījums ir apstiprināts, minēto statusu var piešķirt, ja attiecīgais inficēšanās gadījums nav noticis minētajā dalībvalstī vai zonā un
- a) gadījums ir oficiāli apstiprināts un epidemioloģiskā saikne nav varējusi rasties un nav varējusi izraisīt vēl kādu gadījumu, kas ietver gadījuma konstatēšanu robežkontroles punktā, karantīnas objektā vai norobežota objekta karantīnas telpās; vai
 - b) epidemioloģiskā saikne var būt radusies, taču sešu mēnešu laikā pēc gadījuma dzīvnieka nāves, veicot pastiprinātu uzraudzību un epidemioloģisko izmeklēšanu un izmeklējumus, neviens papildu gadījums nav konstatēts.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

Dalībvalstij vai zonai statusu “brīva no RABV infekcijas” var saglabāt tikai tad, ja:

- a) saskaņā ar 3. panta 1. panta prasībām ir īstenota uzraudzība, lai agrīni konstatētu slimību; un
- b) dzīvnieku mērķpopulācijā nav apstiprināts neviens RABV infekcijas gadījums vai gadījums ir konstatēts un ir izpildīti 1. iedaļas 2. punkta nosacījumi.

II DAĻA

INFEKCIJĀ KATARĀLĀ DRUDŽA VĪRUSA INFEKCIJA (1.–24. SEROTIPS)

1. NODAĻA

Uzraudzības prasību minimums

1. iedaļa

Uzraudzība ar mērķi konstatēt infekciozā katarālā drudža vīrusa serotipus, par kuriem iepriekšējos 2 gados nav ziņots

1. Infekciozā katarālā drudža vīrusa infekcijas (1.–24. serotips) (BTV infekcija) uzraudzībai, ko veic, lai agrīni konstatētu to, ka ir ievazājusies vai atkārtojas infekcija ar kādu no BTV serotipiem (1.–24.), par kuru iepriekšējo 2 gadu laikā nav ziņots, ir jāietver:
 - a) šīs regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētās vispārīgās uzraudzības prasības;
 - b) šīs nodaļas 4. iedaļā paredzētā aktīvā uzraudzība.
2. Plānojot 1. punktā paredzēto uzraudzību, jāņem vērā:
 - a) tādas infekcijas risks, kam ir ierobežotas klīniskās izpausmes;
 - b) BTV serotipu ievazāšanās risks, kas saistīts ar kāda BTV serotipa (1.–24.) cirkulāciju apkaimē; un
 - c) jebkurš cits konstatēts relevants kāda tāda BTV serotipa (1.–24.) ievazāšanās riska faktors, par kuru iepriekšējos 2 gadus nav ziņots.
3. Inficētai dalībvalstij, zonai vai trešai valstij blakusesošā apgabalā vai apgabalos uzraudzība ir jāpastiprina zonā, kas plešas līdz 150 km no robežas ar dalībvalsti, zonu vai trešo valsti. Pastiprinātas uzraudzības zonas demarkāciju var pielāgot attiecīgām ekoloģiskām vai ģeogrāfiskām īpatnībām, kas var veicināt vai apturēt BTV pārnasi, vai pielāgot sakarā ar slimību kontroles pasākumu īstenošanu, kas pamato lielāka vai mazāka attāluma izvēli.
4. Uzraudzībai, kas paredzēta 1. punkta b) apakšpunktā un 3. punktā, jābūt tādai, lai vismaz ar 95 % ticamību varētu konstatēt infekciju dzīvnieku mērķpopulācijā, izmantojot prevalences mērķrādītāju 5 %, ja vien 4. nodaļas 2. iedaļā nav noteikts citādi.

2. iedaļa

Uzraudzība ar mērķi noteikt BTV infekcijas apmēru

1. BTV infekcijas uzraudzībā, ko veic, lai savlaicīgi nodrošinātu infekcijas izplatības demarkāciju, kad konstatēta viena vai vairāku BTV serotipu klātbūtne, vai, ja vajadzīgs, pārraudzītu prevalenci, ir jāiekļauj:
 - a) šīs regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētās vispārīgās uzraudzības prasības; un
 - b) šīs nodaļas 4. iedaļā paredzētā aktīvā uzraudzība.
2. Plānojot 1. punktā paredzēto uzraudzību, jāņem vērā visa pieejamā informācija par slimības epidemioloģiju un teritorijā dominējošā vektora bioloģiju.
3. Šīs iedaļas 1. punktā paredzētās uzraudzības prevalences mērķrādītājs jāpielāgo epidemioloģiskajai situācijai, ņemot vērā galvenos riska faktorus, tādus kā dzīvnieku mērķpopulācija un vektoru populācija.

3. iedaļa

Uzraudzība ar mērķi pierādīt BTV infekcijas neesību

1. BTV infekcijas uzraudzībai, ko veic, lai pierādītu, ka infekcijas ar kādu no teritorijā iepriekš konstatētiem serotipiem (1.–24.) nav, ir jāietver:
 - a) šīs regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētās vispārīgās uzraudzības prasības; un
 - b) šīs nodaļas 4. iedaļā paredzētā aktīvā uzraudzība.
2. Plānojot 1. punktā paredzēto uzraudzību, jāņem vērā:
 - a) tādas infekcijas risks, kam ir ierobežotas klīniskās izpausmes;
 - b) visa pieejamā informācija par slimības epidemioloģiju un teritorijā dominējošā vektora bioloģiju; un
 - c) visi īpašie riski, kas saistīti ar konstatētās infekcijas persistenci.
3. Uzraudzībai, kas paredzēta 1. punkta b) apakšpunktā, jānodrošina iespēja vismaz ar 95 % ticamību varētu konstatēt infekciju dzīvnieku mērķpopulācijā, izmantojot prevalences mērķrādītāju 1 %.

4. iedaļa

Prasības attiecībā uz aktīvo BTV infekcijas uzraudzību

1. Šīs regulas 40. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto ģeogrāfisko vienību pamatā ir jābūt 45 x 45 km lielam koordinātu tīklam, un tās var pielāgot:
 - a) epidemioloģiskajai situācijai, tam, cik ātri infekcija izplatās, un to zonu formai un lielumam, uz kurām infekcijas apstiprināšanas gadījumā attiecas izskaušanas programma; un
 - b) zonām saskaņā ar 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu.
2. Aktīvās uzraudzības pamatā ir jābūt vienai vai vairākām šādām darbībām:
 - a) kontrol dzīvnieku uzraudzība ar seroloģisko vai virusoloģisko testēšanu; un
 - b) strukturēti prevalences apsekojumi, kuru pamatā ir nejaušinātas vai riska izvērtēšanā balstītas paraugošanas stratēģija, kurā izmanto seroloģisko vai virusoloģisko testēšanu.
3. Paraugošana jāveic:
 - a) vismaz reizi gadā tajā gada periodā, kad ir vislielākā varbūtība konstatēt infekciju vai serokonversiju; un
 - b) reizi mēnesī vektoraktivitātes sezonas laikā, ja ir nepieciešama regulāra informācija sakarā ar infekcijas izplatīšanās risku.

4. Dzīvniekiem, no kuriem ņem paraugus, jāatbilst šādām prasībām:
 - a) tie nav vakcinēti pret BTV serotipu vai serotipiem, uz ko ir vērsta uzraudzība;
 - b) tos vairs neaizsargā mātes imunitāte, ja to māte bijusi vakcinēta vai inficēta;
 - c) tie pietiekamu laiku uzturējušies attiecīgajā ģeogrāfiskajā vienībā un nav bijuši aizsargāti no eksponētības vektoram;
 - d) tie reprezentē attiecīgajā ģeogrāfiskajā vienībā mītošās dzīvnieku mērķpopulācijas ģeogrāfisko sadalījumu; un
 - e) ja uzraudzības pamatā ir kontrol dzīvnieku seroloģiskā testēšana, tie ir sākotnēji seronegatīvi.
5. Katrā ģeogrāfiskajā vienībā ievācamā parauga lielums jāaprēķina saskaņā ar prevalences mērķrādītāju, kura pamatā ir 1.–3. iedaļā noteiktie mērķi.
6. Ja uzraudzība ir jāpielāgo saskaņā ar 43. panta 2. punkta c) apakšpunktu, tajā jāiekļauj vismaz:
 - a) ievesto dzīvnieku apsekojums, kurš:
 - i) jābalsta uz visu ievesto dzīvnieku paraugošanu un testēšanu;
 - ii) jāveic iespējami drīz pēc to ieviešanas; vai
 - b) tādas dzīvnieku mērķpopulācijas apsekojums, kuru vīrusa iespējamā cirkulācija apdraud visvairāk, un:
 - i) tam jānodrošina iespēja vismaz ar 95 % ticamību konstatēt BTV infekciju, izmantojot prevalences mērķrādītāju 5 %;
 - ii) vai nu:
 - tas jāveic ne agrāk kā 21 dienu pēc dzīvnieku ieviešanas, ja tas ir vienreizējs apsekojums, vai
 - jāveic tik bieži, cik bieži tiek pārvietoti dzīvnieki, kas var apdraudēt veselības statusu.

Šis apsekojums nav vajadzīgs, ja paraugošanu veic tik bieži, kā noteikts 3. punkta b) apakšpunktā.

5. iedaļa

Entomoloģiskā uzraudzība

1. Entomoloģiskās uzraudzības satvarā jāisteno vismaz viena aktīva ikgadēja programma, kuras laikā ar pastāvīgi izvietotiem sūcējslazdiem ņem vektorus un kuras mērķis ir noteikt vektora populācijas dinamiku un attiecīgā gadījumā arī vektorbrīvo periodu.
2. Saskaņā ar iepriekš noteiktiem protokoliem jāizmanto sūcējslazdi, kas aprīkoti ar ultravioleto gaismu; slazdi jādarbina visu nakti un ne retāk kā:
 - a) vienu nakti nedēļā tajā mēnesī, kas ir pirms vektorbrīvā perioda paredzamā sākuma, un tajā mēnesī, kas ir pirms vektorbrīvā perioda paredzamajām beigām; un
 - b) vienu nakti mēnesī vektorbrīvā perioda laikā.Slazdu darbības biežumu var pielāgot, pamatojoties uz pierādījumiem, kas iegūti pirmajos 3 to darbināšanas gados.
3. Katrā ģeogrāfiskajā vienībā, kas minēta 40. panta 1. punkta a) apakšpunktā, visā sezonāli no BTV brīvajā zonā jāizvieto vismaz viens slazds. Daļa no knišļiem, kas savākti sūcējslazdos, jānosūta uz specializētu laboratoriju, kurā ir iespēja saskaitīt un identificēt domājamā vektora suga vai kompleksu.
4. Ja entomoloģisko uzraudzību organizē vektorbrīvā perioda noteikšanas kontekstā, rezultātu interpretēšanas vajadzībām jānosaka *Culicoides* sugu maksimālais sliekšnis. Ja nav drošu pierādījumu, kas ļautu noteikt maksimālo sliekšni, jāizmanto šāds: 0 *Culicoides imicola* īpatņu un mazāk nekā piecas pāras jeb olas izdējušas *Culicoides* mātītes katrā slazdā.

2. NODAĻA

Dzīvnieku un reproduktīvo produktu pārvietošana

1. iedaļa

Dzīvnieku pārvietošana

1. Dzīvnieki ir no dalībvalsts vai zonas, kas brīva no BTV, un tie pēdējo 60 dienu laikā pirms pārvietošanas dienas nav vakcinēti ar dzīvu vakcīnu pret BTV infekciju.
2. Dzīvnieki ir no dalībvalsts vai zonas, uz ko attiecas izskaušanas programma, un ir izpildīta vismaz viena no šīm prasībām:
 - a) dzīvnieki ir turēti sezonāli no BTV brīvā dalībvalstī vai saskaņā ar 40. panta 3. punktu izveidotā zonā:
 - i) vismaz 60 dienas pirms pārvietošanas dienas;
 - ii) vismaz 28 dienas pirms pārvietošanas dienas, un tiem izdarīts seroloģiskais tests, kura rezultāti ir negatīvi un kurš veikts ar paraugiem, kas ievākti vismaz 28 dienas pēc dienas, kad dzīvnieks ievests sezonāli no BTV brīvā dalībvalstī vai zonā; vai
 - iii) vismaz 14 dienas pirms pārvietošanas dienas, un tiem izdarīts PCR tests, kura rezultāti ir negatīvi un kurš veikts ar paraugiem, kas ievākti vismaz 14 dienas pēc dienas, kad dzīvnieks ievests sezonāli no BTV brīvā dalībvalstī vai zonā;
 - b) laikā, kad dzīvnieki transportēti uz galamērķa vietu, tie tikuši aizsargāti pret vektoriem, un tie tikuši sargāti no vektoru uzbrukumiem pret vektoriem aizsargātā objektā:
 - i) vismaz 60 dienas pirms pārvietošanas dienas; vai
 - ii) vismaz 28 dienas pirms pārvietošanas dienas, un tiem izdarīts seroloģiskais tests, kura rezultāti ir negatīvi un kurš veikts ar paraugiem, kas ievākti vismaz 28 dienas pēc dienas, kad sācies laikposms, kurā dzīvnieki tikuši aizsargāti pret vektoru uzbrukumiem; vai
 - iii) vismaz 14 dienas pirms pārvietošanas dienas, un tiem izdarīts PCR tests, kura rezultāti ir negatīvi un kurš veikts ar paraugiem, kas ievākti vismaz 14 dienas pēc dienas, kad sācies laikposms, kurā dzīvnieki tikuši aizsargāti pret vektoru uzbrukumiem,
 - c) dzīvnieki ir vakcinēti pret gandrīz visiem BTV serotipiem (1.–24.), par kuriem pēdējo 2 gadu laikā ziņots attiecīgajā dalībvalstī vai zonā, dzīvnieki ir garantētajā imunitātes periodā, kas norādīts vakcīnas specifikācijā, un tie atbilst vismaz vienai no šādām prasībām:
 - i) tie vakcinēti vairāk nekā 60 dienas pirms pārvietošanas dienas; vai
 - ii) tie vakcinēti ar inaktivētu vakcīnu, un tiem izdarīts PRC tests, kura rezultāti ir negatīvi un kurš veikts ar paraugiem, kas ievākti vismaz 14 dienas pēc vakcīnas specifikācijā noteiktās imunitātes izveidošanās;
 - d) dzīvniekiem izdarīts seroloģiskais tests, ar ko var noteikt specifiskas antivielas pret visiem BTV serotipiem (1.–24.), par kuriem pēdējo 2 gadu laikā ziņots attiecīgajā dalībvalstī vai zonā, un tā rezultāti ir negatīvi, un:
 - i) seroloģiskais tests veikts ar paraugiem, kas ievākti vismaz 60 dienas pirms pārvietošanas dienas; vai
 - ii) seroloģiskais tests veikts ar paraugiem, kas ievākti vismaz 30 dienas pirms pārvietošanas dienas, un dzīvniekiem izdarīts PCR tests, kura rezultāti ir negatīvi un kurš veikts ar paraugiem, kas ievākti ne agrāk kā 14 dienas pirms pārvietošanas dienas.
3. Dzīvnieki ir no dalībvalsts vai zonas, kas nav brīva no BTV un uz ko neattiecas BTV infekcijas izskaušanas programma, un:
 - a) tie atbilst 2. punkta b) apakšpunkta prasībām; vai

- b) vismaz pēdējās 60 dienas pirms izvešanas dzīvnieki turēti vai nu apgabalā ar vismaz 150 km rādiusu ap objektu, kurā tie tiek turēti, vai dalībvalstī, kur vismaz pēdējās 60 dienas pirms izvešanas ir veikta uzraudzība atbilstoši 1. nodaļas 1. un 2. iedaļas prasībām; un:
 - i) tie saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunktu ir vakcinēti pret visiem BTV serotipiem (1.–24.), par kuriem pēdējo 2 gadu laikā ziņots apgabalā ar vismaz 150 km rādiusu ap vietu, kur dzīvnieki turēti; vai
 - ii) tie saskaņā ar 2. punkta d) apakšpunktu ir imunizēti pret visiem BTV serotipiem (1.–24.), par kuriem pēdējo 2 gadu laikā ziņots apgabalā ar vismaz 150 km rādiusu ap vietu, kur dzīvnieki turēti.
- 4. Dzīvnieki ir no dalībvalsts vai zonas, kas nav brīva no BTV, tie paredzēti tūlītējai nokaušanai un ir izpildītas šādas prasības:
 - a) vismaz 30 dienas pirms pārvietošanas dienas nav ziņots par nevienu BTV infekcijas gadījumu izcelsmes objektā;
 - b) dzīvniekus transportē tieši no izcelsmes dalībvalsts vai zonas uz galamērķa kautuvi, kur tos nokauj 24 stundu laikā pēc atvešanas;
 - c) izcelsmes objekta operators ir informējis galamērķa kautuves operatoru par pārvietošanu vismaz 48 stundas pirms dzīvnieku iekraušanas.
- 5. Dzīvnieki ir no dalībvalsts vai zonas, kas nav brīva no BTV un uz ko neattiecas BTV infekcijas izskaušanas programma, un tie atbilst 2. punkta a) apakšpunkta prasībām.
- 6. Dzīvnieki ir no dalībvalsts vai zonas, kas nav brīva no BTV, un:
 - a) tie vismaz 14 dienas pirms pārvietošanas dienas ar insekticīdiem vai repelentiem bijuši aizsargāti pret vektoru uzbrukumiem; un
 - b) minētajā laikposmā tiem izdarīts PCR tests, kura rezultāti ir negatīvi un kurš veikts ar paraugiem, kas ievākti vismaz 14 dienas pēc dienas, kad sākusies aizsargāšana pret vektoru uzbrukumiem.
- 7. Dzīvnieki atbilst konkrētām dzīvnieku veselības prasībām, ko kompetentā iestāde noteikusi, lai nodrošinātu, ka dzīvniekiem pirms izvešanas ir pietiekama imunoloģiska aizsardzība.
- 8. Dzīvnieki atbilst kādai no 2., 3., 5., 6. vai 7. punktā noteiktajām prasībām vienīgi attiecībā uz BTV serotipiem, par kuriem pēdējo 2 gadu laikā ziņots izcelsmes dalībvalstī vai zonā, nevis galamērķa dalībvalstī vai zonā tajā pašā laikposmā.

2. iedaļa

Reproduktīvo produktu pārvietošana

- 1. Donordzīvnieki vismaz 60 dienas pirms reproduktīvo produktu ievākšanas un tās laikā turēti no BTV infekcijas brīvā dalībvalstī vai zonā.
- 2. Reproductīvie produkti ir no dalībvalsts vai zonas, uz ko attiecas BTV infekcijas izskaušanas programma, un tie atbilst vismaz vienai no prasībām, kas a) apakšpunktā noteiktas attiecībā uz spermu, b) apakšpunktā – attiecībā uz *in vivo* radītiem liellopu embrijiem vai c) apakšpunktā – attiecībā uz embrijiem, kas nav *in vivo* radīti liellopu embriji, un oocītiem:
 - a) sperma ir iegūta no donordzīvniekiem, kas atbilst vismaz vienai no šādām prasībām:
 - i) vismaz 60 dienas pirms spermas ievākšanas sākuma un tās laikā tie pret vektoriem aizsargātā objektā tikuši sargāti no vektoru uzbrukumiem;
 - ii) vismaz 60 dienas pirms spermas ievākšanas sākuma un tās laikā tie turēti dalībvalstī vai zonā, kas ir sezonāli brīva no BTV;
 - iii) tiem izdarīts seroloģiskais tests, kura rezultāti ir negatīvi un kurš veikts ar paraugiem, kas ievākti laikā starp 28. un 60. dienu, skaitot no attiecīgās spermas ievākšanas dienas;

- iv) tiem piemērota tieša diagnostikas metode, kurā iegūti negatīvi rezultāti un kura veikta ar paraugiem, kas ievākti:
 - nosūtīšanai paredzētās spermas ievākšanas sākumā un beigās un
 - spermas ievākšanas laikā: vismaz reizi 7 dienās (vīrusa izolācijas testa gadījumā) vai vismaz reizi 28 dienās (PCR testa gadījumā);
 - b) *in vivo* radītie liellopu embriji ir iegūti no donordzīvniekiem, kuriem ievākšanas dienā nav vērojamas klīniskas BTV infekcijas pazīmes, un minētie embriji ir ievākti, apstrādāti un glabāti saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2020/686 ⁽²⁾ III pielikuma 2. daļas prasībām;
 - c) embriji, kas nav *in vivo* radīti liellopu embriji, un oocīti ir iegūti no donordzīvniekiem, kas atbilst vismaz vienai no šādām prasībām:
 - i) vismaz 60 dienas pirms embriju/oocītu ievākšanas sākuma un tās laikā tie pret vektoriem aizsargātā objektā tikuši sargāti no vektoru uzbrukumiem;
 - ii) tiem izdarīts seroloģiskais tests, kura rezultāti ir negatīvi un kurš veikts ar paraugiem, kas ievākti laikā starp 28. un 60. dienu, skaitot no attiecīgās embriju/oocītu ievākšanas dienas;
 - iii) tiem izdarīts PCR tests, kura rezultāti ir negatīvi un kurš veikts ar paraugiem, kas ievākti embriju/oocītu vākšanas dienā;
 - iv) vismaz 60 dienas pirms embriju/oocītu ievākšanas tie turēti dalībvalstī vai zonā, kas ir sezonāli brīva no BTV.
3. Reproductīvie produkti ir no dalībvalsts vai zonas, kas nav brīva no BTV un uz ko neattiecas BTV infekcijas izskaušanas programma, un tie atbilst 2. punkta a) apakšpunkta i), iii), iv) punkta, 2. punkta b) apakšpunkta, 2. punkta c) apakšpunkta i), ii) vai iii) punkta prasībām.
4. Reproductīvie produkti ir no dalībvalsts vai zonas, kas nav brīva no BTV un uz ko neattiecas BTV infekcijas izskaušanas programma, un tiem jāatbilst 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkta vai 2. punkta c) apakšpunkta iv) punkta prasībām.

3. NODAĻA

Pret vektoriem aizsargāts objekts

Objektam statusu "pret vektoriem aizsargāts objekts" var piešķirt tikai tad, ja ir izpildītas šādas prasības:

- a) pie objekta ieejām un izejām ir atbilstošas fiziskas barjeras;
- b) objekta fiziskajām atverēm jābūt aizsegtām ar kukaiņu aizsargtīkliem, kuriem ir atbilstoša lieluma acis un kuri regulāri un saskaņā ar ražotāja instrukcijām tiek impregnēti ar apstiprinātu insekticīdu;
- c) pret vektoriem aizsargātā objektā un ap šādu objektu ir jāveic vektoruzraudzība un kontrole;
- d) pret vektoriem aizsargāta objekta tuvumā ir jāveic pasākumi, lai samazinātu vai iznīcinātu vektoru vairošanās vietas; un
- e) jābūt ieviestām darba standartprocedūrām (t. sk. rezerves un trauksmes sistēmu apraksti), saskaņā ar kurām norit pret vektoriem aizsargāta objekta darbība un dzīvnieku transportēšana uz iekraušanas vietu.

4. NODAĻA

No BTV infekcijas brīva dalībvalsts vai zona

1. iedaļa

Statusa piešķiršana

1. Dalībvalstij vai zonai, kur nekad nav ziņots par BTV, statusu "brīva no BTV infekcijas" var piešķirt tikai tad, ja:
- a) vismaz pēdējos 24 mēnešus ir veikta uzraudzība saskaņā ar 1. nodaļas 1. iedaļu; un

⁽²⁾ Komisijas 2019. gada 17. decembra Deleģētā regula (ES) 2020/686, ar ko attiecībā uz reproductīvo produktu objektu apstiprināšanu un izsekojamības un dzīvnieku veselības prasībām, kas jāievēro, veicot konkrētu turētu sauszemes dzīvnieku reproductīvo produktu pārvietošanu Savienībā, papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/429 (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1 lpp.).

- b) pēdējo 24 mēnešu laikā dzīvnieku mērķpopulācijā nav apstiprināts neviens *BTV* infekcijas gadījums.
2. Dalībvalstij vai zonai, kur jau ir ziņots par *BTV*, statusu “brīva no *BTV* infekcijas” var piešķirt tikai tad, ja:
- a) vismaz pēdējo 24 mēnešu laikā ir veikta uzraudzība saskaņā ar 1. nodaļas 3. iedaļu; un
 - b) pēdējo 24 mēnešu laikā dzīvnieku mērķpopulācijā nav apstiprināts neviens *BTV* infekcijas gadījums.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

1. Statusu “brīva no *BTV* infekcijas” var saglabāt tikai tad, ja:
- a) tiek izpildītas 1. iedaļas 1. punkta prasības; un
 - b) dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieki un reproduktīvie produkti uz vai caur dalībvalsti vai zonu tiek pārvietoti tikai tad, ja ir izpildītas 43. un 45. pantā noteiktās prasības.
2. Šīs nodaļas 1. iedaļas 1. punktā minētās uzraudzības intensitāte un biežums ir pienācīgi jāpielāgo:
- a) kaimiņos esošo dalībvalstu, zonu vai trešo valstu veselības statusam saskaņā ar 1. nodaļas 4. iedaļas 3. punktu;
 - b) tādas dzīvnieku mērķpopulācijas dzīvnieku ieviešanai, kas var būt apdraudējusi dalībvalsts vai zonas veselības statusu saskaņā ar 1. nodaļas 4. iedaļas 6. punktu.
3. Ja 2 secīgus gadus pēc statusa “brīva no *BTV* infekcijas” piešķiršanas dalībvalstij vai zonai nav konstatēta infekcijas cirkulācija, uzraudzības pamatā jābūt:
- a) nejaušinātai ikgadējai uzraudzībai, kas ļauj vismaz ar 95 % ticamību konstatēt *BTV* infekciju, izmantojot prevalences mērķrādītāju 20 %; vai
 - b) riska izvērtēšanā balstītai ikgadējai uzraudzībai, kuras mērķis ir konstatēt *BTV* infekciju un kuru veic, ņemot vērā ražošanas sistēmas un konstatētos riska faktorus.

5. NODAĻA

Sezonāli no *BTV* brīva dalībvalsts vai zona

1. Statusu “sezonāli brīva no *BTV*” dalībvalstij vai tās zonai var noteikt tikai tad, ja:
- a) vektorbrīvā perioda un līdz ar to sezonāli no *BTV* brīvā perioda sākums un beigas ir pierādīti, pamatojoties uz entomoloģisko uzraudzību saskaņā ar 1. nodaļas 5. iedaļu; un
 - b) *BTV* pārnēsāšanas beigas ir pierādītas:
 - i) vismaz pēdējos 12 mēnešus, t. sk. vienu pilnu vektoraktivitātes sezonu, īstenojot uzraudzību saskaņā ar 1. nodaļas 2. iedaļu; un
 - ii) ar to, ka kopš vektoraktivitātes zonas beigām nav bijuši jauni gadījumi, kur būtu konstatēta infekcija ar kādu no *BTV* serotipiem (1.–24.).
2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, ja sezonāli no *BTV* brīvs periods ir pierādīts 3 gadus pēc kārtas, epidemioloģisko uzraudzību var aizstāt ar papildu kritērijiem, tādiem kā temperatūra, lai, pamatojoties uz zinātniskiem pierādījumiem, noteiktu sezonāli no *BTV* brīva perioda sākumu un beigas.
3. Sezonāli no *BTV* brīvas dalībvalsts vai zonas statuss ir nekavējoties jāaptur, ja ir gūti pierādījumi par vektorbrīvā perioda beigām vai vīrusa cirkulāciju.

III DAĻA

VARROA SPP. INVĀZIJA

1. iedaļa

Statusa “brīva no *Varroa* spp. invāzijas” piešķiršana dalībvalstij vai zonai

Attiecīgajai dalībvalsts vai zonas medus bišu populācijai statusu “brīva no *Varroa* spp. invāzijas” drīkst piešķirt tikai tad, ja:

- a) ir veikts riska novērtējums, kurā identificēti visi potenciālie *Varroa* spp. sastopamības faktori un šo sugu iespējamā agrākā klātbūtne;
- b) vismaz vienu gadu ir bijusi ieviesta pastāvīga izpratnes veidošanas programma, kuras mērķis ir veicināt ziņošanu par visiem gadījumiem, kas liecina par *Varroa* spp.;
- c) ne turētu, ne savvaļas medus bišu kolonijās nav bijis neviena apstiprināta *Varroa* spp. invāzijas gadījuma;
- d) vismaz vienu gadu ikgadējā uzraudzība ir pierādījusi *Varroa* spp. invāziju neesību; minēto uzraudzību veic, izmantojot dalībvalstī vai tās zonā turētu medus bišu reprezentatīvu paraugu, un tā ļauj vismaz ar 95 % ticamību konstatēt *Varroa* spp. invāziju, izmantojot prevalences mērķrādītāju “1 % dravu” un dravu līmenī piemērojamu prevalences mērķrādītāju “5 % stropu”;
- e) pašuzturošas *Apis* ģints sugu savvaļas populācijas klātbūtnes gadījumā vismaz vienu gadu ir bijusi ieviesta pastāvīga savvaļas populācijas uzraudzības programma, kurā nav konstatēti nekādi pierādījumi par *Varroa* spp. invāziju; un
- f) kompetentā iestāde d) punktā minētās uzraudzības laikā veic atbilstošus pasākumus, lai apsektu uz minēto dalībvalsti vai tās zonu pārvietotas medus bites jebkurā to dzīves cikla posmā, arī medus bišu perus, un veiktu turpmākas manipulācijas ar tiem, lai novērstu minētajā dalībvalstī vai zonā mītošās populācijas invadēšanos ar *Varroa* spp. no introducētām medus bitēm, kuru veselības statuss ir zemāks.

2. iedaļa

Statusa “brīva no *Varroa* spp. invāzijas” saglabāšana dalībvalstij vai zonai

Attiecīgajai dalībvalsts vai zonas medus bišu populācijai piešķirto statusu “brīva no *Varroa* spp. invāzijas” var saglabāt tikai tad, ja:

- a) kompetentā iestāde turpina veikt uzraudzību:
 - i) ar kuru katru gadu pierāda *Varroa* spp. invāziju neesību un kuru veic, izmantojot brīvajā apgabalā turētu medus bišu reprezentatīvu paraugu;
 - ii) kura ļauj agrīni konstatēt *Varroa* spp. invāziju dravās un stropos;
 - iii) kurā, pamatojoties uz riska novērtējumu, ņemti vērā konkrēti mērķapgabali, kuros ir lielāks *Varroa* spp. ievazāšanās vai invadēšanās varbūtīgums;
- b) visi domājamie gadījumi ir izmeklēti un ne turētu, ne savvaļas medus bišu kolonijās nav apstiprināts nevisens *Varroa* spp. invāzijas gadījums;
- c) vai nu pašuzturošas *Apis* ģints sugu savvaļas populācijas nav, vai tiek pastāvīgi īstenota savvaļas populācijas uzraudzības programma, kurā nav konstatēti nekādi pierādījumi par *Varroa* spp. invāziju; un
- d) medus bites jebkurā to dzīves cikla posmā, arī medus bišu peri, uz brīvo apgabalu tiek pārvietoti tikai tad, ja:
 - i) tie ir no dalībvalsts vai tās zonas vai no trešās valsts vai teritorijas, kurai ir statuss “brīva no *Varroa* spp. invāzijas”; un
 - ii) tie transportēšanas laikā ir aizsargāti pret *Varroa* spp. invāziju.

IV DAĻA

STATUSS “BRĪVS NO ŅŪKĀSLAS SLIMĪBAS VĪRUSA INFEKCIJAS BEZ VAKCINĀCIJAS”

1. iedaļa

**Statusa “brīvs no Ņūkāslas slimības vīrusa infekcijas bez vakcinācijas”
piešķiršana**

Dalībvalstij vai zonai statusu “brīva no Ņūkāslas slimības vīrusa (NDV) infekcijas bez vakcinācijas” attiecībā uz mājputnu un nebrīvē turētu *Galliformes* sugu putnu populāciju var piešķirt tikai tad, ja vismaz pēdējos 12 mēnešus:

- a) ir bijusi aizliegta mājputnu un nebrīvē turētu *Galliformes* sugu putnu vakcinācija pret NDV infekciju;
- b) mājputnu vai nebrīvē turētu *Galliformes* sugu putnu turēšanas objektos nav turēti pret NDV infekciju vakcinēti mājputni un nebrīvē turēti *Galliformes* sugu putni;
- c) saskaņā ar 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir izpildītas vispārīgās uzraudzības prasības NDV infekcijas agrīnai konstatēšanai;
- d) ir piemērots viens no šādiem testēšanas režīmiem:
 - i) visos vaislas mājputnu turēšanas objektos, izmantojot paraugus, kas ņemti no vismaz 60 katrā objektā nejauši izvēlētiem putniem, ir veikta testēšana uz NDV infekcijas antivielu klātbūtni, un testēšanas rezultāti ir negatīvi, kā arī veikta seroloģiskā testēšana, izmantojot hemaglutinācijas inhibīcijas (HI) testu; vai
 - ii) ir veikts apsekojums, kura pamatā ir objektu reprezentatīva izlase un kurā var vismaz ar 95 % ticamību konstatēt infekciju, izmantojot prevalences mērķrādītāju “1 % mājputnu turēšanas objektu” un objektu līmenī piemērojamu prevalences mērķrādītāju “10 % seropozitīvu putnu”; un
- e) nav apstiprināts neviens NDV infekcijas gadījums mājputniem un nebrīvē turētiem *Galliformes* sugu putniem.

2. iedaļa

Statusa saglabāšana

1. Dalībvalstij vai zonai piešķirto statusu “brīva no NDV infekcijas bez vakcinācijas” var saglabāt tikai tad, ja joprojām tiek izpildītas 1. iedaļas a)–e) punkta prasības.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, gadījumos, kad NDV infekcijas gadījums ir apstiprināts, dalībvalstij vai zonai piešķirto statusu “brīva no NDV infekcijas bez vakcinācijas” var saglabāt, ja:
 - a) katrā objektā, kurā konstatēti domājami vai apstiprināti gadījumi, ir nekavējoties veikti attiecīgie slimību kontroles pasākumi, līdz attiecīgais incidents ir atrisināts;
 - b) kompetentā iestāde ir secinājusi, ka inficēts ir tikai ierobežots skaits objektu, kas bijuši epidemioloģiski saistīti ar pirmo konstatēto uzliesmojumu; un
 - c) 12 mēnešu periodā slimību kontroles pasākumi, kas minēti a) apakšpunktā, nav piemēroti ilgāk par trīs mēnešiem.
3. Infekcijas apstiprināšana citā putnu populācijā dalībvalstij vai tās zonai piešķirto statusu “brīva no NDV infekcijas bez vakcinācijas” neietekmē, ja kompetentā iestāde, ņemot vērā visu to pasākumu īstenošanu, kas vajadzīgi, lai nepieļautu NDV infekcijas pārnesanu uz mājputniem un nebrīvē turētiem *Galliformes* sugu putniem, ir novērtējusi, ka minētais statuss nav apdraudēts.

VI PIELIKUMS

KONKRĒTAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ŪDENS DZĪVNIEKU SLIMĪBĀM

I DAĻA

RISKA IZVĒRTĒŠANĀ BALSTĪTA UZRAUDZĪBA

1. NODAĻA

Minimālās prasības riska izvērtēšanā balstītai uzraudzībai, ko veic noteiktos apstiprinātos akvakultūras objektos**1. Vispārīgā pieeja**

- 1.1. Riska izvērtēšanā balstītu veselības uzraudzību, kas ietver veselības apmeklējumus un iespējamu paraugošanu, veic noteiktos apstiprinātos akvakultūras objektos vai noteiktās apstiprinātās akvakultūras objektu grupās atbilstoši ražošanas veidam un ar mērķi konstatēt:
 - a) palielinātu mirstību;
 - b) sarakstā norādītās slimības;
 - c) jaunradušās slimības.
- 1.2. Šādu apmeklējumu biežums būs atkarīgs no riska, ko apstiprinātais akvakultūras objekts vai apstiprinātā akvakultūras objektu grupa rada attiecībā uz inficēšanos ar slimībām un slimību izplatīšanos. Šis risks saistīts ar sarakstā norādītām slimībām un iespējamām jaunradušām slimībām un līdz ar to ietvers akvakultūras objektus un akvakultūras objektu grupas, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, un dažos gadījumos akvakultūras objektus un akvakultūras objektu grupas, kuros tiek turēti sarakstā nenorādīto sugu dzīvnieki. Kompetentajai iestādei ir jānosaka, kādu risku rada katrs apstiprinātais akvakultūras objekts vai apstiprinātā akvakultūras objektu grupa, un tie jāklasificē par augsta, vidēja vai zema riska objektiem.

Šīs daļas 2. nodaļā sniegta informācija par riska faktoriem, kas jāņem vērā riska klasificēšanas procesā. Šādu riska klasificēšanu atkārtoti un atjaunina, ja kāds no a)–l) apakšpunktā minētajiem riska faktoriem liecina, ka objekta radītais risks ir mainījies.
- 1.3. Šīs daļas 3. nodaļā noteikts minimālais veicamo veselības apmeklējumu biežums, kas atkarīgs no tā, vai kompetentā iestāde objektu atzinusi par augsta, vidēja vai zema riska objektu.
- 1.4. Riska izvērtēšanā balstītu dzīvniekveselības uzraudzību akvakultūras objektos un akvakultūras objektu grupās var apvienot ar veselības apmeklējumiem un paraugošanu, ko veic:
 - a) obligātu vai fakultatīvu vienas vai vairāku sarakstā norādīto slimību izskaušanas programmu ietvaros; vai
 - b) lai pierādītu un saglabātu statusu "brīvs no slimības" attiecībā uz vienu vai vairākām sarakstā norādītām slimībām; vai
 - c) C kategorijas slimības vai slimību uzraudzības programmas ietvaros.

2. NODAĻA

Riska klasifikācija, kas piemērojama noteiktos apstiprinātos akvakultūras objektos

Riska klasifikācijā, kas minēta 1. nodaļas 1.2. punktā, jāņem vērā vismaz a) un b) punktā minētie riska faktori. Attiecīgā gadījumā ņem vērā arī c)–l) punktu:

- a) iespējamība, ka patogēni var tieši izplatīties ar ūdeni;
- b) akvakultūras dzīvnieku pārvietošana;
- c) ražošanas veids;
- d) turēto akvakultūras dzīvnieku suga;
- e) biodrošības sistēma, arī personāla kompetence un apmācība;

- f) akvakultūras objektu un apstrādes objektu blīvums apgabalā ap attiecīgo objektu;
- g) to objektu tuvums, kuriem ir zemāks veselības statuss nekā attiecīgajam objektam;
- h) attiecīgā objekta un citu vietējo objektu veselības vēsture;
- i) inficētu savvaļas ūdensdzīvnieku klātbūtne apgabalā ap attiecīgo objektu;
- j) risks, ko attiecīgā objekta tuvumā rada cilvēka darbības, piemēram, maksšķeršana, transporta ceļu klātbūtne, ostas, kurās notiek balasta ūdeņu apmaiņa;
- k) tādu plēsēju piekļuve attiecīgajam objektam, kuri var izraisīt slimību izplatīšanos;
- l) objekta līdzšinējais sniegums kompetentās iestādes noteikto prasību izpildes jomā.

3. NODAĻA

Riska izvērtēšanā balstītu dzīvniekveselības apmeklējumu biežums

Tas, cik bieži noteiktos apstiprinātos objektos un apstiprinātās objektu grupās veicami riska izvērtēšanā balstīti veselības apmeklējumi, ir atkarīgi no 2. nodaļā minētās riska klasifikācijas, un tos veic šādi:

- a) vismaz reizi gadā augsta riska objektos;
- b) vismaz reizi divos gados vidēja riska objektos;
- c) vismaz reizi trijos gados zema riska objektos.

II DAĻA

SLIMĪBSPECIFISKĀS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ŪDENSdzīvnieku STATUSU "BRĪVS NO SLIMĪBAS"

II daļā noteiktas slimībspecifiskās prasības, kas piemērojamas statusam "brīvs no slimības" attiecībā uz šādām sarakstā norādītām slimībām:

Virusālā hemorāģiskā septicēmija (VHS)	1. nodaļa
Infekciozā hematopoētiskā nekroze (IHN)	1. nodaļa
Infekcija ar lašu infekciozās anēmijas vīrusu ar delēciju HPR	2. nodaļa
<i>Marteilia refringens</i> infekcija	3. nodaļa
<i>Bonamia exitiosa</i> infekcija	4. nodaļa
<i>Bonamia ostreae</i> infekcija	5. nodaļa
Balto plankumu sindroma vīrusa (WSSV) infekcija	6. nodaļa

1. NODAĻA

Virusālās hemorāģiskās septicēmijas (VHS) un infekciozās hematopoētiskās nekrozes (IHN) izskaušana, statuss "brīvs no slimības" attiecībā uz šīm slimībām un to diagnostikas metodes

1. iedaļa

Vispārīgas prasības attiecībā uz veselības apmeklējumiem un paraugošanu

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, ko veic 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minētās uzraudzības vajadzībām, ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) veselības apmeklējumi un attiecīgā gadījumā paraugošana jāveic tajā gada periodā, kad ūdens temperatūra ir zemāka par 14 °C, vai, ja temperatūra zem 14 °C nenokrītas, paraugi jāņem laikā, kad temperatūra sasniedz gada zemākās vērtības;

- b) ja izskaušanas programmas aptvertā nelielā akvakultūras objektu skaita dēļ ir vajadzīga selektīva savvaļas populāciju uzraudzība, paraugošanas punktu skaits un ģeogrāfiskais sadalījums jānosaka tā, lai būtu panākts saprātīgs dalībvalsts, zonas vai nodalījuma aptvērums. Paraugošanas punktiem reprezentatīvi jāpārstāv dažādās ekosistēmas, kurās atrodas uzņēmīgo sugu dzīvnieku savvaļas populācijas;
- c) ja objektos vai savvaļas populācijās veselības apmeklējumi vai paraugošana saskaņā ar 2.–4. iedaļu jāveic biežāk nekā reizi gadā, veselības apmeklējumu un paraugu ievākšanas starplaikiem jābūt vismaz 4 mēnešus ilgiem vai tik ilgiem, cik iespējams, ņemot vērā a) punktā paredzētās temperatūras prasības;
- d) visās ražošanas vienībās, piemēram, dīķos, baseinos un tīklu būros, jāizdara pārbaudes, kurās noskaidro, vai vienībās nav mirušu vai novājinātu zivju vai zivju ar anormālu uzvedību. Īpaša uzmanība jāpievērš ūdens izplūdes vietai, kur straumes dēļ parasti uzkrājas vairāk novājinātu zivju;
- e) paraugiem ievācamās sarakstā norādīto sugu zivis jāatlasa šādi:
 - i) ja sastopama varavīksnes forele, paraugošanai jāatlasa tikai šīs sugas zivis, ja vien nav sastopamas citu uzņēmīgu sugu zivis, kam vērojamas tipiskas VHS vai IHN pazīmes; ja varavīksnes foreles nav, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz visām citām sastopamajām uzņēmīgajām sugām;
 - ii) ja sastopamas novājinātas zivis, zivis ar anormālu uzvedību vai nesen mirušas, taču nesadalījušās zivis, jāatlasa tās; ja zivju audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj zivis no visiem izmantotajiem ūdens avotiem;
 - iii) atlasīto zivju vidū jābūt zivīm, kas ievāktas tā, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objektā esošās ražošanas vienības, piemēram, tīklu būri, baseini un dīķi, kā arī visas vecumgrupas.

2. iedaļa

Statusa “brīvs no VHS” vai “brīvs no IHN” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, kuru veselības statuss nav zināms

Dalībvalstij, zonai vai nodalījumam, kura veselības statuss attiecībā uz VHS vai IHN nav zināms, statusu “brīvs no VHS” vai “brīvs no IHN” var piešķirt tikai tad, ja:

- a) visos objektos un attiecīgā gadījumā savvaļas populāciju paraugošanas punktos, kas atlasīti saskaņā ar 1. iedaļas b) punktu, ir īstenota kāda no šādām shēmām:
 - i) A modelis – divu gadu shēma

Objektos vai paraugošanas punktos vismaz 2 gadus pēc kārtas jābūt veiktiem veselības apmeklējumiem un ņemtiem paraugiem, kā noteikts 1.A tabulā.

Minētajā 2 gadu periodā visu paraugu testēšanā, kurā izmantotas 5. iedaļas 2. punktā aprakstītās diagnostikas metodes, jābūt iegūtiem negatīviem rezultātiem attiecībā uz VHS vai IHN un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā aprakstītajām paraugošanas un diagnostikas metodēm jābūt izslēgtām visām aizdomām par VHS vai IHN;

 - ii) B modelis – četru gadu shēma ar samazinātu parauga lielumu
- Objektos vai paraugošanas punktos vismaz 4 gadus pēc kārtas jābūt veiktiem veselības apmeklējumiem un ņemtiem paraugiem, kā noteikts 1.B tabulā. Minētajā 4 gadu periodā visu paraugu testēšanā, kurā izmantotas 5. iedaļas 2. punktā aprakstītās diagnostikas metodes, jābūt iegūtiem negatīviem rezultātiem attiecībā uz VHS vai IHN un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā aprakstītajām paraugošanas un diagnostikas metodēm jābūt izslēgtām visām aizdomām par VHS vai IHN;
- b) ja a) punktā minētās uzraudzības laikā ir konstatēta VHS vai IHN, tad, pirms sākt jaunu 2 gadu vai 4 gadu shēmu, dalībvalstī, zonā vai nodalījumā esošajos attiecīgajos objektos:
 - i) jāveic minimālie slimību kontroles pasākumi, kas noteikti 58.–65. pantā;
 - ii) atkalapdzīvīnāšanas ietvaros jāieved zivis no objekta, kas atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, kuram ir statuss “brīvs no VHS” vai statuss “brīvs no IHN”, vai no objekta, kas atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas VHS vai IHN izskaušanas programma.

1.A tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem piemērojama uz a) punkta i) apakšpunktā minēto 2 gadu kontroles periodu pirms statusa “brīvs no VHS” vai “brīvs no IHN” iegūšanas

Objekta veids	Veselības apmeklējumu skaits gadā katrā objektā	Paraugošanas reižu skaits gadā katrā objektā	Zivju skaits paraugā ⁽¹⁾	
			Augošo zivju skaits	Vaislas zivju skaits ⁽²⁾
a) Objekti, kuros ir vaislas zivis	2	2	50 (pirmais apmeklējums) 75 (otrais apmeklējums)	30 (pirmais vai otrs apmeklējums)
b) Objekti, kuros ir tikai vaislas zivis	2	1	0	75 (pirmais vai otrs apmeklējums)
c) Objekti, kuros nav vaislas zivju	2	2	75 (pirmais UN otrs apmeklējums)	0

Maksimālais zivju skaits kopotā paraugā: 10.

⁽¹⁾ Piekastes zonās vai piekastes nodalījumos paraugi jāievāc ne agrāk kā 3 nedēļas pēc zivju pārvietošanas no saldūdens uz sālsūdeni.

⁽²⁾ Vaislas zivju olšūnu vai sēklas šķidrumu ievāc dzimumbrieduma sasniegšanas periodā, veicot ikru un pieņu slaukšanu.

1.B tabula

Shēma, kura dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem piemērojama uz a) punkta ii) apakšpunktā minēto 4 gadu kontroles periodu pirms statusa “brīvs no VHS” vai “brīvs no IHN” iegūšanas un kurā izmanto samazināta lieluma paraugu

Objekta veids	Veselības apmeklējumu skaits gadā katrā objektā	Paugošanas reižu skaits gadā katrā objektā	Zivju skaits paugaē (1)	
			Augošo zivju skaits	Vaislas zivju skaits (2)
Pirmajos 2 gados				
a) Objekti, kuros ir vaislas zivis	2	1	30 (otrais apmeklējums)	0
b) Objekti, kuros ir tikai vaislas zivis	2	1	0	30 (pirmais vai otrs apmeklējums)
c) Objekti, kuros vaislas zivju nav	2	1	30 (pirmais vai otrs apmeklējums)	0

Pēdējos 2 gados

a) Objekti, kuros ir vaislas zivis	2	2	30 (pirmais apmeklējums)	30 (otrais apmeklējums)
b) Objekti, kuros ir tikai vaislas zivis	2	2		30 (pirmais UN otrs apmeklējums)
c) Objekti, kuros vaislas zivju nav	2	2	30 (pirmais UN otrs apmeklējums)	

Maksimālais zivju skaits kopotā paraugā: 10.

⁽¹⁾ Piekastes zonās vai piekastes nodalījumos paraugi jāievāc ne agrāk kā 3 nedēļas pēc zivju pārvietošanas no saldūdens uz sālsūdeni.

⁽²⁾ Vaislas zivju olšūnu vai sēklas šķidrumu ievāc dzimumbrieduma sasniegšanas periodā, veicot ikru un pieņu slaukšanu.

3. iedaļa

Statusa “brīvs no VHS” vai “brīvs no IHN” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodaļumiem, par kuriem ir zināms, ka tie ir inficēti vai nu ar VHS, vai IHN

1. Dalībvalstij, zonai vai nodaļumam, par kuru ir zināms, ka tas ir inficēts vai nu ar VHS, vai IHN, statusu “brīvs no VHS” vai “brīvs no IHN” var piešķirt tikai tad, ja visos minētās dalībvalsts, zonas vai nodaļuma objektos, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir īstenota izskaušanas programma, kura atbilst šādām prasībām:
 - a) ir jābūt faktiski piemērotiem 55.–65. pantā noteiktajiem minimālajiem kontroles pasākumiem, un tā objekta vai to objektu tuvumā, kuri atzīti par inficētiem ar VHS vai IHN, ņemot vērā 2. punkta prasības, jābūt izveidotai 58. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajai pienācīga lieluma ierobežojumu zonai, kas vajadzības gadījumā sadalīta aizsardzības zonā un uzraudzības zonā;
 - b) visos ar VHS vai IHN neinficētos objektos, kuros aizsardzības zonā vai – ja aizsardzības zona nav izveidota – ierobežojumu zonā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, jāveic izmeklēšana, kas ietver vismaz šādus elementus:
 - i) ja novērotas tādas klīniskās pazīmes vai pēcnāves apskatē konstatēti tādi bojājumi, kas raksturīgi VHS vai IHN infekcijai, testēšanai ievāc paraugus no vismaz 10 zivīm vai, ja klīniskās pazīmes nav novērotas vai pēcnāves apskatē bojājumi nav konstatēti, no vismaz 30 zivīm;
 - ii) objektos, kur i) punktā minētajos testos iegūti negatīvi rezultāti, periodā, kad ūdens temperatūra ir zemāka par 14 °C, un ja vien zivju dīķi, baseini, kanāli vai tīklu būri nav klāti ar ledu, veselības apmeklējumi jāturpina veikt reizi mēnesī līdz brīdim, kad aizsardzības zona ir atcelta saskaņā ar c) apakšpunktu;
 - c) attiecīgie objekti jāiztukšo saskaņā ar 62. pantu, jāiztīra un jādezinficē saskaņā ar 63. pantu un jāatstāj neizmantoji saskaņā ar 64. pantu.

64. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajam neizmantošanas periodam jāilgst vismaz 6 nedēļas. Kad visi inficētie objekti tajā pašā aizsardzības zonā vai – ja aizsardzības zona nav izveidota – ierobežojumu zonā tiek iztukšoti, jāīsteno vismaz 3 nedēļas ilga sinhrona neizmantošana.

Kad tiek īstenota inficēto objektu neizmantošana, līdz 2. iedaļā noteiktās shēmas pabeigšanai ierobežojumu zona vai aizsardzības zona (ja tāda izveidota) ir jāpārveido par uzraudzības zonu;
 - d) atkalapdzīvīnāšana drīkst notikt tikai pēc tam, kad visi inficētie objekti ir iztukšoti, iztīrīti, dezinficēti un atstāti neizmantoji saskaņā ar c) apakšpunktu;
 - e) pēc tam visos objektos, kuri nav f) apakšpunktā minētie objekti un kuros dalībvalstī, zonā vai nodaļumā, uz kuru attiecas izskaušanas programma, tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, un – ja vajadzīga savvaļas populāciju uzraudzība – visos paraugošanas punktos, kas atlasīti saskaņā ar 1. iedaļas b) punktu, jāīsteno 2. iedaļā noteiktā shēma;
 - f) atsevišķam objektam, kurā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki un kuram ir tāds veselības statuss, kurš nav atkarīgs no apkārtējo ūdeņu veselības statusa, pēc slimības uzliesmojuma nav jāievēro 2. iedaļā noteiktā shēma, ja vien attiecīgais objekts atbilst 80. panta 3. punkta prasībām un ir atkalapdzīvīnāts ar zivīm, kas iegūtas no dalībvalstīm, zonām vai nodaļumiem, kam ir statuss “brīvs no VHS” vai statuss “brīvs no IHN”.
2. Ierobežojumu zonai jābūt definētai katrā gadījumā atsevišķi, un:
 - a) tajā jāņem vērā faktori, kas ietekmē risku, ka VHS vai IHN varētu izplatīties uz turētu vai savvaļas zivju populācijām, piemēram:
 - i) zivju mirstība pēc skaita, zivju mirstības rādītājs un tās sadalījums ar VHS vai IHN inficētajā objektā vai citos akvakultūras objektos;
 - ii) kaimiņos esošo objektu attālums un blīvums;
 - iii) kautuvju tuvums;
 - iv) kontaktoobjekti;
 - v) objektos pārstāvētās sugas;
 - vi) inficētajos objektos un kaimiņos esošajos objektos piekoptā audzēšanas prakse;

- vii) hidrodinamiskie apstākļi; un
 - viii) citi konstatēti epidemioloģiski nozīmīgi faktori;
- b) ģeogrāfiskajai demarkācijai piekrastes apgabalos jāatbilst šādām minimālajām prasībām:
- i) aizsardzības zonai jāaizņem teritorija, kas ietilpst aplī, kura rādiuss atbilst vismaz vienas plūdmaiņu joslas platumam vai ir vismaz 5 km (izmanto lielāko vērtību) un kura centrs ir objekts, kas inficēts ar VHS vai IHN, vai jāaizņem līdzvērtīga teritorija, ko nosaka saskaņā ar attiecīgiem hidrodinamiskiem vai epidemioloģiskiem datiem; un
 - ii) uzraudzības zonai jāaizņem aizsardzības zonu aptveroša teritorija, kas sastāv no plūdmaiņu zonām, kuras savstarpēji pārklājas; vai aizsardzības zonu aptveroša teritorija, kas ietilpst aplī, kura rādiuss ir 10 km no aizsardzības zonas centra, vai līdzvērtīga teritorija, ko nosaka saskaņā ar attiecīgiem hidrodinamiskiem vai epidemioloģiskiem datiem;
- vai
- iii) ja atsevišķas aizsardzības un uzraudzības zonas nav izveidotas, ierobežojumu zonai jāaptver teritorija, kas ietver gan aizsardzības zonu, gan uzraudzības zonu;
- c) ģeogrāfiskajai demarkācijai iekšzemes apgabalos jāietver viss ūdensguves baseins, kurā atrodas ar VHS vai IHN inficētais objekts. Kompetentā iestāde var aizliegumu zonas apmēru ierobežot, aptverot tikai ūdensguves baseina daļas, ja vien šis ierobežojums neietekmē slimību kontroles pasākumus attiecībā uz VHS vai IHN.

4. iedaļa

Statusa “brīvs no VHS” un statusa “brīvs no IHN” saglabāšana

- Ja, lai saskaņā ar 81. pantu dalībvalstij, zonai vai nodalījumam saglabātu statusu “brīvs no VHS” vai “brīvs no IHN”, ir vajadzīga selektīva uzraudzība, visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir jāveic veselības apmeklējumi un jāparaugo zivis saskaņā ar 1.C tabulu, ņemot vērā objekta riska pakāpi attiecībā uz inficēšanos ar VHS vai IHN.
- Nosakot to veselības apmeklējumu biežumu, kas veicami, lai nodalījumiem, kuru veselības statuss attiecībā uz VHS vai IHN ir atkarīgs no apkārtējos dabiskajos ūdeņos mītošo ūdensdzīvnieku populāciju veselības statusa, saglabātu statusu “brīvs no VHS” vai statusu “brīvs no IHN”, risks inficēties ar VHS vai IHN jāuzskata par augstu.
- Statuss “brīvs no slimības” jā saglabā tikai tik ilgi, kamēr visiem paraugiem, ko testē, izmantojot 5. iedaļas 2. punktā izklāstītās diagnostikas metodes, rezultāti attiecībā uz VHS vai IHN ir negatīvi un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā izklāstītajām diagnostikas metodēm ir izslēgtas visas aizdomas par VHS vai IHN.

1.C tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem piemērojama, lai saglabātu statusu “brīvs no VHS” vai “brīvs no IHN”

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits gadā katrā objektā	Zivju skaits paraugā ⁽²⁾ , ⁽³⁾
Augsta	Reizi gadā	30
Vidēja	Reizi 2 gados	30
Zema	Reizi 3 gados	30

Maksimālais zivju skaits kopotā paraugā: 10.

⁽¹⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļu, izņemot atkarīgus nodalījumus, kur visi objekti tiek uzskatīti par augsta riska objektiem.

⁽²⁾ Katra veselības apmeklējuma laikā jāņem viens paraugs.

⁽³⁾ Piekrastes zonās vai piekrastes nodalījumos paraugi jāievēc ne agrāk kā 3 nedēļas pēc zivju pārvietošanas no saldūdens uz sālsūdeni.

5. iedaļa

Diagnostikas un paraugošanas metodes

1. Jāparaugo un jāizmeklē šādi orgāni vai audu materiāls: liesa, galvasnieres un vai nu sirds, vai galvas smadzenes. Vaislas zivju paraugošanas gadījumā var izmeklēt arī olšūnu vai sēklas šķidrumu.

Ja zivju mazuļi ir mazi, paraugot var veselas zivis.

Paraugus, kas ņemti no ne vairāk kā 10 zivīm, var apkopot.

2. Diagnostikas metodei, ko izmanto, lai saskaņā ar 2.–4. iedaļu piešķirtu vai saglabātu statusu "brīvs no VHS" vai statusu "brīvs no IHN", jābūt šādai:
 - a) vīrusa izolēšana šūnu kultūrā, pēc kuras veic vīrusa identificēšanu, izmantojot ELISA, netiešās fluorescences antivielu testu (IFAT), vīrusneitralizācijas testu vai vīrusa genoma detektēšanu; vai
 - b) detektēšana ar apgrieztās transkriptāzes kvantitatīvu PCR (RT-qPCR).

Detalizētām šo diagnostikas metožu veikšanas procedūrām jābūt tām, kuras attiecībā uz zivju slimībām apstiprinājusi ESRL.

3. Ja saskaņā ar 55. pantu ir jāapstiprina vai jāizslēdz aizdomas par VHS vai IHN, veselības apmeklējumu, paraugošanas un testēšanas procedūrām jāatbilst šādām prasībām:
 - a) aizdomas izraisījušajā objektā jāveic vismaz viens veselības apmeklējums un, ja novērotas tādas klīniskās pazīmes vai pēcnāves apskatē konstatēti tādi bojājumi, kas raksturīgi VHS vai IHN infekcijai, viena 10 zivju paraugošana vai, ja klīniskās pazīmes nav novērotas vai pēcnāves apskatē bojājumi nav konstatēti, vismaz 30 zivju paraugošana. Paraugus testē, izmantojot vienu vai vairākas no 2. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajām diagnostikas metodēm saskaņā ar detalizētajām diagnostikas metodēm un procedūrām, ko attiecībā uz zivju slimībām apstiprinājusi ESRL;
 - b) VHS klātbūtne jāuzskata par apstiprinātu, ja ar vienu vai vairākām no minētajām diagnostikas metodēm ir iegūti pozitīvi rezultāti attiecībā uz VHSV. IHN klātbūtne jāuzskata par apstiprinātu, ja ar vienu vai vairākām no minētajām diagnostikas metodēm ir iegūti pozitīvi rezultāti attiecībā uz IHNV. Pirmais VHS vai IHN gadījums dalībvalstīs, zonās vai nodaļumos, kuri iepriekš nav bijuši inficēti, jāapstiprina, veicot parasto vīrusa izolēšanu šūnu kultūrā, pēc kuras veic imūnkīmisko vai molekulāro identificēšanu vai genoma detektēšanu, kas ietver apstiprināšanu ar amplifikācijas (RT-PCR) produkta sekvencēšanu;
 - c) ja šūnu kultivēšanas vai RT-qPCR testos turpmāki pierādījumi par VHSV vai IHNV klātbūtni nav gūti, aizdomas par VHS vai IHN var izslēgt.

2. NODAĻA

Infekcijas ar lašu infekciozās anēmijas vīrusu ar delēciju HPR (ISAV ar delēciju HPR) izskaušana, statuss "brīvs no slimības" attiecībā uz šo infekciju un tās diagnostikas metodes

1. iedaļa

Vispārīgas prasības attiecībā uz veselības apmeklējumiem un paraugošanu

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, ko veic 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minētās uzraudzības vajadzībām, ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) ja veselības apmeklējumi un paraugošana objektos saskaņā ar 2.–4. iedaļu jāveic biežāk nekā reizi gadā, veselības apmeklējumu vai paraugu ievākšanas starplaikiem jābūt pēc iespējas ilgākiem;
- b) ja izskaušanas programmas aptvertā nelielā akvakultūras objektu skaita dēļ ir vajadzīga selektīva savvaļas populāciju uzraudzība, paraugošanas punktu skaits un ģeogrāfiskais sadalījums jānosaka tā, lai būtu panākts saprātīgs dalībvalsts, zonas vai nodaļuma aptvērums;
- c) paraugošanas punktiem reprezentatīvi jāpārstāv dažādās ekosistēmas, kurās atrodas uzņēmīgo sugu dzīvnieku savvaļas populācijas;
- d) visās ražošanas vienībās, piemēram, diķos, baseinos un tīklu būros, jāizdara pārbaudes, kurās noskaidro, vai vienībās nav mirušu vai novājinātu zivju vai zivju ar anormālu uzvedību. Īpaša uzmanība jāpievērš attiecīgi būru malai vai ūdens izplūdes vietai, kur straumes dēļ parasti uzkrājas vairāk novājinātu zivju;

- e) paraugiem ievācamās sarakstā norādīto sugu zivis jāatlasa šādi:
- ja sastopams lasis, paraugošanai jāatlasa tikai šīs sugas zivis, ja vien nav sastopamas citu uzņēmīgu sugu zivis, kam vērojamas tipiskas pazīmes, kuras raksturīgas infekcijai ar ISAV ar delēciju HPR. Ja laša objektā nav, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz visām citām sastopamajām uzņēmīgajām sugām;
 - ja sastopamas mirstošas vai nesen mirušas, taču nesadalījušās zivis, jāatlasa tās, jo īpaši zivis, kam vērojama anēmija, asiņošana vai citas klīniskas pazīmes, kas liecina par asinsrites traucējumiem; ja zivju audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj zivis no visiem izmantotajiem ūdens avotiem;
 - atlasīto zivju vidū jābūt zivīm, kas ievāktas tā, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objektā esošās ražošanas vienības, piemēram, tīklu būri, baseini un dīķi, kā arī visas vecumgrupas.

2. iedaļa

Statusa “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, kuru veselības statuss nav zināms

Dalībvalstij, zonai vai nodalījumam, kura veselības statuss attiecībā uz infekciju ar ISAV ar delēciju HPR nav zināms, statusu “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR” var piešķirt tikai tad, ja visos objektos un attiecīgā gadījumā savvaļas populāciju paraugošanas punktus, kas atlasīti saskaņā ar 1. iedaļas b) punktu, ir piemērota šāda shēma:

- objektos vai paraugošanas punktus vismaz 2 gadus pēc kārtas ir veikti veselības apmeklējumi un ņemti paraugi, kā noteikts 2.A tabulā;
- minētajā 2 gadu periodā visu paraugu testēšanā, kurā izmantotas 5. iedaļas 2. punktā aprakstītās diagnostikas metodes, jābūt iegūtiem negatīviem rezultātiem attiecībā uz ISAV ar delēciju HPR un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā aprakstītajām diagnostikas metodēm jābūt izslēgtām visām aizdomām par infekciju;
- ja a) punktā minētās uzraudzības laikā infekcija ar ISAV ar delēciju HPR ir konstatēta, tad, pirms vēlreiz sākt shēmu, dalībvalstī, zonā vai nodalījumā esošajos attiecīgajos objektos:
 - jāveic minimālie slimību kontroles pasākumi, kas noteikti 58.–65. pantā;
 - atkalapdzīvīnāšanas ietvaros jāieved zivis no objekta, kas atrodas no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR brīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, vai no objekta, kas atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas minētās slimības izskaušanas programma.

2.A tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem piemērojama uz 2 gadu kontroles periodu pirms statusa “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR” iegūšanas

Uzraudzības gads	Veselības apmeklējumu skaits gadā katrā objektā	Laboratorisko izmeklējumu skaits gadā ⁽¹⁾	Zivju skaits paraugā
1. gads	6	2	75
2. gads	6	2	75

⁽¹⁾ Paraugi jāvēl katru gadu pavasarī un rudenī.

Maksimālais zivju skaits kopotā paraugā: 5.

3. iedaļa

Statusa “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, par kuriem ir zināms, ka tie ir inficēti ar ISAV ar delēciju HPR

- Dalībvalstij, zonai vai nodalījumam, par kuru ir zināms, ka tas ir inficēts ar ISAV ar delēciju HPR, statusu “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR” var piešķirt tikai tad, ja visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir īstenota izskaušanas programma, kura atbilst šādām prasībām:

- a) ir piemēroti 55.–65. pantā noteiktie minimālie kontroles pasākumi, un tā objekta vai to objektu tuvumā, kuri ir inficēti ar ISAV ar delēciju HPR, ņemot vērā 2. punkta prasības, jābūt izveidotai 58. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajai pienācīga lieluma ierobežojumu zonai, kas vajadzības gadījumā sadalīta aizsardzības zonā un uzraudzības zonā;
- b) visos objektos, kuri nav inficēti ar ISAV ar delēciju HPR un kuros aizsardzības zonā vai – ja aizsardzības zona nav izveidota – ierobežojumu zonā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, jāveic izmeklēšana, kas ietver vismaz šādus elementus:
- i) ja novērotas tādas klīniskās pazīmes vai pēcnāves apskatē konstatēti tādi bojājumi, kas raksturīgi infekcijai ar ISAV ar delēciju HPR, testēšanai ievāc paraugus no vismaz 10 mirstošām zivīm vai, ja klīniskās pazīmes nav novērotas vai pēcnāves apskatē bojājumi nav konstatēti, no vismaz 30 zivīm;
 - ii) objektos, kur i) punktā minētajos testos iegūti negatīvi rezultāti, veselības apmeklējumus jāturpina veikt reizi mēnesī līdz brīdim, kad uzraudzības zona ir atcelta saskaņā ar c) punktu;
- c) attiecīgie objekti jāiztukšo saskaņā ar 62. pantu, jāiztīra un jādezinficē saskaņā ar 63. pantu un jāatstāj neizmantoti saskaņā ar 64. pantu.

64. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētais neizmantošanas periods ir vismaz 3 mēneši. Kad visi inficētie objekti tajā pašā aizsardzības zonā vai – ja aizsardzības zona nav izveidota – ierobežojumu zonā tiek iztukšoti, jāīsteno vismaz 6 nedēļas ilga sinhrona neizmantošana.

Kad tiek īstenota inficēto objektu neizmantošana, līdz 2. iedaļā noteiktās shēmas pabeigšanai ierobežojumu zona vai aizsardzības zona (ja tāda izveidota) ir jāpārveido par uzraudzības zonu;

- d) atkalapdzīvīnāšana drīkst notikt tikai pēc tam, kad visi inficētie objekti ir iztukšoti, iztīrīti, dezinficēti un atstāti neizmantojami saskaņā ar c) apakšpunktu;
- e) pēc tam visos objektos, kuri nav f) apakšpunktā minētie objekti un kuros dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas izskausanas programma, tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, un – ja vajadzīga savvaļas populāciju uzraudzība – visos paraugšanas punktos, kas atlasīti saskaņā ar 1. iedaļas b) punktu, jāīsteno 2. iedaļā noteiktā shēma;
- f) atsevišķam objektam, kurā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki un kuram ir tāds veselības statuss, kurš nav atkarīgs no apkārtējo ūdeņu veselības statusa, pēc slimības uzliesmojuma nav jāievēro 2. iedaļā noteiktā shēma, ja vien attiecīgais objekts atbilst 80. panta 3. punkta prasībām un ir atkalapdzīvīnāts ar zivīm, kas iegūtas no dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, kuriem ir statuss “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR”.

2. Ierobežojumu zonai jābūt definētai katrā gadījumā atsevišķi un:

- a) tajā jāņem vērā faktori, kas ietekmē risku, ka infekcija ar ISAV ar delēciju HPR varētu izplatīties uz turētu vai savvaļas zivju populācijām, piemēram:
- i) mirstība pēc skaita, mirstības rādītājs un tās sadalījums objektā, kas inficēts ar ISAV ar delēciju HPR, vai citos akvakultūras objektos;
 - ii) kaimiņos esošo objektu attālums un blīvums;
 - iii) kautuvju tuvums;
 - iv) kontakto objekti;
 - v) objektos pārstāvētās sugas;
 - vi) inficētajos objektos un inficētajiem objektiem kaimiņos esošajos objektos piekoptā audzēšanas prakse;
 - vii) hidrodinamiskie apstākļi; un
 - viii) citi konstatēti epidemioloģiski nozīmīgi faktori;
- b) ģeogrāfiskajai demarkācijai piekrastes apgabalos jāatbilst šādām minimālajām prasībām:
- i) aizsardzības zonai jāaizņem teritorija, kas ietilpst aplī, kura rādiuss atbilst vismaz vienas plūdmaiņu joslas platumam vai ir vismaz 5 km (izmanto lielāko vērtību) un kura centrs ir objekts, kas inficēts ar ISAV ar delēciju HPR, vai jāaizņem līdzvērtīga teritorija, ko nosaka saskaņā ar attiecīgiem hidrodinamiskiem vai epidemioloģiskiem datiem; un

- ii) uzraudzības zonai jāaizņem aizsardzības zonu aptveroša teritorija, kas sastāv no plūdmaiņu zonām, kuras savstarpēji pārklājas; vai aizsardzības zonu aptveroša teritorija, kas ietilpst aplī, kura rādiuss ir 10 km no aizsardzības zonas centra, vai līdzvērtīga teritorija, ko nosaka saskaņā ar attiecīgiem hidrodinamiskiem vai epidemioloģiskiem datiem;

vai

- iii) ja atsevišķas aizsardzības un uzraudzības zonas nav izveidotas, ierobežojumu zonai jāaptver teritorija, kas ietver gan aizsardzības zonu, gan uzraudzības zonu;
- c) ģeogrāfiskajai demarkācijai iekšzemes apgabalos jāietver viss ūdensguves baseins, kurā atrodas ar VHS vai IHN inficētais objekts. Kompetentā iestāde var aizliegumu zonas apmēru ierobežot, aptverot tikai ūdensguves baseina daļas, ja vien šis ierobežojums neietekmē slimību kontroles pasākumus attiecībā uz infekciju ar ISAV ar delēciju HPR.

4. iedaļa

Statusa “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR” saglabāšana

- Ja, lai saskaņā ar 81. pantu dalībvalstij, zonai vai nodalījumam saglabātu statusu “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR”, ir vajadzīga selektīva uzraudzība, visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir jāveic veselības apmeklējumi un jāparaugo zivis saskaņā ar 2.B tabulu, ņemot vērā objekta riska pakāpi attiecībā uz inficēšanos ar ISAV ar delēciju HPR.
- Nosakot to veselības apmeklējumu biežumu, kas veicami, lai nodalījumiem, kuru veselības statuss ir atkarīgs no apkārtējos dabiskajos ūdeņos mītošās ūdensdzīvnieku populācijas veselības statusa, saglabātu statusu “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR”, risks inficēties ar ISAV ar delēciju HPR jāuzskata par augstu.
- Statuss “brīvs no slimības” jāsaglabā tikai tik ilgi, kamēr visiem paraugiem, ko testē, izmantojot 5. iedaļas 2. punktā izklāstītās diagnostikas metodes, rezultāti attiecībā uz ISAV ar delēciju HPR ir negatīvi un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā izklāstītajām diagnostikas metodēm ir izslēgtas visas aizdomas par infekciju ar ISAV ar delēciju HPR.

2.B tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem piemērojama, lai saglabātu statusu “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR”⁽¹⁾

Riska pakāpe ⁽²⁾	Veselības apmeklējumu skaits gadā	Laboratorisko izmeklējumu skaits gadā ⁽³⁾ , ⁽⁴⁾	Zivju skaits paraugā
Augsta	2	2	30
Vidēja	1	1	30
Zema	Reizi 2 gados	Reizi 2 gados	30

⁽¹⁾ Neattiecas uz objektiem, kuros audzē tikai varavīksnes foreli (*Oncorhynchus mykiss*) vai taimiņu (*Salmo trutta*) vai abas šīs sugas un kuriem ūdeni piegādā tikai no tādiem saldūdens avotiem, kuros nedzīvo lasis (*Salmo salar*).

⁽²⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu, izņemot atkarīgus nodalījumus, kur visi objekti tiek uzskatīti par augsta riska objektiem.

⁽³⁾ Ja prasīti divi paraugi gadā, tie jāvēc pavasarī un rudenī.

⁽⁴⁾ Ja prasīts viens paraugs gadā, tas jāvēc pavasarī vai rudenī.

Maksimālais zivju skaits kopotā paraugā: 5.

5. iedaļa

Diagnostikas un paraugošanas metodes

1. Jāparaugo un jāizmeklē šādi orgāni vai audu materiāls:

- a) histoloģija: galvasnieres, aknas, sirds, aizkuņģa dziedzeris, zarnas, liesa un žaunas;
- b) imūnhistoķīmija: vidusnieres un sirds ar vārstuļiem un *bulbus arteriosus*;
- c) RT-qPCR analīze: vidusnieres un sirds;
- d) vīrusu kultūra: vidusnieres, sirds, aknas un liesa.

Orgānu daļas, kas ņemtas no ne vairāk kā piecām zivīm, drīkst apkopot.

2. Diagnostikas metodei, kas izmantojama, lai saskaņā ar 2.–4. iedaļu piešķirtu vai saglabātu statusu “brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR” jābūt RT-qPCR, pēc kuras veic parasto RT-PCR un pozitīvo paraugu HE gēna sekvencēšanu saskaņā ar detalizētām metodēm un procedūrām, kuras attiecībā uz zivju slimībām apstiprinājusi ESRL.

Ja RT-qPCR rezultāts ir pozitīvs, pirms 55.–65. pantā paredzēto sākotnējo kontroles pasākumu īstenošanas jātēstē vēl citi paraugi.

Minētos paraugus saskaņā ar detalizētajām metodēm un procedūrām, ko attiecībā uz zivju slimībām apstiprinājusi ESRL, testē šādi:

- a) paraugu skrīnings ar RT-qPCR, pēc kuras veic parasto RT-PCR un HE gēna sekvencēšanu, lai verificētu delēciju HPR; un
- b) ISAV antigēna detektēšana audu preparātos, izmantojot specifiskas antivielas pret ISAV; vai
- c) izolēšana šūnu kultūrā, pēc kuras identificē ISAV ar delēciju HPR.

3. Ja saskaņā ar 55. pantu jāapstiprina vai jāizslēdz aizdomas par infekciju ar ISAV ar delēciju HPR, apmeklējumu, paraugošanas un testēšanas procedūrai jāatbilst šādām prasībām:

- a) aizdomas izraisījušajā objektā jāveic vismaz viens veselības apmeklējums un, ja novērotas tādas klīniskās pazīmes vai pēcnāves apskatē konstatēti tādi bojājumi, kas raksturīgi infekcijai ar ISAV ar delēciju HPR, viena 10 zivju paraugošana vai, ja klīniskās pazīmes nav novērotas vai pēcnāves apskatē bojājumi nav konstatēti, vismaz 30 zivju paraugošana. Paraugus testē, izmantojot vienu vai vairākas no 2. punktā noteiktajām diagnostikas metodēm saskaņā ar detalizētajām diagnostikas metodēm un procedūrām, ko attiecībā uz zivju slimībām apstiprinājusi ESRL;
- b) ja RT-qPCR rezultāts attiecībā uz ISAV ar delēciju HPR ir pozitīvs, pirms 58. pantā paredzēto sākotnējo kontroles pasākumu īstenošanas jātēstē vēl citi paraugi. Domājamo infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR gadījumu, izmantojot detalizētās metodes un procedūras, ko attiecībā uz zivju slimībām apstiprinājusi ESRL, apstiprina saskaņā ar šādiem kritērijiem:
 - i) ISAV detektēšana ar RT-qPCR, pēc kuras veic HE gēna sekvencēšanu, lai verificētu delēciju HPR, un ISAV detektēšana audu preparātos, izmantojot specifiskas antivielas pret ISAV;
 - ii) ISAV detektēšana ar RT-qPCR, arī HE gēna sekvencēšana, ko veic, lai verificētu delēciju HPR; ISAV izolēšana un identificēšana šūnu kultūrā no vismaz viena parauga, kas ņemts no jebkuras objektā turētas zivs;
- c) ja ir konstatētas klīniskas, nopietnas patoloģiskas vai histopatoloģiskas atrades, kas raksturīgas infekcijai, šīs atrades ir jāapstiprina, izmantojot vīrusa detektēšanu, ko saskaņā ar procedūrām, kuras attiecībā uz zivju slimībām ir apstiprinājusi ESRL, veic ar divām diagnostikas metodēm, kuru pamatā ir neatkarīgi detektēšanas principi, piemēram, RT-qPCR un IHC.

Ja 12 mēnešu laikā no dienas, kad radušās aizdomas par ISAV ar delēciju HPR, testos un veselības apmeklējumos turpmāki pierādījumi par vīrusa klātbūtni nav gūti, minētās aizdomas var izslēgt.

3. NODAĻA

Marteilia refringens infekcijas izskaušana, statuss “brīvs no slimības” attiecībā uz šo infekciju un tās diagnostikas metodes

1. iedaļa

Vispārīgas prasības attiecībā uz veselības apmeklējumiem un paraugošanu

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, ko veic 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minētās uzraudzības vajadzībām, ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) veselības apmeklējumi un attiecīgā gadījumā paraugošana jāveic gada periodā, par kuru zināms, ka parazīta prevalence attiecīgajā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā tad ir maksimāla. Ja šādi dati nav pieejami, paraugošana jāveic uzreiz pēc tam, kad ūdens temperatūra ir pārsniegusi 17 °C;
- b) ja gliemji jāparaugo saskaņā ar 2.–4. iedaļas prasībām, jāpiemēro šādi atlases kritēriji:
 - i) ja ir sastopamas *Ostrea* spp. austeres, paraugošanai jāatlasi tikai šo sugu austeres. Ja *Ostrea* spp. austeres nav sastopamas, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz visām citām sastopamām uzņēmīgām sugām;
 - ii) ja ražošanas vienībās sastopami novājināti, atvērušies vai nesen miruši, taču nesadalījušies gliemji, pirmām kārtām jāatlasi tie. Ja šādu gliemju nav, izlasē jāiekļauj vecākie veselie gliemji;
 - iii) ja paraugošanu veic tādos gliemju turēšanas objektos, kuros gliemju audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj gliemji no visiem izmantotajiem ūdens avotiem, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta daļas;
 - iv) ja paraugošanu veic gliemju turēšanas objektos vai objektu grupās, paraugā jāiekļauj gliemji no pietiekama skaita paraugošanas punktu, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta vai objektu grupas daļas. Galvenie faktori, kas jāņem vērā, atlasot minētos paraugošanas punktus, ir iepriekšējie paraugošanas punkti, kuros konstatēta *Marteilia refringens*, audzēšanas blīvums, ūdens plūsmas, uzņēmīgo sugu klātbūtne, vektorsugu klātbūtne, batimetrija un pārvaldības prakse. Paraugošanā jāiekļauj arī dabiskās gultnes, kas atrodas objekta vai objektu grupas teritorijā vai blakus tai.

2. iedaļa

Statusa “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, kuru veselības statuss nav zināms

1. Dalībvalstij, zonai vai nodalījumam, kura veselības statuss attiecībā uz *Marteilia refringens* infekciju nav zināms, statusu “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas” var piešķirt tikai tad, ja visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos vai objektu grupās, kurās tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, un attiecīgā gadījumā savvaļas populāciju paraugošanas punktos ir piemērota šāda 3 gadu shēma:
 - a) sarakstā norādīto sugu dzīvnieku turēšanas objektos vai objektu grupās vismaz 3 gadus pēc kārtas ir veikti veselības apmeklējumi un ņemti paraugi, kā noteikts 3.A tabulā;
 - b) minētajā 3 gadu periodā visu paraugu testēšanā, kurā izmantotas 5. iedaļas 2. punktā aprakstītās diagnostikas metodes, ir iegūti negatīvi rezultāti attiecībā uz *Marteilia refringens* un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā aprakstītajām diagnostikas metodēm ir izslēgtas visas aizdomas par *Marteilia refringens*;
 - c) ja paraugā jāiekļauj *Ostrea edulis* austeres, kas iegūtas no tādas dalībvalsts, zonas vai nodalījuma, kam ir statuss “brīvs no slimības”, tām jābūt objektā vai objektu grupā ievestām vismaz pavasarī tieši pirms shēmas īstenošanas perioda.
2. Ja 1. punktā minētās 3 gadu shēmas laikā *Marteilia refringens* ir konstatēta, tad, pirms sākt jaunu 3 gadu shēmu, dalībvalstī, zonā vai nodalījumā esošajos attiecīgajos objektos:
 - a) jāveic minimālie slimību kontroles pasākumi, kas noteikti 58.–65. pantā;

- b) atkalapdzīvīnāšanas ietvaros jāieved gliemji no objekta, kas atrodas no *Marteilia refringens* infekcijas brīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, vai no objekta, kas atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas minētās slimības izskaušanas programma.

3.A tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem piemērojama uz 3 gadu kontroles periodu pirms statusa “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas” iegūšanas

Uzraudzības gads	Veselības apmeklējumu skaits gadā katrā objektā / objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits gadā	Gliemju skaits paraugā
1. gads	1	1	150
2. gads	1	1	150
3. gads	1	1	150

3. iedaļa

Statusa “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, par kuriem ir zināms, ka tie ir inficēti ar *Marteilia refringens*

- Dalībvalstij, zonai vai nodalījumam, par kuru ir zināms, ka tas ir inficēts ar *Marteilia refringens*, statusu “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas” var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde uzskata, ka šīs slimības izskaušana ir praktiski iespējama, un visos minētās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos vai objektu grupās, kurās tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir īstenota izskaušanas programma, kura atbilst šādām prasībām:
 - ir faktiski piemēroti 55.–65. pantā noteiktie minimālie kontroles pasākumi, un ar *Marteilia refringens* inficētā objekta/objektu vai objektu grupas tuvumā, ņemot vērā 2. punkta prasības, jābūt izveidotai 58. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajai pienācīga lieluma ierobežojumu zonai, kas vajadzības gadījumā sadalīta aizsardzības zonā un uzraudzības zonā;
 - visos ar *Marteilia refringens* neinficētos objektos un objektu grupās, kurās aizsardzības zonā vai – ja aizsardzības zona nav izveidota – ierobežojumu zonā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, jāveic izmeklēšana, kas ietver vismaz to, ka pēc *Marteilia refringens* pārnēsāšanas perioda sākuma testēšanai tiek ievākti paraugi ar 150 gliemjiem. Ja pārnēsāšanas periods nav zināms, paraugošana jāsāk pēc tam, kad ūdens temperatūra ir pārsniegusi 17 °C;
 - attiecīgie objekti vai objektu grupas ir jāiztukšo saskaņā ar 62. pantu un, ja iespējams, jāiztīra un jādezinficē saskaņā ar 63. pantu.

Tie jāatstāj neizmantoti saskaņā ar 64. pantu, un neizmantošanas periodam:

- tādu objektu un objektu grupu gadījumā, kurus nevar pilnīgi nosusināt, iztīrīt un dezinficēt, piemēram, inkubatoriji un mazuļu audzētavas, jāilgst 2 mēnešus;
- tādu objektu un objektu grupu gadījumā, kurus nevar nosusināt un pilnīgi iztīrīt un dezinficēt, jāilgst 2 mēnešus, ja vien inficētie sarakstā norādīto sugu gliemji un tādi sarakstā norādīto sugu gliemji, kas ir epidemioloģiski saistīti ar inficēto objektu vai objektu grupu, ir ievākti vai aizvākti, pirms iestāties gada periods, par kuru zināms, ka *Marteilia refringens* prevalence tad ir maksimāla, vai, ja šis periods nav zināms, pirms perioda, kad ūdens temperatūra pārsniedz 17 °C;
- tādu objektu un objektu grupu gadījumā, kurus nevar nosusināt un pilnīgi iztīrīt un dezinficēt, jāilgst 14 mēnešus, ja inficētie sarakstā norādīto sugu gliemji un tādi sarakstā norādīto sugu gliemji, kas ir epidemioloģiski saistīti ar inficēto objektu vai gliemju turēšanas objektu grupu, nav ievākti vai aizvākti, pirms iestāties gada periods, par kuru zināms, ka *Marteilia refringens* prevalence tad ir maksimāla, vai, ja šādi dati nav zināmi, uzņēmīgo sugu gliemji nav ievākti vai aizvākti pirms perioda, kad ūdens temperatūra pārsniedz 17 °C.

Kad visi inficētie objekti un inficētās objektu grupas tiek iztukšoti, jāīsteno vismaz 4 nedēļas ilga sinhrona neizmantošana;

- d) atkalapdzīvīšanās drīkst notikt tikai pēc tam, kad visi inficētie objekti vai inficētās objektu grupas ir iztukšoti, iztīrīti, dezinficēti un atstāti neizmantoti saskaņā ar c) apakšpunktu;
- e) pēc tam visos objektos un objektu grupās, kuras nav minētas f) apakšpunktā un kurās dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas izskaušanas programma, tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, jāīsteno 2. iedaļā noteiktā shēma;
- f) atsevišķam objektam, kurā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki un kuram ir tāds veselības statuss, kurš nav atkarīgs no apkārtējo ūdeņu veselības statusa, pēc slimības uzliesmojuma nav jāievēro 2. iedaļā noteiktā shēma, ja vien attiecīgais objekts atbilst 80. panta 3. punkta prasībām un ir atkalapdzīvīnāts ar gliemjiem, kas iegūti no dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, kuriem ir statuss "brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas".

2. Ierobežojumu zonai jābūt definētai katrā gadījumā atsevišķi, un:

- a) tajā jāņem vērā faktori, kas ietekmē risku, ka *Marteilia refringens* infekcija varētu izplatīties arī uz citiem objektiem un savvaļas gliemju populācijām, piemēram:
 - i) gliemju mirstība pēc skaita, mirstība pēc vecuma, mirstības rādītājs un tās sadalījums ar *Marteilia refringens* inficētajā objektā vai objektu grupā;
 - ii) kaimiņos esošo objektu vai objektu grupu un savvaļas gliemju attālums un blīvums;
 - iii) apstrādes objektu, kontaktojektu vai objektu grupu tuvums;
 - iv) objektos vai objektu grupās sastopamās sugas, jo īpaši uzņēmīgās sugas un vektorsugas;
 - v) slimības skartajos un kaimiņos esošajos objektos un objektu grupās piekoptā audzēšanas prakse;
 - vi) hidrodinamiskie apstākļi; un
 - vii) citi konstatēti epidemioloģiski nozīmīgi faktori;
 - b) ģeogrāfiskajai demarkācijai jāatbilst šādām minimālajām prasībām:
 - i) aizsardzības zonai jāaizņem teritorija, kas ietilpst aplī, kura rādiuss atbilst vismaz vienas plūdmaiņu joslas platumam vai ir vismaz 5 km (izmanto lielāko vērtību) un kura centrs ir objekts, kas inficēts ar *Marteilia refringens*, vai jāaizņem līdzvērtīga teritorija, ko nosaka saskaņā ar attiecīgiem hidrodinamiskiem vai epidemioloģiskiem datiem; un
 - ii) uzraudzības zonai jāaizņem aizsardzības zonu aptveroša teritorija, kas sastāv no plūdmaiņu zonām, kuras savstarpēji pārklājas; vai aizsardzības zonu aptveroša teritorija, kas ietilpst aplī, kura rādiuss ir 10 km no aizsardzības zonas centra, vai līdzvērtīga teritorija, ko nosaka saskaņā ar attiecīgiem hidrodinamiskiem vai epidemioloģiskiem datiem;
- vai
- iii) ja atsevišķas aizsardzības un uzraudzības zonas nav izveidotas, ierobežojumu zonai jāaptver teritorija, kas ietver gan aizsardzības zonu, gan uzraudzības zonu.

4. iedaļa

Statusa "brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas" saglabāšana

1. Ja, lai saskaņā ar 81. pantu dalībvalstij, zonai vai nodalījumam saglabātu statusu "brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas", ir vajadzīga selektīva uzraudzība, visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir jāveic veselības apmeklējumi un jāparaugo gliemji saskaņā ar 3.B tabulu, ņemot vērā objekta riska pakāpi attiecībā uz inficēšanos ar *Marteilia refringens*.

2. Nosakot to veselības apmeklējumu biežumu, kas veicami, lai nodalījumiem, kuru veselības statuss attiecībā uz *Marteilia refringens* infekciju ir atkarīgs no apkārtējos dabiskajos ūdeņos mītošās ūdensdzīvnieku populācijas veselības statusa, saglabātu statusu “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas”, risks inficēties ar *Marteilia refringens* jāuzskata par augstu.
3. Statusu “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas” drīkst saglabāt tikai tik ilgi, kamēr visiem paraugiem, ko testē, izmantojot 5. iedaļas 2. punktā izklāstītās diagnostikas metodes, rezultāti attiecībā uz *Marteilia refringens* ir negatīvi un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā izklāstītajām diagnostikas metodēm ir izslēgtas visas aizdomas par *Marteilia refringens* infekciju.

3.B tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem piemērojama, lai saglabātu statusu “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas”

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits katrā objektā / objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits	Gliemju skaits paraugā
Augsta	Reizi gadā	Reizi 2 gados	150
Vidēja	Reizi 2 gados	Reizi 2 gados	150
Zema	Reizi 3 gados	Reizi 3 gados	150

⁽¹⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu, izņemot atkarīgus nodalījumus, kur visi objekti tiek uzskatīti par augsta riska objektiem.

5. iedaļa

Diagnostikas un paraugošanas metodes

1. Šīs iedaļas 2. un 3. punktā paredzēto diagnostisko testu veikšanai laboratorijā jānodod viss dzīvnieka ķermenis.
2. Diagnostikas metodes, kas izmantojamas, lai saskaņā ar 2.–4. iedaļu piešķirtu vai saglabātu statusu “brīvs no *Marteilia refringens* infekcijas”, jāīsteno, ievērojot detalizētās diagnostikas metodes un procedūras, ko attiecībā uz gliemju slimībām apstiprinājusi ESRL; minētajām diagnostikas metodēm jābūt šādām: histopatoloģija, nospieduma citoloģija vai PCR.
3. Ja saskaņā ar 55. pantu jāapstiprina vai jāizslēdz aizdomas par *Marteilia refringens* infekciju, jāievēro šāda apmeklējumu, paraugošanas un testēšanas procedūra:
 - a) izmeklēšanai jāietver vismaz viena paraugošana, kuru veic pēc *Marteilia refringens* pārnēsāšanas perioda beigām un kurā, ja aizdomas balstītas uz ziņojumu par mirstību, paraugo 30 pie uzņēmīgajām sugām piederošus gliemjus vai, ja aizdomas nav balstītas uz šādu ziņojumu, 150 pie uzņēmīgajām sugām piederošus gliemjus. Ja pārnēsāšanas periods nav zināms, paraugošana jāskāp pēc tam, kad ūdens temperatūra ir pārsniegusi 17 °C;
 - b) paraugi jātestē, izmantojot i) punktā noteiktās diagnostikas metodes un ievērojot detalizētās diagnostikas metodes un procedūras, ko attiecībā uz gliemju slimībām apstiprinājusi ESRL:
 - i) *Marteilia refringens* klātbūtne jāuzskata par apstiprinātu, ja papildus pozitīvam rezultātam, kas iegūts histopatoloģijā, nospieduma citoloģijā vai *in situ* hibrizācijā, ir iegūts arī pozitīvs PCR rezultāts, kas apstiprināts ar sekvenču analīzi. Ja bioloģiskais materiāls histopatoloģijai, nospieduma citoloģijai vai *in situ* hibrizācijai nav pieejams, *Marteilia refringens* klātbūtne jāuzskata par apstiprinātu, ja divos PCR testos, kuri ir mērķēti uz atšķirīgiem parazīta genoma fragmentiem, ir iegūti pozitīvi rezultāti, kas apstiprināti ar sekvenču analīzi;
 - ii) ja i) punktā minētajos testos turpmāki pierādījumi par *Marteilia refringens* klātbūtni nav gūti, aizdomas par *Marteilia refringens* infekciju var izslēgt.

4. NODAĻA

***Bonamia exitiosa* infekcijas izskaušana, statuss “brīvs no slimības” attiecībā uz šo infekciju un tās diagnostikas metodes**

1. iedaļa

Vispārīgas prasības attiecībā uz veselības apmeklējumiem un paraugošanu

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, ko veic 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minētās uzraudzības vajadzībām, ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) veselības apmeklējumi un attiecīgā gadījumā paraugošana jāveic gada periodā, par kuru zināms, ka parazīta prevalence attiecīgajā dalībvalstī, zonā vai nodaļā ir maksimāla. Ja šādi dati nav pieejami, paraugošanu veic divreiz gadā – pavasarī un rudenī;
- b) ja gliemji jāparaugo saskaņā ar 2.–4. iedaļas prasībām, jāpiemēro šādi kritēriji:
 - i) ja ir sastopamas *Ostrea* spp. austeres, paraugošanai jāatlasa tikai šo sugu austeres. Ja *Ostrea* spp. austeres nav sastopamas, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz visām citām sastopamām uzņēmīgām sugām;
 - ii) ja sastopami novājināti, atvērušies vai nesen miruši, taču nesadalījušies gliemji, pirmām kārtām jāatlasa tie. Ja šādu gliemju nav, izlasē jāiekļauj vecākie veselie gliemji;
 - iii) ja paraugošanu veic objektos vai objektu grupās, kur gliemju audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj gliemji no visiem izmantotajiem ūdens avotiem, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta daļas;
 - iv) ja paraugošanu veic gliemju turēšanas objektos vai objektu grupās, paraugā jāiekļauj gliemji no pietiekama skaita paraugošanas punktu, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta vai objektu grupas daļas. Galvenie faktori, kas jāņem vērā, izraugoties minētos paraugošanas punktus, ir iepriekšējie punkti, kuros konstatēta *Bonamia exitiosa*, audzēšanas blīvums, ūdens plūsmas, uzņēmīgo sugu klātbūtne, vektorsugu (piem., *Crassostrea gigas*) klātbūtne, batimetrija un pārvaldības prakse. Paraugošanā jāiekļauj arī dabiskās gultnes, kas atrodas objekta vai objektu grupas teritorijā vai blakus tai.

2. iedaļa

Statusa “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodaļām, kuru veselības statuss nav zināms

1. Dalībvalstij, zonai vai nodaļai, kura veselības statuss attiecībā uz *Bonamia exitiosa* infekciju nav zināms, statusu “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas” var piešķirt tikai tad, ja visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodaļas objektos vai objektu grupās, kurās tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, un attiecīgā gadījumā savvaļas populāciju paraugošanas punktos ir piemērota šāda 3 gadu shēma:
 - a) sarakstā norādīto sugu dzīvnieku turēšanas objektos un objektu grupās vismaz 3 gadus pēc kārtas ir veikti veselības apmeklējumi un ņemti paraugi, kā noteikts 4.A tabulā;
 - b) minētajā 3 gadu periodā visu paraugu testēšanā, kurā izmantotas 5. iedaļas 2. punktā aprakstītās diagnostikas metodes, ir iegūti negatīvi rezultāti attiecībā uz *Bonamia exitiosa* un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā aprakstītajām diagnostikas metodēm ir izslēgtas visas aizdomas par *Bonamia exitiosa*;
 - c) ja paraugā jāiekļauj *Ostrea edulis* austeres, kas iegūtas no tādas dalībvalsts, zonas vai nodaļas, kam ir statuss “brīvs no slimības”, tām jābūt objektā vai objektu grupā ievestām vismaz vienu gadu pirms shēmas īstenošanas.
2. Ja 1. punktā minētās 3 gadu shēmas laikā *Bonamia exitiosa* infekcija ir konstatēta, tad, pirms sākt jaunu 3 gadu shēmu, dalībvalstī, zonā vai nodaļā esošajos attiecīgajos objektos:
 - a) jāveic minimālie slimību kontroles pasākumi, kas noteikti 58.–65. pantā;

- b) atkalapdzīvīnāšanas ietvaros jāieved gliemji no objekta, kas atrodas no *Bonamia exitiosa* infekcijas brīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, vai no objekta, kas atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas minētās slimības izskaušanas programma.

4.A tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem piemērojama uz 3 gadu kontroles periodu pirms statusa “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas” iegūšanas

Uzraudzības gads	Veselības apmeklējumu skaits gadā katrā objektā vai objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits gadā	Gliemju skaits paraugā
1. gads	2	2	150
2. gads	2	2	150
3. gads	2	2	150

3. iedaļa

Statusa “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, par kuriem ir zināms, ka tie ir inficēti ar *Bonamia exitiosa*

- Dalībvalstij, zonai vai nodalījumam, par kuru ir zināms, ka tas ir inficēts ar *Bonamia exitiosa*, statusu “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas” var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde uzskata, ka šīs slimības izskaušana ir praktiski iespējama, un visos minētās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos vai objektu grupās, kurās tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir īstenota izskaušanas programma, kura atbilst šādām prasībām:
 - ir jābūt faktiski piemērotiem 55.–65. pantā noteiktajiem minimālajiem kontroles pasākumiem, un tā objekta vai to objektu grupas tuvumā, kas atzīti par inficētiem ar *Bonamia exitiosa*, ņemot vērā 2. punkta prasības, jābūt izveidotai 58. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajai pienācīga lieluma ierobežojumu zonai, kas vajadzības gadījumā sadalīta aizsardzības zonā un uzraudzības zonā;
 - visos ar *Bonamia exitiosa* neinficētos objektos un objektu grupās, kurās aizsardzības zonā vai – ja aizsardzības zona nav izveidota – ierobežojumu zonā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, jāveic izmeklēšana, kas ietver vismaz to, ka pēc *Bonamia exitiosa* pārnēsāšanas perioda sākuma testēšanai tiek ievākti paraugi ar 150 gliemjiem. Ja pārnēsāšanas periods nav zināms, jāparaugo austeres, kas aizsardzības zonā atradušās vismaz vienu gadu;
 - attiecīgie objekti vai objektu grupas ir jāiztukšo saskaņā ar 62. pantu un, ja iespējams, jāiztīra un jādezinficē saskaņā ar 63. pantu.

Tie jāatstāj neizmantoti saskaņā ar 64. pantu, un neizmantošanas periodam jāilgst vismaz 6 mēnešus.

Kad visi inficētie objekti vai inficētās objektu grupas tiek iztukšoti, jāīsteno vismaz 4 nedēļas ilga sinhrona neizmantošana;
 - atkalapdzīvīnāšana drīkst notikt tikai pēc tam, kad visi inficētie objekti vai inficētās objektu grupas ir iztukšoti, iztīrīti, dezinficēti un atstāti neizmantoti saskaņā ar c) apakšpunktu;
 - pēc tam visos objektos un objektu grupās, kuras nav minētas f) apakšpunktā un kurās dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas izskaušanas programma, tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, jāīsteno 2. iedaļā noteiktā shēma;
 - atsevišķam objektam, kurā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki un kuram ir tāds veselības statuss, kurš nav atkarīgs no apkārtējo ūdeņu veselības statusa, pēc slimības uzliesmojuma nav jāievēro 2. iedaļā noteiktā shēma, ja vien attiecīgais objekts atbilst 80. panta 3. punkta prasībām un ir atkalapdzīvīnāts ar gliemjiem, kas iegūti no dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, kuriem ir statuss “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas”.

2. Ierobežojumu zonai jābūt definētai katrā gadījumā atsevišķi, un:

- a) tajā jāņem vērā faktori, kas ietekmē risku, ka *Bonamia exitiosa* infekcija varētu izplatīties arī uz citiem objektiem un savvaļas gliemju populācijām, piemēram:
 - i) gliemju mirstība pēc skaita, mirstība pēc vecuma, mirstības rādītājs un tās sadalījums ar *Bonamia exitiosa* inficētajā objektā vai objektu grupā;
 - ii) kaimiņos esošo objektu vai objektu grupu un savvaļas gliemju attālums un blīvums;
 - iii) apstrādes objektu, kontaktojektu vai objektu grupu tuvums;
 - iv) objektos vai objektu grupās sastopamās sugas, jo īpaši uzņēmīgās sugas un vektorsugas;
 - v) slimības skartajos un kaimiņos esošajos objektos un objektu grupās piekoptā audzēšanas prakse;
 - vi) hidrodinamiskie apstākļi; un
 - vii) citi konstatēti epidemioloģiski nozīmīgi faktori;
- b) ģeogrāfiskajai demarkācijai jāatbilst šādām minimālajām prasībām:
 - i) aizsardzības zonai jāaizņem teritorija, kas ietilpst aplī, kura rādiuss atbilst vismaz vienas plūdmaiņu joslas platumam vai ir vismaz 5 km (izmanto lielāko vērtību) un kura centrs ir objekts, kas inficēts ar *Bonamia exitiosa*, vai jāaizņem līdzvērtīga teritorija, ko nosaka saskaņā ar attiecīgiem hidrodinamiskiem vai epidemioloģiskiem datiem; un
 - ii) uzraudzības zonai jāaizņem aizsardzības zonu aptveroša teritorija, kas sastāv no plūdmaiņu zonām, kuras savstarpēji pārklājas; vai aizsardzības zonu aptveroša teritorija, kas ietilpst aplī, kura rādiuss ir 10 km no aizsardzības zonas centra, vai līdzvērtīga teritorija, ko nosaka saskaņā ar attiecīgiem hidrodinamiskiem vai epidemioloģiskiem datiem;vai
 - iii) ja atsevišķas aizsardzības un uzraudzības zonas nav izveidotas, ierobežojumu zonai jāaptver teritorija, kas ietver gan aizsardzības zonu, gan uzraudzības zonu.

4. iedaļa

Statusa “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas” saglabāšana

1. Ja, lai saskaņā ar 81. pantu dalībvalstij, zonai vai nodalījumam saglabātu statusu “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas”, ir vajadzīga selektīva uzraudzība, visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir jāveic veselības apmeklējumi un jāparaugo gliemji saskaņā ar 4.B tabulu, ņemot vērā objekta riska pakāpi attiecībā uz inficēšanos ar *Bonamia exitiosa*.
2. Nosakot to veselības apmeklējumu biežumu, kas veicami, lai nodalījumiem, kuru veselības statuss attiecībā uz *Bonamia exitiosa* infekciju ir atkarīgs no apkārtējos dabiskajos ūdeņos mītošo ūdensdzīvnieku populāciju veselības statusa, saglabātu statusu “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas”, risks inficēties ar *Bonamia exitiosa* jāuzskata par augstu.
3. Statusu “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas” drīkst saglabāt tikai tik ilgi, kamēr visiem paraugiem, ko testē, izmantojot 5. iedaļas 2. punktā izklāstītās diagnostikas metodes, rezultāti attiecībā uz *Bonamia exitiosa* ir negatīvi un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā izklāstītajām diagnostikas metodēm ir izslēgtas visas aizdomas par *Bonamia exitiosa* infekciju.

4.B tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām vai nodaļumiem piemērojama, lai saglabātu statusu “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas”

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits katrā objektā / objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits	Gliemju skaits paraugā
Augsta	Reizi gadā	Reizi 2 gados	150
Vidēja	Reizi 2 gados	Reizi 2 gados	150
Zema	Reizi 3 gados	Reizi 3 gados	150

⁽¹⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu, izņemot atkarīgus nodaļumus, kur visi objekti tiek uzskatīti par augsta riska objektiem.

5. iedaļa

Diagnosticas un paraugošanas metodes

- Šīs iedaļas 2. un 3. punktā paredzēto diagnostisko testu veikšanai laboratorijā jānodod viss dzīvnieka ķermenis.
- Diagnosticas metodes, kas izmantojamas, lai saskaņā ar 2.–4. iedaļu piešķirtu vai saglabātu statusu “brīvs no *Bonamia exitiosa* infekcijas”, jāīsteno, ievērojot detalizētās diagnostikas metodes un procedūras, ko attiecībā uz gliemju slimībām apstiprinājusi ESRL; minētajām diagnostikas metodēm jābūt šādām: histopatoloģija, nospieduma citoloģija vai PCR.
- Ja saskaņā ar 58. pantu jāapstiprina vai jāizslēdz aizdomas par *Bonamia exitiosa* infekciju, jāievēro šāda apmeklējumu, paraugošanas un testēšanas procedūra:
 - izmeklēšanai jāietver vismaz viena paraugošana, kuru veic pēc *Bonamia exitiosa* pārnēsāšanas perioda beigām un kurā, ja aizdomas balstītas uz ziņojumu par mirstību, paraugo 30 pie uzņēmīgajām sugām piederošus gliemjus vai, ja aizdomas nav balstītas uz šādu ziņojumu, 150 pie uzņēmīgajām sugām piederošus gliemjus. Ja pārnēsāšanas periods nav zināms, paraugošanu veic divreiz gadā – pavasarī un rudenī;
 - paraugi jātestē, izmantojot i) punktā noteiktās diagnostikas metodes un ievērojot detalizētās diagnostikas metodes un procedūras, ko attiecībā uz gliemju slimībām apstiprinājusi ESRL:
 - Bonamia exitiosa* klātbūtne jāuzskata par apstiprinātu, ja papildus pozitīvam rezultātam, kas iegūts histopatoloģijā, nospieduma citoloģijā vai *in situ* hibridizācijā, šāds rezultāts iegūts arī arPCR, pēc kuras izdarīta sekvenčēšana. Ja bioloģiskais materiāls histopatoloģijai, nospieduma citoloģijai vai *in situ* hibridizācijai nav pieejams, *Bonamia exitiosa* klātbūtne jāuzskata par apstiprinātu, ja divos PCR testos, kuri ir mērķēti uz atšķirīgiem parazīta genoma fragmentiem, ir iegūti pozitīvi rezultāti, kas apstiprināti ar sekvenčēšanu;
 - ja minētajos testos turpmāki pierādījumi par *Bonamia exitiosa* klātbūtni nav gūti, aizdomas par *Bonamia exitiosa* infekcijas klātbūtni jāizslēdz.

5. NODAĻA

***Bonamia ostreae* infekcijas izskaušana, statuss “brīvs no slimības” attiecībā uz šo infekciju un tās diagnostikas metodes**

1. iedaļa

Vispārīgas prasības attiecībā uz veselības apmeklējumiem un paraugošanu

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, ko veic 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minētās uzraudzības vajadzībām, ir jāatbilst šādām prasībām:

- veselības apmeklējumi un attiecīgā gadījumā paraugošana jāveic gada periodā, par kuru zināms, ka parazīta prevalence attiecīgajā dalībvalstī, zonā vai nodaļumā tad ir maksimāla. Ja šādi dati nav pieejami, paraugošana jāveic ziemā vai pavasara sākumā;

- b) ja gliemji jāparaugo saskaņā ar 2.–4. iedaļas prasībām, jāpiemēro šādi kritēriji:
- i) ja ir sastopamas *Ostrea edulis* austeres, paraugošanai jāatlasa tikai šīs sugas austeres. Ja *Ostrea edulis* austeres nav sastopamas, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz visām citām sastopamajām uzņēmīgajām sugām;
 - ii) ja sastopami novājināti, atvērušies vai nesen miruši, taču nesadalījušies gliemji, pirmām kārtām jāatlasa tie. Ja šādu gliemju nav, izlasē jāiekļauj vecākie veselie gliemji;
 - iii) ja paraugošanu veic objektos vai objektu grupās, kur gliemju audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj gliemji no visiem izmantotajiem ūdens avotiem, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta daļas;
 - iv) ja paraugošanu veic gliemju turēšanas objektos vai objektu grupās, paraugā jāiekļauj gliemji no pietiekama skaita paraugošanas punktu, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta vai objektu grupas daļas. Galvenie faktori, kas jāņem vērā, izraugoties minētos paraugošanas punktus, ir iepriekšējie punkti, kuros konstatēta *Bonamia ostreae*, audzēšanas blīvums, ūdens plūsmas, uzņēmīgo sugu klātbūtne, vektorsugu klātbūtne, batimetrija un pārvaldības prakse. Paraugošanā jāiekļauj arī dabiskās gultnes, kas atrodas objekta vai objektu grupas teritorijā vai blakus tai.

2. iedaļa

Statusa “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, kuru veselības statuss nav zināms

1. Dalībvalstij, zonai vai nodalījumam, kura veselības statuss attiecībā uz *Bonamia ostreae* infekciju nav zināms, statusu “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas” var piešķirt tikai tad, ja visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos vai objektu grupās, kurās tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, un attiecīgā gadījumā savvaļas populāciju paraugošanas punktos ir piemērota šāda 3 gadu shēma:
 - a) sarakstā norādīto sugu dzīvnieku turēšanas objektos un objektu grupās vismaz 3 gadus pēc kārtas ir veikti veselības apmeklējumi un ņemti paraugi, kā noteikts 5.A tabulā;
 - b) minētajā 3 gadu periodā visu paraugu testēšanā, kurā izmantotas 5. iedaļas 2. punktā aprakstītās diagnostikas metodes, ir iegūti negatīvi rezultāti attiecībā uz *Bonamia ostreae* un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā aprakstītajām diagnostikas metodēm ir izslēgtas visas aizdomas par *Bonamia ostreae*;
 - c) ja paraugā jāiekļauj *Ostrea edulis* austeres, kas iegūtas no tādas dalībvalsts, zonas vai nodalījuma, kam ir statuss “brīvs no slimības”, tām jābūt objektā vai objektu grupā ievestām vismaz vienu gadu pirms shēmas īstenošanas.
2. Ja 1. punktā minētās 3 gadu shēmas laikā *Bonamia ostreae* infekcija ir konstatēta, tad, pirms sākt jaunu 3 gadu shēmu, dalībvalstī, zonā vai nodalījumā esošajos attiecīgajos objektos:
 - a) jāveic minimālie slimību kontroles pasākumi, kas noteikti 58.–65. pantā;
 - b) atkalapdzīvinašanas ietvaros jāieved gliemji no objekta, kas atrodas no *Bonamia ostreae* infekcijas brīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, vai no objekta, kas atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas minētās slimības izskaušanas programma.

3. iedaļa

Statusa “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, par kuriem ir zināms, ka tie ir inficēti ar *Bonamia ostreae*

1. Dalībvalstij, zonai vai nodalījumam, par kuru ir zināms, ka tas ir inficēts ar *Bonamia ostreae*, statusu “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas” var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde uzskata, ka šīs slimības izskaušana ir praktiski iespējama, un visos minētās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos vai objektu grupās, kurās tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir īstenota izskaušanas programma, kura atbilst šādām prasībām:
 - a) ir jābūt faktiski piemērotiem 55.–65. pantā noteiktajiem minimālajiem kontroles pasākumiem, un tā objekta vai to objektu grupas tuvumā, kas atzīti par inficētiem ar *Bonamia ostreae*, ņemot vērā 2. punkta prasības, jābūt izveidotai 58. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajai pienācīga lieluma ierobežojumu zonai, kas vajadzības gadījumā sadalīta aizsardzības zonā un uzraudzības zonā;

- b) visos ar *Bonamia ostreae* neinficētos objektos un objektu grupās, kurās aizsardzības zonā vai – ja aizsardzības zona nav izveidota – ierobežojumu zonā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, jāveic izmeklēšana, kas ietver vismaz to, ka pēc *Bonamia ostreae* pārnēsāšanas perioda sākuma testēšanai tiek ievākti paraugi ar 150 gliemjiem. Ja pārnēsāšanas periods nav zināms, paraugošana jāsāk ziemā vai pavasara sākumā;
- c) attiecīgie objekti vai objektu grupas ir jāiztukšo saskaņā ar 62. pantu un, ja iespējams, jāiztīra un jādezinficē saskaņā ar 63. pantu.

Tie jāatstāj neizmantoti saskaņā ar 64. pantu, un neizmantošanas periodam jāilgst vismaz 6 mēnešus.

Kad visi inficētie objekti vai inficētās objektu grupas tiek iztukšoti, jāīsteno vismaz 4 nedēļas ilga sinhrona neizmantošana;

- d) atkalapdzīvīšanās drīkst notikt tikai pēc tam, kad visi inficētie objekti vai inficētās objektu grupas ir iztukšoti, iztīrīti, dezinficēti un atstāti neizmantoti saskaņā ar c) apakšpunktu;
- e) pēc tam visos objektos un objektu grupās, kuras nav minētas f) apakšpunktā un kurās dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas izskaušanas programma, tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, jāīsteno 2. iedaļā noteiktā shēma;
- f) atsevišķam objektam, kurā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki un kuram ir tāds veselības statuss, kurš nav atkarīgs no apkārtējo ūdeņu veselības statusa, pēc slimības uzliesmojuma nav jāievēro 2. iedaļā noteiktā uzraudzības shēma, ja vien attiecīgais objekts atbilst 80. panta 3. punkta prasībām un ir atkalapdzīvīnāts ar gliemjiem, kas iegūti no dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, kuriem ir statuss "brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas".

2. Ierobežojumu zonai jābūt definētai katrā gadījumā atsevišķi, un:

- a) tajā jāņem vērā faktori, kas ietekmē risku, ka *Bonamia ostreae* infekcija varētu izplatīties arī uz citiem objektiem un savvaļas gliemju populācijām, piemēram:
 - i) gliemju mirstība pēc skaita, mirstība pēc vecuma, mirstības rādītājs un tās sadalījums ar *Bonamia ostreae* inficētajā objektā vai objektu grupā;
 - ii) kaimiņos esošo objektu vai objektu grupu un savvaļas gliemju attālums un blīvums;
 - iii) apstrādes objektu, kontaktojektu vai objektu grupu tuvums;
 - iv) objektos vai objektu grupās sastopamās sugas, jo īpaši uzņēmīgās sugas un vektorsugas;
 - v) slimības skartajos un kaimiņos esošajos objektos un objektu grupās piekoptā audzēšanas prakse;
 - vi) hidrodinamiskie apstākļi; un
 - vii) citi konstatēti epidemioloģiski nozīmīgi faktori;
 - b) ģeogrāfiskajai demarkācijai jāatbilst šādām minimālajām prasībām:
 - i) aizsardzības zonai jāaizņem teritorija, kas ietilpst aplī, kura rādiuss atbilst vismaz vienas plūdmaiņu joslas platumam vai ir vismaz 5 km (izmanto lielāko vērtību) un kura centrs ir objekts, kas inficēts ar *Bonamia ostreae*, vai jāaizņem līdzvērtīga teritorija, ko nosaka saskaņā ar attiecīgiem hidrodinamiskiem vai epidemioloģiskiem datiem; un
 - ii) uzraudzības zonai jāaizņem aizsardzības zonu aptveroša teritorija, kas sastāv no plūdmaiņu zonām, kuras savstarpēji pārklājas; vai aizsardzības zonu aptveroša teritorija, kas ietilpst aplī, kura rādiuss ir 10 km no aizsardzības zonas centra, vai līdzvērtīga teritorija, ko nosaka saskaņā ar attiecīgiem hidrodinamiskiem vai epidemioloģiskiem datiem;
- vai
- iii) ja atsevišķas aizsardzības un uzraudzības zonas nav izveidotas, ierobežojumu zonai jāaptver teritorija, kas ietver gan aizsardzības zonu, gan uzraudzības zonu.

5.A tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām un nodaļumiem piemērojama uz 3 gadu kontroles periodu pirms statusa “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas” iegūšanas

Uzraudzības gads	Veselības apmeklējumu skaits gadā katrā objektā vai objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits gadā	Gliemju skaits paraugā
1. gads	1	1	150
2. gads	1	1	150
3. gads	1	1	150

4. iedaļa

Statusa “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas” saglabāšana

- Ja, lai saskaņā ar 81. pantu dalībvalstij, zonai vai nodaļumam saglabātu statusu “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas”, ir vajadzīga selektīva uzraudzība, visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodaļuma objektos, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir jāveic veselības apmeklējumi un jāparaugo gliemji saskaņā ar 5.B tabulu, ņemot vērā objekta riska pakāpi attiecībā uz inficēšanos ar *Bonamia ostreae*.
- Nosakot to veselības apmeklējumu biežumu, kas veicami, lai nodaļumiem, kuru veselības statuss attiecībā uz *Bonamia ostreae* infekciju ir atkarīgs no apkārtējos dabiskajos ūdeņos mītošo ūdensdzīvnieku populāciju veselības statusa, saglabātu statusu “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas”, risks inficēties ar *Bonamia ostreae* jāuzskata par augstu.
- Statusu “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas” drīkst saglabāt tikai tik ilgi, kamēr visiem paraugiem, ko testē, izmantojot 5. iedaļas 2. punktā izklāstītās diagnostikas metodes, rezultāti attiecībā uz *Bonamia ostreae* ir negatīvi un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā izklāstītajām diagnostikas metodēm ir izslēgtas visas aizdomas par *Bonamia ostreae* infekciju.

5.B tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām vai nodaļumiem piemērojama, lai saglabātu statusu “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas”

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits katrā objektā / objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits	Gliemju skaits paraugā
Augsta	Reizi gadā	Reizi 2 gados	150
Vidēja	Reizi 2 gados	Reizi 2 gados	150
Zema	Reizi 3 gados	Reizi 3 gados	150

⁽¹⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu, izņemot atkarīgus nodaļumus, kur visi objekti tiek uzskatīti par augsta riska objektiem.

5. iedaļa

Diagnostikas un paraugošanas metodes

- Šīs iedaļas 2. un 3. punktā paredzēto diagnostisko testu veikšanai laboratorijā jānodod viss dzīvnieka ķermenis.
- Diagnostikas metodes, kas izmantojamas, lai saskaņā ar 2.–4. iedaļu piešķirtu vai saglabātu statusu “brīvs no *Bonamia ostreae* infekcijas”, jāīsteno, ievērojot detalizētās diagnostikas metodes un procedūras, ko attiecībā uz gliemju slimībām apstiprinājusi ESRL; minētajām diagnostikas metodēm jābūt šādām: histopatoloģija, nospieduma citoloģija vai PCR.

3. Ja saskaņā ar 58. pantu jāapstiprina vai jāizslēdz aizdomas par *Bonamia ostreae* infekciju, jāievēro šāda apmeklējumu, paraugošanas un testēšanas procedūra:
- izmeklēšanai jāietver vismaz viena paraugošana, kuru veic pēc *Bonamia ostreae* pārnēsāšanas perioda beigām un kurā, ja aizdomas balstītas uz ziņojumu par mirstību, paraugo 30 pie uzņēmīgajām sugām piederošus gliemjus vai, ja aizdomas nav balstītas uz šādu ziņojumu, 150 pie uzņēmīgajām sugām piederošus gliemjus. Ja pārnēsāšanas periods nav zināms, paraugošanu sāk ziemā vai pavasara sākumā;
 - paraugi jātestē, izmantojot i) punktā noteiktās diagnostikas metodes un ievērojot detalizētās diagnostikas metodes un procedūras, ko attiecībā uz gliemju slimībām apstiprinājusi ESRL:
 - Bonamia ostreae* klātbūtne jāuzskata par apstiprinātu, ja papildus pozitīvam rezultātam, kas iegūts histopatoloģijā, nospieduma citoloģijā vai *in situ* hibridizācijā, šāds rezultāts iegūts arī ar PCR, pēc kuras izdarīta sekvenčēšana. Ja bioloģiskais materiāls histopatoloģijai, nospieduma citoloģijai vai *in situ* hibridizācijai nav pieejams, *Bonamia ostreae* klātbūtne jāuzskata par apstiprinātu, ja divos PCR testos, kuri ir mērķēti uz atšķirīgiem parazīta genoma fragmentiem, ir iegūti pozitīvi rezultāti, kas apstiprināti ar sekvenčēšanu;
 - ja minētajos testos turpmāki pierādījumi par *Bonamia ostreae* klātbūtni nav gūti, aizdomas par *Bonamia ostreae* infekcijas klātbūtni jāizslēdz.

6. NODAĻA

Balto plankumu sindroma vīrusa (WSSV) infekcijas izskaušana, statuss “brīvs no slimības” attiecībā uz šo infekciju un tās diagnostikas metodes

1. iedaļa

Vispārīgas prasības attiecībā uz veselības apmeklējumiem un paraugošanu

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, ko veic 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minētās uzraudzības vajadzībām, ir jāatbilst šādām prasībām:

- vēžveidīgo paraugošana laboratoriskai izmeklēšanai jāveic laikā, kad ūdens temperatūra ticami varētu sasniegt gada augstāko vērtību. Ja tas praktiski iespējams, prasība par ūdens temperatūru jāattiecinā arī uz veselības apmeklējumiem;
- ja vēžveidīgie jāparaugo saskaņā ar 2.–4. iedaļas prasībām, jāpiemēro šādi kritēriji:
 - ja ražošanas vienībās sastopami novājināti vai mirstoši vēžveidīgie, pirmām kārtām jāatlasa tie. Ja šādu vēžveidīgo nav, izlasē jāiekļauj vēžveidīgie, kas pārstāv dažādas lielumu kohortas, jo īpaši uzņēmīgo sugu mazuļi un pieauguši īpatņi, un jāraugās, lai tie paraugā būtu pārstāvēti proporcionāli;
 - ja vēžveidīgo audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj uzņēmīgie vēžveidīgie no visiem izmantotajiem ūdens avotiem;
- ja izskaušanas programmas aptvertā nelielā akvakultūras objektu skaita dēļ ir vajadzīga selektīva savvaļas populāciju uzraudzība, paraugošanas punktu skaits un ģeogrāfiskais sadalījums jānosaka tā, lai būtu panākts saprātīgs dalībvalsts, zonas vai nodaļuma aptvērums. Paraugošanas punktiem reprezentatīvi jāpārstāv arī dažādās ekosistēmas, kurās atrodas uzņēmīgo sugu dzīvnieku savvaļas populācijas, proti, jūras, estuāru, upju un ezeru sistēmas. Paraugojamie vēžveidīgie minētajās situācijās jāatlasa šādi:
 - jūras un estuāru sistēmas apgabalos jāatlasa viena vai vairākas no šādām sugām: *Carcinus maenas*, *Cancer pagurus*, *Eriocheir sinensis*, *Liocarcinus depurator*, *Liocarcinus puber*, *Crangon crangon*, *Homarus gammarus*, *Palaemon adspersus* vai *Penaeidae* dzimtas garneļu sugas, konkrēti, *Penaeus japonicus*, *Penaeus kerathurus*, *Penaeus semisulcatus*. Ja minētās sugas nav sastopamas, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz citām sastopamajām uzņēmīgajām desmitkāju sugām;
 - upju un ezeru sistēmās jāatlasa viena vai vairākas no šādām sugām: *Pacifastacus leniusculus*, *Astacus leptodactylus*, *Austropotamobius pallipes* vai *Orconectes limosus*. Ja minētās sugas nav sastopamas, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz citām sastopamajām uzņēmīgajām desmitkāju sugām;
 - ja sastopami novājināti vai mirstoši vēžveidīgie, pirmām kārtām jāatlasa tie. Ja šādu vēžveidīgo nav, izlasē jāiekļauj vēžveidīgie, kas pārstāv dažādas lielumu kohortas, jo īpaši uzņēmīgo sugu mazuļi un pieauguši īpatņi, un jāraugās, lai tie paraugā būtu pārstāvēti proporcionāli.

2. iedaļa

Statusa “brīvs no WSSV infekcijas” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, kuru veselības statuss nav zināms

1. Dalībvalstij, zonai vai nodalījumam, kura veselības statuss attiecībā uz WSSV infekciju nav zināms, statusu “brīvs no WSSV infekcijas” var piešķirt tikai tad, ja visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos vai objektu grupās, kurās tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, un attiecīgā gadījumā savvaļas populāciju paraugošanas punktos ir piemērota šāda 2 gadu shēma:
 - a) objektos vai objektu grupās vismaz 2 gadus pēc kārtas ir veikti veselības apmeklējumi un ņemti paraugi, kā noteikts 6.A tabulā;
 - b) minētajā 2 gadu periodā visu paraugu testēšanā, kurā izmantotas 5. iedaļas 2. punktā aprakstītās diagnostikas metodes, ir iegūti negatīvi rezultāti attiecībā uz WSSV infekciju un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā aprakstītajām diagnostikas metodēm ir izslēgtas visas aizdomas par WSSV infekciju.
2. Ja 1. punktā minētās 2 gadu shēmas laikā WSSV infekcija ir konstatēta, tad, pirms sākt jaunu 2 gadu shēmu, dalībvalstī, zonā vai nodalījumā esošajos attiecīgajos objektos:
 - a) jāveic minimālie slimību kontroles pasākumi, kas noteikti 58.–65. pantā;
 - b) atkalapdzīvinašanas ietvaros jāievie vērējamie no objekta, kas atrodas no WSSV infekcijas brīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, vai no objekta, kas atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas minētās slimības izskaušanas programma.

3. iedaļa

Statusa “brīvs no WSSV infekcijas” piešķiršana dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem, par kuriem ir zināms, ka tie ir inficēti ar WSSV

1. Dalībvalstij, zonai vai nodalījumam, par kuru ir zināms, ka tas ir inficēts ar WSSV, statusu “brīvs no WSSV infekcijas” var piešķirt tikai tad, ja visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir īstenota izskaušanas programma, kura atbilst šādām prasībām:
 - a) ir jābūt faktiski piemērotiem 55.–65. pantā noteiktajiem minimālajiem kontroles pasākumiem, un tā objekta vai to objektu tuvumā, kuri atzīti par inficētiem ar WSSV, ņemot vērā 2. punkta prasības, jābūt izveidotai 58. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajai pienācīga lieluma ierobežojumu zonai, kas vajadzības gadījumā sadalīta aizsardzības zonā un uzraudzības zonā;
 - b) visos ar WSSV neinficētos objektos, kuros aizsardzības zonā vai – ja aizsardzības zona nav izveidota – ierobežojumu zonā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, jāveic izmeklēšana, kas ietver vismaz šādus elementus:
 - i) ja novērotas tādas klīniskās pazīmes vai pēcnāves apskatē konstatēti tādi bojājumi, kas raksturīgi WSSV infekcijai, testēšanai ievāc paraugus no 10 vērējamajiem vai, ja klīniskās pazīmes nav novērotas vai pēcnāves apskatē bojājumi nav konstatēti, no 150 vērējamajiem; un
 - ii) veselības apmeklējumi; objektos, kur i) punktā minētajos testos iegūti negatīvi rezultāti, sezonā, kad ūdens temperatūra ticami varētu sasniegt gada augstākās vērtības, veselības apmeklējumus jāturpina veikt reizi mēnesī līdz brīdim, kad aizsardzības zona ir atcelta saskaņā ar c) punktu;
 - c) attiecīgie objekti jāiztukšo saskaņā ar 62. pantu, jāiztīra un jādezinficē saskaņā ar 63. pantu un jāatstāj neizmantoji saskaņā ar 64. pantu. Neizmantošanas periodam jāilgst vismaz 6 nedēļas. Kad visi inficētie objekti tiek iztukšoti, īsteno vismaz 3 nedēļas ilgu sinhronu neizmantošanu.

Kad oficiāli par inficētiem atzītos objektus neizmanto, aizsardzības zonas pārveido par uzraudzības zonām;

- d) atkalapdzīvinašana drīkst notikt tikai pēc tam, kad visi inficētie objekti ir iztukšoti, iztīrīti, dezinficēti un atstāti neizmantoji saskaņā ar c) apakšpunktu;

- e) visos objektos, kuri nav f) apakšpunktā minētie objekti un kuros dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas izskaušanas programma, tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, un – ja vajadzīga savvaļas populāciju uzraudzība – visos paraugošanas punktos, kas atlasīti tā, lai aptvertu izskaušanas programmā iekļautā ģeogrāfiskā apgabala lielāko daļu, ir jāīsteno vismaz 2. nodaļā noteiktā shēma;
 - f) atsevišķam objektam, kurā tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki un kuram ir tāds veselības statuss, kurš nav atkarīgs no apkārtējo ūdeņu veselības statusa, pēc slimības uzliesmojuma nav jāievēro 2. iedaļā noteiktā shēma, ja vien attiecīgais objekts atbilst 80. panta 3. punkta prasībām un ir atkalapdzīvīnāts ar vēžveidīgajiem, kas iegūti no dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, kuriem ir statuss “brīvs no WSSV infekcijas”.
2. Ierobežojumu zonai jābūt definētai katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā faktoros, kas ietekmē risku, ka WSSV varētu izplatīties uz saimniecībā audzētu un savvaļas vēžveidīgo populācijām, piemēram:
- i) vēžveidīgo mirstība pēc skaita, mirstība pēc vecuma, mirstības rādītājs un tās sadalījums ar WSSV inficētajā objektā vai objektu grupā, kā arī citos objektos un savvaļas vēžveidīgo populācijā;
 - ii) kaimiņos esošo objektu vai objektu grupu, arī savvaļas vēžveidīgo populāciju, attālums un blīvums;
 - iii) apstrādes objektu, kontaktojektu vai objektu grupu tuvums;
 - iv) objektos vai objektu grupās sastopamās sugas, jo īpaši uzņēmīgās sugas un vektorsugas;
 - v) slimības skartajos un kaimiņos esošajos objektos un objektu grupās piekoptā audzēšanas prakse;
 - vi) hidrodinamiskie apstākļi; un
 - vii) citi konstatēti epidemioloģiski nozīmīgi faktori.

6.A tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām un nodalījumiem piemērojama uz 2 gadu kontroles periodu pirms statusa “brīvs no WSSV infekcijas” iegūšanas

Uzraudzības gads	Veselības apmeklējumu skaits gadā katrā objektā vai objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits gadā	Vēžveidīgo skaits paraugā
1. gads	1	1	150
2. gads	1	1	150

4. iedaļa

Statusa “brīvs no WSSV infekcijas” saglabāšana

- Ja, lai saskaņā ar 81. pantu dalībvalstij, zonai vai nodalījumam saglabātu statusu “brīvs no WSSV infekcijas”, ir vajadzīga selektīva uzraudzība, visos attiecīgās dalībvalsts, zonas vai nodalījuma objektos, kuros tiek turēti sarakstā norādīto sugu dzīvnieki, ir jāveic veselības apmeklējumi un jāparaugo vēžveidīgie saskaņā ar 6.B tabulu, ņemot vērā objekta riska pakāpi attiecībā uz inficēšanos ar WSSV.
- Dalībvalstīs, zonās vai nodalījumos, kur objektu skaits ir ierobežots un šo objektu selektīva uzraudzība nenodrošina pietiekamus epidemioloģiskus datus, uzraudzībai, ko veic statusa “brīvs no slimības” saglabāšanas nolūkā, jāaptver arī paraugošanas punkti, kas atlasīti saskaņā ar 1. iedaļas b) punkta prasībām.
- Nosakot to veselības apmeklējumu biežumu, kas veicami, lai nodalījumiem, kuru veselības statuss attiecībā uz WSSV infekciju ir atkarīgs no apkārtējos dabiskajos ūdeņos mītošo ūdensdzīvnieku populāciju veselības statusa, saglabātu statusu “brīvs no WSSV infekcijas”, risks inficēties ar WSSV jāuzskata par augstu.
- Statusu “brīvs no WSSV infekcijas” drīkst saglabāt tikai tik ilgi, kamēr visiem paraugiem, ko testē, izmantojot 5. iedaļas 2. punktā izklāstītās diagnostikas metodes, rezultāti attiecībā uz WSSV ir negatīvi un saskaņā ar 5. iedaļas 3. punktā izklāstītajām diagnostikas metodēm ir izslēgtas visas aizdomas par WSSV infekciju.

6.B tabula

Shēma, kas dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem piemērojama, lai saglabātu statusu “brīvs no WSSV infekcijas”

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits katrā objektā / objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits	Vēžveidīgo skaits paraugā
Augsta	Reizi gadā	Reizi 2 gados	150
Vidēja	Reizi 2 gados	Reizi 2 gados	150
Zema	Reizi 2 gados	Reizi 4 gados	150

(¹) Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu, izņemot atkarīgus nodalījumus, kur visi objekti tiek uzskatīti par augsta riska objektiem.

5. iedaļa

Diagnosticas un paraugošanas metodes

1. Pirms paraugu sagatavošanas PCR veikšanai paraugi ar ārējā apvalka (integumenta) epidermu, kas vai nu izpreparēta, vai ir testējamā dzīvnieka ejkājās, pleopodos, mutes orgānos vai žaunās, jāfiksē 95 % etanolā.

Ar PCR iegūtu diagnostisko datu apstiprināšanai drīkst ievākt citus paraugus, kurus fiksē histoloģijai un transmisijas elektronmikroskopijai.

2. Lai piešķirtu vai saglabātu statusu “brīvs no slimības” attiecībā uz WSSV infekciju, jāizmanto šāda diagnostikas metode un procedūras: PCR, pēc kuras veic sekvencēšanu. Piemērojot minēto diagnostikas metodi, jāievēro attiecīgās detalizētās metodes un procedūras, ko attiecībā uz vēžveidīgo slimībām apstiprinājusi ESRL.

Ja PCR testa rezultāts ir pozitīvs, šis rezultāts pirms Regulas (ES) 2016/429 63. pantā paredzēto sākotnējo kontroles pasākumu īstenošanas jāapstiprina ar amplikona sekvencēšanu.

3. Ja saskaņā ar 58. pantu jāapstiprina vai jāizslēdz aizdomas par WSSV infekciju, jāievēro šāda apmeklējumu, paraugošanas un testēšanas procedūra:

a) izmeklēšanas satvarā jāveic vismaz viens veselības apmeklējums un, ja novērotas tādas klīniskās pazīmes vai pēcnāves apskatē konstatēti tādi bojājumi, kas raksturīgi WSSV infekcijai, viena 10 vēžveidīgo paraugošana vai, ja klīniskās pazīmes nav novērotas vai pēcnāves apskatē bojājumi nav konstatēti, 150 vēžveidīgo paraugošana. Paraugi jātestē, izmantojot 2. punktā noteikto diagnostikas metodi;

b) WSSV klātbūtne jāuzskata par apstiprinātu, ja ar PCR un sekvencēšanu, kas veikta saskaņā ar detalizētajām metodēm un procedūrām, ko attiecībā uz vēžveidīgo slimībām apstiprinājusi ESRL, ir iegūts attiecībā uz WSSV pozitīvs rezultāts.

Ja minētajos testos turpmāki pierādījumi par vīrusa klātbūtni nav gūti, aizdomas par WSSV infekcijas klātbūtni var izslēgt.

III DAĻA

PRASĪBAS, KAS JĀIZPILDA, LAI APLIECINĀTU C KATEGORIJAS SLIMĪBU UZRAUDZĪBAS PROGRAMMU ĪSTENOŠANU, UN PRASĪBAS MINĒTO PROGRAMMU ATSĀKŠANAI PĒC SLIMĪBAS UZLIESMOJUMA

III daļā noteiktas objektiem piemērojamas prasības, kas jāizpilda, lai apliecinātu uz konkrētu slimību vērstas uzraudzības programmas īstenošanu, un prasības minētās uzraudzības programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma.

Virusālā hemorāģiskā septicēmija (VHS)	1. nodaļa
Infekciozā hematopoētiskā nekroze (IHN)	1. nodaļa
Infekcija ar lašu infekciozās anēmijas vīrusu ar delēciju HPR	2. nodaļa
<i>Marteilia refringens</i> infekcija	3. nodaļa
<i>Bonamia exitiosa</i> infekcija	4. nodaļa
<i>Bonamia ostreae</i> infekcija	5. nodaļa
Balto plankumu sindroma vīrusa (WSSV) infekcija	6. nodaļa

1. NODAĻA

Prasības, kas objektiem jāizpilda, lai apliecinātu VHS vai IHN uzraudzības programmas īstenošanu, un prasības minētās programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

1. iedaļa

Vispārīgas prasības veselības apmeklējumiem un paraugošanai attiecībā uz VHS un IHN

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, kas minēta 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta iv) punktā, ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) veselības apmeklējumi un paraugošana jāveic tajā gada periodā, kad ūdens temperatūra ir zemāka par 14 °C, vai, ja temperatūra zem 14 °C nenokrītas, paraugi jāņem laikā, kad temperatūra sasniedz gada zemākās vērtības;
- b) visās ražošanas vienībās, piemēram, dīķos, baseinos un tīklu būros, jāizdara pārbaudes, kurās noskaidro, vai vienībās nav mirušu vai novājinātu zivju vai zivju ar anormālu uzvedību. Īpaša uzmanība jāpievērš ūdens izplūdes vietai, kur straumes dēļ parasti uzkrājas vairāk novājinātu zivju;
- c) paraugiem ievācamās sarakstā norādīto sugu zivis jāatlasa šādi:
 - i) ja sastopama varavīksnes forele, paraugošanai jāatlasa tikai šīs sugas zivis, ja vien nav sastopamas citu uzņēmīgu sugu zivis, kam vērojamas tipiskas VHS vai IHN pazīmes; ja varavīksnes foreles nav, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz visām citām sastopamajām uzņēmīgajām sugām;
 - ii) ja sastopamas novājinātas zivis, zivis ar anormālu uzvedību vai nesen mirušas, taču nesadalījušās zivis, jāatlasa tās; ja zivju audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj zivis no visiem izmantotajiem ūdens avotiem;
 - iii) atlasīto zivju vidū jābūt zivīm, kas ievāktas tā, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta daļas, kā arī visas vecumgrupas.

2. iedaļa

Konkrētas prasības, kas jāizpilda, lai apliecinātu uzraudzības programmas īstenošanu

1. Veselības apmeklējumi jāveic un zivis jāparaugo saskaņā ar 1. iedaļu un 1. tabulu.
2. Paraugi, kas ievākti saskaņā ar 1. iedaļu un 1. tabulu, jātestē, izmantojot II daļas 1. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā noteiktās diagnostikas metodes, un minētās testēšanas rezultātiem attiecībā uz VHS vai IHN jābūt negatīviem.

3. iedaļa

Prasības uzraudzības programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

Objekts, kas bijis inficēts ar VHS vai IHN, drīkst atsākt uzraudzības programmu attiecībā uz minētajām slimībām, ja:

- a) tas ir iztukšots saskaņā ar 62. pantu, iztīrīts un dezinficēts saskaņā ar 63. pantu un atstāts neizmantots saskaņā ar 64. pantu; un
- b) atkalapdzīvīšanās notiek ar zivīm no objektiem, kuri:
 - i) atrodas no VHS vai IHN brīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā;
 - ii) atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas VHS vai IHN izskaušanas programma; vai
 - iii) īsteno VHS vai IHN uzraudzības programmu.

1. tabula

VHS/IHN uzraudzības programma

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits gadā katrā objektā	Zivju skaits paraugā ⁽²⁾
Augsta	Reizi gadā	30
Vidēja	Reizi 2 gados	30
Zema	Reizi 3 gados	30

⁽¹⁾ Piekrastes zonās vai piekrastes nodaļījumos paraugi jāievāc ne agrāk kā 3 nedēļas pēc zivju pārvietošanas no saldūdens uz sālsūdeni.

⁽²⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu. Maksimālais zivju skaits kopotā paraugā: 10.

2. NODAĻA

Prasības, kas objektiem jāizpilda, lai apliecinātu infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR uzraudzības programmas īstenošanu, un prasības minētās programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

1. iedaļa

Vispārīgas prasības veselības apmeklējumiem un paraugošanai attiecībā uz infekciju ar ISAV ar delēciju HPR

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, kas minēta 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta iv) punktā, ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) veselības apmeklējumos un paraugošanā jāņem vērā visas ražošanas vienības, piemēram, dīķi, baseini un tīklu būri, lai konstatētu, vai ir sastopamas mirušas, novājinātas zivis vai zivis ar anormālu uzvedību. Īpaša uzmanība jāpievērš attiecīgi būru malai vai ūdens izplūdes vietai, kur straumes dēļ parasti uzkrājas vairāk novājinātu zivju;
- b) paraugiem ievācamās zivis jāatlasa šādi:
 - i) jāizraugās tikai mirstošas vai nesen mirušas, taču nesadalījušās zivis; konkrētāk, pirmām kārtām jāievāc zivis, kam vērojama anēmija, asiņošana vai citas klīniskas pazīmes, kas liecina par asinsrites traucējumiem;
 - ii) ja sastopams lasis, paraugošanai jāatlasa tikai šīs sugas zivis, ja vien nav sastopamas citu uzņēmīgu sugu zivis, kam vērojamas tipiskas ISA pazīmes. Ja laša objektā nav, jāparaugo citu sarakstā norādīto sugu dzīvnieki;
 - iii) ja zivju audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj zivis no visiem izmantotajiem ūdens avotiem;
 - iv) atlasīto zivju vidū jābūt zivīm, kas ievāktas tā, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objektā esošās ražošanas vienības, piemēram, tīklu būri, baseini un dīķi, kā arī visas vecumgrupas.

2. iedaļa

Konkrētas prasības, kas jāizpilda, lai apliecinātu uzraudzības programmas īstenošanu

1. Veselības apmeklējumi jāveic un zivis jāparaugo saskaņā ar 1. iedaļu un 2. tabulu.
2. Paraugi, kas ievākti saskaņā ar 1. iedaļu un 2. tabulu, jātestē, izmantojot II daļas 2. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā noteiktās diagnostikas metodes, un minētās testēšanas rezultātiem attiecībā uz ISAV ar delēciju HPR jābūt negatīviem.

2. tabula

Infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR uzraudzības programma

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits gadā katrā objektā	Laboratorisko izmeklējumu skaits gadā	Zivju skaits paraugā
Augsta	2	2 ⁽²⁾	30
Vidēja	1	1 ⁽³⁾	30
Zema	Reizi 2 gados	Reizi 2 gados	30

Maksimālais zivju skaits kopotā paraugā: 5.

⁽¹⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu.

⁽²⁾ Ja prasīti divi paraugi gadā, tie jāvēc pavasarī un rudenī.

⁽³⁾ Ja prasīts tikai viens paraugs gadā, tas jāvēc pavasarī vai rudenī.

3. iedaļa

Prasības uzraudzības programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

Objekts, kas bijis inficēts ar ISAV ar delēciju HPR, minētās slimības uzraudzības programmu drīkst atsākt, ja:

- a) tas ir iztukšots saskaņā ar 62. pantu, iztīrīts un dezinficēts saskaņā ar 63. pantu un atstāts neizmantots saskaņā ar 64. pantu; un
- b) atkalapdzīvīnāšana notiek ar zivīm no objektiem, kuri:
 - i) atrodas tādā dalībvalstī, zonā vai nodaļumā, kas brīvs no infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR;
 - ii) atrodas dalībvalstī, zonā vai nodaļumā, uz kuru attiecas infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR izskausanas programma; vai
 - iii) īsteno infekcijas ar ISAV ar delēciju HPR uzraudzības programmu.

3. NODAĻA

Prasības, kas objektiem jāizpilda, lai apliecinātu *Marteilia refringens* infekcijas uzraudzības programmas īstenošanu, un prasības minētās programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

1. iedaļa

Vispārīgas prasības veselības apmeklējumiem un paraugošanai attiecībā uz *Marteilia refringens* infekciju

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, kas minēta 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta iv) punktā, ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) veselības apmeklējumi un paraugošana laboratoriskai izmeklēšanai jāveic gada periodā, par kuru zināms, ka parazīta prevalence attiecīgajā dalībvalstī, zonā vai nodaļumā tad ir maksimāla. Ja šādi dati nav pieejami, paraugošanu veic uzreiz pēc tam, kad ūdens temperatūra ir pārsniegusi 17 °C;
- b) ja gliemji jāparaugo saskaņā ar 3. tabulā noteiktajām prasībām, jāpiemēro šādi kritēriji:
 - i) jāparaugo *Ostrea* spp. austeres. Ja *Ostrea* spp. austeres nav sastopamas, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz visām citām sastopamajām sarakstā norādītajām sugām;

- ii) ja ražošanas vienībās sastopami novājināti, atvērušies vai nesen miruši, taču nesadalījušies gliemji, pirmām kārtām jāatlasa tie. Ja šādu gliemju nav, izlasē jāiekļauj vecākie veselie gliemji;
- iii) ja paraugošanu veic tādos gliemju turēšanas objektos, kuros gliemju audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj gliemji no visiem izmantotajiem ūdens avotiem, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta daļas;
- iv) ja paraugošanu veic gliemju turēšanas objektos vai objektu grupās, paraugā jāiekļauj gliemji no pietiekama skaita paraugošanas punktu, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta vai objektu grupas daļas. Galvenie faktori, kas jāņem vērā, izraugoties minētos paraugošanas punktus, ir audzēšanas blīvums, ūdens plūsmas, uzņēmīgo sugu klātbūtne, vektorsugu klātbūtne, batimetrija un pārvaldības prakse. Paraugošanā jāiekļauj arī dabiskās gultnes, kas atrodas objekta vai objektu grupas teritorijā vai blakus tai.

2. iedaļa

Konkrētas prasības, kas jāizpilda, lai apliecinātu uzraudzības programmas īstenošanu

- Veselības apmeklējumi jāveic un gliemji jāparaugo saskaņā ar 1. iedaļu un 3. tabulu.
- Paraugi, kas ievākti saskaņā ar 1. iedaļu un 3. tabulu, jātestē, izmantojot II daļas 3. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā noteiktās diagnostikas metodes, un minētās testēšanas rezultātiem attiecībā uz *Marteilia refringens* jābūt negatīviem.

3. tabula

Marteilia refringens uzraudzības programma

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits katrā objektā / objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits	Gliemju skaits paraugā
Augsta	Reizi gadā	Reizi 2 gados	150
Vidēja	Reizi 2 gados	Reizi 2 gados	150
Zema	Reizi 2 gados	Reizi 4 gados	150

⁽¹⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu.

3. iedaļa

Prasības uzraudzības programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

Objekts, kas bijis inficēts ar *Marteilia refringens*, minētās slimības uzraudzības programmu drīkst atsākt, ja:

- tas ir iztukšots saskaņā ar 62. pantu, iztīrīts un dezinficēts saskaņā ar 63. pantu un atstāts neizmantots saskaņā ar 64. pantu; un
- atkalapdzīvīšanās notiek ar zivīm no objektiem, kuri:
 - atrodas no *Marteilia refringens* infekcijas brīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā;
 - atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas *Marteilia refringens* infekcijas izskaušanas programma; vai
 - īsteno *Marteilia refringens* infekcijas uzraudzības programmu.

4. NODAĻA

Prasības, kas objektiem jāizpilda, lai apliecinātu *Bonamia exitiosa* infekcijas uzraudzības programmas īstenošanu, un prasības minētās programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

1. iedaļa

Vispārīgas prasības veselības apmeklējumiem un paraugošanai attiecībā uz *Bonamia exitiosa* infekciju

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, kas minēta 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta iv) punktā, ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) veselības apmeklējumi un paraugošana ražošanas vienībās jāveic gada periodā, par kuru zināms, ka *Bonamia exitiosa* prevalence attiecīgajā dalībvalstī, zonā vai nodaļā ir maksimāla. Ja šādi dati nav pieejami, paraugošana veicama divreiz gadā – pavasarī un rudenī;
- b) ja gliemjus paraugo saskaņā ar 4. tabulā noteiktajām prasībām, jāpiemēro šādi kritēriji:
 - i) ja ir sastopamas *Ostrea* spp. austeres, paraugošanai jāatlasa tikai šo sugu austeres. Ja *Ostrea* spp. austeres nav sastopamas, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz visām citām sastopamajām uzņēmīgajām sugām;
 - ii) ja sastopami novājināti, atvērušies vai nesen miruši, taču nesadalījušies gliemji, pirmām kārtām jāatlasa tie. Ja šādu gliemju nav, izlasē jāiekļauj vecākie veselie gliemji;
 - iii) ja paraugošana veicama objektos, kur gliemju audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj gliemji no visiem izmantotajiem ūdens avotiem, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta daļas;
 - iv) ja paraugošana veicama objektos vai objektu grupās, paraugā jāiekļauj gliemji no pietiekama skaita paraugošanas punktu, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta vai objektu grupas daļas. Galvenie faktori, kas jāņem vērā, izraugoties minētos paraugošanas punktus, ir audzēšanas blīvums, ūdens plūsmas, uzņēmīgo sugu klātbūtne, vektorsugu (piem., *Crassostrea gigas*) klātbūtne, batimetrija un pārvaldības prakse. Paraugošanā jāiekļauj arī dabiskās gultnes, kas atrodas objekta vai objektu grupas teritorijā vai blakus tai.

2. iedaļa

Konkrētas prasības, kas jāizpilda, lai apliecinātu uzraudzības programmas īstenošanu

1. Veselības apmeklējumi jāveic un gliemji jāparaugo saskaņā ar 1. iedaļu un 4. tabulu.
2. Paraugi, kas ievākti saskaņā ar 1. iedaļu un 4. tabulu, jātestē, izmantojot II daļas 4. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā noteiktās diagnostikas metodes, un minētās testēšanas rezultātiem attiecībā uz *Bonamia exitiosa* jābūt negatīviem.

4. tabula

***Bonamia exitiosa* infekcijas uzraudzības programma**

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits katrā objektā / objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits	Gliemju skaits paraugā
Augsta	Reizi gadā	Reizi 2 gados	150
Vidēja	Reizi 2 gados	Reizi 2 gados	150
Zema	Reizi 2 gados	Reizi 4 gados	150

⁽¹⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu.

3. iedaļa

Prasības uzraudzības programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

Objekts, kas bijis inficēts ar *Bonamia exitiosa*, uzraudzības programmu drīkst atsākt, ja:

- a) tas ir iztukšots saskaņā ar 62. pantu, iztīrīts un dezinficēts saskaņā ar 63. pantu un atstāts neizmantots saskaņā ar 64. pantu; un
- b) atkalapdzīvīšanās notiek ar zivīm no objektiem, kuri:
 - i) atrodas no *Bonamia exitiosa* infekcijas brīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā;
 - ii) atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas *Bonamia exitiosa* infekcijas izskaušanas programma; vai
 - iii) īsteno *Bonamia exitiosa* infekcijas uzraudzības programmu.

5. NODAĻA

Prasības, kas objektiem jāizpilda, lai apliecinātu *Bonamia ostreae* infekcijas uzraudzības programmas īstenošanu, un prasības minētās programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

1. iedaļa

Vispārīgas prasības veselības apmeklējumiem un paraugošanai attiecībā uz *Bonamia ostreae* infekciju

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, kas minēta 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta iv) punktā, ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) veselības apmeklējumus un paraugošanu ražošanas vienībās veic gada periodā, par kuru zināms, ka *Bonamia ostreae* prevalence attiecīgajā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā tad ir maksimāla. Ja šādi dati nav pieejami, paraugošanu veic ziemā vai pavasara sākumā;
- b) ja gliemji jāparaugo saskaņā ar 5. tabulā noteiktajām prasībām, jāpiemēro šādi kritēriji:
 - i) ja ir sastopamas *Ostrea edulis* austeres, paraugošanai jāatlasa tikai šīs sugas austeres. Ja *Ostrea edulis* austeres nav sastopamas, paraugam jābūt reprezentatīvam attiecībā uz visām citām sastopamajām uzņēmīgajām sugām;
 - ii) ja sastopami novājināti, atvērušies vai nesen miruši, taču nesadalījušies gliemji, pirmām kārtām jāatlasa tie. Ja šādu gliemju nav, izlasē jāiekļauj vecākie veselie gliemji;
 - iii) ja paraugošanu veic objektos, kur gliemju audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj gliemji no visiem izmantotajiem ūdens avotiem, raugoties, lai paraugā būtu proporcionāli pārstāvētas visas objekta daļas;
 - iv) ja paraugošanu veic gliemju turēšanas objektos vai objektu grupās, paraugā jāiekļauj gliemji no pietiekama skaita paraugošanas punktu. Galvenie faktori, kas jāņem vērā, izraugoties minētos paraugošanas punktus, ir audzēšanas blīvums, ūdens plūsmas, uzņēmīgo sugu klātbūtne, vektorsugu klātbūtne, batimetrija un pārvaldības prakse. Paraugošanā jāiekļauj arī dabiskās gultnes, kas atrodas objekta vai objektu grupas teritorijā vai blakus tai.

2. iedaļa

Konkrētas prasības, kas jāizpilda, lai apliecinātu uzraudzības programmas īstenošanu

1. Veselības apmeklējumi jāveic un gliemji jāparaugo saskaņā ar 1. iedaļu un 5. tabulu.
2. Paraugi, kas ievākti saskaņā ar 1. iedaļu un 5. tabulu, jātestē, izmantojot II daļas 5. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā noteiktās diagnostikas metodes, un minētās testēšanas rezultātiem attiecībā uz *Bonamia ostreae* jābūt negatīviem.

5. tabula

Bonamia ostreae infekcijas uzraudzības programma

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits katrā objektā / objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits	Gliemju skaits paraugā
Augsta	Reizi gadā	Reizi 2 gados	150
Vidēja	Reizi 2 gados	Reizi 2 gados	150
Zema	Reizi 2 gados	Reizi 4 gados	150

⁽¹⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu.

3. iedaļa

Prasības uzraudzības programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

Objekts, kas bijis inficēts ar *Bonamia ostreae*, minētās slimības uzraudzības programmu drīkst atsākt, ja:

- a) tas ir iztukšots saskaņā ar 62. pantu, iztīrīts un dezinficēts saskaņā ar 63. pantu un atstāts neizmantots saskaņā ar 64. pantu; un
- b) atkalapdzīvīšanās notiek ar zivīm no objektiem, kuri:
 - i) atrodas no *Bonamia ostreae* infekcijas brīvā dalībvalstī, zonā vai nodalījumā;
 - ii) atrodas dalībvalstī, zonā vai nodalījumā, uz kuru attiecas *Bonamia ostreae* infekcijas izskaušanas programma; vai
 - iii) īsteno *Bonamia ostreae* infekcijas uzraudzības programmu.

6. NODAĻA

Prasības, kas objektiem jāizpilda, lai apliecinātu WSSV infekcijas uzraudzības programmas īstenošanu, un prasības minētās programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

1. iedaļa

Vispārīgas prasības veselības apmeklējumiem un paraugošanai attiecībā uz WSSV infekciju

Veselības apmeklējumiem un paraugošanai, kas minēta 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta iv) punktā, ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) vēžveidīgo paraugošana laboratoriskai izmeklēšanai jāveic laikā, kad ūdens temperatūra ticami varētu sasniegt gada augstāko vērtību. Ja tas praktiski iespējams un lietderīgi, prasība par ūdens temperatūru jāattiecinā arī uz veselības apmeklējumiem;
- b) ja vēžveidīgie jāparaugo saskaņā ar 6. tabulā noteiktajām prasībām, jāpiemēro šādi kritēriji:
 - i) ja ražošanas vienībās sastopami novājināti vai mirstoši vēžveidīgie, pirmām kārtām jāatlasa tie. Ja šādu vēžveidīgo nav, izlasē jāiekļauj vēžveidīgie, kas pārstāv dažādas lielumu kohortas, jo īpaši uzņēmīgo sugu mazuļi un pieauguši īpatņi, un jāraugās, lai tie paraugā būtu pārstāvēti proporcionāli;
 - ii) ja vēžveidīgo audzēšanā izmanto vairāk nekā vienu ūdens avotu, paraugā jāiekļauj uzņēmīgie vēžveidīgie no visiem izmantotajiem ūdens avotiem.

2. iedaļa

Konkrētas prasības, kas jāizpilda, lai apliecinātu uzraudzības programmas īstenošanu

1. Veselības apmeklējumus veic un vērējamie paraugi saskaņā ar 1. iedaļu un 6. tabulu.
2. Paraugi, kas ievākti saskaņā ar 1. iedaļu un 6. tabulu, jātestē, izmantojot II daļas 6. nodaļas 5. iedaļas 2. punktā noteiktās diagnostikas metodes, un minētās testēšanas rezultātiem attiecībā uz WSSV infekciju jābūt negatīviem.

6. tabula

WSSV infekcijas uzraudzības programma

Riska pakāpe ⁽¹⁾	Veselības apmeklējumu skaits katrā objektā / objektu grupā	Laboratorisko izmeklējumu skaits	Vērējamie skaits paraugā
Augsta	Reizi gadā	Reizi 2 gados	150
Vidēja	Reizi 2 gados	Reizi 2 gados	150
Zema	Reizi 2 gados	Reizi 4 gados	150

⁽¹⁾ Riska pakāpe, ko kompetentā iestāde objektam piešķirusi saskaņā ar I daļas 2. nodaļas 1. punktu.

3. iedaļa

Prasības uzraudzības programmas atsākšanai pēc slimības uzliesmojuma

Objekts, kas bijis inficēts ar WSSV, minētās slimības uzraudzības programmu drīkst atsākt, ja:

- a) tas ir iztukšots saskaņā ar 62. pantu, iztīrīts un dezinficēts saskaņā ar 63. pantu un atstāts neizmantojams saskaņā ar 64. pantu; un
- b) atkalapdzīvīšanās notiek ar zivīm no objektiem, kuri:
 - i) atrodas no WSSV infekcijas brīvā dalībvalstī, zonā vai nodaļā;
 - ii) atrodas dalībvalstī, zonā vai nodaļā, uz kuru attiecas WSSV infekcijas izskaušanas programma; vai
 - iii) īsteno WSSV infekcijas uzraudzības programmu.